

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Friday, the 4th September 1959.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (the HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS.

Sugar

S.N.Q. 1.—SRI S. LAZAR : { Will the Hon. the
SRI A. A. RASHEED : } Minister for Home be pleased to state—

- (a) the reasons for the sudden scarcity of sugar;
- (b) the reason for the sudden rise in price of sugar; and
- (c) the steps taken to make sugar available to the consumers to required quantity at fixed prices?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) There has been a fall in the production of sugar in the current year to the tune of 10,000 tons in the States of Andhra Pradesh, Madras, Mysore and Kerala. Due to the imposition of the Sugar (Movement Control) Order, 1959, by the Government of India on 27th July 1959 the usual flow of about 3,000 tons from the North Indian Mills has stopped. Further, the Western Regions in Andhra Pradesh were getting their supplies mainly from Bombay and this source is also not available to them now. Due to inflated demand in Andhra, the imports to Madras from Andhra have come down. As a result of these factors, the prices of sugar has in the recent weeks gone up and an initial slight increase in the price has resulted in some kind of psychological panic which has resulted in turn in further increase in price.

(c) The South Indian Sugar Mills Association have opened nearly 6,200 fair price shops in various districts to make sugar available to the public at the fixed price of Rs. 1.63 per viss. The Government have also addressed the Government of India to allot 4,000 tons of sugar immediately to ease the situation.

SRI S. LAZAR : ஸார், இந்தச் சர்க்கரையை அந்தந்தக் கம்பெனிகளின் ஸ்டாக்கில்குள் வைத்துக்கொண்டு வியாபாரம் செய்திருக்கார்கள் என்பது அரசாங்கத்துக்குத் தெரியுமா? உற்பத்தியாளர்கள் நேரடியாக “ரீடைல் மூலர்களுக்கு” கொடுப்பதற்குப் பதிலாக அவர்களுடைய ஸ்டாக்கில்குள்ளாக்குக் கொடுப்பதன் காரணமாக அந்த ஸ்டாக்கில்குள் சரியான முறையில் அதை விணியோகம் செய்யாததான் சர்க்கரையை நேரடியாக “ரீடைல் மூலர்”களுக்குக் கீழ்க்கண்ட விற்கக்கூடிய வரம்ப்பை இந்த சர்க்கார் தேடித் தருமா?

[4th September 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government of India are rightly interested in building up our export trade with reference to sugar and they did export certain quantity. They did not anticipate this crisis in the sugar situation.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், சர்க்கரை அதிகமாக உபயோகப்படுத்தக்கூடிய ஹோட்டல்கள், ரொட்டிக் கடை, மிட்டாய்க் கடை போன்ற கடை வியாபாரிகளுக்குத் தேவையான அளவுக்கு சர்க்கரை கிடைக்காத நிலைமை இருக்கிற காரணத்தினால் கள்ள மார்க்கட்டிலே அதிகப்படியான விலைக்குச் சர்க்கரை விற்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? ஆகவே அவர்களுக்குத் தேவையான அளவு கிடைக்கச் செய்ய, விற்பனை வரி அதிகாரிகளைக் கேட்டு அந்த வியாபாரிகள் முன்பு எந்த அளவுக்குச் சர்க்கரை உபயோகித்து வந்தார்களோ அதைப் பார்த்து அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்குச் சர்க்கரை கிடைக்கச் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஓரளவுக்குப் பற்றுக் குறை அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அதனால் அவர்களுக்குத் தேவையான அளவுக்குக் கொடுத்தால் பொதுமக்களுக்குச் சர்க்கரை கிடைக்காமல் கள்ள மார்க்கட் இன்னும் அதிகரித்துவிடும். கூடுமானவரை தேவையின் அளவுக்குக் கிடைக்கச் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

SRI P. G. MANICKAM : நடப்பு வருஷத்தில் எந்தெந்த இடங்களில் சர்க்கரை ஆலைகள் ஆரம்பிக்க சர்க்காரால் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பல இடங்களில் கரும்பு உற்பத்தியாகிறது. கூட்டுறவு முறையில் வைத்துக்கொள்வதா? பிரை வேட் செக்டாரில் வைத்துக்கொள்வதா என்பதை அவ்வப்போது மனுக்கள் வரும்போது அவைகளைப் பரிசீலனைசெய்து ஆங்காங்கு சர்க்கரை ஆலைகள் அமைக்கப்படும்.

SRI S. M. ANNAMALAI : சில்லரை வியாபாரிகளுக்குச் சர்க்கரை கிடைக்கவில்லை என்று சென்னை சில்லரை வியாபாரிகள் சங்கத்திலிருந்து ஏதாவது கோரிக்கைகள் வந்ததா? அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சென்னையைச் சுற்றி இருக்கக் கூடிய பிராந்தியங்களில் 891 சில்லறைக் கட்டைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் அனேகமாக டி.யு.வி.எஸ். மூலமாக வைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : டவுன்களில் இருக்கக் கூடிய கடைகளுக்குத்தான் சர்க்கரை கிடைக்கிறது. கிராமப் புறங்களில் இருக்கும் கடைகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கும் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எந்தெந்த மாவட்டத்தில் தேவை இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் கொடுக்கப்படுகிறது. தஞ்சையில் 576 கடைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கிராமப் புறங்களிலும் வைக்கப்படுகின்றன.

SRI K. VINAYAKAM : Is the Government aware of the fact that even though the retail price of sugar per viss is fixed at Rs. 1.63, it is sold at Rs. 2 in the City of Madras? For instance, for my domestic consumption I have to pay Rs. 2 in the local market. Is the Government aware of the fact that the retail dealers, instead of selling to the consumers, sell away in bags large quantities to hotel-keepers and other bakery owners?

4th September 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கம் சர்க்கரை உற்பத்தி செய்கிறவர்களோடு ஏற்பாடு செய்தது. இது “ரிடைல் மலர்”கள் மூலம் விற்பனை செய்ய வேண்டுமென்பதுதான். ஆகையால் 6,200 சில்லறைக் கடைகள் திறக்கப்பட்டன. அந்தச் சில்லறைக் கடைகள் மூலமாக இப்பொழுது சர்க்கரை வினியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. சர்க்கரை உற்பத்தியாளர்கள் ஏதோ செய்கிறார்கள் என்று சொல்ல இடம் இல்லை.

SRI A. A. RASHEED : What is the total production of sugar in our State? Is there any proposal to open more sugar factories in our State during this year?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The total production of sugar in 1957-58 was 68,000 tons, whereas in 1958-59 it was 78,000 tons. In 1958-59 the production had gone up by 10,000 tons. But in Andhra from 153,000 tons in 1957-58 it had gone down to 120,167 tons. We have been urging on the Government of India that we must be enabled to have a few more sugar factories. But the Government of India were not willing till recently. Now they are agreeable to permit the opening of a few sugar factories in co-operative or private sector in this State.

SRI S. LAZAR : ஸார், திடைரென்று மார்க்கெட்டில் நெருக்கடி வந்ததற்குக் காரணம் ஸ்டாக்கிஸ்டுகள் வழக்கமான முறைகளில் மூட்டை களை வினியோகிக்காமல் பதுக்கி வைத்ததுதான் என்று அரசாங்கத்துக்கு பல இடங்களிலிருந்து புகார்கள் வந்திருக்கின்றனவா? அப்படி யானால் அந்த ஸ்டாக்கிஸ்டுகளை எடுத்துவிட நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சில வியாபாரிகளிடமிருந்து புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரை சர்க்கரையை வினியோகிக்கும் பொறுப்பு மொத்த வியாபாரிகளிடத்தில் இல்லை. சில்லரை வியாபாரிகளிடத்தான் இருக்கிறது. இந்தமாதிரிப் பற்றாக் குறைக்குக் காரணம் மூன்பே சொன்னேன். எவ்வளவு சர்க்கரை நமக்கு வேண்டுமோ அவ்வளவு சர்க்கரை கிடைக்கவில்லை. இருப்பத்தி யோழியிரம் டன்தான் இந்த ராஜ்யத்திலிருந்து கிடைக்கும். நாலாயிரம் டன் ஆந்திர ராஜ்யத்திலிருந்து கொண்டு வருவதற்கு மத்திய அரசாங்கம் முயற்சி செய்தது. ஆனால் இரண்டாயிரம் டன்தான் வந்தது. வ்ட நாட்டிலிருந்து கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தி இருக்கிறோம். அது வரவில்லை. மீண்டும் வற்புறுத்தி வருகிறோம். இதெல்லாந்தான் இப்பொழுது ஏற்படக்கூடிய பற்றாக்குறைக்குக் காரணம்.

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware that sugar was sold at 5 annas per viss in the pre-war days and what is the reason for 600 per cent increase in the price in 15 years?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Hon. Member is aware of the corresponding rise in prices of various other articles since the pre-war days.

SRI T. T. DANIEL : May I know whether this rise in the price of sugar is due to the fact that large quantity of sugar has been exported from our country when there is not sufficient quantity to meet our internal requirements?

[4th September 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சென்னை நகரில் வசிக்கின்றவர். சென்னை நகரிலும் சுற்றுப்புறத்திலும் 891 சில்லரைக் கடைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னேன். அதெல்லாம் டி.யூ. வி.எஸ். மூலமாக ஒரு வீசை கொடுத்துவிடுவார்கள். ஒரு வீசைக்கு மேல் வேண்டுமென்றால் கள்ள மார்க்கெட்டுக்குத்தான் போக வேண்டும். சில பேர்கள் தினம்தான் போய் வாங்க வேண்டி இருக்கும். இல்லை யென்றால் இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையைச் சமாளிக்க முடியாது. ஒரு வீசைக்கு மேல் கொடுத்தால் வேண்டாதவர்கள் வாங்கி கள்ள மார்க்கெட்டிலே விற்றுவிடுவார்கள். ஒரு வீசை வேண்டியவர்கள் யாரும் டி.யூ.வி.எஸ்.விவிருந்து வாங்கலாம். ரூபாய் 1.63 நடைபேசேவுக்கு வாங்குவதிலே ஒன்றும் கஷ்டம் இல்லை.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ : சர்க்கரைத் தேவை அதிகப் பட்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் ஏராளமான நிலங்களில் கரும்புப் பயிர் ஆவதன் காரணத்தால் உணவுப் பொருள்கள் பயிர் செய்யக்கூடிய நிலங்கள் குறைவுபட்டு வருவது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் முன்பே விளக்கியிருக்கிறேன். ஏதோ ஜூயாயிரம் நால்லாயிரம் ஏக்கராக்களில் கரும்புப் பயிர் செய்வதால் உணவு உற்பத்தி குறைந்து விடாது. உணவு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலம் ஏராளமாக இருக்கிறது.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த நியாய விலைக் கடைகளில் சர்க்கரை ரூ. 1.63-க்கு விற்கப்படுகிறது. சூட்டுறவு சொசைட்டி இருக்கும் இடங்களில் சூட்டுறவு சொசைட்டியில் ஸ்டாக் இருக்கும் வரை இந்த விலைக்கு சில்லரைக் கடைகளிலும் விற்கப்படும். அதற்குப் பிறகு விலை ரூ. 2-4-0 வரை கிராமப் புறங்களில் உயர்ந்துவிடுவது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அப்படியானால் அதைக் கண்காணிக்க வகை செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நியாயவிலைக் கடைகளைப் பொறுத்த மட்டில் இந்தக் கடைகளிலே ஏதாவது தவறுதல் நடந்தால் உடனே கடை லைசென்சுதாரர்களை நீக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாகப் புகார்கள் வரும்போது அப்போதைக்கப் போது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. இருந்தாலும், தவறுதல் நடப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை நான் முன்பே விளக்கினேன்.

SRI N. S. RAMALINGAM : தஞ்சை ஜில்லாவில் ஆரூரான் சர்க்கரை ஆலையைத் தவிர, இாண்டு தனிப்பட்டவர்களுக்கு லைசென்சு கொடுக்கப் பட்டதே, அந்த ஆலைகள் எப்பொழுது வேலை துவங்கும். எப்பொழுது அறபத்தி ஆரம்பமாகும் என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதைப்பற்றி என்னிடம் தகவல் ஒன்றும் இல்லை.

SRI M. D. THIAGARAJA PILLAI : தலைவர் அவர்களே, ஆலைச் சொந்தக்காரர்கள் முதலில் நேரடியாக சில்லரை வியாபாரிகளுக்குக் கொடுக்காமல், ஏஜன்டு மூலமாகவே கொடுத்து வந்தார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னபடி, இப்பொழுது மாறுதல் இருந்தால், சில்லரை வியாபாரிகளுக்குக் கொடுப்பதில் என்ன கொள்கைகளை அனுசரித்துக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சூட்டுறவு சங்கங்கள் இல்லையென்றால், குறிப்பிட்ட சில லைசென்சுதாரர்களுக்கு லைசென்சு கொடுத்து, அவர்கள் மூலமாக சில்லரைக் கடைகள் வைத்து நடத்தப் படுகின்றன.

4th September 1959]

SRI S. LAZAR : மொபஸல் நகரங்களைப் பொறுத்த வரைக்கும் ரிடெயில் மலர்களுக்கு வேண்டிய சரக்கு பூராவும் ஸ்டாக்கில்லுகள்தான் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

They will have to depend entirely upon the sweet will and pleasure of the stockists and not on the manufacturer.

இதை மாற்றுவதற்கு ஏதாவது ஒரு ஏற்பாட்டை இந்த அரசாங்கம் செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எல்லா மாவட்டங்களையும் விட திருச்சி மாவட்டத்தில்தான் அதிக சில்லரைக் கடைகள் இருக்கின்றன. ஆயிரத்து எழுபத்தொன்பது கடைகள் இருக்கின்றன. அந்த சில்லரைக் கடைகளை வைத்திருக்கின்றவர்களில் யாராவது சரியாக நடக்கவில்லை என்று புகார் சொன்னால், கவனிக்கலாம்.

SRI T. SAMPATH : Sir, the Hon. Minister stated that the Centre had allotted an additional quota of 4,000 tons. May I know Sir, when we can get that additional quota?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அந்தக்கோட்டா இன்னும் கிடைக்கவில்லை. கொடுக்கும்படி நாங்கள் வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம் என்றுதான் நான் சொன்னேன்.

SRI A. A. RASHEED : Is the production of sugar in our State self-sufficient to meet our requirements?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : We are deficit by 35,000 tons of sugar so far as Madras State is concerned. I would also like to tell the Hon. Member that our consumption of sugar is much higher than even Andhra. Andhra consumes only 4.8 lb. per day whereas we consume 8 lb. per day.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : May I know from the Hon. Minister the reason for the sudden scarcity of sugar?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் முதலிலே விடை அளித்தேன். முக்கியமாக 35 ஆயிரம் டன் நமக்குப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. இந்நாலும், ஆந்திராவிலேயிருந்து வந்துகொண்டிருந்தது. வட நாட்டிலேயிருந்தும் கொஞ்சம் வந்துகொண்டிருந்தது. ஆந்திராவில் சில பிராந்தியங்களுக்கு பம்பாயிலிருந்து வந்துகொண்டிருந்தது. தெற்கு மண்டலம் போட்டதால் தடைப்பட்டுப் போய்விட்டது. ஆந்திரா விலும் உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது. நட்புப் பருஷத்தில் பத்தாயிரம் டன் உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் சொல்லப்படுகிறது—வெல்ல விலை அதிகமாகப் போய்விட்டதனால், சில பேர் கரும்பை ஆகிக்குக் கொடுப்பதை விட, தாங்களே வெல்லம் காய்ச்சுவதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்ற காரணம் சொல்லப்படுகிறது. சென்னை ராஜ்யத்தைத் தவிர மற்ற ராஜ்யங்களிலே எல்லாம் உற்பத்தி குறைந்து இருக்கிறது.

SRI V. SANKARAN : மதுரை போன்ற பெரிய நகரங்களில் ரிடெயில் வியாபாரிகள் மூலமாக விற்கப்படும் சர்க்கரை வீசை ஒன்று ரூ. 2-க்குத் தான் கிடைக்கிறது என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அப்படி இருந்தால், அம்மாதிரி அதிக விலை விற்பதற்குக் காரணம் யாது என்று கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுக்க முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மதுரையில் 463 ரிடெயில் கடைகள் இருக்கின்றன. ரிடெயில் கடை வைத்திருப்பவர் யாராவது அந்த விலைக்கு சர்க்கரை கொடுக்க மறுத்து, அதிக விலை கேட்கிறார்கள் என்று தெரிவித்தால் அதை கவனித்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

[4th September 1959]

All-India Services

* 121 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have represented to the Centre regarding the measure of control this Government should have over the officers belonging to the All-India Services who are serving in our State; and

(b) if so, what is the representation made?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No.

(b) Does not arise.

Tractors

* 122 Q.—SRI S. M. ANNAMALAI: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) how many Fuji Walking Tractors are in this State;

(b) in what places they are working; and

(c) how many acres they ploughed during the years 1956-57 and 1957-58?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) One.

(b) Agricultural College Estate, Coimbatore.

(c) Nil. It is only used for research purposes.

SRI S. M. ANNAMALAI: இந்த ப்ரிலி வாக்கிங் ட்ராக்டர் எந்த நாட்டிலிருந்து வாங்கப்பட்டது? என்ன விலைக்கு வாங்கப்பட்டது? 1956-57-ம் ஆண்டு நிர்வாக அறிக்கையிலே இது நல்ல முறையில் வேலை செய்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே, இதை ஏன் இந்த நாட்டுக்கு உபயோகப்படுத்தக்கூடாது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இந்த ட்ராக்டர் வாங்கி கொஞ்ச நாள் ஆகிறது. இதன் விசேஷம் என்னவென்றால், நஞ்சை நிலத்திலே இதை உபயோகப்படுத்த முடியாது. புஞ்சை நிலத்திலே ஒரு ஏரா வக்கு ஒரு ஜிதை மாடுகள் எவ்வளவு உழுகிறதோ அவ்வளவு இதிலே உழுதுவிடலாம். ஆனால், ஓவ்டாடர்ஸ் நான்கு மடங்கு அதிகமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது இது ஆராய்ச்சிக்குத்தான் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இருபது நிமிஷங்களுக்கு ஒரு முறை கூவிங் வாட்டர் புதிதாகப் போட வேண்டும். எட்டு, பத்து நிமிஷங்களுக்குத் தன்னீர் இருக்கும்; பிறகு தன்னீர் மாற்ற வேண்டும். ஆராய்ச்சிக்காக விவசாய ஆராய்ச்சி நிலையத்திலே, இது பயன்பட்டு வருகிறது. பொதுவாக இது மக்களுக்குப் பயன்படுமா என்று பின்னால் யோசிக்க வேண்டிய விஷயம்.

Parking of cars

* 123 Q.—SRI K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether there is any proposal with the Government to introduce scientific, safer and better way of parking of private cars on the sides of roads in the Madras City;

4th September 1959]

(b) what is the method of parking of cars in the road, as suggested by the Commissioner of Police, Madras;

(c) whether it has been accepted by the Government; and

(d) the advantage derived by this new method?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) The Commissioner of Police did not suggest the method for parking of cars in the road. The City Traffic Committee suggested the following method for parking of cars :

(1) On roads, which are broad enough, cars should be parked at the centre of road, so as to ensure safety and sufficient carriage way on either side of the road;

(2) On other roads cars should be parked on the kerb side. In such cases parking should be as far as possible in the herring-bone pattern; and

(3) Suitable demarcations should be made with white paint indicating the position of cars to be parked on roads.

(c) Yes, Sir.

(d) No obstruction is caused on the roads and free flow of traffic is ensured. By parking in herring-bone pattern, the vehicles can be started straightaway and proceed on their way without the vehicles taking a reverse.

SRI K. VINAYAKAM : Is the Hon. Minister aware of the fact that so far as the parking of cars is concerned for some time they have been parked in the middle of the road and afterwards on the sides of the road next to the platform? Which system is found to be better out of experience, and which one system will the Government stick to so as not to cause any confusion in the minds of the parkers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There should be no confusion in the minds of the parkers. Whether it should be parked in the centre or not, would depend upon the width of the road. Certain roads like the Mount Road have been selected for adopting this system.

State Pay Commission

* 124 Q.—SRI S. LAZAR :

SRI M. WILLIAM : } Will the Hon. the Minister

for Finance be pleased to state whether any interim report has been submitted to the Government by the Pay Commission appointed by the Government and the categories of services taken into consideration by the Pay Commission?

[4th September 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No interim report has been submitted to the Government by the Pay Commission. All categories of staff have been taken up for consideration by the Pay Commission.

House-sites

* 125 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) போஸ்ர் தாலூகா, ரெட்டிபாளையம் கிராம மக்களுக்கு வீட்டு மனைகள் ஆர்ஜிதம் செய்து தர வேண்டுமென்று 1959-ம் மூலம் பிரபுவரி மீ 22-ல் ச. மொ. அண்ணுமலை, எம்.எல்.ஏ.,-விடமிருந்து கடிதம் வந்ததா?

(ஆ) அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (அ) Yes. The date of the letter is 1st February 1959.

(ஆ) The Collector of North Arcot reported to the Government that he was directing the Tahsildar, Polur, to take steps to provide house-sites to the houseless caste Hindus of Reddipalayam village. The Government therefore decided that no further action was necessary in the matter.

Nationalisation of bus-transport

* 126 Q.—**SRI M. KARUNANITHI** (on behalf of Sri M. P Subramanyam) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether the Government have any proposals to extend the scheme of nationalisation of bus transport to the districts in 1959-60 in the light of the experience gained at Madras City?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The proposals for the operation of certain long distance routes by the Madras State Transport Department are under the consideration of the Government.

Harijan Welfare Committees

* 127 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** கனம் பொது மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) மாவட்டங்களின் ஹரிஜன நல இலாகாவின் ஆலோசனைக் குழுமங்களில் அந்தந்த மாவட்டங்களின் எம்.எல்.ஏ.க்கள், எம்.எல்.வி.-க்கள் எம்.பி.-க்கள் உறுப்பினர்களாக உள்ளார்களா?

(ஆ) இலையாயின் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (அ) to (ஆ) The present strength of the non-official members in each of the District Harijan Welfare Committees is 7. In view of the limited strength of the Committees, M.L.As. could not be nominated to the Committees in all districts. However, orders have been issued that the members of Parliament and of the Legislative Assembly and the Council of the taluk, where the meeting of the Committee is held, who are not already members of the Committee should be invited to attend the particular meeting as co-opted members of the Committee.

4th September 1959]

SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது அந்தந்தத் தாலுகாக்களில் கூட்டங்கள் கூடும்போது அந்தந்தச் சட்டசபை உறுப்பினர்களைக் கூப்பிடுவது உண்டு என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது கூப்பிடுவது இல்லை. இது ஒரு முக்கிய மான் டிபார்ட்மென்டாக இருப்பதால் அந்தந்த தொகுதுகளில் ரிசர்வ்ட் ஸீட்கள் இல்லாத இடங்களில் ஜெனரல் ஸீட்டுக்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் இருந்தால் அவர்களை அந்தக் கூட்டங்களுக்கு அழைக்கக் கூடாதா? அவ்வது அப்படிப்பட்ட உறுப்பினர்கள் தாங்களே தங்களையெடுத்து சொந்தச் செலவில் தங்களுக்கு டி. ஏ. கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லி—வந்து கூட்டங்களில் கலந்துகொள்கிறோம் என்று சொன்னால் அதற்கு சர்க்கார் அனுமதி கொடுப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அந்தக் கமிட்டியில் அங்கத்தினர்களாக இல்லாத சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் அந்தந்த தாலுகாவிலுள்ள குறைகளைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று நினைத்தால் அந்த மாவட்டக் கலெக்டரிடம் சொல்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMI : இந்த ஆலோசனைக் குழுவில் தீர்மானிக்கப்படும் தீர்மானங்களை சட்டமாக்குவதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இந்தக் கமிட்டி ஆலோசனை சொல்லுகிற கமிட்டிதான். அதை வைத்துக்கொண்டு சட்டமாக்குவதற்கு இல்லை.

SRI S. M. ANNAMALAI : இந்தக் கூட்டங்கள் ஏற்றத்தாழ மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறைதான் கூடுகிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஏற்றத்தாழ ஐந்து ஆண்டுகளில் இண்டு மூன்று கூட்டங்களில்தான் அவற்றில் காந்துகொள்ள முடிகிறது. ஆகவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அவைகளில் அடிக்கடி கலந்துகொள்வதற்கு அதிகப்படியான வாய்ப்பு அளிக்க சர்க்கார் முன்வருமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய அபிப்பிராயங்களைச் சொல்வதற்கு அந்தக் கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டால் தான் சொல்ல முடியும் என்பது அல்ல. அவர்கள் ஜில்லா கலெக்டர் கவிடமும், அவ்வது மாகாண சர்க்காரிடத்திலும் அந்த இலாகா ஆபீச் ரிடத்திலும் தங்களுடைய குறைகளையும் அபிப்பிராயங்களையும் எடுத்துச் சொல்லலாம். அதனால் உறுப்பினர்களாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்பது இல்லை.

SRI A. VEDARATHNAM : இந்தக் கமிட்டியில் எந்தந்த விஷயங்களைப் பற்றி அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை கூறப்படும்? இந்தக் கமிட்டியின் அங்கத்தினர்களை நியமிப்பது ஜில்லா கலெக்டர் வெவ்விலா அல்லது மாகாண சர்க்கார் அந்த உறுப்பினர்களை நியமனம் செய்கிறார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கமிட்டி அங்கத்தினர்களை கலெக்டர் சிபார்சு செய்து அதை அரசாங்கம் கடைசியில் அங்கோரம் செய்கிறது. அதன்பிறகு முடிவு செய்கிறது. கனம் அங்கத்தினர்களுடைய முதல் பகுதி கேள்விக்குத் தனி கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லுகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : மற்ற எல்லாக் கூட்டங்களிலும் அந்தந்த ஜில்லாவிலுள்ள எல்லா எம்.எல்.ஏ., எம்.எல்.சி., எம்.பி. அங்கத்தினர்களும் கலந்து கொள்ளலாம் என்று இருந்தும், ஹரிஜன இலாகா கூட்டங்களில் அவர்கள் கலந்து கொள்ள வேண்டியதில்லை என்று சொல்வது பழைய காலத்தில் இருந்துவந்ததை மாற்றுவதாக இருப்பதால்.....

[4th September 1959]

MR. SPEAKER : தயவு செய்து கணம் அங்கத்தினர் கேள்வியாகக் கேட்க வேண்டும். அவருடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லக் கூடாது. அபிப்பிராயம் சொல்ல வேண்டுமானால் ஒரு தீர்மானமாகக் கொண்டு வந்து அதன் மூலம் தான் சொல்ல வேண்டும். கேள்வி நேரத்தில் கேள்வியாகத்தான் கேட்க வேண்டும். கேள்வி கேட்டால்தான் பதில் சொல்ல முடியும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அந்தப் பழக்கத்தைத் திட வென்று மாற்றுவதற்குக் காரணம் என்ன? அவர்கள் தங்களுடைய சொந்தச் செலவேலேய வந்த கூட்டங்களில் கலந்துகொள்கிறோம் என்று சொன்னால் என் அதை அனுமதிக்க முடியாது எதற்காக அவர்களைக் கண்டு பயப்பட வேண்டும்? அந்தக் கூட்டங்களுக்கு எல்லோரையும் அமைப்பதற்கு என்ன?

THE HON. SRI P. KAKKAN : சர்க்கார் பயப்படுவது இல்லை. எல்லா அங்கத்தினர்களும் தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சட்டமன்றத்தில் அல்லது கலெக்டரிடத்தில் சொல்லலாம்.

Lorry Traffic

* 128 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** கணம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா—

இரவு 12 மணி முதல் அதிகாலை 4 மணி வரை எந்த ரோட்டிலும், ஸாரி ஓட்டக் கூடாது என்று அரசாங்கத்தாரால் தடையுத்தாவு பிறப்பிக்கப் பட்டதை மீறியதற்காக எத்தனை கேஸ்கள் விசாரணைக்குக் கொண்டுவரப் பட்டன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : 991 (Nine hundred and ninety-one) cases have been charged for violation.

SRI P. G. MANICKAM : தற்போது அந்தச் சட்டமானது அமுலில் இருக்கிறதா? அவ்வாறு இல்லாவிட்டால் அந்தச் சட்டத்தை எடுக்கப் பட்டதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : அந்த உத்தரவு அமுலில் இல்லை. முன்பு இருந்த உத்தரவை திரும்பப் பெற்றுவிட்டோம். அதற்குக் காரணம் போன்று வரத்தை நல்ல திறமையை நடத்துவதற்கு அதில் சிலருக்கு கொஞ்சம் கஷ்டமும் சிரமம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அந்தத் தொழில் சம்பந்தமிடப்பட்ட வர்த்தகர்கள், காய்கறி வியாபாரிகள், நியூஸ் பேபர்கள் நடத்தக் கூடிய ஸ்தாபனங்கள் அவர்களைல்லாம் இதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன அதை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று சொன்னதால் அதை எடுத்துவிட்டோம். அதன் பிறகுதான் அந்த உத்தரவு அமுலில் இருக்க வேண்டாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

SRI S. LAZAR : அந்த உத்தரவு அமுலில் இருந்த வரைக்கும் ஆகவிடென்கூகள் அதாவது கேஸ் குறைவாக இருந்ததா அல்லது அதிகமாக இருந்ததா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இதற்குத் தனி கேள்வி போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. S. RAMASWAMY : May I know, Sir, what has happened to these cases against lorries? Were they withdrawn or are they still pending in courts?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, all the cases have not been withdrawn. Some have been disposed of. There are still about 354 cases pending trial.

4th September 1959]

Fishing Harbour

* 129 Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct a Fishing Harbour in Rayapuram, Madras; and

(b) if so, when?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : (a) Yes, Sir.

(b) The proposal will be considered on receipt of a detailed report on it from Food and Agriculture Organization Expert.

SRI A. A. RASHEED : Sir, when this harbour is constructed, will the fishermen be compelled to bring their catch into this harbour?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : This harbour is exactly for their benefit. So, naturally, they have to come to this harbour. There will be no need to compel them, to bring their catch into this harbour.

SRI A. A. RASHEED : What is the estimated cost of such harbour?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : The estimated cost is Rs. 3 lakhs.

SRI M. S. SELVARAJAN : Sir, what are the fishing places proposed to be improved as fishing harbours during the Second Plan period? Will the target be achieved?

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : The recommended places are Cuddalore, Nagapatinam, Rayapuram, Tuticorin, Leppuram and Colachel.

Delegations sent abroad

* 130 Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether the Union Government have consulted the State Government regarding the selection of the personnel of (i) trade delegations sent overseas, (ii) the delegations sent to the U.N.O. and (iii) the cultural delegations sent to foreign countries in 1958?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

SRI A. A. RASHEED : Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that personnel had been chosen at random without consulting the cultural or trade associations in our State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : They have to be selected at random, because only a few persons have to be selected.

[4th September 1959]

Jurisdiction of Civil Courts

* 131 Q.—SRI S. LAZAR : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether there is a proposal by the Government to reconstitute the jurisdiction of Civil Courts at all levels strictly on Revenue taluk jurisdiction so that any Revenue taluk as a whole comes within the jurisdiction of a particular Civil Court?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

Poultry Farm

* 132 Q.—SRI V. ARUNACHALA THEVAR : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) when was the poultry farm at Tiruvarangulam Block, Alangudy taluk, Pudukkottai division, opened;

(b) the total expenditure for the maintenance of the same for 1957-58; and

(c) the amount realised by the sale of eggs in that farm during 1957-58?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) On 12th October 1956.

(b) Rs. 4,004·05.

(c) Rs. 511·78.

Conference of Labour Ministers of Southern States

* 133 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :
SRI K. VINAYAKAM :
SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : } Will the

Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether a conference of Labour Ministers of Southern States was held in Madras in June 1959; and

(b) if so, the subjects taken up for discussion and the decisions arrived at?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) The question of evolving a uniform policy in fixing minimum wages in the scheduled employments under the Minimum Wages Act was discussed at the Conference.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : ஏதாவது ஒரு பொதுவான லேபர் லெஜில்லேஷன் கொண்டு வரவேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு அந்த இனத்தில் இந்த லெஜில்லேஷன் கொண்டுவர முடிவு செய்யப்பட்டதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : பீடி சம்பந்தப்பட்ட மட்டும் ஒரு பொதுவான சட்டம் தென் பிராந்தியத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. சென்னை ராஜ்யத்தில் நாம் செய்திருக்கிற அந்தச் சட்டத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு அது போன்ற

4th September 1959]

சட்டத்தைக் கோள ராஜ்யத்தில் அவர்கள் சட்டசபையில் சமர்ப்பித்து விட்டார்கள். மைசூர் ராஜ்யத்தில் அதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆந்திர ராஜ்யத்திலும் பரிசீலனை செய்வதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் என்ன நடவடிக்கை - எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, What are the decisions arrived at this Conference? Would they be implemented during this year?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The decision arrived at the Conference was that there should be no conflict among the Southern States. Certainly that has been the object all the time.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : இந்த மாநாட்டில் அரசாங்கத் தாரால் கொண்டு வந்திருந்த தீர்மானம் முழுவதும் முதலாவிகளின் சார்பாக தொழில் உற்பத்தி பெருக்கவும், எந்த வழியில் வேலை நிறுத்தம் இல்லாமல் நல்ல வழியில் எப்படி வேலை செய்வது என்ற திட்டத்தைக் குறித்து மாத்திரம் இருந்ததே தவிர தொழிலாளர்களுக்கு சௌகர்யமாக அவர்களுடைய சம்பள உயர்வு, மற்றும் பல சமூகங்கள் அவர்களுக்கு சிடைக்கக்கூடிய அளவில் அரசாங்கம் நடக்கவில்லை என்பது உண்மையா? அதைத் தவிர கேள்வ ஆண்டு எடுத்த தீர்மானம் இன்னும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருப்பது உண்மையா என்றும் கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் அகில இந்திய பேபர் மகாநாட்டுக்கும் தென் மின்திய தொழிலாளர் மந்திரி கள் நடத்திய மகா நடத்தியர்கும் வித்தியாசம் செய்து கொள்ளாமல் குழப்பம் செய்துகொண்டுவிட்டார் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Musassal bus stands in the City

* 134 Q.—**SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI:** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether there is a proposal to remove the mufassal bus stand from the Esplanade area, Madras; and

(b) what is the present stage at which the proposal stands?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) The Traffic Committee recommended the shifting of the mufassal bus stand from the Esplanade area.

(b) The recommendation of the Committee is being examined.

* 135 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR** (on behalf of Sri K. Vinayakam): Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether the Government have decided to shift the mufassal bus stands of Flower Bazaar and Mint street in the City of Madras; and

(b) if so, what are the reasons for shifting?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) & (b) The City Traffic Committee, with a view to relieve the traffic congestion in the City of Madras, considered the proposal to shift the mufassal bus stand behind the Law College Police Station to two sites adjacent to the

[4th September 1959]

Government Poultry Farm and adjacent to the Khusaldass Gardens compound, Kilpauk, respectively. The site adjacent to Government Poultry Farm was to be used by buses entering the City via Saidapet and that near the Khusaldass Gardens was to be used by buses entering the City via Poonamallee High Road and Perambur. The Committee accepted this proposal. The Commissioner of Police who was asked to work out the cost of the proposal in consultation with the Commissioner, Corporation of Madras reported that a sum of Rs. 4.5 lakhs (roughly) is required for this purpose and this is still under examination. No final decision has so far been taken in the matter. There is no proposal to shift the mufasil bus stand at Mint street.

9 a.m. SRI K. VINAYAKAM : Is the Hon. Minister aware of the fact that by shifting this bus stand from Esplanade to either Khusaldass Gardens or the Collectorate Compound, Saidapet, the people travelling by buses will be put to great hardship as they will not be able to get any cheap conveyance, especially after dusk and during nights?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The proposal under consideration is one recommended by the Traffic Committee. Before the Government take any decision in the matter, all the various matters connected with such shifting will be definitely borne in mind.

SRI K. VINAYAKAM : Is the Hon. Minister aware of the fact that the Collectorate Office Compound at Saidapet is just at one end of the City, almost on the border of the City limits and so, people having been used to the present bus stand will be put not only to physical inconvenience but also psychological distress?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The Government will have first to take a decision whether it is necessary to shift the bus stand now located just behind the Law College Police Station to some other place and only after that, the question as to where exactly it should be shifted to, will have to be considered and a decision taken.

High class horses

* 136 Q.—SRI A. A. RASHEED : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether there is any proposal to breed high class horses?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

SRI A. A. RASHEED : May I know whether the Government have recommended to the Central Government for the import of horses for the Mounted Police in our State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

4th September 1959]

SRI A. VEDARATNAM : கோடிக்கரை காட்டிலுள்ள காட்டுக் குதிரை களை அபிவிருத்தி செய்வதற்காகப் போப்பட்ட திட்டம் எந்த நிலையில் இருக்கிறது? எப்போது அமலுக்கு வரும்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அந்தத் திட்டம் இப்போது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. பரிசீலனை முடிந்து நல்ல முறையில் அந்தத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டவுடன் அமலுக்கு வரும்.

Sugar

* 137 Q.—**SRI K. VINAYAKAM :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the sugar dealers in the State have been ordered to take out licences to deal in sugar;

(b) what is the purpose of such licences; and

(c) what are the restrictions or conditions of the licences?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) In order to arrest the tendency to raise the price of sugar and to exercise some measure of check over the activities of wholesale dealers in sugar the Government have introduced a system of licensing under which persons who are engaged in the business of purchase, sale or storage for sale of sugar in quantities exceeding 137 maunds at any one time in this State have been ordered to take out licences under the Madras Sugar Dealers' Licensing Order, 1959.

(c) A copy ^a of the form of licence with the conditions thereunder is placed on the table of the House.

SRI K. VINAYAKAM : Apart from the issue of these licences, what are the other steps which the Government have taken to check the rise in price and to prevent the wholesale dealers from parting with their goods to hotel dealers and bakery-owners, through blackmarket channels instead of selling them in the proper way?

MR. SPEAKER : I think this subject has been dealt with on a short notice question. Again, the hon. Member is asking the same question.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்தக் கேள்விக்கு விடை அளிக்கும்போது விவரங்கள் எல்லாவற்றையும் கொடுத்திருக்கிறேன்.

Sri N. K. Palanisami rose.

MR. SPEAKER : This subject was considered when a short notice question on it was answered. I allowed supplementary questions on it for about ten to twelve minutes. Perhaps, the hon. Member was not present then. Anyway, I shall allow the hon. Member to put a supplementary question.

^a Printed as Appendix I on pages 447-448 infra.

[4th September 1959]

SRI N. K. PALANISAMI :

கண்ட்ரோல் விலை ஒரு வீசை ரூபாய் 10 அனு என்று இருக்கிறது. ஆனால் சில்லரை வியாபாரி கள் பலம் 1 அனு என்று விற்கிறபோது அதைவிட அதிகமாகப் போய்விடுகிறது. கட்டத்தட்ட 2½ ரூபாய்க்குப் போய்விடுகிறது. இந்த மாதிரி விற்கக் கூடிய வியாபாரிகளை லைசென்ஸை ரத்து செய்திருக்கிறார்களா? எவ்வளவு பேர்களுக்கு ரத்து செய்திருப்பார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் முன்பே விடை அளித்திருக்கிறேன். அப்போது கனம் அங்கத் தினர் இங்கே இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். இப்போது 1,200 சில்லரைக் கட்டகள் இருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டில், யாராவது தவறுக் நடந்துகொண்டார்கள் என்கிற புகாரவந்தால் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும். அப்படி இதுவரையில் புகார் வரவில்லை. எங்காவது ஒரு ரூபாய், அறுபத்து மூன்று நயாபைசர் விற்கிறார்கள் என்று எல்லுவணய கவனத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டால் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

Compensation to Estate owners

* 138 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government are aware of the inordinate delay in paying the compensation to the estate owners by the Director of Settlements?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The Director of Settlements only deposits with the Estates Abolition Tribunals the advance compensation, interim payment and balance of compensation for estates for which compensation is payable under the Abolition Act. No avoidable delay is allowed to occur in regard to deposits by the Director of Settlements. The actual apportionment of the amounts and their payment to the claimants are done by the Estates Abolition Tribunals in accordance with the provisions of the Act and the rules thereunder. This involves the adjudication of claims which must necessarily be disposed of in accordance with the procedure laid down in the Act and any simplification of that procedure is not possible, as it would lead to complaints of insufficient time for the filing of claims and for their proper disposal.

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware that in the North Arcot district, compensation amounts have not been paid for the last one year even after adjudication?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The amounts are deposited with the Tribunal. But, to draw them, certain formalities have to be observed. Also, there are many claimants. These questions will have to be gone into. To give an idea, in the Vellore Tribunal, advance compensation amount deposited and still not drawn is of the order of Rs. 23,57,000 and odd. It seems there has been some interim payment also. Similarly, in the case of the Madurai Tribunal, advance compensation amounts deposited were of the order of Rs. 19 lakhs or so and the interim payments were of the order of Rs. 8 lakhs and odd. So, the money has been deposited. For drawing the money, certain formalities will have to be gone into.

4th September 1959]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : After the work of the Tribunal was entrusted to the District Judges, the interim payments have not been paid in the districts of North Arcot and Salem with the result that so many temples which have been solely depending upon this income, are allowed to starve. Will the Hon. Minister take proper steps to see that at least the interim payment is made as early as possible?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The change-over took place recently. Any way, I shall look into the matter.

Government Transport

* 139 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI** (on behalf of Sri M. Kalayanasundaram) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have received any request from the Corporation of Madras for transfer of the City Bus Transport; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes.

(b) Government decided that the request cannot be entertained.

SRI K. VINAYAKAM : Is the Hon. Minister aware of the fact that the Corporation of Madras is not entitled to embark upon the activity of a trading concern like this, which involves financial commitments unless the Act is suitably amended?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is no question in it, Sir.

SRI N. K. PALANISAMI : அந்த விண்ணப்பத்தை மறுத்த நர்கு என்ன காரணம் என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சென்னை நகரத்தில் மட்டும் அல்ல, கனியைகுமரி பகுதியிலும் கவர்மென்டு ட்ரான்ஸ்போர்ட் இருக்கிறது. இப்போது சென்னை நகரத்தைப் பிரித்துவிட்டால் ஒரு யூனிட்டாக நடக்க முடியாது. இப்போது சென்னை நகரத்தில் இருந்து பொங்களூருக்கும் பஸ் விட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் இதுபோல் இந்தக் கொள்கையை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்பதும் இருக்கிறது. ஆகையால் தனித்தனியாகப் பிரித்துக் கொடுப்பது உசிதம் இல்லை. நம் கொள்கைக்குப் பொருந்தாது என்கிற காரணத்தினால் அந்தக் கோரிக்கை மறுக்கப்பட்டது.

SRI S. LAZAR : தேசியமயமாக்கப்பட்ட பஸ்களை கார்ப்பரேஷனிடத்தில் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்கிறபோது அவர்கள் பஸ்களை தேசியமயமாக்கும் கொள்கையை ஆதரிக்கின்றார்களா? எதிர்க்கின்றார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது கார்ப்பரேஷனிடத்தைக் கூட்டுவேண்டிய கேள்வி.

[4th September 1959]

SRI S. M. ANNAMALAI : சென்னை நகரத்தில் சர்க்கார் பஸ் விடுவதன் மூலம் வருமானம் எவ்வளவு வருகிறது? அதில் எவ்வளவு கார்ப்பரேஷனுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இது கணம் நிதி மந்திரி அவர்களிடத்தில் கேட்கவேண்டிய கேள்வி.

SRI K. VINAYAKAM : Is it not a fact that the request of the Corporation to the Government, for handing over the bus transport to the Corporation is *ultra vires* of their Constitution?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Minister does not give legal opinion while answering a supplementary question.

Motor Transport Workers

* 140 Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is a proposal with the Government to introduce a Bill to regulate the condition of service of Motor Transport Workers;

(b) the main features of the Bill;

(c) the number of workers in the State who will be benefited by this measure; and

(d) when the Bill will be introduced?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) to (d) The question whether this Government may undertake legislation at State level or await Central legislation is under consideration.

Traffic congestion in Mount Road, Madras

* 141 Q.—**SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state the steps taken to relieve congestion of traffic in Mount Road, Round Tana Section, Madras City?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (i) The movement of hand carts and bullock carts is prohibited daily from Gemini studios to the traffic roundabout near the Transport House between 10 a.m. to 11 a.m. and 4-30 p.m. to 6-30 p.m.

(ii) Lorry traffic is prohibited on Mount Road from Gemini Studios to Simpsons from 9 a.m. to 10-30 a.m. and 4-30 p.m. to 6 p.m. daily during the peak hours.

(iii) The flow of traffic is heavy in one direction in the morning and in the opposite direction in the evening. This results in congestion in one half of the Mount Road. In order to provide wider carriage way to take in the heavy traffic at those periods movable traffic cones are being tried as an experimental measure for regulation of traffic.

(iv) A special party of police staff is posted on duty at all road junctions between Simpsons and Gemini roundabout for traffic control work.

4th September 1959]

SRI A. A. RASHEED : What has happened to the proposal for the construction of a sub-way at Round Tana for pedestrian crossing?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : A proposal for the construction of not only a sub-way but an arcade also is under consideration. The scheme which was given to us originally was estimated to cost 11.25 lakhs of rupees. Now we have asked the Chief Engineer for Highways and the Corporation Engineer to work the arcade scheme in such a way that the sub-way would come first and other things later on.

Seed Farms

* 142 Q.—**SRI T. L. SASIVARNA THEVAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to lay on the table of the House a statement showing the cost of lands and the extent of dry and wet lands purchased for seed farms by the Government in the State, district-war?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The answer ^a is placed on the table of the House.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : யார்யாரிடமிருந்து நிலங்கள் வாங்கப்பட்டது என்ற தகவல் இந்தச் சபைமுன் வைக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரம் சொல்லப்படும்.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : காம்பன்சேஷன் எந்த அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகிறது என்பது இந்தச் சபையில் தெரிவிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஜில்லா விவசாய அதிகாரி களிடமிருந்து இந்த நிலங்களின் தகுதியைப் பற்றி அபிப்பிராயம் கோரப்படுகிறது. அதற்குப் பிறகு ஜில்லா கலெக்டர் அக்விசிஷன் விதிப்படி மதிப்பிடுகிறார்.

SRI T. SAMPATH : May I know whether the Government have any proposal to acquire lands for seed farms other than those specified in the statement.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Except legislation on ceiling, Government have decided not to have any further things.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : அவர் உதவாக்கரை நிலங்களைக் காட்டி, நிலச் சொந்தத்தகாரர்கள் தாங்கிரஸ்காரர்கள் என்பதனால் அதிகப்படியான பணம் கொடுத்தது வாஸ்தவமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அப்படி உதவாக்கரை நிலங்கள் என்று சொல்வதற்கு கொஞ்சம் கூட இடம் இல்லை. கலெக்டர் மதிப்பிட்டு அதன் பிறகு விஷயம் பரிசீலிக்கப்பட்டு பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது.

* Printed as Appendix II on page 449 infra.

[4th September 1959]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இதுபற்றி எஸ்டிமேட் கமிட்டி யில் பரிசீலனைசெய்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. பிறகு புதிதாக நிலங்கள் எடுக்கப்பட்டனவா? அப்படியானால் எவ்வளவு நிலங்கள் எடுக்கப்பட்டன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அப்படி ஒன்றும் புதிதாக எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அதற்கு முன்பே லாண்ட் சிலிங் சட்டம் வருகிற வரையில் நிலங்களை அகவிசிஷன் பண்ண வேண்டாமென்று அரசாங்கம் முடிவு செய்துவிட்டது. ஆகவே எஸ்டிமேட் கமிட்டி சிபார்சு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

M.L.A.'s quarters in Government Estate

* 143 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether any theft or attempt at house-breaking was reported recently from the Government Estate, Mount Road, especially in M.L.A.s' quarters and M.L.A.'s hostel?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : எம்.எல்.ஏ. க்வார்ட்டர்ஸ் கலீவிருந்தும், எம்.எல்.ஏ. விடுதியிலிருந்தும் எத்தனை களாவுகள் நடந்தன? அதில் எத்தனை கண்டுபிடிக்கப்பட்டன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எம்.எல்.ஏ. ஹாஸ்டலில் களாவு போன்றவை முன்று. ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டனளது என்று திருடியவருக்கு இரண்டு மாதம் சிகைச்சுட் அளிக்கப்பட்டது.

SRI K. S. G. HAJA SHERIFF : Is it not a fact that this hostel is being used by all and sundry? Are there no rules to regulate the use of this hostel?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : M.L.A.s residing in the hostel have got their own friends and guests. That cannot be prevented.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : கவர்ன்மெண்ட் எஸ்டோ முக்கியமாக சட்சரை விடுதியிலிருந்து களாவு போன்றாகச் சொல்லப்பட்டது. மிகவும் முக்கியமாக அமைச்சர் விடுதியிலிருந்து ஏதாவது களாவு போன்றுபற்றி தகவல் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் ஆப் போலீஸ் ஸ்டாட்டலேபே களாவு போயிருக்கிறது.

Native Doctors

* 144 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any scheme was started during 1950 to get the native doctors trained in Modern Medicine;

(b) whether such scheme was dropped at present; and

(c) if so, the reasons therefor?

4th September 1959]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir, the Village Vaidya Scheme.

(b) Yes.

(c) The object of the Scheme was to give some training at Government Hospitals to selected candidates among the Village Vaidyas with a view to make them better fitted as Physicians in their own villages. But unfortunately, instead of settling down in their own villages they moved to towns and began to practice Modern Medicine. The Government were, therefore, forced to cancel the scheme.

Paper mills

* 145 Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether there was any proposal to start a paper mill at Pudukkottai?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir.

SRI N. K. PALANISAMI : இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பாகப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு புதுச்சோட்டையில் ஒரு பேப்பர் மில் தட்டுவதாக முடிவு எடுக்கப்பட்டதா? அப்படியென்றால் ஏன் வேண்டாமென்று கைவிடப்பட்டது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தனியார் துறையின் ரதாவசு முயற்சி செய்து அது பலன் அளிக்காமல் போயிருந்தால் அதன் காரணம் சர்க்காருக்குத் தெரியாது. அங்கு பேப்பர் மில் வைப்பதற்குப் போதுமான சாதனங்கள் இல்லை என்பதுதான் சர்க்கார் அபிப்பிராயம்.

SRI V. ARUNACHALA THEVAR : நார்த்தா மலையிலும், சித்தனன் வாசலிலும் காகித உற்பத்திக்குத் தேவையான புல் பூண்டு கிடைப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஸ்மால் ஸ்கேல் இன்டஸ்டிரியல் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்திலிருந்து தெரிந்திருக்கிறது. அப்படி புல் பூண்டு கிடைப்பதற்கு வசதி இருக்குமானால் நார்த்தா மலையிலும் சித்தனன் வாசலிலும் காகித உற்பத்தி மில் ஏற்படுத்துவதற்குச் சர்க்காருக்கு நோக்கம் உண்டா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : பேப்பர் என்று சொல்லும் போது இரண்டு விதமான பேப்பர்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று “ஹாண்டுமேட்” பேப்பர், இரண்டாவது “மிள் மேட்” பேப்பர். “ஹாண்டுமேட்” பேப்பர் செய்வதற்குப் பலவிதமான மூலப் பொருள் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. கிழிந்த பனியனிலிருந்து, வைக்கோல் முதலிய எல்லாவற்றையும் உபயோகப்படுத்தி பேப்பர் செய்யப்படுகிறது. அதற்கு அணுகூலமான பல இடங்களில் நமது ராஜ்யத்தில் தொழில் இலாகா பரிசீலனை செய்து வருகிறது. நமது ராஜ்யத்தில் பெரிய பேப்பர் மில் இல்லையென்று சொன்னேன்.

SRI A. VEDARATHNAM : காகிதம் செய்யும் மில்லை நம் மாநிலத்தில் வேறு எங்காவது ஏற்படுத்துவதற்கு உத்தேசம் உண்டா? அப்படியானால் எங்கே ஏற்படுத்துவார்கள்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஒரு பேப்பர் மில் 50 டன் உற்பத்தி செய்வதற்குத் தனியார் துறையில் ஒரு கம்பெனி முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய உதவியை சர்க்கார் அளித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறது.

SRI M. K. MARJAPPAN : மேட்டுரில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காகிதத் தொழிற்சாலை எத்தனை இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மேட்டுரில் தனியார் துறையிலே ஒரு மில் ஆரம்பித்து நடைபெறுகிறது.

[4th September 1959]

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : காகிதத் தொழில் ஆரம்பதற்கு மூலம் பொருள் சேலம் ஜில்லாவிலே இருப்பதனால் அங்கே காகிதத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க முன்வராமல் இருக்கிறது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : சர்க்கார் காகிதத் தொழில் ஏற்படுத்துவதற்கு முன் வரப் போவதில் சர்க்கார் துறையிலே செய்யப் போவதில்லை. சேலம் ஜில்லாவில் வசதி உள்ளவர்கள் தனியார் துறையில் இதைச் செய்வதற்கு முன் வந்தால் அதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்யப்படும்.

Pick-pocketing

* 146 Q.—**SRI A. A. RASHEED :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state the number of cases of pick-pocketing in the State reported in 1957-58?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : 1,052.

SRI A. A. RASHEED : Is it a fact that the increase in pick-pocketing is due to unemployment in our State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not agree because the figures about pick-pocketing cases vary largely in the various districts.

SRI K. VINAYAKAM : The art of pick-pocketing is a highly technical one which is freely given publicity through pictures by the artistes acting as pick-pockets. Will Government take steps to see that shooting of such scenes as pick-pocketing does not take place?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் சென்னை நகரத்தின் பிரதிநிதி. சென்னை நகரில் அதிகமாக இருக்கிறது, டெக்னிக் நன்றாக இருக்கிறது என்று பெருமைப் பட்டுக் கொள்ளலாம். 239 கேஸ்கள் இருக்கின்றன. எந்த சினிமாவில் காட்டப்படுகிறது என்று எனக்குத் தெரியாது. நான் அதிகமாகச் சினிமா பார்த்தது இல்லை. குறிப்பாகச் சொன்னால் கவனிக்கிறேன்.

Wheel barrows for scavengers

* 147 Q.—**SRI S. M. ANNAMALAI :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to supply wheel barrows to the scavengers working in local boards;

(b) the amount allotted for 1958, 1959 and 1960;

(c) whether there is any Central Government aid; and

(d) if so, the amount sanctioned therefor?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (c) Under a scheme formulated by the Government of India, Central assistance is provided to local bodies for the purchase and supply of wheel barrows or hand carts to the scavengers.

(b) & (d) A grant-in-aid of Rs. 30,000 was sanctioned under the scheme for 1957-58 and for 1958-59. An amount of Rs. 18,849·60 was actually utilised. No grant has yet been sanctioned for 1959-60.

4th September 1959]

SRI S. M. ANNAMALAI : சார், மத்திய சர்க்கார் பணம் எப்பொழுது மாநில சர்க்காருக்குக் கிடைத்தது? அது எப்பொழுது பைனான்ஸ் டிபார்ட்டுமென்டுக்குக் கிடைத்தது. லோகல் போர்டு திட்டத்தை எப்போது பெற்றுக் கொண்டார்கள்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : மத்திய சர்க்கார் 1957-58-ல் ரூபாய் 30,000 சாங்கிஷன் செய்தது. ஆனால் அந்த வருஷம் ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் அதை உபயோகிக்க முடியவில்லை. ஆகையால் மறு படியும் 1958-59-ல் கொடுத்தார்கள். 1958-59-ல் 30,000 ரூபாயில் 18,000 ரூபாய் உபயோகிக்கப்பட்டது. 1959-60-ல் இருப்பின் வெல்பேர் அட்வைசரி போர்டு ஒரு திட்டம் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் பூர்த்தியானவுடன் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : சார், சாங்கிஷன் செய்த தொகை முழுவதும் உபயோகிக்கப்படவில்லை என்று அமைச்சர் சொன்ன பதிவிலிருந்து தெரிகிறது. இதற்கு முக்கிய காரணம் என்ன? சாங்கிஷன் செய்த தொகை பைனான்ஸ் இலாகா மூலம் இன்ன தேதிக்கு உள்ளாக ஐ.எல்.பி. அனுபப வேண்டும் என்று கேள்வி கொடுக்க வில்லையா? பத்து தினங்கள் இருந்ததுதான் இதற்குக் காரணமா? இனிமேலாவது பணத்தை வாபஸ் ஆகாமல் உபயோகப்பதற்குச் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கும்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய பாதிப் பணத்தைக் கொடுக்க முன் வராதது தான் பணம் வாபஸாகி விட்டது. இன்னொரு காரணம் சில குறிப்பிட்ட பஞ்சாயத்துக்களில் (பார்ட்டி) சில மத்திரம் லீல பாரோஸ் உபயோகப்படுத்த பட்டது. முழு பஞ்சாயத்துக்களும் இதை உபயோகிக்க வேண்டும் என்று ஒரு கண்டிஷன் நிறைவேருத்து மற்றுரு காரணம்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : பஞ்சாயத்துக்கள் பாதி பணத்தைத் தராததினால் கொடுத்த பணத்தைப் பயன் படுத்த முடியவில்லை என்று ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சில பஞ்சாயத்துக்கள் கொடுக்காவிட்டாலும், நிதி அமைச்சரிடம் இந்த வருஷம் சொல்லி, அரசாங்கமே அதைக் கொடுத்துக் கிடைத்த பணத்தை முழுதும் பயன் படுத்திக் கொள்ளும்படி செய்வார்களா என்று கேட்கவிரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தத் திட்டத்தின் பிரகாரம் ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் பாதிப் பணம் கொடுக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் அவர்களுக்கும் அக்கறை இருக்கும்.

SRI T. T. DANIEL : May I know the total amount that the Government will have to spend for supplying the wheel barrows to all the scavengers working in the local bodies?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The total amount that would be required would be known only after we receive the report of the Advisory Committee on Harijan Welfare because they are at it.

SRI P. G. MANICKAM : சார், போர்டு மூலம் இதற்காக ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு வருவதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். திட்டம் தயாரானவுடன் அது இந்தச் சட்ட சபையின் முன்பு சமர்ப்பிக்கப் படுமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : முதலில் திட்டம் வசட்டும். அப்புறம் யோசிக்கலாம்.

[4th September 1959]

SRI K. ANBAZHAGAN : உன் ஆட்சி மன்றங்களில் நிதி வசதிக் குறைவாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மன்றங்கள் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு மனமார்ந்து முன் வருவார்களானால் அவர்களுக்கு கடன் உதவி செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்த விஷயம் பற்றிக்கூட ரிபோர்ட் வந்த பிற்பாடு தான் எந்த வகையில் எப்படிச் செய்தால் எல்லா பஞ்சாயத்துக்களும் இந்தத் திட்டத்தை அமுல் செய்ய முடியும் என்று பார்க்க முடியும்.

Sugar factories

* 148 Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is a proposal before the Government to start new sugar factories; and

(b) if so, their number, capacity and place of location?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) The matter is under consideration.

'Rock-N-Roll' dances

* 149 Q.—**SRI S. LAZAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether the Government are aware of 'Rock-N-Roll' dances being introduced in Tamil cinema pictures and whether there is a proposal by the Government to ban such dances?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir.

SRI K. VINAYAKAM : இப்பொழுது வரும் படங்களில் ராக் அண்டு ரோல் டான்சை புகுத்தினால்தான் நல்ல வகுல் ஆகிறது. ஐனங்களும் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். அப்போர்ப்பட்ட டான்ஸை எல்லாப் படங்களிலும் புகுத்தியே தீர் வேண்டும். புகுத்தாமல் இருக்கக்கூடாது என்று படமுதலாளிகளுக்கு ஒரு உத்திரவு போட முடியுமா? (சிரிப்பு.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த விலை மதிக்கத்தக்க அபிப்பிராயத்தை மத்திய சர்க்கார் அமைத்துள்ள பிலிம் போர்டுக்குத் தெரிவிக்கலாம். (சிரிப்பு.)

SRI P. S. CHINNADURAI : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ராக் அண்டு ரோல் டான்ஸ் எத்தனைமைப்பட்டது என்பதை . . . (பலத்த சிரிப்பு).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த நடனத்தைப் பற்றிய விவரங்கள் முதலில் கேள்வி கேட்ட அங்கத்தினர் அவர்களுக்கும் உப கேள்வி கேட்ட அங்கத்தினர் அவர்களுக்கும் தெரிந்து இருக்கலாம். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து ஆபாசமாக ஆடும் நடனம் என்று நினைக்கிறேன். (சிரிப்பு.)

Fort St. George Gazette

* 150 Q.—**SRI K. SATTANATHA KARAYALAR :** Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to change the name of the Official Gazette from *Fort St. George Gazette* to the Madras Government Gazette; and

4th September 1959]

(b) if so, from which date this change is to be made.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Seed farms

* 150-A Q.—SRI N. K. PALANISAMI : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the amount spent out of the allotted sum for the year 1958–59 for the starting of Seed Farms in the State; and

(b) how far the working of the scheme is successful?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Rs. 71,973·17.

(b) More quantities of seeds have been produced, the yield of paddy per acre has increased and the cost of cultivation of paddy per acre has decreased during 1958–59 as compared to the previous year. In short, the farms have improved generally during the year 1958–59 and the scheme is fulfilling its purpose and on the whole the working of the scheme is successful.

* 150-B Q.—SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் உள்விவகார அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா—

(அ) நம் மாநிலத்தில் 1-4-1959-ல் எத்தனை விதைப் பண்ணைகள் உள்ளன?

(ஆ) 1957–58-ல் அவைகளின் வரவு செலவு என்ன?

(இ) எத்தனை விதைப் பண்ணைகள் மூடப்பட்டன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) 119.

	RUPEES IN LAKHS.
(b) Income—	
Receipts from the sale of seeds and other produce from the State Seed Farms.	1·17
Value of stocks on hand of seeds and other produce.	2·34
Total ...	<u>3 51</u>

Expenditure (Recurring)—

(i) Working expenses	4·88
(ii) Lease	3·43
(iii) Establishment charges	0·93
(iv) Maintenance of cattle, repair and upkeep and rent.	0·07

Total ... 9·31

(a) 46.

▲ 91—4

[4th September 1959]

SRI A. V. THOMAS : Mr. Speaker, Sir, on a point of information I would like to say something. Two days ago the hon. Speaker was kind enough to make a statement relating to 'questions'. I naturally expected after a day or two that you may perhaps make a statement about 'answers'. Having not heard you make a statement I would like to make a request to the Chair. Why I raise the question is, Members sometimes are not able to hear the answers given distinctly. Again some of the replies given are rather vague or answers given to supplementaries do not contain the information asked for. Even the answers given to supplementary questions do not appear to be satisfactory. In some cases in my opinion the supplementary questions have not been understood properly so that they could be answered satisfactorily. I wonder whether the Hon. Speaker would take all these into consideration and give some advice.

MR. SPEAKER : The responsibility for admission of questions is that of the Speaker. But the responsibility for answers is that of the Ministers. If the hon. Members are not satisfied with the answers given, they have proper remedy for that. I have no power to compel the Hon. Ministers to answer question in a proper manner. If the answers are not to the satisfaction of the hon. Members, they can elicit more information by putting supplementary questions. If they are not satisfied with the information furnished in answer to supplementary questions, they can elicit further information by putting fresh questions or ask for an half-an-hour debate. If the hon. Members are not satisfied even with the answers given then, they can move a vote of censure. The Speaker can do nothing beyond that.

Questions are over.

II.—ANNOUNCEMENT RE BILLS.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation for the consideration in the Legislative Assembly of the Madras Borstal Schools (Amendment) Bill, 1959 and the Indian Partnership (Madras Amendment) Bill, 1959.

III—CALLING ATTENTION TO THE DAMAGES TO CROPS IN UTHAMASERI AND KILIKOODU VILLAGES DUE TO FLOODS.

MR. SPEAKER : Now we will take up the motion under rule 41. The hon. Member Sri Vasudevan will call attention to the damages caused to the standing crops in Uthamaseri and Kilikoodu villages in Tanjore district due to the recent heavy floods in the road dam along the Kumbakonam Road.

SRI K. VASUDEVAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஏல் 40 மோட்டன் பிரகாரம், சர்க்காருக்கு நான் ஒரு சம்பவத்தை ஞாபகமுட்ட விரும்புகிறேன். திருச்சிராப்பள்ளியில் ஜில்லா ஜில்லையில் ஏராளமான வெள்ளம் வந்தது எல்லோருக்கும் ஞாபகம் இருக்கலாம். அதே மாதிரி

4th September 1959] [Sri K. Vasudevan]

யாக வெள்ளம் இதற்கு முன்னால் 1924-ம் ஆண்டிலும் வந்தது. ஆனால் 1924-ம் ஆண்டு வெள்ளம் வந்தபோது சிரைக் கட்டில் ஏராளமான சேதம் ஏற்பட்டினால் அப்போதிருந்த அதிகாரிகள் அனைத்துக்கூடுக்குக் கூடுதலாக ஆபத்து வரும் என்று யோசித்து ஒரு மைலுக்கு முன்னால் ரோடில் போடப்பட்டிருந்த அனையை வெட்டி அந்த எக்ஸ்லீ தண்ணீரை, அதிகப்படியான தண்ணீரை கொள்ளிடத்தில் போய் சேர்ப்பதற்கு வழி செய்ததார்கள். ஆனால் அப்போது அந்த ரோடு அனை வெட்டின தின் பிறகு அதோம் மூலம் வெட்டிவிடப்பட்ட வெள்ளமானது வயல் வழி மாகப் போக நேரிடும் என்று அங்குள்ள நிலச் சொந்தக்காரர்கள் எல்லோரும் ஆட்சேபித்தார்கள். அப்போதிருந்த அதிகாரிகள் இந்த விவசாயிகளுக்கு அடிக்கடி இற்மாதிரியான வெள்ளம் வருவதினால், இம்மாதிரிக் கேதம் ஏற்படுவதாக இருந்தால் அவர்களுக்கு அதற்குரிய நஷ்டஈடு தரலாம் என்று உறுதி கூறியிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரியாக ஒரு சில விவசாயிகளும் நஷ்டஈடும் வாங்கியிருக்கிறார்கள். இந்த வருஷமும் வெள்ளம் வந்ததின் காரணமாக அந்த ரோடு அனையை மூலமாக வெள்ளம் வந்ததால் அங்கே இருக்கும் சமார் 150 ஏக்கர் நஞ்சை நிலத்திற்கு ஏகப்பட்டி தீங்கு ஏற்பட்டிருப்பதை நான் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதன் பயனைப் பெருவாரியான விவசாயிகள், ஒன்றிரண்டு ஏக்கா உள்ள விவசாயிகள் இந்த வருஷம் சாகுபடி செய்ய வழியில்லாமல் பெரும் நஷ்டத்திற்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆனால் இப்படி வெள்ளம் அடிக்கடி வருவது “ஆக்ட் ஆப் காட்” என்று கூறப்பட்டிருந்த போதிலும் அடிக்கடி அங்கு சேதம் ஏற்படுகிறது என்பதையும் நான் சர்க்காருக்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த வருஷம் அங்குள்ள விவசாயிகள் சாகுபடி செய்ய முடியாததின் காரணமாகச் சாப்படக்கூடுக்கூட வழியில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு தொவது சர்க்கார் ஒத்தாசை செய்ய வேண்டும். இந்த (ஸ்வர் பள்ள வாட்டரி) அதிகப்படியான தண்ணீரை எடுத்துச் செல்ல வேண்டுமென்றால் சர்க்காரிலிருந்து அந்த நிலங்களை வாங்கி அதன் வழியாக இந்தத் தண்ணீரைக் கொண்டுபோய் வேறு இடத்திற்கு விட்டால், அது சரியான வழியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அதே மாதிரியாக ஒவ்வொரு இடத்திலும் (ஸ்வர் பள்ள) அதிகப்படியான அளவில் தண்ணீரை வந்து கொண்டிருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரிந்த விஷயம். அங்கு எல்லாம் சர்க்கார் நிலங்களில் தண்ணீர் கொண்டு போடப்பட்டு வெளியில் விடுவது சுச்தியாக இருக்கும். ஆகையினால் இந்த வெள்ளம் அடிக்கடி வந்து கொண்டிருப்பதினால் இந்த நிலங்களைச் சர்க்காரே வாங்கி அந்த நிலங்களின் வழியாக ஒரு கால்வாய் மூலமாக இந்த அதிகப்படியான தண்ணீரை எடுத்துச் செல்லவதாக இருந்தால் அந்த ஊர் ஜனங்களுக்கு ஒரு நிரந்தரமான நிவாரணம் கிடைத்த மாதிரியாக இருக்கும் என்று நான் சர்க்காருக்கு ஞாபகமுட்டி இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் உடனடியாகத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

HON. SRI P. KAKKAN : Mr. Speaker, Sir, the road dam referred to in the notice is on the left bank of the Cauvery. It is about 4.060 feet long and lies between mile 15/7 and 1/5 of the road running on the left bank of the Cauvery river about a mile higher up the Grand Anicut. The road is a Highways Road connecting Srirangam and Kumbakonam. This was constructed in the year 1926-27 with the crest level at the upper end at 201.64 and lower end at 200.00 and it was designed for a maximum discharge for 3 feet depth over crest.

A heavy flood occurred in 1930 and as the flood discharged in the Cauvery at Grand Anicut was considered unsafe, it was found necessary to reduce the discharge of Grand Anicut. Hence the

[Sri P. Kakkan] [4th September 1959]

crest of the dam was lowered by 1 foot in 1933-34. The designed discharge after lowering of the dam was computed to be 100,880 cusecs. Since the lowering of the dam's crest, there had been high floods in 1941, 1953 and 1956. There is no record of any damage to any lands except in 1953 when only one owner was paid Rs. 200, and two or three cases are still pending involving small extents.

The discharges over the road dam at Uthamaseri due to this year's floods, commenced at 8-00 a.m. on 10th July 1959 and disappeared at 2-00 p.m. on the 29th July 1959. Practically there was appreciable flow over the road dam for only 8 days during the recent floods. Due to this abnormal flow this year, there was heavy silting up of lands on both sides of the road dam and scour in few places below the road dam on the Coleroon side.

There was practically no damage to crops since no crop was actually raised before the floods.

MR. SPEAKER : I have received a very urgent Short Notice Question from the hon. Member, Sri S. Lazar. There is no time to take it up now and it can be taken up only to-morrow. But it relates to a matter which is going to happen to-day. It refers to the inconvenience caused to hon. Members yesterday at the Corporation Stadium where the Police Tatoo was held. I myself went there and I had no difficulty. In fact four hon. Members came along with me but probably Mr. Lazar's experience was different. Anyway, I shall ask the Hon. Minister for Home to make a statement in respect of this matter.

***THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, போலீஸ் டாட்டுவேக்குப் பொது மக்கள் எல்லோரும் டிக்கட் இல்லாமல் இவைசமாகப் போய்ப் பர்க்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருந்ததின் காரணமாக ஏராளமான கூட்டம் நேற்று வந்திருந்தது. ஆனால் நேற்று கனம் அங்கத்தினர்கள் பலரிடத்தில் கேட்டேன். அப்போது, “எங்களுக்கு எல்லாம் பாஸ் 4-ம் தேதிக்கு இருக்கிறது, ஆகவே அன்றைக்குப் போகலாம்” என்று சொன்னார்கள். இந்த போதிலும் நேற்று போயிருந்த சில அங்கத்தினர்களுக்கு உள்ளே போக முடியாமல் ஆகி விட்டதற்காக நான் வருந்து கிண்றேன். இதற்குச் காரணம் போலீஸ் அல்ல. கூட்டம் அளவுக்கு மீறி இருந்தது. நமது முதலமைச்சர் அவர்களுட் அங்கு வருவதற்கு மிகவும் கஷ்டமாயிருந்தது. போலீஸ் கமிஷனர் அவர்களின் மனைவிக்கூட அங்கே உள்ளுக்கு வரமுடியாமல் திரும்பிப் போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. நமது (மத்திய) டிபென்ஸ் மினிஸ்டர் கூட அங்கு வருவதற்கு கஷ்டமாக இருந்தது. அதன் காரணமாக வேறு வழியில்தாா வர முடிந்தது. இன்றைக்கும் அந்த நிகழ்ச்சியிலிருக்கிறது. நான் இன்றைக்குப் போலீஸ்க்குச் சொல்லியிருக்கிறேன். இன்றைக்கு எல்லா எம். எல். ஏ.க் களும் போய் வசதியாகப் பார்க்கலாம். ஆனால் அரை மணி நேரத்திற்கு முன்பாகவே அங்கு போய்ச் சேர வேண்டும். இதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யுமாறு போலீஸ்சாரித்தில் கூறியிருக்கிறேன். அதோடு இந்த நிகழ்ச்சியை 6-ம் தேதியும் நடத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

4th September 1959]

IV. GOVERNMENT RESOLUTION.

AMENDMENT TO LAW RELATING TO PENSIONS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I beg to move--

" Whereas, with a view to provide for the recovery of Government dues from pension, it is necessary to amend the law relating to pensions;

And whereas, with a view to securing uniformity of legislation on the subject throughout the Union of India, it is desirable that Parliament should pass a law relating to pensions applicable to the whole of India, replacing the Pensions Act, 1871 (Central Act XXIII of 1871) :

Now, therefore, in pursuance of clause (1) of Article 252 of the Constitution of India, this Assembly resolves that the matter aforesaid and all other matters connected therewith or incidental thereto, in so far as they fall within entry 42 in List II (State List) of the Seventh Schedule to the Constitution of India shall, in this State, be regulated by an Act of Parliament "

கனம் சபாநாயகர் : அவர்களே, இந்தத் தீர்மானமானது அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஒய்வு கால நிதி ஒதுக்குவதில் இருக்கக்கூடிய ஒரு சிக்கிலைத் தீர்ப்பதற்காகச் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டும் என்பதற்காகக் கொண்டுவாய்ப்படுகிறது. இப்போதுள்ள சட்டப் பிகாரம், நாம் ஒரு அதிகாரிக்குப் பென்ஷன் கொடுக்கு விவேகமேயானால், பின்னர் அந்தப் பென்ஷனிலிருந்து எந்த விதமான தொகையையும் திரும்ப வசூலிக்க முடியாது. உத்தியோகஸ்தர்கள் சர்க்காரில் வேலையில் இருக்கும்போது அவர்கள் சர்க்காருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணம் ஏதாவது கொடுக்கப் படாமல் அவர்கள் ரிடையரானதும் அது நிலுவையாக இருக்கவேண்டும். மேலும், சில சமயங்களில் அவர்கள் ஏதாவது தவறுகள் செய்து அத் தவறுகள் காரணமாகச் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருந்தால் அதற்கான பணத்தை அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்க வேண்டும். சில சமயங்களில், அவர்கள் சர்க்காருக்கச் சொந்தமான கட்டிடங்களில், வசிக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்களிடமிருந்து வாடகைப் பணம் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த மாதிரியாக சர்க்காருக்கு அவர்களால் கொடுக்கப்பட வேண்டிய பணம் அவர்களால் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கும்போது, உடனடியாக அவர்களுக்கு இல்லங்களை பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்று உத்திரவு போட்டுவிட்டால் அந்தப் பென்ஷன் தொகையிலிருந்து நிலுவைகளை நாம் வசூலிக்க முடியாது. இந்தக் காரணத்தால், அவர்களிடமிருந்து சர்க்காருக்கு வந்து சேரவேண்டிய பணம் எவ்வளவு என்று முடிவு செய்யும் வரையில், அதை எப்படி பென்ஷனிலிருந்து வசூலிப்பது என்று முடிவு செய்யும் வரையில், அவர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்கும்படி உத்திரவு போட முடிவுதிலை. இந்த உத்திரவைப் போடுவதில் இல்லாறு கால தாமதம் ஏற்படுவதால் பல அதிகாரிகள் ரிடையரானதும் கஷ்டப்பட வேண்டி இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுக்கு உடனடியாகப் பென்ஷன் கொடுத்துவிடலாம் என்று உத்திரவு போட்டுவிட்டால் அவர்களிடமிருந்து நமக்கு வந்துசேர வேண்டிய பணத்தைக்கூட நாம் அதிலிருந்து கழி துக் கொள்ள முடியாது. இக்குறையைப் போக்குவதற்காகச் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டியது அவசியமாகிறது. சட்டத்தை அந்த முறையில் மாற்ற வேண்டுமானால் நம் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த அளவில் மட்டும் மாற்ற வேண்டுமா அல்லது அசில இந்திய ரிதியில் மாற்ற வேண்டுமா என்று பார்க்கும்போது, திருத்தக் கட்டம் எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும் என்பது தெரிகிறது. எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் பொது வாக்க கட்டம் திருத்தப்பட வேண்டுமானால் அதற்கு எல்லா ராஜ்ய கட்ட

[Sri C. Subramaniam] [4th September 1959]

சபைகளும் உப்புக்கொள்ள வேண்டும். அதற்குரிய நோக்கத்தைக் கொண்டு இந்தத் தீர்மானம். பென்ஷன் சட்டத்தைப் பார்லிமெண்ட் உரிய முறையில் திருத்தியமைக்க வேண்டும் என்று இது கூறுகிறது. இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The resolution is before the House for discussion.

*SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தை ஆதியோகத்தில் வெளியிட்டிருக்கும் கருத்தோடு இன்னும் சில நோக்கங்களையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அவரை மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பென்ஷன் சட்டத்தை உரிய முறையிலும் விரிவான முறையிலும் திருத்த வேண்டுமென்று நாம் பாரால் மன்றத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறோம். இக்காலத்தில், பென்ஷன் வாங்கிக் கொண்டு அரசாங்க உத்தியோகத்திலிருந்து விலகியுள்ள (இயங்குபெறும்) உயர்ந்த அதிகாரிகள் மீண்டும் வேறு ஏதாவதோடு தனிப்பட்ட நிர்வாகத்தில் வேலை செய்யப் போய்விடுகிறார்கள். அங்கே முழுச் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். அதே சமயத் தில் பென்ஷனும் வாங்குகிறார்கள். இதற்குப் பல உதாரணங்களை நாம் சமீப காலத்தில் கண்டோம். அரசாங்க உத்தியோகத்திலிருந்து ஒய்வு பெற்றுக்கொள்ளும் உயர்தாரப் போலீஸ் அதிகாரிகள் ஒருவர் சர்க்காரிடமிருந்து பென்ஷன் வாங்கிக்கொள்கிறார். அதே சமயத்தில் அவர் அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருந்தபோது எந்தத் துறையில் இருந்தாரோ அது சம்பந்தப் பட்ட டிராபிக் கம்பெனியில் வேலைக்குப் போய் விடுகிறார். ஒருவர் தொழிலோட்டு நிதிபதியாக இருக்கிறார். அவர் தம் உத்தியோகத்திலிருந்து விலகியவுடன் பென்ஷனையும் வாங்கிக்கொண்டு ஒரு தனிப்பட்ட முதலாளியிடம் உத்தியோகத்தில் அமர்ந்துவிடுகிறார். சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் மிக உயர்ந்த அதிகாரியாகத் தொழில் இலாகாவில் இருந்தவர் பென்ஷன் வாங்கிக் கொண்டு முதலாளிகள் சுக்கத்தில் காரியத்திச்சியாக வேலை பார்க்கிறார். இவ்வாறு இவர்களுக்கு ஒரு பக்கத்தில் பென்ஷன் வருகிறது: மற்றொரு பக்கத்தில் முழுச் சம்பளமும் வருகிறது. இவர்கள் இந்தச் சேவைகளை சமூக ஊழியம், பொதுப் பணி என்ற முறையில் செய்வதில் நமக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. சமூகத்தில் தொழிலாளர்கள் முதலாளிகள், பொதுமக்கள் ஆசீய இத்தனை பேருக்கும் மத்தியில் நடை நிலைமைக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கும் அரசாங்க அதிகாரிகளாக இருந்தார்கள், ரிடைவான் பிறகு தனிப்பட்ட முதலாளியிடம் வேலை பார்க்கும்போது சமூகத்தில் ஒரு பிரிவினிருக்கு மட்டும் ஆதாரவாளர்களாக இருப்பதால், அப்போது அவர்கள் தங்களுக்குக் கிடைக்கும் சம்பளத்தை மட்டும் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும், பென்ஷன் வாங்க வேண்டாம். அப்படி இல்லாவிட்டால், பென்ஷன் வாங்குவார்கள் தங்கள் சேவையை அப்படிப் பட்ட உத்தியோகங்களுக்கு உட்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது என்று விதிக்களாம். அவர்கள் தங்கள் சேவையைத் தனிப்பட்டவர்களிடம் ஒப்படைத்தால் அவர்களுக்குத் தரும் பென்ஷனிலிருந்து பண்கத்தைச் சர்க்கார் பிடித்துக் கொள்ளும் முறையில் இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும். இது மிகவும் முக்கியமானது. இது சம்பந்தமாக பட்ஜெட் சமயத்தில் மசோதா கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். இப்போது நிலைமை முறை ஒரு கெட்ட சம்பிரதாயத்தை ஏற்படுத்துகிறது. ரிடைவான் அதிகாரிகளின் செய்கை மற்ற அதிகாரிகளுக்கு ஒரு நப்பாசையை ஏற்படுத்துகிறது. ஒய்வு காலத்திற்கு ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்து அதிகாரிகள் தங்கள் உத்தியோகத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்தி ஒரு சிலரின் விஸ்வாசத்தைப் பெற்று, ஒய்வு காலத்தில் அவர்களிடம் உத்தியோகத்திற்குச் செல்ல முயற்சி செய்யும் கெட்ட சூழ்நிலையை இது உண்டாக்குகிறது. இப்படிப்பட்ட ஆசை உயர்தா அதிகாரிகளுக்கு ஏற்பட்டால், அது அரசாங்க இயந்திரத்தையே கெடுத்துவிடும். அரசாங்க இயந்திரத்தின் திறமையைக் குறைக்கும். அரசாங்க இயந்திரத்தின்பால் மக்களுக்குள்ள நம்பிக்கையையும் குறைக்கும். இது கண்டிப்பாகக் கவனிக்க

4th September 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

படவேண்டிய விஷயம். தர்ச்சனாயத்திற்கு அருக்கதையற்ற விஷயம். இந்த நோக்கம் நிறைவேறும் முறையிலும் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமெல்லாமு பாராளுமன்றத்திற்குத் தாதாவகை வேண்டுமென்று கூட்டுக்கொண்டு என வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI T. T. DANIEL : Sir, while supporting the motion before the House, I would like to bring to the notice of the Government some facts. At present, the pension amount that has to be given to the Government servants is not given as soon as they retire from their service. It is well known that there is considerable delay in granting the pension amount. Since this amount is given more or less as a sort of compensation to these Government servants, for meeting their livelihood after they retire from Government service, it is only just and proper that the Government should grant the pension amount as soon as they retire from service. All unnecessary delays in granting the amount should be avoided. I would suggest to the Government that while making their recommendation to the Government of India, there should also be a recommendation for providing that the pension amount that has to be given to a retired Government servant should be given without any unnecessary delay.

Then, Sir, coming to recovery of dues to the Government from the pension amount, I like to make a suggestion to the Government. The principle underlying the granting of pension is, as I already stated, that it should serve as some sort of a provision for the wife and children of the Government servants after they retire from Government service. The provisions of the Civil Procedure Code, I believe, exclude pension amount from being attached. There are certain things which can be attached and certain amounts which cannot be attached under the provisions of the Civil Procedure Code, that is now in existence in our country. The fundamental principle that had been adopted in enunciating that provision in the Code was that certain amount which is exclusively for the use of the wife and children of the retired Government servant for eking out their livelihood should be outside the scope of attachment. I think that the Hon. Minister for Finance will also keep that in view while making the recommendation to the Union Government, namely, whether the whole pension amount should be liable for attachment or whether at least a portion of the amount alone should be liable. These are the matters which the Government should seriously consider.

SRI K. ANBAZHAGAN : மதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, அரசாங்க அலுவலிலிருந்து விடுதலை பெற்றுச் செல்லுகிறவர்கள் விடுதலை கால ஊதியத்தை உடனடியாகப் பெறுவதற்கு உதவும் முறையில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கோரும் இந்தத் திரமானத்தின் பொது வான் கருத்தை நான் வரவேற்கிறேன். (குருக்கு) இதில் விடுதலை எங்கே இருக்கிறது என்று மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் கேட்கிறார். அரசாங்கத்தில் பணியாற்றுபவர்களுக்கு விடுதலை இல்லை என்ற உணர்ச்சி சிலருக்கு இருக்கிறது போலும். அரசாங்க ஊழியத்திலிருந்து கடைசியில் விலகிச் செல்லும் கட்டத்தைத்தான் நான் விடுதலை என்று குறிப்பிடுகிறேன்.

[Sri K. Anbazhagan] [4th September 1959]

விடுதலைப் பெற்ற அதிகாரிகள் விடுதலைக் கால ஊதியம் (பெண்ணை) பெறும்போது அவர்கள் பெற்ற தொகை அளவிற்கு மீறி இந்தால் அதை வசூலிப்பதற்கும், அவர்கள் ஊதியத்தில் இந்தபோது தவறுகள் செய்திருந்து அவைகளுக்காக அவர்கள் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தை விடுதலைக் காலத்தில் வசூலிக்க வேண்டியிருந்தால் அதை வசூலிப்பதற்கும் வகை செய்யும் முறையில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்று பாராளுமன்றத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளும் இந்தத் தீர்மானத்தின் பொதுவான கருத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

ஆனால், திரு. சின்னதுரை அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியது போல, விடுதலைப் பெற்றுக் கெல்கிறவர்கள், ஓய்வு பெற்றதற்குப் பின்னரும், மாறுபட்ட வேறு துறையில் பணியாற்றச் செல்வது, அவரது உடல்நிலையைக் கருதி—அவரது திறமையைக் கருதி உண்மையாகவே அது பயன்படத்துக்கொடுக்க இருக்கலாம். அப்படிச் செல்லும்போது அரசாங்கத்தில் பணியாற்றிய துறையோடு ஒட்டிய ஒரு துறையில், அரசாங்கத்தில் பணியாற்றும்போது பின்னால் பயன்படக்கூடிய முறையில் செய்துகொண்டு, பணியாற்றும் போது அதிலேயுள்ள பல குறைபாடுகள் வெளியாகின்றன. அதே துறையில் பின்னர் ஈடுபடுவதைக் குறித்து கென்னை அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் அதிக அவைக்கு உதாரணங்களைக் காட்டுவது இயலாது என்று கொன்னாலும் மத்திய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஏராளமான உதாரணங்கள் குறித்து இருக்கின்றன. முக்கியமாக அரசாங்கத்தில் பணியாற்றிய நேரத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அந்த நேரத்தில் சில வசதிகளைச் செய்துகொண்டு அதே துறையில் வேறு இடங்களில் பணியாற்றுவதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்த பெண்ணை வதி முறைகளைத் திருத்தும் நேரத்தில், அரசாங்க ஊழியத்திலிருந்து ஓய்வு பெறக்கூடிய வர்கள், பின்னால் வேறு ஊழியத்தைப் பெற்றிருக்க முறையில் ஈடுபடும் போது அதிலேயும் ஊதியத்தின் அளவும், வாங்கக் கூடிய பெண்ணை அளவும் சேர்ந்து மூன்பு பெற்ற தொகைக்கு மேல் போகாமால் இந்தால் நலமாக இருக்கும். ஊதியம் எந்த அளவு இருக்கிறதோ அதைப் பொறுத்த பெண்ணைவில் இந்த அளவு பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற விதியை அமைப்பது நல்லது. 100 ரூபாய் ஊதியத்தில் இருந்து 50 ரூபாய் பெண்ணை பெற்றுக்கொண்டிருக்கக் கூடியவர் ஓய்வு பெற்ற பிறகு ஊழியத்தில் ஈடுபட்டு 100 ரூபாய் சம்பளம் பெற்று அவர் நல்ல முறையில் வாழக்கூடுதல் நடத்த வழியேற்படும், இல்லையானாலும் அவர்கள் குற்றவாளிகளாக ஆகக்கூடிய நிலை ஏற்படக்கூடும். அதே நேரத்தில் பெரிய உத்தியோகத்தில் இருக்கக் கூடியவர்கள், ஓய்வு பெற்ற பிறகு, 2,000 ரூபாய், 3,000 ரூபாய் பெற்று வந்தவர்கள் அதே அளவுச் சம்பளத்துக்கு வெளியே வேலைக்குச் செல்லும்போது, அவர்களுக்கு பெண்ணை அளிப்பது முறையற்றதாகும். அம்மாதிரி நேரங்களில் பெண்ணை கொடுப்பதை நிறுத்தவும் அல்லது வேறு பணிகளில் ஈடுபடுவதைத் தடை செய்யவும் இந்தச் சட்டத்தில் இடம் இருக்கவேண்டும்.

மற்றென்று, இந்த பெண்ணை அளிக்கும் நேரத்தில் பலர் 5 ஆண்டுகாலம் 6 ஆண்டு காலம் 300, ரூபாய் அல்லது 400 ரூபாய் ஊதியம் பெற்றவர்கள் அந்தத் துறையில் உறுதி செய்யப்படாத காரணத்தினால் அதற்கு முன்னால்—5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால்—200 ரூபாய் ஊதியம் பெற்றிருந்தால் அதற்கு ஏற்றவாறு பெண்ணைகள் கணக்கீட்டிருக்கன. கன் பெர்மட் போஸ்ட், கண்பெர்மட் ஸர்வில் எந்து அளவு இருக்கிறதோ அந்த அவைக்குத் தான் கணக்கிட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்வதானது அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை திடீரென்று சரிப்பதாக இருக்கிறது. ஓய்வு பெறக்கூடிய நேரத்தில் 500 ரூபாய் அல்லது 600 ரூபாய் பெற்று வந்தாலும், 250 ரூபாய் இருக்கக்கூடிய ஒரு போஸ்டில் தான் கண்பர் மேஷன் ஆகியிருக்கிறது என்ற காரணத்தினால், 125 ரூபாய் பெண்ணை பெறக்கூடிய அவைத்திற்கு ஆளாகிறார்கள். ஊழியத்திலிருந்து ஓய்வு பெறுகிறபோது ஓராண்டு காலத்துக்குள்ளே அல்லது சராண்டு காலத் திற்குள்ளே கட்சிக் காலத்தில் எந்த அளவு அதிக ஊதியம் இருக்கிறதோ அதை ஏற்றுக்கொண்டு, அதற்குத் தக்கபடி பெண்ணைக் கணக்கிட

4th September 1959] [Sri K. Anbazhagan]

வேண்டும். ஏறக்குறைய பென்ஷன் பெறத்தக்க அளவுக்கு அந்த போஸ்டில் உறுதி செய்யப்படாத காரணத்தினால் அவர்கள் பென்ஷன் பெறும் காலத்தில் மிகவும் இக்கப்பான நிலைக்கு ஆளாகிறார்கள்.

வேலையிலிருந்து விலகுகிற சமயத்தில் பெறக்கூடிய ஊதியத்திற்குத் தகுந்த முறையில் பென்ஷன் கிடைக்கும் முறையிலும், உயர்ந்த பதவியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் பதவியைப் பயன்படுத்தி சுயநலத்திற்கு உபயோகப் படுத்திக்கொண்டு, பகவியில் இருக்கும்போதே வசதிகளைச் செய்து கொண்டு வெளியிலே இன்னொரு வேலையைத் தேடிக்கொண்டு பிறகு அதிக ஊதியம் பெறுவதையும் தடுக, அதற்குத் தடை விதிக்கும் முறையில் இந்த விதிகளைத் திருத்தி, பல துறைகளில் நல்ல முறையைக் கையாண்டு வருகிற இந்த சென்னை சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருடைய ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் பெறவேண்டுமென்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 'இந்தத் தீர்மானம் ஒரு குறுகிய நோக்கத்தைக் கொண்டது. குறுகிய நோக்கம் என்று சொன்னால் அளவிலே' குறுகிய நோக்கம். சர்க்காருக்கு வரவேண்டிய நிலுவைகள் இருந்தால் எப்படி வசூல் செய்வது என்பதைப் பற்றியது இது. சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் இருந்து விலகியபிறகு வேறு இடங்களில் வேலை தேடிக்கொள்வதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர்களும் அவர்களும், அன்பழகன் அவர்களும் சொன்ன கருத்துக்களை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் தெரிவித்தது மட்டுமல்ல, பார்லிமெண்டில்கூட இதைப் பற்றி சமீபத்தில் விவாதம் நடந்தது. அங்கத்தினர்களுக்குத் தெர்ந்திருக்கலாம். அங்கே இருக்கக் கூடிய அங்கத்தினர்களும் இதே கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதைப்பற்றிக் கூடிய சீக்கிரத்தில் நமது மத்திய அரசாங்கத்திலும் ஒரு முடிவு செய்யவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதைப் பொறுத்த வரையில் நாம் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றுவேண்டும் என்பதைப் பற்றி நாமும்கூட தனியாக ஆலோசிக்க இடம் இருக்கிறது. ஏனென்றால் ஸ்டேட் பப்லிக் ஸர்வில், ஸ்டேட் பென்ஷன்ஸ் எல்லாம் நம்மைச் சேர்ந்தது, நம்முடைய சட்ட சபை பார்த்து எந்தச் சட்டமும் செய்யலாம். இதன் மூலமாக இப்போது பார்லிமெண்டில் சட்டம் செய்ய நம்முடைய அதிகாரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்க இந்தத் தீர்மானம் வந்திருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, கனம் அங்கத்தினர்கள் சென்னின்துரை அவர்களும், அன்பழகன் அவர்களும் சொன்ன கருத்துக்களை சென்னை சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில் உத்தியோகத்துக்கொள் உத்தியோகத்திலிருந்து விலகிய பிறகு தனிப்பட்டவர்களிடத்தில் வேலைக்கு அமரவேண்டுமென்றால் குறிப்பிட்ட காலம் வரையில் அனுமதி பெற்றுத்தான் வேலைக்கு அமர வேண்டுமென்று இருப்பதால், இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அதற்கான உத்திரவு பிறப்பிக்க சர்க்கார் முயற்சி செய்யும் என்றாலூ திணைச் சொல்லிக் கொண்டு, மத்திய சர்க்காரும், பார்லிமெண்டும்கூட இதில் கவனத்தைச் செலுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

"Whereas, with a view to provide for the recovery of Government dues from pension, it is necessary to amend the law relating to pensions;

And whereas, with a view to securing uniformity of legislation on the subject throughout the Union of India, it is desirable that Parliament should pass a law relating to pensions applicable to the whole of India, replacing the Pensions Act, 1871 (Central Act XXIII of 1871);

[Mr. Speaker] [4th September 1959]

Now, therefore, in pursuance of clause (1) of Article 252 of the Constitution of India, this Assembly resolves that the matter aforesaid and all other matters connected therewith or incidental thereto, in so far as they fall within entry 42 in List II (State List) of the Seventh Schedule to the Constitution of India, shall, in this State, be regulated by an Act of Parliament."

The motion was put and carried and the resolution was passed.

V.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS KHADI AND VILLAGE INDUSTRIES BOARD BILL, 1959
(L.A. BILL NO. 10 OF 1959)—cont.

MR. SPEAKER : Day before yesterday we had been discussing this Bill and sixteen hon. Members took part in the discussion. I was under the impression that today I can ask the Hon. Home Minister to reply and then take up the clause by clause consideration of the Bill. But today also some hon. Members want to speak. Is it the desire of the House that I should prolong the discussion? As a special case I shall allow another half an hour and limit the time for every speech to five minutes. If six speakers are not forthcoming, I shall close the discussion as soon as the members who have expressed their desire to speak have finished or after half an hour whichever is earlier.

Another point is, I had announced on the 31st August that the last date for receipt of amendments would be 4 p.m. on the 31st itself. As a special case I allowed amendments to be given even on the morning of 1st September. When the agenda was circulated on the 2nd we had only one amendment to this Bill. But hon. Members have again submitted amendments. I could have easily disallowed them. But I am in a difficult fix. Sometimes the Government themselves give amendments without sufficient notice. As per rules three days notice must be given for moving amendments. If I allow Government, as I have done so far, I must allow the hon. Members also to give amendments without sufficient notice. So, under the circumstances as a special case I shall allow all amendments given notice of after the 2nd. But in future I would like the hon. Members as well as the Government to observe the rules.

* SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சமாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் அடிப்படையான நோக்கம் ஒவ்வொரு உத்தரவுக்கும் காதி போர்ட்டுக்கு அனுப்பி காத்துக்கொண்டிருந்து அவர்கள் சொல்வதை நிறை வேற்றுவதற்குப் பதிலாக, ஸ்டேட் வெவலில் ஒரு போர்டை அதுவும் ஸ்டாக்கூட்டரியாக ஏற்படுத்துவது என்பதுதான். இது வரவேற்கத் தக்கது. இந்தச் சபையிலே இதைப் பற்றிப் பேசப்படுமோது சுதர் எல்லா கட்டடத்திலும் கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்று பேசப்பட்டது. சுதர் தேச பக்தியின் சின்னம் என்பது தேசிய போர்ட்டங்களில் கலந்துகொண்ட எல்லோருக்கும் பெருமை தரக்கூடிய விஷயமாக்கான். இந்தக் காதி அனு இண்டஸ்ட்ரீஸ் போர்டைப் பொறுத்த வரையில் கிராமப்புறங்களில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்காகத்தான் இரண்டாவது ஜந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 200 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

4th September 1959] [Sri N. K. Palanisami]

"The main object of the khadi scheme is to afford employment and achieve self-sufficient growth in terms of khadi and village industries."

ஆகவே, கதரை அபிவிருத்தி பண்ணவேண்டுமென்று சொல்லும் 10-0
போது, எல்லாக் கட்டத்திலும் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொல்லும் a.m.
போது, இந்தத் தொழில் புரைசியை எதிர்த்து எந்த அளவுக்கு
அபிவிருத்தி அடைய முடியும் என்பதைப் பார்த்தால் தெரியும். கதர்
அணிவது தேசியச் சின்னம், ஒரு பெருமை தரக்கூடியது என்பதை
இன்னும் பலர் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நான்
பேசவில்லை. இப்பொழுது நாம் பணம் ஒதுக்கி இருப்பதன் நோக்கம்
கிராமப் புறங்களில் இருக்கும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க
வேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான். ஆனால் எந்த அளவுக்கு கதர்
அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் 1956-57-ல் சுமார்
71 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்குக் கதர் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.
ஆனால் கதர் விற்பனையின் மூலம் வரவு ரூபாய் 49 லட்சந்தான். எந்த
அளவுக்கு நடவடிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் காணமுடிகிறது.

அகில இந்தியக் கமிஷனில் சர்வோதயம் பேசுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தந்த கிராமங்களில் எல்லா வசதிகளும் கிடைக்கவேண்டும், சர்க்கார்
வேண்டாம், ஒன்றும் வேண்டாம் என்ற கொள்கையை வைத்துக்கொண்டு
சர்க்கார் பணத்தைக் கமிஷனுகை ஏராளமாக வாங்கிக் கொண்டிருக்கிற
வர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கதர் வேலையை அபிவிருத்தி செய்யும்
நோக்கத்தில் உண்மையிலேயே ஈடுபட்டிருந்தால் சூரளவு
நன்றாக இருந்திருக்கும். இப்படிப்பட்ட கொள்கை இருப்பதால் கதர்
அபிவிருத்தி அடைய முடியவில்லை.

"ஸ்டேட் வெவலில்" பார்க்கும்போது இன்றையதினம் கிராமப்
புறங்களில் பெரும் அளவுக்கு வாண்ட பிரதேசங்களில் ஏராளமான பேர்கள்
நூல் நூற்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இதுதான் வாழ்க்கைக்குத் தேவை
யான வருமானமாக இருக்கிறது. சர்வோதய சங்கத்தில் ஒரு ரூபாய்க்கு 4
அணு பிடித்து விடுகிறார்கள். சர்க்கார் 6 அணு பிடித்து விடுகிறார்கள்.
அது எந்த அளவுக்கு நியாயம் என்று நான் சொல்ல முடியாது.
"நாமினல்" ஆக அறையணு, முக்காலனு பிடித்துக் கொள்ளாம்.
கிராமத்தில் உற்பத்தியாகக் கூடிய துணியை அவர்களே வாங்கிக்
கொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறது. ஏற்கனவே அவர்கள் சாப்
பாட்டுக்கு இல்லாத நிறக்கூடிய அவர்களை இந்தத் துணியைக் கண்டிப்பாக
வாங்கவேண்டுமென்று சொல்லுவது நியாயமாகது. அவர்கள் வேறு
வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய
அளவு போதுமான கூலி கொடுக்கவேண்டும்.

மாகாணத்தில் சர்வோதய சங்கம், திருச்செங்கோடு ஆசிரமம்,
பொள்ளாச்சியில் தனிப்பட்டவர்கள் இந்தக் கதர் அபிவிருத்தியில் ஈடு
பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொந்தப் பணம் போட்டு வேண்டுமானு
லும் சர்வோதயம் கொண்டு வரட்டும். அங்கு வேலை செய்கிறவர்களுக்கு
50 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் "காதி டிபார்ட்மெண்டில்" வேலை
செய்கிறவர்கள் அதிகச் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் அதிகச் சம்பளம்
கேட்டால் "கிராமத்தில் குடியானவன் ஒரு நாளைக்கு ஒன்றேகால் ரூபாய்தான்
சம்பாதிக்கிறான். உங்களுக்கு 50 ரூபாய் கொடுக்கிறோம், அதுவே
அதிகம்" என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் அதன் காரணமாக
சர்க்கார் காண்பிக்கக்கூடிய நஷ்டத்தைவிட அதிகமாகக் காண்பிக்கிறார்கள். ஆகவே, அதில் எடுத்த ஊழல் இருக்கிறது என்று தெரிகிறது.
அவைகள் எல்லாம் சரிவர போர்டின் கட்டுத் திட்டத்திற்குள் வரவேண்டும்.
இல்லாவிட்டால் "கிராண்ட்" கொடுப்பதை நிறுத்திவிட வேண்டும். உண்மையில் காதி போர்டுடன் அவர்களை இணைப்பது மிகவும் அவசியம்,

[Sri N. K. Palanisami] [4th September 1959]

கிராமங்களில் இருக்கும் ஜனங்கள், அவர்களுடைய பொருளாதாரத் திட்டத்தின் அடிப்படையைப் பொறுத்துத்தான் கிராமத்தில் இருக்கும் கைத்தொழில்களின் வளர்ச்சி இருக்கிறது. இந்தக் கைத்தொழில்கள் எல்லாம் எவ்வளவு பணம் செலவழித்தாலும் சீழ் நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இருந்த போதிலும் அவைகளில் சில மாற்றங்கள் செய்தால் ஓரளவு அபிவிருத்தி ஏற்பட முடியும்.

உதாணமாக, சோப்பை எடுத்துக்கொண்டால், அந்தத் தொழிலுக்கு அதிக மூலதனம் வேண்டியிருக்கிறது. “எடிபிள், நான் எடிபிள்” என்று இரண்டு விதங்கள் இருக்கின்றன. “நான் எடிபிள்” சோப்புக்குத்தான் சர்க்கார் ரிபேட் கொடுக்கிறார்கள். அதில் வேப்பெண்ணை கலந்திருப்பதால் நல்லது என்று சொல்லப்படுகிறது. “எடிபிள் ஆயில்” சோப்புக்குக்கு ரிபேட் கொடுப்பதில்லை. பெரிய பெரிய கம்பெனிகள் செய்யக்கூடிய சோப்புக்கு முன்னால் இந்த சோப் நிற்க முடியாது. ஆகவே, “எடிபிள்” சோப்புக்கும் ரிபேட் கொடுக்கவேண்டும்.

கோவாப்பரேட்டிவ் சோசைட்டிகளுக்கு கடன் உதவி கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. “பாட்டரி” முதலியவைகள் கோவாப்பரேட்டிவ் முறையில் செய்ய முடியாது. சில தொழில்களைச் செய்ய முடியாது. ஆகவே கோவாப்பரேட்டிவ் சோசைட்டிகளுக்கு கடன் உதவி அளிக்கப்படுவதுபோல் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தக்கூடிய தொழில்களுக்கும் போதுமான கடன் உதவி கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

செக்கு இருக்கிறது. ஈரோடு தானுகாவில் செக்கு பாதி விலையில் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். இரண்டு வருஷம் வரை யாரும் வாங்க முன் வரவில்லை. கூம்மா கொடுத்தால்கூட யாரும் வாங்க முன் வரவில்லை. அந்த அளவுக்குக் கிராமக் கைத்தொழில் மோசமாக இருக்கிறது. செக்கு பல இடங்களில் கோவாப்பரேட்டிவ் முறையில் நடத்துகிறார்கள். அதற்குக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் எந்தெந்தச் சமயத்தில் கடன் கொடுக்கவேண்டுமோ அப்பொழுது கொடுக்கப்படுவதில்லை.

இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளை நீக்கி சர்க்கார் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தால் மிகவும் நல்லது. முக்கியமாக, கார்தி மேல் நம்பிக்கை யுள்ளர்களையே அந்த வேலைக்குத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதை எப்படிக் கண்டு பிடிக்கப்போகிறார்கள் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இதை அமைத்திருப்பதன் முக்கிய நோக்கம் வேலை வாய்ப்பை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்பது. ஆகவே, காதியில் நம்பிக்கை இருக்கிறதா? இல்லையா? என்று பார்க்காமல் தேர்ந்தெடுத்துவிட்டு பின்னர் சரியாக வேலை செய்யவில்லையானால் அவர்களை விலக்கி விடலாம். இந்த முறையில் இந்தச் சட்டத்தை அமைத்து செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*SRI M. S. SELVARAJAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, காதி கிராமக் கைத்தொழில் போர்டை சட்ட ர்தியாக அமைப்பதே இந்த மசோதாவின் நோக்கம். இது மிகவும் அவசியமானது. இந்த அமைப்பானது சட்ட பூர்வமாக ஆக்கப்படுவது இத்துறையில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான ஊழியர்களுக்கு ஆறுதல் தருகிறது. வேலை நிரந்தரம் என்ற நிச்சயம் பெற்று மகிழ்ச்சியும், உற்சாகமும் ஏற்படுகிறது.

காதி கிராமத் தொழில்கள் சுதந்திர இயக்கக் காலத்திற்கு முன்பே இந்த தேசத்தில் பரவியிருந்தது. இந்த தேசத்தின் ஜீவாதாரம் பேசன்று இருக்கக்கூடிய கிராமங்களின் பொருளாதாரத்தை தாங்கிக் கொண்டிருந்ததிறு தொழில். அவை காந்திஜீயாலும், காங்கிரஸாலும் போராட்ட

4th September 1959] [Sri M. S. Selvarajan]

காலத்தில் ஆயுதமாகப் பிரயோகிக்கப்பட்டது. ஆனால் காந்திஜியும் காங்கிரஸ் ம் இது போராட்ட காலத்தில் மாத்திரம் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய ஆயுதம் என்று கருதவில்லை. சிலர் இந்தத் தேசம் விடுதலை அடையுமா என்று சிந்தனை செய்துகொண்டிருந்த நேரத்தில் காந்திஜி “சயராஜ்யம் பெற வேராம்” என்று கூறி தன்னம்பிக்கையோடு பிற்காலத்திற்கு வேண்டிய திட்டத்தையும் வகுத்துக் கொடுத்தார். அந்த நிலையில் கதருக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அன்றும் காட்டி வந்தார்.

இந்த நாடு விடுதலை பெற்றிருக்கிறது, அதற்கென்று சுயமான மரியாதை எண்ணங்களெல்லாம் தன்மான சின்னமெல்லாம் இருக்கின்றன. என்று உலகமெல்லாம் நம்பினாலும்கூட, அதிலே நம்பிக்கை வைக்காத கூட்டம் போன்று இந்த நாட்டிலே சிலர் இருந்தாலும்கூட, நிச்சயமாக இந்த நாடு விடுதலை பெற்று விட்டது, இனி இந்த நாட்டினுடைய பொருளா தார வளர்ச்சிக்கு ஆங்காங்கே பலதிசை நாடுகளையும் எட்டிப்பார்த்து தமது சக்தி, புத்தி, யுக்திக்கும் அவர்களையே எதிர்பார்த்து எங்கியிருக்கும் நிலைமை இல்லாமல் உள்ளதைக் கொண்டு நல்வழைச் செய்வது எப்படி, கிராம மக்களின் பொருளாதாரத்தை வளர்ப்பது எப்படி என்ற அடிப்படையில் கிராமக் கைத்தொழில்களுக்கும் காதிக்கும் எல்லையற்ற முக்கியத்துவம் காட்டப்பட்டு வருகிறது.

இந்த ராஜ்ய அளவில்கூட, தொழில் துறைக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தில் பெரும்பாலானது கிராமக் கைத்தொழில்களுக்கும் காதி அபிவிருத்திக்கும் செலவிடப்படுவதாகக்கூட தெரிகிறது.

காதி இயக்கத்தை அரசாங்கம் கையிலே வைத்துக்கொள்வதன் மூலமாக சர்வ சேவா சங்கத்திற்குப் போட்டி வருமோ என்று நினைக்கவேண்டியதில்லை. சர்வ சேவா சங்கத்திற்கோ அல்லது தேசம் முழுமைக்கும் நிலையில் இருக்கும் இதுபோன்ற தாபனங்களுக்கோ கிடைக்கக்கூடிய உதவிக்கு பங்கம் இருக்காது. இந்தக் காதி போர்க்கும் எந்த அளவு மத்திய அரசாங்கம் உதவி செய்கிறார்களோ அந்த உதவியும், மற்ற ஸ்தாபனங்களிலிருந்து நியாயமாகக் கிடைக்கக்கூடிய உதவியும் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கும். பலவேறு ஸ்தாபனங்கள் ஈடுபட்டாலும்கூட, இந்த நாட்டில் சமீப காலத்தில் அரசாங்கம் காதி இயக்கத்தையும் கிராமக் கைத்தொழில் இயக்கத்தையும் கையில் எடுத்துக்கொண்ட பிற்பகுடை என்னற்ற அனவு தகரும் கிராமக் கைத்தொழில்களும் மலர்ச்சி அதைத் தொழில் வருகிறதைப் பார்க்கிறோம். வருகிற காலத்தில் இந்த நாட்டில் இருக்கும் குழந்தைகள் பேரில் நம்பிக்கை வைத்தது, அந்தக் குழந்தைகளை வாழ வைக்கவேண்டும் என்பதிலே நம்பிக்கை வைத்து, அதற்கு அடிப்படையாக இருக்கும் ஆதாரக் கல்வியிலேகூட காதியை மையமாக வைத்திருக்கிறார்கள். காதியும், கல்வியும், தொழிலும் வளர வேண்டும் என்ற வகையிலே திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இன்றையதினம் கிராமத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு ஓரளவுக்காவது வயிற்றுக்கு உணவு அளிப்பதற்கு இந்தத் தொழில் மிக உதவியாக இருக்கிறது. வடாற்காடு மாவட்டத்திலே செய்யக்கூடிய ஒளிலைத் தொப்பிகள், மணப்பாட்டு நாகரிகக் கூட்டைகள், பத்தம்மடைப் பாய்கள் இவைகள் உலகப் பிரசித்தி பெற்றிருக்கின்றன. அதற்குவேண்டிய வாய்ப்பை இந்த அச்சாங்கம் கிராம மக்களுக்குத் தேடிக் கொடுக்கிறது, கிராம மக்களுக்கு மரியாதை அளிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால், இந்தத் தேசத்தில் இருப்ப வர்கள் ஜீவநோயாய்த்திற்கு நிச்சயமாக நல்ல பாதை வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் அதற்கு உரிய அடையாளம்.

(Sri T. Sampath in the Chair)

இன்றையதினம் கிராமநடோறும் அம்பர் சர்க்காவுக்கு ஒரு மேராகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மரியாதையாக சில அணுக்கள் சம்பாதித்து நம்வழக்கு வழி வகுக்கமுடியும் என்ற நம்பிக்கையைக் கொடுத்து

[Sri M. S. Selvarajan] [4th September 1959]

வருகிறது என்பதற்கு அடையாளமாக இருக்கிறது அம்பர் சர்க்கார். நான்கு கதிர்களோடு கூடியதை 16 கதிர்களோடு கோயமுத்தூர், ஸரோடிலே பரிசுத்து வருகிறார்கள். அத்தகைய அமைப்பை ஜில்லாதொறும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்.

நம் ராஜ்யத்தில் தயாராகும் காதியில் தேக்கம் ஏற்படுவதில்லை. தேவைக்குக் குறைவாகத்தான் உற்பத்தியாகிறது. எவ்வளவு அதிகமாக உற்பத்தியானாலும் சரி உள்நாட்டுத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதோடு, வெளி நாட்டுக்கும் அனுப்ப முடியும். அதிக உற்பத்தி செய்வது எப்படி என்பதுதான் ஏற்படக்கூடிய கவலை.

இன்றையதினம் அலகாபாத்திலிருந்து திருப்பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது சர்க்காருக்கு வேண்டிய சிறு இரும்புப் பாகங்களுக்கு. அவைகளைக் கிண்டி, பேட்டை, விருதுநகர் போன்ற இடங்களில் என்ன என்ன வகையிலே தயாரிப்பது என்ற கவலை அரசாங்கத்திற்கு வேண்டும். இந்த போர்டுக்குத் தேவை என்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால், அம்பர் சர்க்கார் மிகு கிராம ஜனங்களுக்கு இன்றையதினம் ஏற்பட்டிருக்கும் மோகம், கவர்ச்சி இருக்கிறது. ஆனால், அவர்கள் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடாத அளவுக்கு அம்பர் சர்த்தா உற்பத்தியிலே தாமதம் இருக்கிறது. அதைப் போக்கி எந்த எந்த வகையிலே அம்பர் சர்க்கா உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியுமோ அந்த வகையிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் கோருகிறேன்.

காதி இலாகாவை பெண்களிடம் ஒப்படைப்பது நலம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எந்த அளவுக்குப் பெண்களை அதிகமாக இதிலே ஈடுபெறுத்த முடியுமோ அவ்வளவு நல்லது. நான்கு வேஷ்டி வாங்குவது ஒரு சேலை எடுப்பதற்கு ஈடு ஆகாது. ஆகவே, காதிச் சேலை உடுத்தக்கூடிய அளவுக்கு உரிய விளம்பரம் எப்படிச் செய்வது, அதில் எடுப்பு மோகத்தை ஏற்படுத்துவது என்பதையெல்லாம் கவனித்து, அதற்கு கிராக்கி ஏற்படுத்த வேண்டியதையெல்லாம் செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காதிக்கு முக்கியமான அடிப்படையாக இருப்பது பஞ்ச கொள்முதல். சுத்தமான பஞ்ச சேகரித்துக் கொடுப்பதில்தான் இத்தொழிலில் ஏற்படக்கூடிய கவர்ச்சியும் சேர்வு இல்லாது அந்தத் தொழிலில் ஈடுபெறுவதும் அடங்கி இருக்கிறது. பஞ்ச கொள்முதலிலே அதிகாரி சிறு தவறு செய்துவிட்டாலும்கூட, அது எல்லோன்றும் பாதிக்கும். ஆகவே, மிக நுணுக்கமான அதிகாரிகள் அதற்கு வேண்டும். ஆலோசனை சபை அமைத்துக் கூட அந்தப் பஞ்சக் கொள்முதல் செய்வதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

நமக்கு வேண்டிய பஞ்ச கூட்டுறவு மூலம் இயங்கும் ஜின்னிங் பாக்டரி களின் மூலமாக பெற்றுக்கொள்ளலாம். காலம் அறிந்து கொள்முதல் செய்வது, விலை, இவ்விரண்டும் அடிப்படை முக்கியத்துவம் உள்ளன. நல்ல பஞ்ச, காலம் அறிந்து கொள்முதல் செய்வது, குறைந்த விலைக்குப் பெறுவது, மலிவான கிரயத்தில் பெறுவது இவ்வளவும் இருந்தால்தான் கதர் இயக்கத்தில் ஆர்வம் ஏற்படும். அப்பொழுத்தான் பழுது இல்லாத நிலைமையை ஏற்படுத்த முடியும்.

கூட்டுறவு சங்கங்கள் எங்கெங்கே இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் கூடுமானவரை ஒரே விலையில் நியாயமான விலையில் நல்ல விதமாக பஞ்ச கொள்முதல் செய்யக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தலாம்.

கதர் அணிகின்றவர்களுக்குக் கதரின் புனிதம் தெரிகிறது. கதர் எந்த அளவுக்கு தண்டிக்கக்கூடியது, எந்த அளவுக்குக் கண்டிக்கக்கூடியது என்பதைக் கதர் அணிந்தவர்கள் அறிவார்கள். புனிதமான கதரின்

4th September 1959] [Sri M. S. Selvarajan]

மேன்மை அவர்களுக்குத்தான் தெரியும். காதியைக் கண்டு ஒடி ஒளி கிறார்கள் என்று சொல்வது தவறு. என்னைப்பொறுத்தமட்டில், கதர் அணிவதிலே புனிதம் இருக்கிறது என்று நான் சொல்வேன். கதர் நிச்சயமாக தவறு செய்கின்றவர்களை கண்டிக்கக்கூடிய அளவுக்கு கவசமாக இருக்கிறது. யாரோனும் கதரை அணிந்து விட்டுவிட்டு ஒடுவார்களானாலும், அவர்கள் யதேசௌயாக, தான்தோண்றித்தனமாக இருக்கக்கூடிய வர்களாக இருக்கலாம், தட்டிக் கேட்க யாரும் ஆள் இல்லை, தங்கள் இக் ப்படி எதையும் செய்துகொள்ளலாம், எதையும் பேசலாம் என்று நினைக்கக்கூடியவர்களாக இருக்கலாம். கதர் நிச்சயமாக தவறு செய்வதற்கு வழிகாட்டாது. தவறைத் திருத்துவதற்கும் கண்டிப்பதற்கும்கூட நல்ல ஜமானராக, வழிகாட்டியாக, துணைவனாக இருப்பது கதர்.

இன்றையதினம் அமைக்கக்கூடிய போர்டில் கைத்தொழில், கதர், இவ்விரண்டில் எது இருந்தாலும்கூட, போர்டில் அங்கம் வசிக்கலாம் என்ற அம்சம் செல்கட் கமிட்டியின் திருத்தமாக அனுமதிருக்கிறது. அதிலே ஓரு ஜாக்கிரதாவும் தெரித்தொழிலுக்கு இருக்கும் பண வசதி யை கதர் இயக்கத்திற்கு மாற்ற பல்வேறு வரையறைகள், ஜாக்கிரதையான அமைப்புகள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும்கூட, போர்டு அமைப்பிலே நிச்சயமாக சிறு கைத்தொழில் தெரிந்தவர்களை நாம் வைக்கக்கூடிய நிலைமையில் கதரின் முக்கியத்துவத்தை உணராதவர்களும், கதர் உற்பத்தியிலேயும் விநியோகத்திலேயும் ஈடுபோதுவர்கள்கூட அதிகமாக வந்துவிடக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறது. இரண்டு OR ஆர் என்று ஏழுத்துக்கள் இருந்தாலும்கூட, அதில் அபாயம் இருக்கிறது. அதில் மிக ஜாக்கிரதையாக இருந்து, கதரின் முக்கியத்தை உணரக்கூடியவர்கள், அதை அணியக் கூடியவர்கள் கை ஒங்கியிருக்கும் அளவுக்கு சட்டப்ரவுமாக அமைக்கக் கூடிய அந்த ஸ்தாபனத்திலே இருப்பதற்கான கவனத்தை அரசாங்கம் செலுத்தும் என்று நான் நினைக்கின்றேன். இந்த போர்டுக்கு சாங் கோபாங்கமான ஏராவமான அதிகசமான கொடுக்கமுடியாத அளவுக்கு ஜயாயினம் ரூபாய் வரை கரைத் தூப் செய்யக்கூடிய அதிகாரத்தை அரசாங்கம் தம் கையில் இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்வது நல்லது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபோடு உத்தியோகஸ்தர்கள்கூட, நிச்சயமாக இதில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்வதில் தவறு இல்லை. ஆசிரியர் ஒருவர் புகை பிடிப்பவராயிருந்தால், அவர் பாடசாலைக்கு வெளியே செல்லும்போது புகை பிடிப்பவராயிருந்தால், அவரைப்பற்றி யாரும் கவலைப்படாமலிருக்கலாம். ஆனால், பாடசாலையில் புகை பிடிக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருந்தால், எப்படி அவரிடம் படிக்கும் குழந்தைகளுக்கு புகை பிடிக்காதீர் என்று அவர் போதித்து வர முடியும்? அதை எப்படிச் சாதிக்க முடியும்? இதுபோன்று கதர் இயக்கத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் அதிகாரிகள், கிராமம் கிராமமாக எழை எவியாக்கள் இருக்கும் பகுதிகளுக்குச் செல்லக்கூடிய உரிமை படைத்த சிப்பந்திகள், கதர் இயக்கத்தைத் தாங்களே பின்பற்றக்கூடாத அளவுக்கு நிலைமை இல்லாமல் கதரின் மகிழமையையும் நேர்மையையும் அதில் அடங்கியிருக்கும் பொருளாதார தத்துவத்தையும் அவர்கள் எந்த அளவுக்கு கிராம மக்களிடம் புகுத்த முடியும் என்று பார்க்க வேண்டும். எந்த அளவுக்குத் தாங்கள் வெட்கம் இல்லாத அளவுக்கு கதர் இயக்கத்தைப் பரப்ப முடியும் என பதையும் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும். கதர் இயக்கத்திலே நம்பிக்கை உள்ளவர்கள்தான் அதிகாரிகளாகவும் சிப்பந்திகளாகவும் இதுபோன்ற ஸ்தாபனங்களிலே இடம்பெறவேண்டும். அது அவசியம் என்பதை அரசாங்கம் உணருகிறார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

வாழ்க்கைக்கு வழி வகுப்பது என்ற பொருளாதாரம் ஒன்று மாத்திரமே கதரில் அடங்கியிருக்கிறது என்று நான் கருதவில்லை. காந்திஜியும் அப்படிக் கருதவில்லை. பெரிய இயந்திரப் போட்டியினால் எல்லையற்ற அளவுக்கு உற்பத்தி, அளவுக்குமின்றி பிரேசில் நாடு, அமெரிக்க நாடு

[Sri M. S. Selvarajan] [4th September 1959]

இவைகளில் ஒரு காலத்தில் ஏற்பட்டபோது, ஏராளமான கூப்பிக்கொட்டை, தேயிலை உற்பத்தியான சமயத்தில் அவைகளைக் கடவில் கொட்டி அழித்தார்கள்; ஏராளமான டை உற்பத்தியானபோது, அதை அழித்தார்கள். இப்படி எல்லையிறிய அளவுக்கு உற்பத்தி செய்வதன்காரணமாக எல்லையற்ற அளவுக்கு யுத்த மோகங்கள், சண்டை, நாடு பிடிக்கக்கூடிய ஆசை, சந்தைதேட ஆர்வம், அதிலே போட்டா போட்டி, இவையெல்லாம் ஏற்படுகின்றன. அதன் காரணமாக உலகம் முழுதும் மோதல் ஏற்படக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. கிராம மக்கள் சுயதேவைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு கத்தரையும் கிராமக் கைத்தொலிகளையும் பராப்புவதன் மூலமாக கிராம சுயதேவை பூர்த்தி லட்சிய அடிப்படையில் நாடு பிடிக்கக் கூடிய ஆசை நீங்கி, உலகத்தில் யுத்த மோதல் நீங்கி, அதன் மூலமாக சபீசமான, சுகமான, சந்தோஷமான உலக அமைப்பு அமையும். இந்த உயரிய தத்துவத்தை காந்திஜின் நம்பி உலகப் பொருளாதார அமைப்புக்கு வழி காட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார். அத்தகைய மேன்மை பொருந்தியுள் கத்தர் என்பதை சுபைக்கும், சகாக்களுக்கும் அன்பாக ஞாப்புபடுத்தி, இந்த அமைப்பு மிக அவசியம், சட்டாதியாக செய்யவேண்டியது அவசியம், இதனால், ஆயிரம் ஆயிரம் பேர்களுடைய உள்ளும் குளிருக்கிறது என்ற நல்ல வார்த்தையைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

* SRI. A. VEDARATHNAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் (சேர்மன்) அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் முழு மனதுடன் வாலேற்பதுடன் அதைப்பற்றி சில வார்த்தைகளை நான் இங்கே கூற விரும்புகிறேன். இதற்கு முன் இந்த மசோதாவைப்பற்றி பேசியபோது ஓரளவு சிலர் இதை ஆதரித்த போதிலும் பலர் பல விஷயங்களை இதில் குறிப்பிட்டு எதிர்த்துக் கூறினார்கள். இந்த இயக்கத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் எல்லாம் கதர் கட்டும்படியாக நிர்ப்பந்தகீருக்கிறார்கள் என்றும், ஆனால் கடிசியைச் சேர்ந்தவர் களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டியதற்காகத்தரான் இம்மாதிரி ஒரு தொழிலை நடத்துகிறார்கள், அதனால்தான் ஏராளமான தொகையை இதில் ஈடுபடுத்தி வருகிறார்கள், அதில் நஷ்டம் வருகிறது, ஏழைகளுக்கு அந்தக் கூவி சரியாக கிடைக்கவில்லை, அதில் சில அணுக்களை பிடித்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்றெல்லாம் கூறினார்கள். அரசாங்கம் ஆனால் கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று நினைத்தால் அதற்கு வேறு எவ்வளவோ வழிகள் இருக்கின்றன. இந்த முறையில் தான் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்பது கிடையாது. நம்முடைய மாநிலத்தில் உத்தியோகம் கொடுக்கிற எந்த வேலையாக இருந்த போதிலும் அவற்றிற்கெல்லாம் ஒவ்வொரு கமிட்டி அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்துதான் உத்தியோகங்களுக்கு தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அப்படி உத்தியோகம் கொடுக்கிற பொறுப்பை கனம் அமைச்சர் அவர்களோ அல்லது வேறு யாரோ கொடுக்கவில்லை அந்தக் கட்சிப் பொறுப்பில் அது இல்லை என்ற விஷயத்தை இங்கு இடைமறித்துப் பேசிய கனம் ஆசைத்தமிகி அவர்களுக்குக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தூங்குகிறவர்களைத்தான் எழுப்ப முடியுமே தவர் தூங்குவது மாதிரி செய்கிறவர்களை எழுப்புவது என்பது முடியாது. அப்படி எழுப்புவது கொஞ்சம் கஷ்டம்தான். அதைப்போலவே இந்த இயக்கத்தைப்பற்றி ஒப்புக்கொள்ளாமல் போன்னாலும்கூட அதை ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியவர்கள் இதன் உண்மையை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதாகக் கூறுகிறேன். இப்படி வேலையில் நியமிப்பதற்கு அங்கங்கே கமிட்டிகளை அமைத்து அதன் மூலம் இந்த நியமனங்கள் எல்லாம் நடைபெறுகின்றன. அப்படி இல்லாமல் அப்பார்கள்கையை இங்கட்டத்திற்கு நியமிப்பதாக இல்லை. அப்படி நியமிக்கப்படும் உத்தோகஸ்தர்கள் எல்லாரும் கதர் உடுத்துகிறவர்கள் என்று இருக்கவேண்டும். அங்கு வேலை பார்க்கிறவர்கள் கதர் கட்டுகிறவர்களாகவும் காங்கிரஸ்காரர்களாகவும் இருக்கவேண்டுமா? என்றும் கேட்கிறார்கள். அங்கு வேலை பார்க்கிறவர்கள் கதர்தான் கட்ட வேண்டும். அங்கு வேலை பார்க்கிறவர்களுக்கு கதர் கட்டுவதில் நம்பிக்கை இருந்தால்தான் அவர்கள் அந்த இலாகாவில் நல்ல முறையில் பணியாற்ற முடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

4th September 1959] [Sri A. Vedarathnam]

அதனால் தான் அவர்கள் கதர் கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. கதர் உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் கதர் உடை அனிந்திருந்தால் தான் மற்றவர் களும் கதர் கட்டிக்கொள்வதற்கு முன் வருவார்கள். அப்பொழுதுதான் மற்றவர்களுக்கு கதர் கட்டிக்கொள்ள முற்படுவார்கள். இதைப்பற்றி எல் லோரும் கொஞ்சம் சிறித்துப் பராக்க வேண்டும். எனவே அந்த இலா காவில் கதர் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாகத்தான் இருக்க வேண்டும். கதர் கிராம கைத்தொழில்களில் அவைகளில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாகத்தான் இருக்க வேண்டும். இவைகளில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாகவும் சிரத்தையுள்ளவர்களாகவும் இருந்தால்தான் இந்த இயக்கம் பயன் உள்ளதாக இருக்கும். குற்றம் குறை கூறுகிறவர்களுக்கு கதர் கட்டியவர்களைக் கண்ட வுடன் கட்சி நினைப்பு தான் வருகிறது என்று சொன்னால் அதற்கு வேறு வழி கிடையாது. கதர் கட்டுவது ஒரு கட்சி அல்ல என்ற விணுக்கைத் தொகை அவர்கள் ஒப்புகொண்டால் இந்த கஷ்டத்திற்கு அவர்கள் வரப்போவது இல்லை. இம்மாதிரியே கதராட்சையை எல்லா கட்சிகளிடையேயும் பார்க்க நேரும். கட்சியின் கண்ணேட்டத்துடன் பார்க்கிற காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட கஷ்டப்பக்கன் எல்லாம் அவர்களுக்கு வருகிறது. இந்தத் தொழில் ஒன்றும் பிரயோசனம் மற்ற தொழில், அதனால் தான் இதில் சிலவுக்குத்தான் வேலை கிடைக்கிறது என்று எல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். நம்முடையே 'தமிழ் நாட்டில் மாத்திரம் இந்த அரசாங்க ஆண்டில் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு கதர் ஜப்பத்தி செய்திருக்கிறது என்று சொன்னால் இந்த நாட்டில் வேறு எந்த தொழிலும்—கனரக தொழிலில் எவ்வளவோ மூலதனம் போட்டிருந்தும்—இதில் சிறிய அளவில் மூலதனம் போட்டு இவ்வளவு பெரிய அளவில் உற்பத்தி செய்யவில்லை என்பதையும் எவ்வளவோ ஸக்காரக்கான பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றியும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும், கன ரகத் தொழில் எவ்வளவோ அதிகப்படியாக மூலதனம் போட்டும் அந்த அளவுக்கு உற்பத்தி செய்யவில்லை. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இது கிராமவாசிகளுக்கு உரிய தொழில் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். கிராம வாசிகளுக்கு மாத்திரம் அல்ல நகரவாசிகளுக்கும், யார் யார் வேலை இல்லையானால் இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் மிகச் சிறிய ஊதியம் அதாவது எட்டஞ்சாவாவது கிடைக்கிற தொழில் இது. நகரங்களிலுள்ளவர்களுக்கும், கிராமத்திலுள்ளவர்களுக்கும் எட்டனு கூட சம்பாதிக்க வழி இல்லாதவர்களுக்கு இது ஒரு உப தொழிலாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எட்டனுவுக்கு மேல் கூட ஒரு அணு சம்பாதிக்கக்கூடியதாக வேறு தொழில் இருந்தால் இதை விட்டு விட்டு அதற்குப் போய் விடுவார்கள். அப்படிப் போய் விடுவது மற்றும் இல்லையால் இருப்பதால் தான் அவர்களுக்கு இதில் வேலை கிடைக்கிறது. இல்லையேன் இதைவிட வேறு அதிகப்படியாக ஊதியம் கிடைக்கக்கூடிய தொழில் வேறு கிடைத்தால் இதை விட்டு விட்டு போய் விடுவார்கள். அப்படி இல்லையால் இருப்பதால் தான் இதில் வேலை செய்ய வருகிறார்கள். இவற்றைப்பற்றி குற்றம் குறை கூறிய வர்கள் இதைப்பற்றி கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதை விட வேறு மார்க்கத்தில் மக்களுக்கு வேலை கிடைப்பதாக இருந்தால் அரசாங்கம் இந்த இயக்கத்தை, விட்டு விட தயாராக இருக்கிறார்கள். அப்படி இதைவிட வேறு நல்ல தொழில் இருந்தால் அதை ஏற்றுக்கொண்டு நடத்த அரசாங்கம் சந்தோஷமாக முன் வரும்.

(Mr. Speaker in the Chair)

மகாந்தி காந்தி இருக்கும்போது இந்த வேண்டுகோளை இந்நாட்டு மக்களுக்கு முன்னே வைத்தார்கள். விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் கிராமங்களில் விவசாய காலம் போக மிச்சம் இருக்கிற நேரத்தில் பிழைக்கக் கூடிய வழியை லாபகரமாக பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு வேறு ஏதாவது ஒரு தொழிலை நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லி இதைக் கொண்டு வந்தார். இதைவிட வேறு லாபகரமான தொழில் இருந்தால் இந்த இயக்கத்தை விட்டு விடுவதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு ஆண்டுகள் ஆகியும் இதற்கு மாறாக வேறு எந்தத் தொழிலையும் யாரும் குறிப்பிடவில்லை. செனற கூட்டத்தில் கூட எதிர் கட்சி தி. மு. க. தலைவர்

[Sri A. Vedarathnam] [4th September 1959]

அவர்களைக்கூட வேறு தொழிலைக் குறிப்பிடும்படியாகக் கேட்டேன். இன்று வரைக்கும் அவர் வேறு தொழிலை குறிப்பிடவில்லை. ஆகவே வேறு மாற்று தொழில் இல்லாமல் இருப்பதால் அரசாங்கம் இதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. கிராமவாசிகளுக்கு வேறு வாய்ப்பு இல்லை. மற்றவை கனுக்கு எல்லாம் ஊர்வலம் வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறார்களே தவிர வேறு மாற்று தொழிலை ஆரம்பிக்க யோசனை சொல்வதாக இல்லை. இந்த விஷயத்தை எல்லாம் நாம் நன்கு அறிவோம். எனவே தான் இது ஒரு பெரிய இயக்கம். காந்தியிடகள் கூட இதை ஒரு யக்ஞம் என்று தான் சொன்னார். இது ஒரு பெரிய யாகம், மிக பரந்த இயக்கம், எல் லோருக்கும் பிரயோசனப்படக்கூடிய இயக்கம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். இது ஒரு பெரிய விஷயம் என்றுதான் அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

கனம் பழந்தொமி அவர்கள் பேசுகிறபோது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். 60 லட்சம் ரூபாய்க்கு கதர் உற்பத்தியாயிற்று என்றும் 40 லட்சம் ரூபாய்க்கு தான் வருவாய் வந்திருக்கிறது என்றும் அதனால் நஷ்டம் ஏற்பட்டு விட்டது என்றும் குறிப்பிட்டார். அவர் கணக்கை சரியாக பார்த்திருக்க மாட்டார் என்றே நினைக்கிறேன். அதனால் தான் இப்படி குறை கூறுகிறார் என்றும் நினைக்கிறேன். 60 லட்சம் ரூபாய் உற்பத்தி செய்து 40 லட்சம் ரூபாய்க்கு விற்பனையாகி இருக்கிறது. அந்த 40 லட்சம் ரூபாயும் கஜான வில் ரிமிட் ஆகியிருக்கிறது. பாக்கி தொகை “ஸ்டாக் ஆன் ஹாண்ட்”-ல் என்ற தலைப்பில் இருக்கிறது. அது நஷ்டம் இல்லை. கதர் இந்தத்தில் நஷ்டம் என்று அவர் கணக்குப் பார்த்தது சரியல்ல என்பதை அவருக்கு நான் நினைவுட்ட விரும்புகிறேன். அதற்கு மாறுக இந்தக் கதர் இயக்கம் லாபத்துடன்தான் வேலை செய்கிறது என்ற விஷயத்தையும் அவருக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதைப்பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது குறிப்பிடுவார். கமிட்டி நியமனம் பற்றி இங்கே குறிப்பிடப்பட்டது. அதைப்பற்றிய திருத்தம் வரும்போது அதைப்பற்றி விரிவாகப் பேசுகிறேன். எனக்குக் கொடுத்த அவகாசம் இத்துடன் முடிந்து போடுவதன் காரணத்தால் இந்த அளவோடு நிறுத்திக்கொண்டு இந்த மசோதாவை முழு மனதுடன் ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த மட்டும் ஒரு கருத்துக்கள் இந்த சபையின் முன் வந்தது. குறிப்பாக கதர் அபிமான் நண்பர்கள் அதைப் பற்றி மிகவும் உற்சாகமாக வரவேற்றார்கள். ஆனால் நான் அஞ்சவு தெல்லாம் கதர் நம்பிக்கையுள்ளவர்களுக்குக் கூட ஒருவேளை இந்த மசோதா பாதகமாய்ப் போய்விடுமோ என்று அஞ்சகிறேன். எலக்ட்ரிசிடி போர்டு என்று ஏற்படுத்தியதற்குப் பிறகு தனியாக அமைக்கப்பட்டபிறகு அதைப்பற்றி ஏதாவது கேள்வி கேட்பதற்கோ, நடைமுறையில் உள்ள பல விஷயங்களைப்பற்றி இந்த சபையில் பரிசீலனை செய்வதற்கோ நமக்கு உரிமை இல்லாமல் போய்விட்டது. அப்படியே கதர், கிராம கைத்தொழில் கள் என்பதற்கு தனியாக இந்த மசோதாவின்படி ஒரு போர்டை அமைத்து விட்டால் அவ்வப்போது இதுவரையில் அந்தத் தொழில்களைப்பற்றி சட்ட சபையில் உள்ள எல்லோரும் எவ்வாறு கண்காணித்துக் கொண்டு வந்தி ருக்கிறோமோ அதற்கு இடம் இல்லாமல் போய்விடும். இந்தச் சட்ட சபையை அதற்கு உபயோகப்படுத்த முடியாமல் போய்விடும். அதுவும் எந்த நிலையில் புதிய மசோதா அமைக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அந்த போர்டின் பிரதிநிதிகள்கூட தேர்தல் மூலமாக வரப்போது இல்லை, சர்க்காருடைய நியமனத்தைப் பெற்று வரப்போகிறார்கள். அப்படி இந்த போர்டு மெம்பர்கள் சர்க்காரே நியமிப்பது என்று வருகிறபோது இப்போதுள்ள சர்க்கார் அந்தத் தொழிலில் ஆர்வம் உடையவர்களைத்தான் நியமிப்பார்கள் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் காலப்போக்கில் அதன் நிலை என்ன ஆகும் என்று சொல்வதற்கில்லை. பஞ்சாலை வைத்து இருக்கக் கூடிய ஒருவர் கதர் அபிமானியாக உலவக் கூடும். அதுமாதிரியே கைக்குத்தல் அரிசியைப்பற்றி பிரசாரம் செய்யக் கூடியவர் ஒரு ரைஸ் மில்

4th September 1959] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

முதலாளியாகவும் இருக்கக் கூடும். கதர் திட்டத்தில் நம்பிக்கை இல்லாத வர்கள் எல்லாம் இப்போது கதர் அபிமானியாக இருக்கிற நேரத்தில் நாளைக்கு அந்தக் கொள்கையிலேயே நம்பிக்கை இல்லை என பசிரங்கமாகக் கூறக்கூடியவர்கள் சர்க்கார் ஆட்சிக்கு வருவாராணுல் உடனடியாக இந்த போர்டு அவர்களுடைய கைப்பாவையாகச் சேர்ந்துவிடக் கூடும். அப்போது இந்தக் குடிசைத் தொழில் எந்த முறையில் ஆதரிக்கப்படும், எந்த முறையில் பாதுகாக்கப்படும் என்பதை இப்போது நாம் பரிசீலிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம்.

இன்று நாட்டிலே இயந்திரத் தொழில்கள் பெருகிக் கொண்டு வருகின்றன. சிறுசிறு தொழில்கள் வளர்ந்து கொண்டு வருகின்றன. அதே சமயத்தில் குடிசைத் தொழிலும், கிராமத் தொழிலும் அழிந்துபோய் விடாமல் இருக்க பிரத்யேகப் பாதுகாப்பு அவசியமாக இருக்கிறது. திரு. செல்வராஜன் அவர்கள் பேசும்போது “எதிக்ஸி ஆப் காந்திஜி” என்ன என்பதைப்பற்றியும், கதரின் புனிதத் தன்மை பற்றியும் அழகாகப் பேசி அரைகள். அவ்வளவு கதர் பக்தியும், அபிமானியும் உள்ளவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்களா என்பது சந்தேகம் தான். நன்பர் சர்தார் வேத ரத்தினம் அவர்கள் பேசும்போது எட்டனா கூலி எங்கே கிடைக்கவில்லையோ அங்கெல்லாம் இத்தொழில் மிகச் சிறப்பாக நடந்துவருகிறது என்று சொன்னார்கள். இது உண்மை. எனது மாவட்டத்தில் கூட ஒரு பகுதியில் இத் தொழில் நன்றாக நடைப்பெறுகிறது. இன்னேரு பகுதியில் யாரை அமைத்தாலும், ஒருவர்கூட இத்தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கு முன் வருவது இல்லை. இங்கே இன்னும் அதிகமாக சம்பத்திக்கக்கூடிய வேலை வாய்ப்பு இருப்பதனால்கொன், மாரும் முன் வருவது இல்லை. ஆகவே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் எங்கே அதிகமாக இருக்கிறதோ அந்தப் பகுதியில் எல்லாம் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுகிற ஊக்கம் இருக்கிறது. தனி நபர்கள் பிச்சைக் காரர்களுக்குத் தர்மம் போவது போல, வேலை இல்லாதவர்களுக்கு ஒரு வேலை கொடுப்பதற்காக, சிறிதனவாவது ஊதியம் பெற்று ஜீவனம் செய்வதற்கு வழியாகத் தான் அரசாங்கம் இந்தக் கதர் திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இந்தக் காரியத்திற்காக சர்க்கார் கிராமங்களிலே நியமித்திருக்கிறவர்கள் எல்லோருக்குமாவது இத்திட்டத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறதென்று சொல்ல முடியாது. அவர்களில் பலர் கதர் அணிவது இல்லை. இப்பொழுதே இந்த நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கும்போது அதுவும் ஒரு போர்டு என்று அமைத்து, அதன் அங்கத்தினர்களையும் நியமனம் செய்வது என்கிற முறை ஏற்பட்ட பிறகு இது எந்த முறையில் நடக்கும் என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அதிலே இந்தி நியில் தொழில்கள் எல்லாம் வளர்ச்சி அன்று வரும்போது ஒரு கால கட்டத்தில் அவையெல்லாம் அழிந்தொழில்நுட போகும். போது பூர்வீ ஜீவனம் அவர்கள் “It will be governed by economic law” என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதேபோல் நாட்டில் பல தொழில்கள் வளர்ந்து உயர்ந்த கூலி கிடைக்கும் சந்தர்ப்பம் வருமானால், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நீங்குமானால் அந்தக் காலகட்டத்தில் இவைகள் எல்லாம் அழிந்தொழில்நுட போகும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அந்தக் காலகட்டம் அன்மையில் இல்லை. அதைகூட எட்டிப் பார்க்க முடியாத நிலைமையில்தான் நாம் இருக்கிறோம். ஆகவேதான் அந்தக் குடிசைகளை சிறந்த முறையில் இன்றைக்குப் பாதுகாக்கவேண்டிய நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம். ஆனால் அவற்றைப் பாதுகாக்கத்தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு பெயர் அளவில் ஒரு போர்டை மட்டும் நியமித்துவிட்டார்கள். பத்தமட்ட பாணியைப் பற்றி இங்கே சொல்லப்பட்டது. ஒரு காலத்தில் 300, 400 குடும்பங்கள் அத்தொழிலில் ஈடுபட்டு பிழைத்து வந்தன. ஆனால் இன்றைக்கு அத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற குடும்பங்கள் இருப்பது தான். அதேபோல்

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [4th September 1959]

மண்பாண்டத் தொழிலில் நம் நாட்டில் எவ்வளவு சிறப்பாக இருந்திருக்கிறது என்று நமக்குத் தெரியும். ஆனால் இதுபோன்ற சிறு தொழில்கள்—குடிசைத் தொழில்கள் எவ்வளவு நாட்கள் நம் நாட்டில் நிலைபெறும் என்பது சந்தேகப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே இன்றையதினம் இதுதொழில்களின் வளர்ச்சிக்காக என்று ஒரு போர்டு அமைத்து விட்டால் போதாது. அதற்கு பெரும் அளவு பண உதவி தேவையாக இருக்கிறது. அதைக் கொண்டு தயாரிக்கப்படுகிற “பான்வி பாகஸ், மார்க்கெட்டிங் பாகஸ்” இவைகளுக்கு வெளிநாடுகளிலிருந்து ஏராளமான ஆர்டர்கள் வருகின்றன என்கிற விவரம் நமக்குச் சில நாட்கள் முன்பு தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் அவற்றையே இன்னும் சிறப்பான முறையில் கவர்ச்சிகரமான முறையில் தயாரிப்பதற்குப் போதுமான யாப்புகள் இங்கே இல்லை. கெட்டியான சாயம் போடவேண்டுமென்றஞ்சூல் ஜி.ஆர். போன்றவர்களின் உயர்ந்த ரகமான கலர்கள் கிடைப்பது இல்லை. காரணம் ஒரு தொழிலுக்கும், இன்னேனுரு தொழிலுக்கும் சரியான “கோ ஆர்டினேஷன்” நம் நாட்டில் இருக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகிறது. ஆகவே பெயர் அனுவக்கு போர்டை மட்டும் அமைத்துவிட்டால் போதாது. சிறுசிறு கிராமதொழில்களை உண்மையிலேயே வளர்க்கவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டால் சிறு தொழில்களில் செய்யப்படவேண்டிய சாமான்கள் என்ன, ஆலைகளில் செய்யப்படவேண்டியவை என்ன, அதுமாதிரியே கதர் ஆக்கி கைத்துறிசூட இவற்றுக்கு என்ன என்ன ரத்தை ஒதுக்க வேண்டும், மில்லில் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய ரகம் என்னவாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்பதாக ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு வரம்பு கட்டியாகவேண்டும்.. ஒரு தொழிலுக்கும் இன்னேனுரு தொழிலுக்கும் முரண்பாடு ஏற்படாத முறையில் நாம் இப்படி வரம்பு கட்டினால் தான் சரியான முறையில் எல்லா தொழில்களும் வளர முடியும்: அதற்கு “வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரி” என்கிற முறையில் ஒவ்வொன்றிற்கும் அநைத் யூனிட்டைச் சேர்ந்த வர்களையே இதன் பிரதிநிதிகளாகவும் அமைத்து அநைத் யூனிட்டைச் செய்யாது அரசாங்கமே நியமனம் செய்வது என்று வந்தால் காலப்போக்கில் ஆட்சி மாறும்போது இந்தப் பாதுகாப்பு கூட கிடைக்காமல் போய்விடலாம். ஆகவே நல்ல எண்ணத்தோடு கொண்டுவரப்படுகிற இந்த மசோதா இப்போது இருக்கக் கூடிய பாதுகாப்பையும் அழித்துவிடக் கூடிய ஆபத்தை வருங்காலத்தில் உண்டாக்கிவிடக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா கதர் கிராம கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்காக ஒரு போர்டு என்று அமைத்து தனியாக மேலும் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வகை செய்யவேண்டும் என்கிற நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இது வரை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகள் போதாது. இன்னும் சட்டபூர்வமாக கதர் கிராமத்தொழில் போர்டு என்றே ஏற்படுத்தி அதன் வளர்ச்சிக்கான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்பது இந்த மசோதாவின் நோக்கம். இந்த மாதிரி மத்திய போர்டு ஒன்று இருக்கிறது. இந்தத் தொழில்களின் வளர்ச்சியில் ஈடுபட்டு வந்த தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் இந்த போர்டினிடத்தில் இருந்து உதவி பெற்று வந்திருக்கிறது. சர்க்கார் தனியாக நம் மாகாணத்தில் இவற்றின் வளர்ச்சியில் இதுவரை கவனம் செலுத்தி வந்திருக்கிறது. இதற்காக இங்கே ஒரு அட்சைசரி போர்டு இருந்தது. மத்திய போர்டு போட்டிச் சட்டபூர்வமாக அவைகளினுடைய வளர்ச்சிக்கு பல காரியங்களை ஏற்று நடத்திக்கொண்டு வருகிறதோ அதே வகையில் இங்கும் காரியங்களைச் செய்வதற்கு சட்டபூர்வமாக ஒரு போர்டு அமைக்கப்படவேண்டும் என்பது தான் இந்த மசோதாவின் நோக்கம்.

இந்த மசோதாவின் மீது பேசும்போது கதர், கைத்தொழில் வளர்ச்சியில் கனம் அங்கத்தினர்கள் அதிக அக்கறை காட்டி பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்காக என்னுடைய பாராட்டுத்திலே, மகிழ்ச்சியை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சில அங்கத்தினர்கள் அவர்களுடைய ஆர்வத்தினுடே கதர்

4th September 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

தத்துவ ஆராய்ச்சியிலே கூட ஈடுபட்டார்கள். அந்த அடிப்படையில் பல கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. அவை இந்த மசோதாவுக்கு அவ்வளவு பொருத்தமானது அல்ல என்றாலும், கதர் உற்பத்தி பெருக வேண்டும், கிராம கைத்தொழில்கள் வளர்ச்சி அடையவேண்டும், என்கிற நோக்கத் தோடு இந்த மசோதா அமைவதனால் அவர்களைக் கருத்துக்கொள்ளும் நான் வரவேற்கிறேன். அவர்கள் இவ்விஷயத்தில் எடுத்துக்கொண்ட அக்கறைக்கு என் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மசோதா வைப் பொருத்த மட்டில் சில குறைபாடுகளைச் சொன்னார்கள். முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கோதண்டராமன் அவர்கள், மற்ற அங்கத் தினர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். “எல்லோரும் மனத்தைத் திறந்து பேசவேண்டும்” என்று சொன்னார். அப்படிப் பேசும்போது கனம் அங்கத் தினர் தம் மனதை நன்றாகத் திறந்து காட்டிவிட்டார்கள். “இந்தக் காலத்தில் கதர் ஓதற்கு? வரீய தொழில்கள் வளரவேண்டியிருக்கிறது. கதர் தொழில் என்றைக்கொ சுதந்திரத்தைப் பெறுவதற்குச் சாதனமாக கையாளப் பட்ட ஒரு விஷயம். நான் கூட அப்போது கதர் கட்டுக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால் இப்போது ‘அந்தத் திட்டம் எதற்கு? அது என்ன வகையில் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உபயோகபடும்’ என்பதாக அவர்கள் தமிழும் கருத்தை நன்றாக எடுத்துக்காட்டிவிட்டது எனக்கு ஒரு திருப்தி. ஒரு ஆற்தல். ஆனால் கனம் பழனிசாமி அவர்கள்—அவர்களிடமிருந்து சேர்ந்தவரேதான்—பேசியபோது அந்த அபிப்பிராயத்தை, கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. கதரைப்பற்றிப் பாராட்டிப் பேசி னர்கள். சிராம கைத்தொழில்களைப்பற்றிப் பாராட்டிப் பேசினார்கள். வேலைவாய்ப்பு இதனால் இருக்கிற தென்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அத் திட்டம் சரியான நடைபெறவில்லையென்கிற குறையையும் சொன்னார்கள். அவர்கள் முக்கியமாக ஏதோ ஒரு புள்ளி விவரம் குறிப்பிட்டார்கள். அதாவது 1956-57-ல் 71 லட்சம் ரூபாய்க்கு கதர் உற்பத்தியாயிற்று என்றும், ஆனால் 49 லட்சத்திற்குத் தான் வருவாய் வந்தது என்றும் ஆகவே அதன் மூலமாக 17 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு நான் சொல்கிறேன். 49 லட்சம் ரூபாய் வந்தது என்றால் சரக்கு விற்று வந்த பணம் அது. உற்பத்தியான எவ்வளவு, விற்கப்பட்டது எவ்வளவு என்று பார்த்து பாக்கி கையில் இருக்கும் சரக்கு எவ்வளவு நஷ்டமா லாபமா என்று கணக்கு போடவேண்டும். கையில் இருக்கும்படியான ஸ்டாக் எவ்வளவு என்று கணக்குப் பார்க்காது நஷ்டம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. உற்பத்தியான செலவு, இதுவரையில் விற்கப்பட்டு “க்யாஷாக்” வந்துவிட்ட தொகை, பாக்கி கையில் இருக்கும்படியான ஸ்டாக், எல்லாவற்றையும் ஒருமிக்க பார்த்தால் இத்தொழில் லாபத்தில் நடைபெறுகின்றதென்று தெரியும்.

1958-59-ல் கதர் இயக்கத்தின் கீழ் அம்பர் சர்க்கா-ப்ரோக்ராம் இருக்கிறது, கதர் உற்பத்தி ப்ரோக்ராம் இருக்கிறது. கதர் ப்ரோக்ராம் தேசிய வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் நடைபெறுகிறது. நூற்புத்தொழில் நூற்பு ஆலைகளில் செய்யப்படுகிறது. அம்பர் சர்க்கா செய்யப்பட்டு, அதற்கு வேறு ஒர்க்காப் போது இருக்கிறது. இதற்கு எல்லாம் கதர் திட்டத்தின் கீழ் வரவு செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இப்பொழுது ஸ்டாக் இருப்பது, செலவானது, உற்பத்தியானது எல்லாவற்றையும் சேர்த்து கணக்கு பார்க்க வேண்டும். அப்படி கணக்குப் பார்த்தால் 178 லட்சத்தி 28 ஆயிரம் வரையில் செலவு இன்வெஸ்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரொடக்ஷன்-னுக்கு மார்க்கெட்டின் இனத்தில் 117-65 லட்சம் அம்பர் டிரெயினிங், ப்ரோபாகாண்டா அன்டு பயின்சிடி முதலிய சில இனங்களுக்கு 39-48 லட்சம், ஒர்க்காப் இனத்தில் 1-15 லட்சம், ஆக மொத்தம் 158-28 லட்சம் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்டாக் இருந்தது 20 லட்சம், ஆக மொத்தம் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் மதிப்பு 178-28 லட்சம். அம்பர் சர்க்கா டிரெயினிங் காதி சிராம தொழில் கமிஷன் கிரான்ட் மூலம் செலவு செய்யப்படுகிறது. இந்த இனத்திலே பயிற்சி அளிப்பதில் எப்படி லாபம் உடனே காட்ட முடியும். பயிற்சிக்குப் பிறகு அவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். அதுதான் லாபம். பயிற்சிகளுக்கு வேலையில்லாமல் வருகிறார்கள் என்று சொல்லுவது சரி அல்ல. ஒன்றிரண்டு பேர் வேலை

[Sri M. Bhaktavatsalam] [4th September 1959]

யில்லாமல் இருக்கலாம். ஒன்றிரண்டு பேர் வேலைக்கு வராமல் இருக்கலாம். வருமானம் வந்தது. காதி திட்டம், அம்பர் சர்க்கர் வினியோகம், துணிவிற்றல், கையிலே இருக்கிற ஸ்டாக்காக மொத்தம் 165·31 லட்சம். மொத்த இன்னெல்லட்சமென்ட் 178·28 லட்சம். ஆகவே லாபம் எவ்வளவு என்று பார்த்துக்கொள்ளலாம். 13 லட்சம் சில்லரை. அம்மாதிரி மிக்கம். பயிற்சி அளிக்கப்பட்டுவருகிற கதர் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதிலே இவ்வளவு செலவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. நான் முன்னால் சொன்னமாதிரி கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் இதில் நஷ்டம் இல்லை. அதுதான் சொல்வேன். நேற்றுக்கூட சிறைச்சாலையைப் பொறுத்த மட்டில் அங்கே கைதி கஞக்கு நூற்பு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு அதற்கு 2,500 ரூபாய் மிக்கம் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னேன். கதர் திட்டத்தில் பல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. ஆகையால் வியபார ரீதியில் மட்டும் வரவு செலவை எடுத்துக்காட்ட முடியாது. இருந்தாலும் இதிலே முன்பெல்லாம் இந்த இயக்கம் தோன்றிய காலத்தில் அதிகமான நஷ்டம் இருந்தது. எத்தனையோ பேர் உற்சாகத்தில் இதில் ஈடுபட்டு நஷ்டம் அடைந்திருக்கிறார்கள். இப்போது அப்படியில்லை. உற்பத்தி பெருக்கிக்கொண்டே வருகிறது. இதற்கேற்றவாறு இப்பொழுது சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறதென்று நான் சொல்லுவேன்.

இந்த காலத்திலே என் கதருக்கு இவ்வளவு செலவு செய்யவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் கேட்டார். நம்முடைய பொருளாதார நிலைமையை நாம் கவனித்து பார்க்க வேண்டும். பெரிய தொழிற்சாலைகளினால் மட்டும் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தைப் போக்கி விட முடியாது. மக்களின் பொருளாதார நிலையை உயர்த்தி விட முடியாது. இப்போது கதர் இயக்கத்தினால் மட்டும் இரண்டு லட்சம் ரேக்கள் வேலை கொடுப்பதற்காக சந்திப்பம் ஏற்படுகிறது. வேலைக்கிடைக்காதவர்களுக்கு ஒரளவுக்கு வேலை கிடைக்கிறது. மேலும் குறைந்த ஊதியம் பெறப்படுவர்களுக்கும் இந்த திட்டத்தின் மூலம் உபவருமானம் கிடைக்கிறது. ஏற்கனவே குறைந்த வேலையில் இருப்பவர்களுக்கு உபவருமானம் அளிப்பதுதான் இந்தப் பகுதி கிராம கைத்தொழில் இயக்கத்தின் முக்கியமான தத்துவம். கிராமத்தில் விவசாய இலாகாக்காவில் கிடைப்பது போல ஊதியம் கிடைக்கவேண்டுமென்று எதிர்ப்பாக்க முடியாது. நம்முடைய நாடு ஒரு விவசாய பொருளாதார அமைப்பிலே இருக்கிறது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

சென்னை நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் சுற்றுப்புறத்தில் 50 ஆயிரம் பேர் ஆலையிலே வேலை செய்கிறார்கள். கோவை நகரத்திலேயும் அம்மாதிரி 50 ஆயிரம் பேர் வேலை செய்கிறார்கள். மதுரை நகரத்திலும் அம்மாதிரி 50 ஆயிரம் பேர் வேலை செய்கிறார்கள். நூற்பு ஆலைகளில் மட்டும் அல்ல, மற்ற எல்லா ஆலைகளிலும் 2 லட்சம் பேர் வேலை செய்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் ராட்டையின் மூலமாக இரண்டு லட்சம் பேருக்கு வேலை கிடைக்கிறது என்பதை அங்கத்தினர்கள் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்குகொள்ளுகிறேன். என் இவ்வளவு முதல் இந்தக் கதரத் தொழிலில் போட வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இதனால் இரண்டு லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கிறது. இந்த திட்டம் இல்லாவிட்டால் இரண்டு லட்சம் பேர் வேலை இல்லாமல் துறைக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். இப்பொழுது சட்ட மன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் ஒரு சம்பவத்தைப்பற்றி சொல்லுகிறேன். அவர்களுடைய தொகுதி யிலே பெண்களுக்கு நாத்து நடவுத்துதான் அவர்களின் பணி. அவர்கள் முன்று அல்லது நான்கு மணி நேரம் தான் வேலை செய்வார்கள். காலை 9, 9½ மணியில் இருந்து மத்தியாணம் 12½-1 மணி வரையில்தான் வேலை செய்வார்கள். அவர்களுக்கு முன்னால் 8 அணு சூலி கொடுத்து இருந்தது. இப்பொழுது அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஊதியத்தைப் பெருக்கி கொள்வதற்கு ராட்டை மூலம் கிடைக்கும் அவர்களுக்கு எதுவாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 10 அணு கிடைத்தாலே பெரிதாக

4th September 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

நினைக்கிறார்கள். இது கூட கிடைக்காமல் அவதிப்படுகிறார்கள், எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள். மற்ற வெளி நாடுகளிலெல்லாம் வேலை இல்லாத வர்கள் அன் எம்ப்ளைய்மெண்ட் பெனிபிட் கொடுக்கப்படுகிறதென்று கனம் அங்கத்தினர் வற்புறுத்தினார். இப்படி எல்லாம் கொடுக்கும்போது அது அவருடைய ஆராய்ச்சிக்கு எட்டவில்லை, திருப்தி அளிக்கவில்லை. இதனால் ஓரளவு வேலையில்லாத மக்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்கிறது. இந்த நாட்டின் பொருளாதார அமைப்பை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு பார்த் தால் கதர், சிறு கைத்தளைகளில்லாம் ஆசியவைகளை கிராமங்களிலே அதிக மாது ஏற்படுத்தினான் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற கிராமத்திலுள்ள பெரும்பான்மையான மக்களுடைய பொருளாதார நிலையையும் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் உயர்த்த முடியும். இந்த திட்டங்களின் மூலம் அவர்களுக்கு உப வருமானம் கிடைக்கும் ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. சில அண்டுகளாக இப்போது சென்னையில் அமெரிக்காவின் சிறிய தொழில்கள் கண்காட்சி நடைபெற்று வருகிறது. மூன்று நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அவர்கள் அங்கு ஒரு கிராமத்தை கைத்தளை கண்காட்சி நிலத்தினால் அமெரிக்காவிலிருந்து வந்தவர்கள் சொன்னார்கள். எங்கள் நாட்டில் கையினால் செய்கின்ற பொருள்களுக்கு மதிப்பு அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்போது மக்கள் அதிகமாக இந்தப் பொருள்களைத்தான் வாங்குகிறார்கள். ஆகவே உங்களுக்கெல்லாம் இந்தப் பொருள்களைக் காட்டவேண்டுமென்று இந்தக் கண்காட்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். கையினால் செய்யப்பட பொருள் கையில் இருந்தாலும் பரவசம் ஏற்படுகிறது வசீகரம் ஏற்படுகிறது. மிகவும் அமுகாக கையினால் பொருள்கள் செய்யப்படுகின்றன. அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளே சிறு கைத்தொழில்களின் அருமையை உணர்ந்து அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்த காலத்தில் கதர் எதற்கு என்று சொன்னார்கள். அது கணம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய மனப்பான்மையைத் தான் காட்டுகிறது. இருந்தாலும் இது அவர்களுடைய கட்சி மனப்பான்மை இல்லை என்பதை ஸ்ரீ என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் வெளிப்படையாக சொல்லி விட்டார்கள். இதிலே எனக்கு மிகுந்த திருப்திதான்.

கதர் கட்டுவது பற்றி உள்ளே என்ன இருக்கிறது வெளியே என்ன இருக்கிறது, கருப்பு இருக்கிறது, சிகப்பு இருக்கிறது என்றெல்லாம் எதிர்த்த ராப்பிடல் பேசப்பட்டது. கதர் கட்டுவதென்றால் சில பேர் தூரக் நினைக்கிறார்கள். ஒரு கட்சி செய்கிற நல்ல கரையங்களை ஏற்றுக்கொண்டால் அந்தக் கட்சிக்கு உட்பட்டுவிடமாட்டோம். இதை மறந்து எத்தனையோ அரசியல் கட்சிகள் இருக்கின்றன. எல்லா கட்சிகளும் சேர்ந்து பல நல்ல திட்டங்களை உருவாக்குகிறது. ஆகவே காங்கிரஸ்காரர்கள் தான் கதர் கட்டுவார்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். காங்கிரஸில் கதர் கட்ட வேண்டும் என்ற நிர்பந்தம் காங்கிரஸ் விதியில் இருக்கிறது. ஆகையால் கதர் அரசியல் கட்சியின் சின்னம் என்று சொல்வது விதியில் இருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியிடம் அனுதாபம் காட்டுகிறவர்கள் என்று அர்த்தம் அல்ல. இந்த மன்றத்திலே முக்கியமாக எதிர்கட்சி இருக்கிறது. சுதந்திரா கட்சி. உண்மையில் அவர்கள் கதர் கட்டுவேண்டிய நிர்பந்தம் என்ன இருக்கிறது.

அதனால் அவர்கள் காங்கிரஸ்க்கு கட்டுப் பட்டவர்கள், உறவு கொண்டாடுகிறவர்கள் என்று சொல்ல முடியாது. காங்கிரஸிலும் சிலர் கதர் கட்டாதவர்கள் இருக்கலாம். அவர்கள் உண்மையான காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தின் நிபந்தனை கதர் போடுக் கொள்ள வேண்டும் என்பது.

அரசாங்கம் அனுசரிக்கும் பொருளாதாரக் கொள்கையாக கதர் இருக்கிறது. அதனால் அரசாங்கம் இதில் இவ்வளவு அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. தனியாக பண்தை ஒதுக்கி யிருக்கிறது. நஷ்டம் வந்தாலும், பலருக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கிறது என்பதற்காக இதில் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதனால் இது அரசாங்கம் அனு

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[4th September 1959]

சரிக்கும் கொள்கை என்று வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எதிர் கட்சியில் இருப்பவர்கள் இதை ஒப்புக்கொள்ளாமல் இருக்கலாம். ஆகையால் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இதில் நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்வதற்கு இடம் இல்லை. சொல்லக்கூடாது. திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டிய அதிகாரிகளுக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்வதற்கு எங்கே இடம் இருக்கிறது. அவர்களை கதர் போட்டுக் கொள்ளவேண்டும் என்று நிரப்பந்தம் செய்வவில்லை. நிரப்பந்தம் செய்வதில் எங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. உத்தியோகஸ்தர்களை கதர் கட்டுவார்களானால் அது அவர்களுக்கு அமர்கு, அரசாங்கத்தின் கொள்கையை நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை தெரிவிக்கிறார்கள் என்றுதான் அர்த்தம். இதில் கட்சி ஒன்றும் இல்லை. சில அங்கத்தினர்கள் நிரப்பந்தம் இருப்பதாக சொன்னார்கள். எந்த இலாகாவிலும் இந்த மாதிரி நிரப்பந்தம் இல்லை என்று நான் சொல்லுவேன். அரசாங்கம் இதை ஒரு கொள்கையாக நிர்ணயித்து, அனுசரித்து வருகின்றது. அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் அந்த கொள்கைப்படி தான் நடந்து கொள்ள வேண்டும். இல்லையென்றால் ஒரு தரம் குறைவு என்று தான் அர்த்தம். அதற்காக நிரப்பந்தம் செய்யப் போவது இல்லை. செய்யவும் மாட்டோம் என்று கூடச் சொல்லுவேன். ஆனால் அவர்கள் அப்படிச் செய்யாவிட்டால் பொது மக்கள் நம்பிக்கை குறைவாகத் தான் நினைப்பார்கள். ஒரு தரம் குறைவு என்று தான் கருதுவார்கள். எந்த இலாகாவிலும் நிரப்பந்தம் இல்லை. இந்த விஷயத்தில் பொது மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கிறது என்பது தான் முக்கிய நேராக்கம். கதர் கடையில் இருப்பவர்கள் வேண்டுமானால் சிலர் கதர் துணி கட்டாமல் இருக்கலாம். சிலர் கைத்தறித் துணிகூட கட்டாமல் மில் துணிகளைக் கட்டுகிறார்கள். ஓரளவுக்கு இந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்ட வரை நிரப்பந்தம் செய்தால் கூட தவறு ஒன்றும் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

இதை நடத்துகிற உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்ற புதூர் சொல்லப்பட்டது. இதை எப்படி தெரிந்து கொள்ள முடியும்? நடத்தையினால் தான் தெரிந்து கொள்ள முடியும். அவர்களுடைய நடத்தை சரியாக இல்லாவிட்டால் அவை கவனிக்கப்பட்டு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கும்.

சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள் : முன்பு கதர் இயக்கத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் இருந்தார்கள். இப்பொழுது தான் நம்பிக்கை இல்லை. நான் முன்பு கவனித்து இருக்கிறேன். அப்பொழுது கதர் கடைக்குப் போனால் இங்கு இருப்பவர்கள் ஏறிடக் கூட பேசமாட்டார்கள். தலை விதியே என்று இருப்பார்கள். வருகிறவர்கள் அவர்களுடைய முகத்தை பார்த்துவிட்டு போய்விடுவார்கள். இப்பொழுது கதர் விற்பனை நிலையங்களில், வருகிறவர்களை வரவேற்று, இருக்கும் நிலையைச் சொல்லி, அக்கையை ஏற்படும்படி செய்து வேண்டிய உதவிகளை அளித்து விளக்கம் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிச் செய்வதன் மூலம் விற்பனை நடைப்பெற்று வருகிறது.

முதலில் இந்த விவாதத்தைத் தொடங்கிய ஸ்ரீ மாரிமுத்து இந்த வேலையை சர்வ சேவா சங்கம் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும், அவர்கள் இந்த விஷயத்தில் அக்கறை கொண்டவர்கள், நிபுணர்கள், இதில் அரசாங்கம் என் தடையிட வேண்டும் என்று சொன்னார். இந்த மசோதாவில் சொல்லப்பட்ட போர்டு சர்வ சேவா சங்கம் தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுகான போர்தூான். அரசாங்கம் இந்த கதர் திட்டத்தை ஏடுத்துக் கொண்டிருப்பதன் காரணம், அந்த வேலையை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்பது தான். சர்வ சேவா சங்கம் செய்வது போதாது. அவர்களுக்கு வேண்டிய ஆதாவும் ஞாக்கமும் சௌகரியங்களும் செய்து வருகிறோம். அரசாங்கம் இதில் நேரிடையாக சம்பந்தப்பட்டு இன்று, நேற்று அல்ல, 1946-ம் ஆண்டு ஜன நாயக ஆட்சி ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்தே அரசாங்கம் இதை நேரிடையாக எடுத்துக்

4th September 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

கொண்டிருக்கிறது, இப்பொழுது நூற்பவர்களின் எண்ணிக்கை பெருக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதனால் சர்வ சேவா சங்கத்துடன் போட்டாப் போட்டி என்று அர்த்தம் இல்லை. சர்வ சேவா சங்கத்தில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்று அர்த்தம் இல்லை.

விலையைப் பற்றியும் ஊதியத்தைப் பற்றியும் சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அவ்வாப்போன்ற ஸ்லின்ஸ்ரஸ் நெய்கிறவர்கள் இவர்களுடைய ஊதியம் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் தான் கதரி னுடைய விலை ஓரளவு அதிகமாகவே இருக்கிறது. கதரின் தரம் இப்போது உயர்ந்து இருக்கிறது. சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் எல்லா விஷயங்களைப் பற்றி தெரிந்து கொள்வது போல் கதரைப் பற்றியும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். கதர் வாங்கி உபயோகித்துப் பார்த்தால் 3, 4 மாதங்களில் கிழிந்து விடுகிறது என்று சொல்ல மாட்டார்கள். அதன் தரம் நன்றாக உயர்ந்து இருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் கடைகளில் வேண்டுமானால் வாங்க வேண்டும். சர்வ சேவா சங்கத்தின் கடைகளில் வாங்கலாம். இதை உபயோகிப்பவர்களுக்கு அனுபவம் இருக்கிறது. தரம் உயர்ந்து இருக்கிறது என்பதை அறிவார்கள். இப்பொழுது அம்பர் சர்க்கார் பரவப்பட்டு வருவதால் கதரின் விலை கூட ஓரளவுக்குக் குறைக்க முடியும். சில உயர்ந்த தரங்களுக்கு விலை அதிகமாக இருக்கலாம். இந்தக் கதர் திட்டத்தினால் இரண்டு லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கக்கூடிய வாய்பு இருக்கிறது. பொது மக்கள் முக்கியமாக பெண்ணிகள் இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இதை மேலும் மேலும் கவனம் செலுத்தி கதரினால் விலையைக் குறைக்க வேண்டும் என்பது தான் நம்முடைய நோக்கம்.

மேலும் இந்த போர்டில் அங்கத்தினர்களாக இருப்பதைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு கதர் பேரில் இருக்கின்ற நம்பிக்கையை எப்படித் தெரிந்து கொள்வது என்று கேட்கப்பட்டது. இவர்களை எப்படி கண்டு பிடிக்கப்போகிறீர்கள் என்றும் கேட்கப்பட்டது. இந்த செக்ஷனிலே “Who have taken a personal interest” என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்ற காரணத்தினால் இந்த போர்டில் அங்கத்தினர்களாக இருப்பதற்கு அக்கரையுள்ளவர்கள் இருக்க வேண்டும் அல்லது இதில் ஏதாவது அனுபவம் உள்ளவர்கள் இருக்கவேண்டும் என்ற காரணத்தின் பேரில் தான் இவ்விதம் போடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் அதற்காகவே “or” என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி சில அங்கத்தினர்கள் ஆப்சேபித்தார்கள். இரண்டு துறையிலும் அனுபவம் இருக்கவேண்டும் என்ற நினைப்பில் தான் இதில் மூன்பாக “and” என்று போடப்பட்டிருந்தது. பின்னால் ஏதாவது துறையில் அனுபவம் உள்ளவர்கள் இருக்கவேண்டும் என்ற நினைப்பில் தான் “and” என்றிருப்பதை “or” என்று போட்டிருக்கிறோம். கதரில் அனுபவம் இல்லாவிட்டாலும் கூட கிராமக் கைத் தொழில்களில் அனுபவம் இருந்தாலும், அவர்களுடைய யோசனையும் நமக்கு வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் தான் இவ்விதம் போடப்பட்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர்களிசையாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். இதில் அக்கரையோடு பல யோசனைகளையும் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள் என்று நம்புகிறேன். இதில் இப்போது சேர்த்திருக்கின்ற கிராமத் தொழில்களோடு செக்கு எண்ணேய், சோப் போன்றவைகளையும் சேர்க்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இந்த விஷயத்தில் அவர்களுக்கு போதிய அனுபவம் இல்லையென்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆலை எண்ணேயை விட செக்கு எண்ணேயக்கு இப்போது மிகுந்த கிராமத் தொழில்களிலே இருக்கிறது. ஆலை எண்ணேயை வேண்டாம், செக்கு எண்ணேயதான் வேண்டும் என்று மக்கள் கோரிக்கிறார்கள். அவ்விதமான நிலைமை இதன் மூலம் தான் ஏற்பட வேண்டும் என்கிற நிர்ப்பந்தம் இல்லை. இவ்விதமாக பல பொருள்களும் விருத்திச் செய்யப்பட்டுத்தான் வருகின்றது. கனம் அங்கத்தினர் கரையாளர் அவர்கள் தேர்தல் முறையில் தான் இந்த போர்டு அமைந்திருக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதற்கு தேர்தல் நடத்துவது என்றால் யாரை வைத்துக் கொண்டு தேர்தல் நடத்துவது? இதில் அக்கறையுள்ளவர்களையெல்லாம் சேர்த்து ஜாபிதா தயா

[Sri M. Bhaktavatsalam] [4th September 1959]

ஈக்க வேண்டும். இதில் அக்கரையுள்ளவர்களின் ஆலோசனை வேண்டும் என்ற நினைப்பில் தான் தேர்தல் முறையில் இல்லாமல் போர்டு அங்கத் தினர்களை நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதில் எலக்ஷன் வைப்பது கஷ்டம் என்று தான் எண்ணுகிறேன்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கூட்டுறவு சங்கங்கள் போன்ற சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இதன் மூலமாக தேர்தல் நடத்தலாமல்லவா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவைகளின் மூலமாக மட்டும் எல்லா துறைகளுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்குவிட முடியாது. ஆகவே இதில் யார் இருந்தால் உபயோககரமாக இருக்கும் என்பதைப் பார்த்து இதில் நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய விருப்பம். மற்றும் சில அங்கத்தினர்கள், சொன்னார்கள் கதர் உற்பத்தி செய்வதிலும் நிர்ப்பந்தங்கள் இருக்கின்றன என்று. இதில் நிர்ப்பந்த மொன்று மில்லை. சுய தேவை பூர்த்தி ஏற்பட வேண்டும் என்பதுதான் இதன் அடிப்படையான கொள்கை. ஆகவே யார் நால் நூற்றுலும் அதைக் கொண்டு போய்க் கொடுக்கால் துணியாகவே கொடுப்பது என்கிற முறையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அதனுடைய மதிப்பை பயன்படுத்த வேண்டும் என்கிற முறையில் தான் இவ்விதம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இது தவிர பத்த மட்ட பாய்த் தொழிலைப்பற்றி சொல்லப்பட்டது. அங்கு இந்தத் தொழிலுக்காக ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் முன்னால் இருந்தது. அவர்களுக்குள் இருந்த சண்டையின் காரணமாக பின்னால் இந்த சங்கம் சரியானபடி வேலை செய்ய முடியவில்லை. அங்கு கட்சி சண்டை பல காலமாக இருந்து கொடுக்கப்பட்டது. இப்பொது நான் அங்கு போய்ப் பார்த்தேன். அதன் பின்னால் காதி கமிஷனின் உதவி யால் ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தின் கிராமக் கைத் தொழில் கமிஷன் மூலமும் உதவி அளிக்கப்படுகிறது. இது தவிர நனிப்பட்ட நுபர்களும் கதர் அபிவிருத்தியில் வேலை செய்து வருகிறார்கள். சர்வ சேவா சங்கமும் கதர் அபிவிருத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்படும் எல்லா உதவிகளையும் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றன. அது மேலும் பயன்தரத்தக்க முறையில் எல்லா தொழில்களையும் அளிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்கின்ற நோக்கத்தோடு இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக இந்த மசோதாவை வர வேற்று எல்லா அங்கத்தினர்களும் பேசினார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Madras Khadi and Village Industries Board Bill, 1959 (L.A. Bill No. 10 of 1959), as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

MR. SPEAKER : The motion is—

“That clause 3 do stand part of the Bill.”

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I move—

“In sub-clause (1), for the words ‘a Board to be called’, substitute the words ‘a Board called’.”

4th September 1959]

SRI K. ANBAZHAGAN : I second the amendment.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I move—

“ In item (a) of sub-clause (2), for the second sentence, substitute the following, namely :—

‘ The Committee shall be constituted by election as prescribed.’ ”

SRI M. JAGANNATHAN : I second the amendment, Sir.

*SRI M. JAGANNATHAN : Sir, my amendment to clause 3 reads like this. ‘ In sub-clause (1), for the words ‘ a Board to be called ’, substitute the words ‘ a Board called ’. Clause 3 in the Bill reads like this “ With effect from such date as the Government may, by notification, fix in this behalf, there shall be established a Board to be called the Madras State Khadi and Village Industries Board.” My amendment seeks to drop the expression ‘ to be ’. If the expression ‘ to be ’ is retained in this clause, it will be slightly confusing. It will only mean that after the establishment of the Board, the name will be given to the Board. But, the intention is that when the Board is established, the name is also given. It is a simultaneous process. There is no time lag between the establishment of the Board and the name to be given to it. On the other hand, we find that this Board comes into existence with the appellation, ‘ Madras State Khadi and Village Industries Board ’. Therefore, the expression, ‘ to be ’ should be dropped and for this purpose, my amendment might be accepted. I would like to refer the Hon. Minister to another Bill yet to be taken up in this House for consideration, viz., the Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959. There, mentioning about the constitution of Advisory Committees, the clause reads, ‘ The Government may constitute for the State of Madras, a Committee called the Advisory Committee . . . ’ In my opinion, the wording used there is precise. It is more exact. It is in line with the amendment that I have suggested. For these reasons, I hope the Hon. Minister will come forward to accept my simple, verbal amendment.

*SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தம் இந்த போர்டுக்கு அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது தேர்தல் மூலமாக இருக்க வேண்டும், சர்க்கார் நியமனம் இருக்கக்கூடாது என்பது தான். இதில் தேர்தல் நடத்த வேண்டும் என்றால் அதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கிறது என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். அதற்காக அதைப்பற்றி பரிசீலிக்காமலேயே விட்டுவிடுவது என்பது சரியல்ல. இன்றைக்கு இருக்கின்ற கிராமக் கசைத் தொழில்களை எடுத்துக் கொண்டால், பாட்டர்ஸ் அதாவது மண்பாண்ட தொழிலாளர் கூட்டுறவு சொல்லைட்டி இருக்கிறது. அது போல் வில்லேஜ் இண்டஸ்ட்ரிஸ் சொல்லைட்டி கண் இருக்கின்றன. பொதுவாக இண்டஸ்ட்ரிஸ் டிப்பார்ட்மெண்டின் கீழ் பல சொல்லைட்டிகளும் இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு எல்லாம் பிரதி நிதித்துவம் கொடுத்து இந்தத் தேர்தலை நடத்தலாம் என்று நினைக்கிறேன். அதேபோல் தர்கள் காதி யூனிட்டுகள் இருக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கலாம். இல்லையென்றால் ஒரு கோஆர்டினேஷன்

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [4th September 1959]

இருப்பது தூர்பலமாக இருக்கும் என்று தான் நினைக்கிறேன். தேர்தல் மூலமாக இந்த போர்டு அமைக்கப்பட்டால் ஆட்சியில் எந்த கட்சி வந்தாலும் இந்த போர்டு ஒரே இணைப்பாக மாறுதல் இன்றி இருப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். வில்லேஜ் இணைஸ்ட்ரீஸ் சொலைட்டிகளை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களுக்கு பிரதிநிதிகளை கொடுப்பதாக இருந்தால் அவர்களுடைய அனுபவம் வாய்ந்த நிதிகளை இதில் வர முடியும். இதே போன்றுதான் பாய் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்கள், கூட்டை முடைவோர்கள், இவர்களுக்கு எல்லாம் பிரதி நிதித்துவம் இருக்க முடியும். இதில் அவர்களுக்கு இடமில்லையென்றால் அவர்களுக்கு இதனால் எந்தவிதமான பலனும் இல்லாமல் போகும். உதாரணமாக பனை வெல்லம் செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களை எடுத்துக் கொண்டால், அவர்களுக்கு இப்போது தான், அதாவது சமீபத்தில் தான் பனை வெல்லத்தில் விலை சர்று சுதாரியிருப்பதற்காக அவர்களுக்கு நல்ல விலை கிடைத்த வருகிறது. அதற்கு முன்னால் அவர்கள் நிலை அதிகமான அளவில் உற்பத்தி செய்தும், உற்பத்தி செலவு பனை வெல்லத்தை ஏழனா அனுவாகும், விற்கும் விலை ஐந்த்தரை அனைவாகவும் விற்க வேண்டிய நிலைமையில் தான் இருந்து கொண்டிருந்தது. அன்று அவர்களுக்கு உதவி கோரி சர்க்காரிடம் மனுச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். செருப்புத் தைக்கும் தொழில் குடிசைத் தொழில் அடிப்படையிலும் கிராமங்களில் சிறு தொழில் அடிப்படையிலும் நடத்தப்படுகிறது. ஆனால் அதற்கேன பயிற்சியளிக்கப்பட்டவர்கள்—டெரன்ட் ஹாண்ட்ஸ்—பலர் அவ்வாறு இயங்கும் யூனிட்டுகளில் வேலையில்லாமல் கண்டக்டர்களாக ஆனார்கள். ஆகவே குறிப்பிட்ட யூனிட்டுகளுக்கெனப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டவர்களின் திறமை வீணாகும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. இவைகளையெல்லாம் தவிர்க்க வேண்டும். இவைகளைத் தவிர்க்க முயலும் போது இன்றே இவ்வளவு சிக்கல் இருக்கிறதென்றால் பின்னால், அதுவும், மாற்றப்பட அப்பிரியங்கள் உள்ள சர்க்கார்கள் வந்துவிட்டால், இவைகளை எவ்வாறு தவிர்க்க முடியும்? மத்திய சர்க்காருக்கும் மாநில சர்க்காருக்கும் அபிப்பிராய வித்தியாசம் இருக்கக் கூடிய முறையில் சர்க்கார்கள் அமைந்தால் அப்போது போர்டு ஏவ்வாறு அமைக்கப்படும்? அப்போது ஒருவரையொருவர் குற்றம் சொல்லிக் கொண்டு மட்டும் இருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படாதா? இவைகளையெல்லாம் நாம் சிந்திக்க வேண்டும். குடிசைத் தொழிலில் ஈடுபடுவர்களுக்கு இதில் தகுந்த முறையில் பிரதி நிதித்துவம் அளிக்கப்படவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அவர்களுக்கு பஞ்சாயத்து அடிப்படையிலோ, தொழில்கள் அடிப்படையிலோ பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்தால் இன்னும் நன்றாக இந்தப் போர்டு அமையும் என்ற எண்ணைத்தில் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன் என்று கூறிக்கொண்டு என் வார்த்தையைக் கூடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI S. LAZAR : Mr. Speaker, though I have not given any amendment, I would like to draw the attention of the Hon. Minister to a proper wording in clause 3. In the latter portion of this clause, it is stated, 'It shall be a body corporate having perpetual succession and a common seal with power to acquire, hold and dispose of property and to contract and may, by the said name, sue and be sued'.

இங்கே and to contract என்பதற்கு and power to contract என்று பொருள்படும். Power to contract என்று வாசித்தால் அது நமது நோக்கத்திற்கு நேர்மாறான அர்த்தத்தையும் கொடுக்கும். Legal parlance—படி, Legal phraseology—படி இங்கே உபயோகப்படுத்தவேண்டிய பதம் powers to enter into contract என்பது ஆகும். ஆகவே மசோதாவிலுள்ள தொழில்களை அடிப்படையிலோ பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்தால் இன்னும் நன்றாக இந்தப் போர்டு அமையும் என்ற எண்ணைத்தில் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன் என்று கூறிக்கொண்டு என் வார்த்தையைக் கூட்டுக்கொள்கிறேன்.

4th September 1959]

* SRI A. VEDARATHNAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே ஸ்ரீ சட்டநாத கரையாளர் கொண்டுவெந்துள்ள திருத்தம் இந்த மசோதாவிற்கு பொருத்தமற்றது என்று கூறி அதை எதிர்க்கும் முகத்தான் கிடைவாரத்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கதர் இயக்கம் ஆரம்பித்த காலத்தில் அது தனி ஸ்தாபனத்திடம் ஒப்படைக்கப்படவில்லை என்பதை நன்கு அறிந்தவர்களுக்கு அதைப்பற்றி விளக்கிக்கூறத் தேவையில்லை. காந்தியடிகள் இருந்த காலத்திலேயே கதர் இயக்கத்தை காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்திலிருந்து பிரித்து தனி ஸ்தாபனத்திடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று அவர்களுமிபி, அவ்வாறே செய்யவும் செய்தார் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். மேலும், இந்த இயக்கத்தில் தேர்தலைப் புகுத்தினால் என்ன ஏற்படும் என்பதை, தேர்தலைப் பற்றி நன்றாக அறிந்தவர்களுக்கு நான் சொல்லத் தேவையில்லை. கைத்தொழில் ஸ்தாபனங்கள் வர வேண்டுமானால் கைத் தொழில்களை நன்கு அறிந்தவர்களும் ஆலோசனை சொல்லக் கூடியவர்களும் கைத்தொழில்களில் நிபுணர்களாக இருப்பவர்களும் அவைகளில் அங்கும் வசித்தால்தான் நல்லது. அவர்கள் அந்த ஸ்தாபனங்களில் இருந்தால் தான் அவைகள் நன்றாக நடைபெறும். இதையெல்லாம் நன்கு அறிந்தே காந்தியடிகள் கைத்தொழில் ஸ்தாபனத்திற்கு ஸ்ரீ ஜே. சி. வி. குமரப்பா அவர்களையும், ஆதாரக் கல்வி ஸ்தாபனத்திற்கு ஸ்ரீ அரிய நாயகம் அவர்களையும் ஸ்ரீ ஜாக்ரி ஹாஸேன் அவர்களையும், கதர் இயக்கத்திற்கு ஜாஜூ அவர்களையும் தனித் தனித் தலைவர்களாக ஆக்கினர்கள். இந்த இயக்கத்தில் தேர்தல் புகுந்தால் என்ன ஏற்படும் என்பதை, இப்போது தேர்தல்கள் எப்படி நடக்கின்றன என்பதை நன்கு உணர்ந்தவர்களுக்கு விளக்கத் தேவையில்லை. இது கிராமக் கைத்தொழில் பிரசனை. தேர்தல் முறையை வைத்தால், கைதேர்ந்த நிபுணர்களும் தொழில் திறமையுள்ளவர்களும் ஸ்தாபனத்தை நன்றாக இயக்கக்கூடியவர்களும் மெப்பர்களாக வர முடியாது. மாருக, திறமையற்றவர்களும் ஸ்தாபனத்தை இயக்குவதற்கு வேண்டிய ஆற்றல் இல்லாதவர்களும் வந்து ஸ்தாபனத்தில் புகுந்துவிடுவர்கள். மேலும், தேர்தல் முறையைக் கொண்டுவர வேண்டுமானால் கனம் அமைச்சர் சொன்ன மாதிரி வாக்காளர் ஜாபிதா தயாரித்தாக வேண்டும். இந்த வாக்காளர்களுக்கு என்ன தகுதி இருக்க வேண்டும் என்ற பிரசனை எழும். இறுதியில் பின்னொயார் பிடிக்க குருங்காக மாறியக்கையாக ஆகிவிடும். என்வே இந்த யோசனை நமது நோக்கம் நிறைவேறுவதற்குத் தலை புரியாது. நியமனம்தான் சரியான முறையே தவிர, தேர்தல் சரியான முறை அல்ல என்று கூறி ஸ்ரீ சட்டநாத கரையாளர் கொடுத்த திருத்தத்தை வன்மையாக எதிர்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, திரு ஜெகன்னதன் “to be called” என்ற பதம் இருக்கக் கூடாது என்று சொன்னார். அதை ஆட்சேபிப்பதற்கு இடமில்லை. அதுவே சிறந்தது என்று நாங்கள் அபிப்பிராயப் படுகிறோம். ஆகவே அதைத் திருத்த வேண்டியதில்லை.

தேர்தல் குறித்து நான் முன்பே பேசியிருக்கிறேன். எத்தனையோ கிராமக் கைத்தொழில்களும், குடிசைத் தொழில்களும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் இருப்பதாக ஸ்ரீ கரையாளர் சொன்னார். கிராமக் கைத்தொழில் களில் ஒவ்வொன்றுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க முடியுமா? அப்படி இல்லாவிட்டால், நான்கு, ஐந்து பிராந்தியங்களைச் சேர்த்து ஒரு தொகுதி யாகக் கருதும் முறையில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பதா? தொழில் வாரியாக, அதாவது, மண்பாண்டத் தொழில் உள்ள பிராந்தியங்களையெல்லாம் சேர்த்து ஒரு தொகுதியாக கருதுவது போன்ற முறையில், பிரதிநிதித் துவம் கொடுப்பதா? இதெல்லாம் ரொம்பக் கஷ்டம். தேர்தல் என்றால், எகெக்டரேட்டை நிர்ணயிப்பதில் ரொம்பக் கஷ்டம் இருக்கிறது. அதை யெல்லாம் செய்யமுடியாது. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வேதரத்தை சொன்னதுபோல தகுதியைப் பார்த்து தகுதியுள்ளவர்களை நியமிப்பது தான் நல்லது.

[4th September 1959]

SRI S. LAZAR : காண்ட்ராக்ட் என்ற வார்த்தையைப் பற்றிப் பேசினார். மத்திய சர்க்காரால் இயற்றப்பட்டிருக்கும் ஸ்ன்ட்ரால் காதி கமிஷன் சட்டத்தை யொட்டித்தான் இந்த மசோதா தயாரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. எனவே இங்கே இதே வார்த்தை இருக்கலாம். காண்ட்ராக்ட் என்றால் வேறெதுவும் வீபர்தமான அர்த்தம் வராது. அதைப் பற்றி அச்சப்பட வேண்டாம். இந்தத் திருத்தங்களை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

The amendments were put and lost.

The clause was put and carried.

Clauses 4 and 5 were put and carried.

Clause 6.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 6 do stand part of the Bill ”.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I move—

“ In sub-clause (1) after the words ‘ any person ’ insert the words ‘ or persons ’.”

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : I second the amendment, Sir.

* **SRI M. JAGANNATHAN :** Sir, Clause 6 deals with temporary association of persons with the Board for particular purposes. The heading suggests that more persons than one could be associated with the Board for temporary purposes, such as tendering advice or assistance to comply with the provisions of the Act. But, Sir, the language used in sub-clause (1) of this clause is slightly misleading. I shall read the expression used in this clause. ‘ The Board may associate with itself in such manner and for such purposes as may be determined by regulations made under this Act any person whose assistance or advice it may desire in complying with any of the provisions of this Act.’ Sir, mention is made of association of ‘ any person ’. That will only mean ‘ one person ’ could be associated, whereas the heading suggests that more number of persons than one could be associated. In the body of the clause, the language used suggests that only one person could be associated. This is contradictory and it is also not precise. So, in the interests of precise wording of the clause, I suggest that my amendment may be accepted. It reads, ‘ In subclause (1), after the words ‘ any person ’ insert the words ‘ or persons ’. If this amendment is accepted, it will make the position clear and the wording will also be more clear. I hope the Hon. Minister will accept this verbal amendment.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1891-வது ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டம் மெட்ராஸ் ஜெனரல் கிளாஸ்ஸ் ஆக்ட் இருக்கிறது. அதிலே 3-வது செக்ஷன், 35-வது விரிவின்படி “Words in the singular shall include plural and

4th September 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

words in the plural shall include singular" என்று இருக்கிறது. அதைப் பற்றி பயப்பட வேண்டியதில்லை. "எனி பர்ஸன்" என்றால் ஒரு மனிதனையும் குறிக்கும், ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவர்களையும் குறிக்கும். அதனால் இந்தத் திருத்தம் வேண்டாமென்று சொல்லித்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

The amendment was put and lost.

The clause was put and carried.

Clause 7.

MR. SPEAKER : The motion is—

"That clause 7 do stand part of the Bill."

SRI M. JAGANNATHAN : I move the following amendment—

"For sub-clause (2), substitute the following—

'The President may, whenever he considers necessary, hold special meetings of the Board'."

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : I second the amendment.

* SRI M. JAGANNATHAN : I have suggested this amendment which seeks to recast the entire wording. "The President may, whenever he thinks fit, call special meetings of the Board." These are the terms found in the Bill. My amendment says, . . . whenever he considers necessary, hold special meetings . . . The difference between these two is very apparent. Instead of the President just merely thinking to call for a meeting, it is better if he considers the necessity for calling for special meetings. Then, on the other hand, there is lot of difference between just calling for a meeting and holding a meeting. The President may call for a meeting but may not conduct a meeting. If you retain the expression "holding the meeting," necessarily you have to call for a meeting. Therefore, my amendment is all comprehensive and meets the requirements of this sub-clause. I hope the Hon. Minister will accept it in the interests of better language.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்த மசோதாவை இவ்வளவு கவனித்து பரிசீலனை செய்து பார்த்து, திருத்தம் கொடுத்திருப்பதைப் பார்த்தது நான் பெரிதும் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். இந்தத் திருத்தத்திற்கு அவசியமில்லை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மீட்டிங் "கால்பார்" பண்ணினால் அப்புறம் மீட்டிங் நடக்கிறது. இன்றைக்கு சட்டம் இயற்றுவதில் வாசகங்களைப் பெரிதாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. சட்டம் எப்படி இயற்றுவது, எப்படி டாப்ட் செய்வது என்று உண்டு, அப்படி பயம் ஒன்றும் இல்லை, திருத்தத்திற்கு அவசியம் இல்லை என்று சொல்லி இந்தத் திருத்தத்தை நான் எதிர்க்கிறேன்.

The amendment was put and lost.

The clause was put and carried.

[4th September 1959]

Clause 8.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 8 do stand part of the Bill.”

SRI M. JAGANNATHAN : I move the following amendment—

“ Omit the words ‘ terms and ’ occurring before the words ‘ conditions of service ’.”

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : I second the amendment.

* SRI M. JAGANNATHAN : This clause deals with the term of office and conditions of service of vice-presidents, secretary and other members. It says that the term of office and the terms and conditions of service of the vice-president, the secretary and the other members of the Board shall be such as may be prescribed. The word ‘ terms ’ only means conditions. I do not know what is the great purpose served by just repeating two synonyms. ‘ Terms and conditions ’ will only mean ‘ conditions and conditions ’. It is not proper. Instead of ‘ terms and conditions ’ it is better to have the word ‘ conditions ’ alone. My amendment seeks to do this only.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மறுபடியும் இந்தத் திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்ள முடியாமைக்கு நான் வருந்துகிறேன். “பெர்ம்” என்று சொன்னால், இதிலே உத்தியோகஸ்தர்கள் மட்டுமல்ல, உத்தியோகப் பற்று அவ்வாத அங்கத்தினர்களுக்கும் அது பொருந்துகிறது. உத்தியோகப்பற்றல்லாத அங்கத்தினர்கள் எத்தனை வருஷம்—3 வருஷமா, 5 வருஷமா அல்லது 1 வருஷமா—என்பது “பெர்ம்”—ல் வரும். அது கண்டிஷனில் வராது. கண்டிஷனில் ஆப் ஸர்வீஸ் என்று சொன்னால் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு என்ன நிபந்தனை என்பது வரும். ஆகையால் தான் “பெர்மஸ் அண்ட் கண்டிஷனஸ்” என்று போட்டிருக்கிறது.

The amendment was put and lost.

The clause was put and carried.

Clause 9 was put and carried.

Clause 10.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 10 do stand part of the Bill.”

SRI M. JAGANNATHAN : I move the following amendment—

“ In the clause, after the words ‘ not more than four ’ insert the word ‘ other ’.”

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : I second the amendment.

4th September 1959]

* SRI M. JAGANNATHAN : The clause says that the Board may constitute a standing finance committee consisting of the vice-president and not more than four members. My amendment says it should be 'four other members'. I hope this amendment at least, the Hon. Minister will accept. The vice-president is also a member of the committee. If we say 'vice-president and four members', my grave doubt is : "Is not the vice-president included in the 'four members'?"? Therefore, if you say that besides the vice-president, four members must be appointed, it makes sense. Otherwise, it leads to confusion.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதில் ஒன்றும் "கண்ணுஷன்" இல்லை. "ஸெனேட்" இல்லாமல் இல்லை. செலெக்ட் கமிட்டி இதையெல்லாம் நன்றாக ஆராய்ந்து தெரிந்து தான் போட்டிருக்கிறது. இப்போது "வைஸ் பிரைவிடெண்ட்"-இயும் சேர்த்து 4 பேர்—சேர்க்காமல் 4 பேர் அல்ல. இதுதான் செலெக்ட் கமிட்டியின் அபிப்பிராயம். அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயமும் அதுதான். "வைஸ் பிரைவிடெண்ட்" இல்லாமல் 3 பேர்கள் இருக்கவேண்டும். "பைனான்ஸ்" கமிட்டி பெரிய கமிட்டியாக இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் அரசாங்கத் தின் கருத்து. இந்தத் திருத்தத்தைக் கூட ஏற்றுக்கொள்ள முடியா மைக்கு வருந்துகிறேன்.

The amendment was put and lost.

The clause was put and carried.

Clauses 11 and 12 were put and carried.

Clause 13.

MR. SPEAKER : The motion is—

"That clause 13 do stand part of the Bill."

SRI M. JAGANNATHAN : I move the following amendment—

"In the clause, after the words, 'in the performance of its functions' insert the words 'and the exercise of its powers'."

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : I second the amendment.

* SRI M. JAGANNATHAN : Clause 11 deals with the functions of the Board. Clause 12 deals with the general powers of the Board. Clause 13 relates to power of Government to give directions to the Board. It says : 'In the performance of its functions under this Act, the Board shall be bound by such directions as the Government may give to it.' Under the Act, the Board will perform certain functions and also exercise certain powers. Now clause 13 provides for the power of the Government to give directions. I want to know whether it is the intention of the Government only to give directions with reference to the performance of its functions by the Board and not with reference to exercise of its powers. The proper wording would

[Sri M. Jagannathan] [4th September 1959]

be : ' In the performance of its functions and exercise of its powers under this Act, the Board shall be bound by such directions as the Government may give to it.' I hope at least this amendment will find favour with the Hon. Minister.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதிலே இருக்கிற வாசகம் "The Board shall be bound by such directions as the Government may give to it" என்பது இது "பவர் எக்ஸெஸ்ஸெஸ்" பண்ணுவதாக இருக்கலாம்—அல்லது இல்லாமல் இருக்கலாம். ஏதற்கும் அரசாங்கம் பிரவேசித்து "டைரக்ஷன்" கொடுக்கப்போகிறார்கள் என்பது அல்ல. போர்டு அமைத்த பிறகு அவர்கள் கவனிக்க வேண்டிய வேலைகளில் ஏதாவது அரசாங்கம் "டைரக்ஷன்" கொடுத்தால் அதை ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்பதுதான் இந்தப் பிரிவின் நோக்கம். "எக்ஸெஸ்ஸெஸ் ஆப் பவர்ஸ்" என்று போடவேண்டிய தில்லை. "பவர்ஸ்" ஆகவும் இருக்கலாம் அல்லது வேறு ஏதாவதாகவும் இருக்கலாம். ஆகையால் இப்போது இருக்கக்கூடியதுதான் சரி என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்—வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

The amendment was put and lost.

The clause was put and carried.

Clauses 14 to 19 were put and carried.

Clause 20.

MR. SPEAKER : The motion is—

' That clause 25 do stand part of the Bill.'

SRI M. JAGANNATHAN : Mr. Speaker, Sir, I move the amendment standing in my name, namely—

" In sub-clause (2), after the words 'the accounts of the Board', insert the words 'for each year'."

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER : The clause and the amendment are before the House for discussion.

* SRI M. JAGANNATHAN : Sir, sub-clause (2) of clause 20 reads thus :—

" The accounts of the Board shall be audited by such person as the Government may appoint in this behalf."

My amendment seeks to introduce the expression 'for each year' after the word 'Board' in the sub-clause. If this expression is not introduced in the sub-clause, it will mean an entirely different thing. For instance, the accounts of the Board may relate to each year or it may relate to more number of years than one. Again the accounts of the Board may be one consolidated account for one or more years, and the Government may appoint one auditor to go into the consolidated accounts for a number of years. The intention that the annual financial statement of the Board for every year must be audited by one auditor must be clearly brought out in this sub-clause. Otherwise it may mean that one particular auditor may be appointed to audit the accounts.

4th September 1959] [Sri M. Jagannathan]

the consolidated accounts for several years together. In order to avoid that misconception I have suggested this amendment. I hope the Hon. Minister will accept this amendment.

SRI S. LAZAR : ஸார், ஒரு முக்கியமான கருத்து இந்தப் பிரிவிலே இல்லை. அதை இந்தச் சபையினுடைய கவனத்திற்கும் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் வாய்பாக ஒரு போர்டை ஏற்படுத்துகிறோம். அதன்தீட்டிலே எத்தனையோ லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை ஒப்படைக்க இருக்கிறோம். கோடி கணக்கில்கூட்டப் போகலாம். ஆனால் அப்பேர்ப்பட்ட பெரும் தொகையைக் கொடுக்கிறபோது அவர்களுடைய கணக்கைத் தணிக்கை செய்யும் வசதி மட்டும் 20-வது பிரிவில் ஏற்படுத்தி இருக்கிறோமே தவிர அப்படி ஒரு கணக்கு தணிக்கை செய்யப்பட்டு அந்தத் தணிக்கையின் படி ஏதாவது ஒரு தொகை குறைகிறது, அல்லது இந்த போர்டார் அதிகப்படி செலவு செய்தார்கள், சட்ட திட்டத்திற்கு அப்பாலும் செலவு செலவு கணக்கான என்றால் அதற்கு என்ன வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று இந்தப் பிரிவிலே மட்டுமல்ல, வேறு எந்தப் பிரிவிலும் இல்லையென்றே தெரிகிறது. இது போன்ற அம்சம் என்ன சட்டத்திலே வில்லேஜ் பஞ்சாயத்துச் சட்டம், லோகல் போர்டு ஆகடு, முனிசிபாலிட் ஆகடு, ஆகியவைகளிடையே இருக்கும்போது, அதே போன்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் “ஸ்டாக்கர்டிபாடியாக” அமைக்கப் பட்டிருக்கும் இந்த போர்டின் பெரும் அளவில் பணம் புழங்க வாய்ப்பு இருப்பதால் “சர்சார்ஜூ” செய்ய இந்தச் சட்டத்தில் வசதி இருக்கவேண்டும். அது இந்தப் பிரிவிலே அமைவது பொருத்தமாக இருக்கும். இந்தப் பிரிவிலே அமைக்கவில்லையென்று சொன்னால் கூட புதிய பிரிவாகவா வது ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதற்கு “இந்தியன் பீனல் கோடு” பிரகாரம் பரிகாரம் தேட முடியும் என்று சொல்லலாம். ஆனால் அதன்படி எல்லாக் குற்றத்துக்கும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே, “சர்சார்ஜூ” என்ற வார்த்தையை அர்த்தம் செய்து கொள்கிற அளவிலே இதிலே வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, sub-clause (1) of the clause is very clear. So far as I know, the Board shall maintain proper accounts and other relevant records and prepare annual statement of accounts including the profit and loss account. Therefore it is incumbent on the Board to prepare annual statement of accounts. I do not know whether my hon. Friend's amendment suggesting the introduction of the expression “for each year” in sub-clause (2) would be acceptable to the Hon. Minister. If that is not possible, to make it clear, I will suggest the substitution of the word “such” for the word “The” in sub-clause (2) of clause 20. The clause will read: ‘Such accounts of the Board shall be audited by such person as the Government may appoint in this behalf.’ That would make the clause clear.

MR. SPEAKER : The hon. Member seconded the amendment moved by the hon. Member Sri Jagannathan. How can he now oppose his amendment?

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : I did not oppose it. Sir. I said: “If that it is not possible whether my amendment could not be accepted”.

*** THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சனம் அங்கத்தினர் திரு. ஒகன்தௌசன் அவர்களுடைய திருத்தம் அவசியமில்லை என்பதற்கு இந்தச் சட்டத்தின் ஒரு பிரிவைச் சட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். 20-வது செக்ஷனில், 4-வது பிரிவில்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [4th September 1959]

The accounts of the Board as certified by such auditor together with the audit report thereon shall be forwarded annually to the Government and the Khadi and Village Industries Commission before such date as the Government may specify in this behalf.'

என்றிருக்கிறது. ஆகையால் அதற்கு மேல் போகாது. ஒரு வருஷத் திற்கு உள்ளாகவே ஆடிடப் பண்ணவேண்டாம். ஒரு புதிய திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு முடிவடையாமல் இருக்கும், ஒரு வருஷத்திற்குள் ஆடிடப் பண்ணமுடியாது. 3 மாதம், 6 மாதத்திற்குள் கூட ஆடிடப் பண்ண அவசியம் ஏற்படலாம். ஆகையால் இப்பொழுது இருப்பதே நல்லது என்று கருதுகிறேன். திரு. லாசர் அவர்கள், "சர்சார்" என்று ஒரு செக்ஷன் போட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது அவசியமில்லை. இதிலே 5-வது உட்பிரிவில்,

'The Board shall comply with such directions as the Government may, after perusal of the report of the auditor, think fit to issue'.

என்று இருக்கிறது. அதனால் இதற்கு அவசியம் இல்லையென்று சொல்லுகிறேன். திரு. லாசர் அவர்கள் திருத்தம் என்று கொடுக்கவில்லை. தொன்றி யதைச் சொன்னார்கள். அதில் தவறில்லை.

The amendment was put and lost.

The clause was put and carried.

Clauses 21 to 24 were put and carried.

Clause 25.

MR. SPEAKER : The motion is—

"That clause 25 do stand part of the Bill."

SRI M. JAGANNATHAN : Mr. Speaker, Sir, I move the amendments standing in my name, namely—

(1) For the heading in the clause, substitute the heading, "Supersession of the Board".

(2) In item (c) of sub-clause (1), for the word "dissolve" wherever it occurs substitute the word "supersede".

(3) In sub-clause (2), for the words "the period of dissolution" substitute the words "the period of supersession".

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : I second the amendments, Sir.

MR. SPEAKER : The clause as well as the amendments are before the House for discussion.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, all these three amendments are verbal amendments. My suggestion is to make a change in the terminology. The clause speaks about the dissolution of the Board. Instead of the word "dissolution" the better and the appropriate word "supersession" should be used in the clause. That is also the word used in the Agricultural Produce Markets

4th September 1959] [Sri M. Jagannathan]

Bill, 1959 that we passed the other day. The terminology used is " supersession of Market Committees ". The word " supersession " should have been used wherever the word " dissolution " occurs in the clause. That would be more proper and in keeping with the legal language.

MR. SPEAKER : What about the other amendments ? They are the same I suppose.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, "லீகல் லாங்வேஜ்" என்று ஒன்றும் இல்லை. நாம் இந்த மன்றத்திலே சட்டம் செய்வதெல்லாம் "லீகல் லாங்வேஜ்" தான் "டிஸ்லெஸ்யூஷன்" இல்லாமல் "சூபர்செஷன்" இல்லை. "சூபர்செஷன்" என்றால் அர்த்தம் புரிய டிக்ஷனரி எல்லாம் பார்க்கவேண்டும். "டிஸ்லெஸ்யூஷன்" என்ற வார்த்தையே நல்லது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

The amendments were put and lost.

The clause was put and carried.

Clauses 26 and 27 were put and carried.

Clause 28.

MR. SPEAKER : The motion is—

"That clause 28 do stand part of the Bill".

SRI M. JAGANNATHAN : I move the amendment standing in my name, Sir, namely—

"In sub-clause (1) omit the words 'or intended to be done'."

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER : The clause and the amendments are before the House for discussion.

* SRI M. JAGANNATHAN : Sir, clause 28 deals with protection for acts done in good faith. Sub-clause (1) of that clause reads as follows :—

"No suit, prosecution or other legal proceedings shall lie against the president, vice-president, secretary or member or any person in the employment of the Board for anything which is, in good faith, done or intended to be done in pursuance of this Act." I could understand protection sought to be given for the acts done but I cannot understand, how we can extend protection to the intentions of persons. Intentions are subjective. They are existing in the minds of persons for which how can we seek to give protection. Whereas if a particular act is done by a particular individual especially the president or secretary or any member of the Board, then we can think of giving some protection against any suit, or legal proceeding or prosecution. But the expression "intended to be done in pursuance of this Act" is rather callous

[Sri M. Jagannathan] [4th September 1959]

and, I should say, it is also absurd. How can we give protection for the intentions of persons existing in their minds? We cannot go behind the mind of the person and find out his intention. Therefore, the expression "intended to be done" must be omitted. I appeal to the Hon. Minister to come forward and accept at least this amendment.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய விரிவான ஆவல், கனம் அங்கத்தினர் கொடுத் திருக்கக்கூடிய திருத்தங்களில் ஒரு திருத்தத்தையாவது ஒப்புக் கொள்ளக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட வேண்டும் என்பதுதான். இருந்தாலும், ஏற்பாடா தத்துக் கான் ரொம்ப வருந்துகிறேன். "Intention," என்பது புதிதாக இதிலே சேர்க்கப்படவில்லை. மன்பு இந்த மன்றத்திலேயே வேறு ஒரு சட்டத்திலே நிறைவேற்றியிருக்கிறோம்.

The Madras Requisitioning and Acquisition of Immovable Property Act, 1956 என்ற சட்டம் நிறை வேற்றப்பட்டது. அதிலே "No suit, prosecution or other legal proceeding shall lie against any person for anything which is in good faith done or intended to be done in pursuance of this Act or any order made thereunder." என்று இருக்கிறது. "intended to be done" என்ற பதங்கள் நாம் இந்த மன்றத்திலே நிறைவேற்றிய சட்டத்தில் இருக்கின்றன. கெட்ட எண்ணம் இல்லாமல் உண்மையிலேயே நல்ல எண்ணத்தோடு, சீரிய எண்ணத்தோடு இருப்பவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்பது தான் நோக்கம். "intended to be done" என்பதை எடுத்துவிட்டால் கோர்ட்டிலே தாவா ஏற்படலாம். நல்ல எண்ணத்தோடு இருப்பவர்களுக்கு அமுமாதிரி ஒரு பயம் இருக்கக் கூடாது. நல்ல எண்ணத்தோடு இருப்ப வர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். ஆகையால், இந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமல் இருப்பதற்கு வருந்துகிறேன்.

The amendment was put and lost.

The clause was put and carried.

Clauses 29 to 31 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

"That the Madras Khadi and Village Industries Board Bill, 1959 (L.A. Bill No. 10 of 1959) as amended by the Joint Select Committee, be passed."

The motion was put and carried and the Bill as amended by the Joint Select Committee was passed.

VI.—GOVERNMENT MOTION.

CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, under Rule 21 (3) of the Madras Legislative Assembly Rules, I move—

"That item Nos. (3) and (7) under 'Government Bills' entered in the agenda for the day, viz., the Madras Borstal Schools (Amendment) Bill, 1959, and the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959, be taken up before item (2) in the agenda, viz., the Madras Land Improvement Schemes Bill, 1959."

The motion was put and carried.

4th September 1959]

V.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(2) THE MADRAS BORSTAL SCHOOLS (AMENDMENT) BILL, 1959.^a

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Borstal Schools (Amendment) Bill, 1959 and move—

"That the Bill be taken into consideration."

Sir, according to section 2 of the Madras Borstal Schools Act, 1925 (Madras Act V of 1926), any person who has been committed for an offence punishable with imprisonment and who at the time of such conviction is not less than 16 and not more than 21 years of age, is an adolescent offender. The Madras Children Act, 1920, (Madras Act IV of 1920) has recently been amended so as to bring within its purview adolescents and who are less than 12 years old. Thus, there is overlapping of provisions in respect of the age group 16–18 in these two Acts. It is therefore proposed to amend section 2 of the Madras Borstal Schools Act, 1925, so as to restrict the scope of the definition of "adolescent offender" to those who are not less than 18 and not more than 21 years of age.

It is also proposed to amplify the rule-making powers of the Government so that the Borstal inmates may be given professional, vocational or technical training.

It is also proposed to make it obligatory on Courts to obtain pre-committal records from the Probation Officers before passing sentences on adolescent offenders.

Sir, I request the House to accept this motion.

MR. SPEAKER: The question is—

"That the Madras Borstal Schools (Amendment) Bill, 1959, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 4.

MR. SPEAKER: The motion is—

"That clause 4 do stand part of the Bill".

SRI S. M. ANNAMALAI: Sir, I move—

"In the proviso to sub-clause (3), for the word 'may' occurring after the words 'the court' and 'offender and', substitute the word 'shall'."

"In the proviso to sub-clause (3), for the word 'substance' substitute the words 'a true copy of the report'."

"In the proviso to sub-clause (3), omit the words 'if it so thinks fit'."

[4th September 1959]

SRI C. NATARAJAN : I second the amendments, Sir.

MR. SPEAKER : The clause and the amendments are before the House for discussion.

SRI S. M. ANNAMALAI : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, சாதாரணமாக ஒரு குற்றவாளியைப் பற்றி புரோபேஷன் ஆபீசர் அவர்கள் ரகசிய ரிக்கார்ட்டு வைக்கலாம் என்று இந்தப் பிரிவில் இருக்கிறது. ஆனால், அந்த ரகசிய ரிக்கார்ட்டிலிருந்து ஸப்ளின்ஸைத்தான் தர முடியுமே தவிர, அதனுடைய உண்மையான நகலைத் தர முடியாது என்று வாக்கியம் இருக்கிறது. சாதாரணமாக கரிமினல் சட்டங்களிலே கூட ஒரு குற்றவாளிக்கு சார்ட்டு வீட்டின் உண்மை நகல் தருகிறார்கள் என்றால், இந்தக் குற்றவாளிகளுக்கு ஏன் ரகசிய ரிக்கார்ட்டின் உண்மை நகல் தரக்கூடாது? அவர்களுக்கு மட்டும் வெறும் ஸப்ளின்ஸ் தான் தரமுடியும் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகையால் அந்த ரகசியமான ரிக்கார்ட்டி னுடைய நகலைத் குற்றவாளிகளிடத்தில் தந்தால் தான், அதன் பிறகு உண்மையை நீதி மன்றத்தில் நிருபிப்பதற்கு வாய்ப்பு உண்டாகும். ஆகையால் அந்தக் காரணத்தையொட்டி என்னுடைய திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இதை ஏற்றுக் கொள்ளுமூழ்சி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, இது ரகசியமான ரிக்கார்ட்டு என்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு அதனுடைய நகலை அப்படியே கொடுத்து விட்டால் ரகசியம் எது? ஆகையால்தான் இதன் சருக்கம் கொடுப்பது என்று இருக்கிறது. சருக்கம் கொடுக்கிறதா இல்லையா என்பதும் கோர்ட்டாக்கே விடப்பட்டிருக்கிறது. கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டுமென்று சட்டத்திலே போடுவது சரியல்ல. கோர்ட்டாரே முடிவு செய்து கொள்ளட்டும் என்று மகோதாவில் போடப் பட்டிருக்கிறது. அதற்குமேலே கோர்ட்டாருக்கு நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுத்துவதும் சரியல்ல. அவர்கள் பார்த்து முடிவு செய்ய வேண்டிய விஷயம். ஆகையால், இந்த மூன்று திருத்தங்களையும் நான் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமைக்கு வருந்துகிறேன்.

The amendments were put and lost.

The clause was put and carried.

Clauses 5, 6 and 7 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

“ That the Madras Borstal Schools (Amendment) Bill, 1959, be passed ”.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Borstal Schools (Amendment) Bill, 1959 be passed ”.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. SPEAKER : I think we can also take up the Indian Partnership (Madras Amendment) Bill, 1959, which is not a controversial one. The Hon. the Minister for Industries may move a motion for change in the order of business.

4th September 1959]

VI.—GOVERNMENT MOTION—cont.

CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, under Rule 21 (3) of the Madras Legislative Assembly Rules, I move—

“ That item 4 in the agenda, viz., the Indian Partnership (Madras Amendment) Bill, 1959, be taken up before the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959.”

The motion was put and carried.

V.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(3) THE INDIAN PARTNERSHIP (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1959.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I beg leave to introduce the Indian Partnership (Madras Amendment) Bill, 1959* and move—

“ That the Bill be taken into consideration”.

கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, ராஜ்ய பிரிவினை செய்த காலத்திலே பார்டனரிப் எந்த எந்த இடங்களில் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டதோ அதாவது எந்த எந்த ராஜ்யத்தில் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டதோ அந்த ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்ததாக இருந்து அந்தந்த ராஜ்யத்தில் இருக்க வேண்டும். வேறு இராஜ்யத்திற்கு அந்த இப்பக்ஞை மாற்றி விட்டால் அந்த ராஜ்ய ரிஜிஸ்டரிலிருந்து மாற்றி அந்த அந்த ராஜ்ய ரிஜிஸ்டரில் இருக்கவேண்டும் என்று ஒரு திருத்தம் நிறைவேற்றப்பட்டது. 1953-ம் வருஷம் ஆந்திரா பிரிவினையானபோது இப்படிப்பட்ட ஒரு ஏரத்து போடவில்லை. அதனால் ஆந்திர ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த பார்டனரிப் எல்லாம் சென்னை ராஜ்யத்திலேயே இருந்து கொண்டிருந்தது. சென்னை ராஜ்யத்தில் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது ஆந்திர ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்ததாக இருந்தாலும் சென்னை ராஜ்யத்திலேயே இருந்து வந்தது. அதை நீக்கி விடவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதாவன் மூலம் அந்த ஏரத்து கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவில் எந்த வித மான மாறுபட்ட கருத்துக்களும் இருக்க முடியாது. மாறுபட்ட கருத்துக்கள் ஒன்றும் இல்லை. அதனால் கனம் அங்கத்தினர்கள் இதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Indian Partnership (Madras Amendment) Bill, 1959, be taken into consideration”.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“ That the Indian Partnership (Madras Amendment) Bill, 1959, be passed”.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

[4th September 1959]

(4) THE MADRAS HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE ENDOWMENTS BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 7 OF 1959).

MR. SPEAKER: The Hon. Minister is going to move that the Bill be taken into consideration. I do not know how long he is going to speak. We have still got 1 hour and 30 minutes. In case he finishes before that, one or two speakers can speak today. We can have two days' general discussion on the 5th and 7th. I thought I could give chance to two or three members to speak today. If they give their names today I shall call them today. If no member comes forward to speak today, I will have to adjourn the House. Those hon. Members who are prepared can speak today.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:** Sir, I move—

"That the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Bill, 1959 (L.A. Bill No. 7 of 1959),^a as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration".

கனம் சபா நூயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா முன்பு நடந்த சட்ட மன்றக் கூட்டத்தில் பொதுவாக விவாதிக்கப்பட்டது. விவாதிக்கப்பட்ட பிறகு இரண்டு மன்றங்களின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய ஒரு பொறுக்கு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. அது இரண்டு மன்றங்களிலுமினால் 24 அங்கத் தினர்கள் அடங்கி கமிட்டி. அந்தக் கமிட்டி நிதாநமாக நன்றாக இந்த மசோதாவை ஒவ்வொரு பிரிவாக பரிசீலனை செய்தது. அந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டியில் இருந்த சட்ட மன்ற அங்கத் தினர்களில் அநேகமாக ஒன்பது பேர்கள் வழக்கு அறிஞர்கள். அவர்கள் தங்களுடைய வழக்கு அறிவு கூன்த்தை வைத்துக்கொண்டு எந்த எந்த வகையில் திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டுமோ அவைகளைச் செய்து எதைச் சேர்க்க வேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் சேர்த்து நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து அதன் பிறகு தான் இந்த மசோதா திருத்தப்பட்டு இங்கே இப்பொழுது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலுள்ள சில முக்கியமான திருத்தங்களை கனம் அங்கத் தினர்கள் கவனித்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்தத் திருத்தங்கள் எல்லாம் இந்த மசோதாவில் மார்க் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றில் முக்கியமான ஒரு திருத்தம், அட்வைசரி கமிட்டி என்று ஒன்று இந்த மசோதாவில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அற நிலைய பரிபாலன விஷயங்களைப் பற்றி யோசனை சொல்வதற்கு ஒரு அடவைசரி கமிட்டி போடுவது என்ற ஒரு திருத்தம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஏரியா கமிட்டியைப் பொறுத்த மட்டில் அசிஸ்டெண்ட்-கமிஷனர் அதில் தலைவராக இருப்பது என்று முன்பு இருந்தது. இப்பொழுது அதை மாற்றவிட்டு உத்தியோகப் பற்று இல்லாத அங்கத் தினர் ஒருவர் அதன் தலைவராக இருப்பது என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அசிஸ்டெண்ட் கமிஷனர் அற நிலையப் பாதுகாப்புத் துறையில் காரியத்தினியாக இருப்பார். இது ஒரு முடிகியமான திருத்தம். மற்றொரு முக்கியமான திருத்தம் தரம் கார்த்தாக்களுடைய பதவி காலம் இருந்து முன்னதாக மூன்று ஆண்டு காலமாக இருந்தது. அது இப்பொழுது ஜனது ஆண்டு காலமாக மாற்றப் பட்டிருக்கிறது. மற்றும் கோர்ட்டார் அவர்களுடைய தீர்ப்புப் படி பல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஜாமின்ட் செலக்ட் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் கோர்ட்டார் அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைப் பற்றியெல்லாம் தெரிவிக்கப்பட்டது. அதன்படி எந்த எந்த வகைகளில் அவைகளையெல்லாம் மாற்ற வேண்டுமோ அந்த வகையில் சில திருத்தங்கள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. அப்படி செய்யப்பட்டு மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு நான் தெரிவித்தது போல் இதில் மாங்களுடைய நிலைமைக்கும் ஆயைங்களுடைய நிலைமைக்கும் ஒரு வித்தியாசத்தை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. கோர்ட்டார் அவர்களுடைய தீர்ப்புப் படி எல்லா அற நிலையங்களும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பது உப்புக் கொள்ளக்கூடிய விஷயம் தான். இருந்தாலும் கோர்ட்டார் சிற்சில

4th September 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

மடங்களைப் பற்றி சில தகர்த்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆயுங்களுக்குப் போடப்பட்ட சிற்சில பிரிவுகள் மடங்களுக்கு வேண்டாம் என்று அவைகள் விளக்கப்பட்டிருக்கின்னன் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் கவனித்து இருப்பார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். ஆனால் அற நிலையங்களிலுள்ள கோவில்கள், மடங்கள் எல்லாம் சீரான முறையில் நடைபெற வேண்டும். சீராக பாதுகாக்கப்படவேண்டும். அந்த வகையில் அதிலுள்ள நிதிகளைத் தவறுதலாக பயன்படுத்துவதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது. அந்த ஸ்தாபனங்கள் சரியான அளவில் பரிசீலனையில் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், சரியான அளவில் பரிசீலனையில் பாதுகாக்கப்படவேண்டும்; இன்னும் அந்த ஸ்தாபனத்தில் கிடைக்கக் கூடிய நிதிகள் மக்களுடைய வரைச்சிக்கும் இருக்கவேண்டும் என்ற அறநிலையங்களின் உயர்ந்த கொள்கைகளுக்கு குந்தகம் இல்லாத வகையில் ஒருக்கவேண்டும்; மக்களுடைய அறிவு வரைச்சிக்கு அது பயன்படவேண்டும். மக்கள் சீராக தங்களுடைய வாழ்க்கையிலிருந்து வெளிப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இந்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. “வீப்ளோ” கொள்கையைப் பிரயோசிப்பது என்று இருப்பது ஏரவா இப்பொழுது திருக்கிமாற்றி அமைக்கப்பட்டிருப்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள். இந்த மசோதாவிற்கு ஒரு எமிர்ப்பு மன்பு தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது கூட அவைச்சீலைப் பற்றி பக்திரிகைகளில் அவற்றையே தொடர்ந்து எழுதிக் கொண்டு வருவதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் பார்த்திருப்பார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். ஏகோ அற நிலையங்களில் அரசாங்கம் கலையிலேது சரியல்ல. ஒரு ஒரு செக்கலர் ஸ்டெட், ஒருக்கு ஒரு சட்டம் செய்ய வேண்டியது சரியல்ல, அற நிலையங்களையும் சர்ம ஸ்தாபனங்களையும் நல்ல முறையில் அக்கணம் எடுத்துக் கொண்டு நடத்த வேண்டுமானால் அதற்கு என்ற ஒரு டிபார்ட்மென்ட் வைத்துக்கொண்டு நடத்தலாம் என்று எல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. இப்படி பிரச்சினைகளேல்லாம் பீண்டும் பீண்டும் சுறிப்பிடப்படுகிறது. ஆனால் நான் பொதுவாகச் சொல்லுவேன் இது ஒரு செக்கலர் ஸ்டெட்கான். செக்கலர் என்றால் என்ன அர்த்தம்? செக்கலர் என்றால் எல்லா மக்களுக்கும் பாதகம் ஏற்படாமல் அசனத்துக்கொண்டு கொள்கைகளைத் தடைப்பிடிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதுகான். அவைகளை பாதுகாக்க என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமோ அதைச் செய்வதுகான் செக்கலர் ஸ்டெட். எந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அதை நம்பி இருக்கக்கூடியவர் களுக்கு பாதுகாப்பு அவிப்பதுதான். அதுகான் செக்கலர் அரசாங்கத்தினுடைய கடமை, பொறுப்பு, எல்லோரும் இந்நாட்டு பிரசாரங்கள் தனியாக பாதுகாக்க இருக்கிறது. அவர்களை பாதுகாக்க அரசாங்கத்திற்கு உரிமையும் பொறுப்பும் இருக்கிறது. தொன்று கொட்டு ஒரு ஸ்தாபனம் சீரா நடைபெறவில்லையென்றால் கோர்ட்டார் தலையிட்டதாலும் அரசாங்கம் தலையிட்டிருக்கிறது. ஒருக்கு மன்பு அந்திய ஆட்சி நடந்த காலத்தில் ஒரு சில அன்றைன் இந்த ஆயுங்கள் செம்மையாக நடைபெறவேண்டும் என்கிற நோக்கத்தோடு தனியாக அதற்கொரு ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். அப்போது அரசியல் சட்டம் அமுலில் இல்லை. அரசியல் சட்டத்தை நாம் ஏற்படுத்திக் கொண்ட பிற்கு மனதில் மனதில் வைத்துக் கொண்டு இந்தப் பிரச்சினையைப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு ஆயும் என்றால் ஒரு கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கே ஷப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சில உரிமை உண்டு. சில நன்மைகளை அவ்வாலயத்தின் மூலமாகவோ, மடாலயத்தின் மூலமாகவோ அவர்கள் எதிர் நோக்கி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே இருந்து அவற்றைப் பரிபாலிக்கின்றவர்கள் தவறாக நடந்துகொள்வார்களோயானால் இந்தப் பெரும்பாலான மக்கள் அதனால் பாதுகாப்படுவார்கள். இவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பது இந்த அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். அது அரசியல் சட்டத்திற்கும் விரோதமான செய்கை அல்ல.

ஆகவே தான் 1959-ம் ஆண்டு நிறைவேற்றிய சட்டத்தின் பிரகாரம் அந்த ஸ்தாபனத்தை தனியான ஒரு இலைகாக்காக வைத்தோம். இக்கு பின்பும், முன்பாக நமக்க ஏற்பட்ட அனுபவத்தை வைத்து சோன்டு இடைப் பரிசீலனை செய்திருக்கிறோம். இந்த மன்றத்தில் பின்டால் காரியதரிசியாக இருந்த ஶ்ரீ கிருஷ்ண அம்யர் அவர்களை ஒரு ஸ்டெட்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [4th September 1959]

ஆபீசராகப் போட்டு எவ்வாறு இந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் திருத்த வாம் என்பதை முதலில் பரிசீலனை செய்யச் சொன்னேனும். அவரும் முன்பு இருந்த சட்டத்தின் பிரிவுகளை எல்லாம் நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்து ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்தார்கள். அவர்கள் கூட அதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ஸ்தாபனங்களைப் பரிபாலனம் செய்கிற இலாகா தனியாக ஒரு அடான்மன் பாடியாக இருக்கிற வகைக்கும் சரியாக இயங்க முடியாது. அரசாங்கத்தின் ஒரு இலாகாவாக இருப்பது தான் நல்லது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். முன்பு மையரில் பிரதம நீதிபதியாகவும், சென்னை உயர்நீதி மன்றத்து நீதிபதியாகவும் பணியாற்றி யிருக்கிற ஶ்ரீ வெங்கட்டரமண யாவும் நாடுடுவைத் தலைவராகக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியும் அப்பறம் நியமிக்கப்பட்டது. அவர்களும் இவ்விஷயங்களை எல்லாம் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து மதஸ்தாபன பரிபாலன இலாகா அரசாங்கத்தின் ஒரு இலாகாவாக இருப்பது தான் நல்லது. அப்போதுதான் நன்றாகக் கவனிக்க முடியும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள்: ‘அதற்குப் பிறகு மசோதாவை எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி வைக்கோர்ட்டிடமும் அபிப்பிராயம் கோரப்பட்டது. அவர்களும் இந்த வகையில் அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருந்தார்கள். இப்படி நீண்டகாலமாக ஆராய்ந்து வரைக் கோர்ட், கப்பிரிம் கோர்ட் இரண்டும் இவ்விஷயமாகக் கொடுத்துள்ள முடிவுகளையும் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து நம்முடியை அனுபவத்தைக் கொண்டும், செல்கட் கமிட்டி அங்கத்தினர்களின் ஆலோசனைப் படியும் இந்த மசோதா இப்போது உருவாகப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுப் பொறுக்கு கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டும் இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் சிலர் சொல்கிறார்கள், ஏதோ ஒருவர் இருவர் தவறு செய்யலாம். அதற்காக இப்படி எதற்காகச் சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று. சட்டம் யாருக்கோ ஒருவருக்காக, இருவருக்காக என்று எப்போதுமே நீண்டக்காக்காது. பலருக்குத் தீங்கு விளைவிக்கூடிய காரியத்தை ஒருவர் செய்தாலும் கூட அதைத் தடுக்க ஒரு சட்டம் இருக்கவேண்டியதுதான். “இந்தியன் பீனல் கோடு” இருக்கிறது. கொலைக் குற்றம் செய்கிறவர்கள் ஒருவர் தான் இருக்கக் கூடும். எல்லோரும் கொலைக் குற்றம் செய்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. ஆனாலும் அதைத் தவிர்ப்பதற்கு சட்டம் செய்கிறோம். சட்டம் செய்யவேண்டியது அவசியமாகக் இருக்கிறது. அப்படி ஒரு மடாதிபதி கேவலமாக நடந்து கொண்டார் என்றாலும் கூட அதைத் தடுப்பதற்கு ஒரு சட்டம் அவசியமாகத்தான் இருக்கிறது. பாக்கி எல்லேரும் யோகியமாக இருக்கிறார்களே, என்றாலும் இந்த ஒருவருக்காக ஒரு சட்டம் அவசியமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆக இந்த தர்ம ஸ்தாபனங்கள் சரியாக நடைபெறவேண்டும், அதில் பற்று உள்ளவர்களுக்கு, நம்பிக்கை உள்ளவர்களுக்கு மனது புண்பாமல், உயர்ந்த இலவசியங்களுக்கு முருங்கை இல்லாமல் இருவை எந்த நோக்கதோடு நிறுவப் பட்டனவோ அந்த நோக்கத்திற்குக் குந்தகம் இல்லாமல் செய்ப்படுவதற்கு வேண்டிய மேற்பார்வை செய்வது அவசியம் என்ற ஒரு காரணத்தினால்தான் தறபோது இந்த மசோதா இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி பொதுவாகவே ஈனாம் அங்கத்தினர்கள் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மேலும் சபையில் இதை விவாதிக்கும் காலத்தில் திருத்தங்கள் வருகிற போதும் நன்றாக ஒவ்வொரு ஓரத்தைப் பற்றியும் விவாதிக்கலாம். ஆகவே இந்த மசோதாவை கணம் அங்கத்தினர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : மடாலயங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை கோர்ட்டுகளுடைய முடிவுகளைக் கொண்டும் சில ஷர்த்துகளைத் திருத்தி அமைத்திருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தீர்ப்பு என்ன, அதற்கு ஏற்றபடி எவ்வாறு திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தயவு செய்து விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

4th September 1959]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : முன்பு இருந்த சில செக்ஷன்கள் அரசியல் அமைப்புப்படி செல்லத்தக்கது அல்ல, என்று கோர்ட் தீர்ப்புக்கொடுத்திருந்தது. அதற்காக அந்த செக்ஷன்களை மாற்றி அமைத்திருக்கிறோம். செக்ஷன் வாரியாக விவாதம் வரும்போது அதை விவரமாகச் சொல்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இந்த மசோதாவின் பொது விவாதம் நாளை முதல் இரண்டு நாட்களுக்கு நடக்கவும், பிறகு ஏரத்துவாரியாக பரிசீலனை இரண்டு நாட்களுக்கு நடக்கவும் பிலினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

பொது விவாதத்தில் கலந்து கொள்பவர்கள் முதலில் பேசாது இருந்து விட்டு கடைசி நாளில் பேசவேண்டும் என்கிறார்கள். அதனால் பேசபவர் களுடைய நேரத்தை ஜந்து நிமிடமாகக் குறைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அது இல்லாமல் இன்றிலிருந்தே பேச விரும்புகிறவர்கள் பேசலாம். இன்று பேசகிறவர்களுக்கு டைம் லிமிட் வைக்கப் போவதில்லை.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இன்று யாரும் பேச வதற்கு முன் வரவில்லையென்றால் நான் வேறொரு மசோதா இருக்கிறதே அதை வேண்டுமானால் பிரேரிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : பொது விவாதத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட இரண்டு நாட்களில் இன்று சேர்ந்தது இல்லை. அது நாளை முதல் தான். இன்று இந்த மசோதாவின் மேல் பேச விரும்பம் உள்ளவர்கள் பேசலாம். இன்றைக்குப் பேசகின்றவர்களுக்கு டைம் லிமிட் கிடையாது.

SRI S. LAZAR : கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்து மத பரிவான மசோதாவை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்று எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

எனது பேச்சை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னாகவே கனம் அண்ணுக்கு துறை கேட்ட குறிப்புகளை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். உயர் நீதி மன்றத்திலே சில தாவாக்கள், மடாலயங்களின் சார்பாகத் தொடரப்பட்ட போது ஹைக்கோர்ட்டார் கொடுத்த தீர்ப்பின் விவாதத்தைச் சருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால் எப்படி ஒரு சில பத்திரிகைகள் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதன் காரணமாக இந்து மத ஸ்தாபனங்கள் எந்த நோக்கத்தோடு, எந்த லட்சியத்தோடு ஏற்பட்டனவோ அதற்கு இடையிரு ஏற்படும் என்பதாக சில ஏரத்துக்களை எடுத்துக்காட்டி வாதிடுகின்றதோ அது போலவே முன்பு இருந்த சில ஏரத்துக்கள் அந்த நோக்கத்திற்கே, அரசியல் அமைப்புப் படி விரோதமானது என்று ஹைக்கோர்ட் எடுத்துக் காட்டியது. அந்த ஒரு சில ஏரத்துக்களில் இருந்த சாராம்சம் என்ன என்று சொன்னால், “சாதாரணமாக கோயில்களைப் பொறுத்த மட்டிலும் அல்ல, மடாலயங்களிலும் கூட அரசாங்க உத்தி யோகஸ்தர்கள் அவர்களைக் கணக்குக் கேட்கவோ, கணக்குகளில் தவறு இருந்தால் என் என்று கேட்கவோ, அவசியம் ஏற்பட்டால் டிரஸ்டிகளை மாற்றவோ, மடாலயங்களுக்குள் பிரவேசித்து கணக்குகளைப் பரிசீலனை செய்து, அதில் உள்ள ஊழல்களை சரிப்படுத்தவேண்டும் என்று உத்தரவுகள் பிறப்பிப்பதற்கோ வகை செய்யும் அதிகாரம் வைத்திருந்தது” தான். ஏற்கனவே இருந்த சட்டத்தில் இத்தகைய ஏரத்துக்கள் எல்லாம் இருந்தன. ஆனால் உயர் நீதி மன்றத்தில் இந்தப்பிரிவுகளின்படி தாவா தொடரப்பட்ட போது, இந்த அதிகாரங்களை எல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வது அசியல் சட்ட வரம்பிற்கு மீறியதாகும் என்று சட்டிக் காட்டினார்கள். அதாவது அரசியல் அமைப்பில் இருந்த 12 அல்லது 13-வது பிரிவு

[Sri S. Lazar] [4th September 1959]

என்று நினைக்கிறேன். இன்றைய தினம் நான் பேசுவதற்குத் தயாராக இல்லாத காரணத்தினால் சரியாகக் குறிப்பிட்டு பேசம் வகையில் அதைப் பார்க்கவில்லை. “இந்த நாட்டிலுள்ள எந்த தனிப்பட்ட நபரும் எந்த மதத்தையும், எந்க மகத்தினுடைய கொள்கையையும். ஆசார அனுஷ்டானங்களையும் பின்பற்ற உரிமை இருக்கிறது. அதில் அரசாங்கம் தலையிடக் கூடாது” என்ற முறையில் அந்தப் பிரிவை அரசியர் அமைப்பில் இடம் பெற்றிருக்கிறது. அதே பிரிவை பின் பகுதியில் தர்ம ஸ்தாபனங்கள் எந்த நோக்கத்கோடு, எந்க ஸ்ட்சியக்கோடு அமைக்கப் பட்டிருக்கின்தோ அந்த நாக்கத்திற்கு மாண்பாடாகச் செல்லாத வகையில் கண்காணித்து வருவதாகும், அப்பினிஸ்ட்ரேஷன் சரியான முறையில் நடப்பதற்கும்—சட்டப்பிரகாரம் ஒழுங்கான மறையில் அது நடை பெறுவதற்கு அதில் தலையிடலாம் என்ற முறையில் சில வாசகங்கள் அமைந்திருக்கிறது.

அதன் சாராம்சப்படி பார்த்தால் வட்சியக்கிருக்கும், கொள்கைக்கூடு டட்டு அந்த ஸ்தாபனங்கள் நடைபொறி வேண்டும். மாண்பாடாக ரட்கிக் போது எந்தச் சட்டத்தின் வாயிலாக, எந்த சொக்கப்பட்டி அவர்களைச் சீர் செய்வது என்பதைத்தான் நாம் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்களும் அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்பினிஸ்ட்ரேஷன் சூப்பாவைசரி கண்டிரோல் அளவுக்கு மீறி எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்கிற அவர்களுது முடிவை ஒட்டி அப் போது இருந்துகூடும் ஏற்ற திருத்தங்கள் இப்போது செய்யப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக செலக்ட் கமிட்டியிலும் கூட ஆலயங்கள், மடாலயங்கள் இவற்றின் நிர்வாகத்தில் ஒரு ஒழுங்கு இருக்கவேண்டும், மதப் பிரசாரம், மதக் கொள்கை இவர்கள் அடிப்படையான நோக்கமாகக் கொண்டு எந்த நோக்கத்கோடு கூட அந்க ஸ்தாபனங்களுக்கு அந்கக் காலத்தில் சொத்துக்களை எழுதி வைத்தார்களோ அந்க நோக்கம் இன்னும் சிறந்த முறையில் நடைபெறவேண்டும், குறைகள் இருந்தால் அவற்றை நீலாத்திடி செய்வதற்குப் போதுமான வசதிகள் இருக்கவேண்டும் என்கிற எண்ணங்களை எல்லாம் நினைவில் கொண்டு பல நல்ல மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

எந்தனவே அமைச்சர் அவர்கள் சட்டிக் காண்மித்தது போல, இந்தப் பரிபாளனத்தில் பற்றுதல் உள்ளவர்களும், அந்தக் கொள்கைகளை நன்றாக அறிந்தவர்களும், கொள்கைகளை அனுஷ்டானத்தில் கொண்டவர்களும் ஆசிய இவர்களை எல்லாம் கொண்ட ஒரு தனிப்பட்ட அட்வைசி கமிட்டியை நிறுவினால் இந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றுவதற்கும் சிறந்த சாஸ்யாக இருக்கும் என்ற காரணத்தினால் ஒரு திருத்தத்தை நானும் என் கருத்தை ஆசரிக்கக் கூடிய மெம்பர்களும் வற்புறுத்திச் சொன்னேன். இந்தச் சட்டத்தின்படி கமிஷனர், பெடுடி கமிஷனர் என்று படிப்படியாக அதிகாரிகள் சூப்பாவைசரி ஸ்டாபாக அமைகிறார்கள். அந்த ஜில்கா அமைச்சர் அவர்களும், கமிஷனர் அவர்களும் இப்பேர்து எப்படி அனுடவம் நிறைந்தவர்களாக, பயக்கி நம்பிக்கை வாய்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அப்படியே பின்னாலும் வற்புறுத்தர்கு ஒருவேளை வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கலாம். அதை எதிர்ப்பார்த்து ஒரு அட்வைசி கமிட்டி என்று ஏற்படுத்தி நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களையும், கஷ்டங்களையும் நீக்கி ஒரளவு அதனால் புனிதத்தன்மை, அனுஷ்டான முறைகள் இவற்றுக்குக் குந்தகம் இல்லாமல் நல்ல யோசனைகளைச் சொல்லி நிர்வாகம் நடக்கும்படியாகச் செய்வது அவசியம் என்ற எண்ணத்துடன் தான் பொறுக்குக் கமிட்டியும் அந்த யோசனையை ஏற்றுக் கொண்டது.

அதற்கு அடுத்தாற்போல இன்னைரு திருத்தம் வற்புறுத்தப்பட்டது. ஆனால் இந்தச் சட்டத்தில் அதைக் கொண்டுவரவில்லையென்று சொன்ன போதிலும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் விதி முறைகளை அமைக்கும்போது அந்தக் கருத்தைக் கொண்டு வந்துவிடலாம் என்று சொல்லப்பட்டதனால்

4th September 1959] [Sri S. Lazar]

அதையும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ப்ரெராசிடிங்சேப் பார்த்தால் புரிந்து கொள்ள முடியும். இப்போது இருக்கிற கமிஷனரில் இருந்து, கண்டசி வரையில் உள்ள சிப்பந்தி வரைக்கும் அந்த இலாகாவில் வேலை செய்கிறவர்களாக இருந்தாலும் சரி, மடாஸயங்களிலும், கோயில்களிலும் வேலை செய்கின்றவர்களாக இருந்தாலும் சரி எல்லோருமே மதத்தில் அபிமானம், பற்றுள்ளவர்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. பொது விவாதம் நடந்தபோது பலர். அதையுற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். அந்த வித குறை நீடித்து இருக்கக்கூடாது என்ற நோக்கத்துடன்தான் டிரஸ்டிகளும், ஏரியாக கமிட்டி மெம்பர்களும், கோயில் நிர்வாகிகளும், மடாஸயில் பணியாற்றக்கூடியவர்களும், பெரிய அதிகாரியிலிருந்து கண்டசி சிப்பந்தி வரைக்கும் “இந்த மதத்தில் பூர்ண நம்பிக்கை இருக்கிறதென்ற முறையில் சத்தியப் பிரமாணம் செய்து கொடுத்து விட்டு அவரவர்களுடைய பணியில் ஈடுபடவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப் பட்டது. முதன் முதலில் இத்தகைய ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தவனும் நான் தான். இந்த, விதியை சுட்டத்தில் நேரிடையாக வைய்ப்பதற்குப் பதிலாக விதிகளில் செய்து விடலாம் என்ற உறுதி அளிக்கப்பட்டதன் பேரில் அதையும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட மதத்திலும் அந்த அந்த மத பரிபாலத்திலும் நம்பிக்கையும், பற்றுதலும், அனுஷ்டானங்களில் அபிமானமும் உள்ளவர்கள் அங்கங்கே இருந்தால் தான் அந்த நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடக்க முடியும் என்ற காரணத்திற்காக அதில் ஈடுபட முன் வருகிறவர்கள் சத்திய பிரமாணம் செய்து கொடுத்தால் ஒரு வேளை அவர்கள் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ள முன் வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு அந்த முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசேநாபாடி அங்கங்கே ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் அங்குள்ள மத ஸ்தாபன நிர்வாகங்களைக் கவனிப்பதற்கு ஏரியாக் கமிட்டிகள் அமைகிறது. குறிப்பாக ஒன்றிரண்டு ஜில்லாக்களைத் தவிர எல்லா ஜில்லாக்களிலும் இது அமைகிறது. இந்த ஏரியாக் கமிட்டி களுக்குத் தலைவராக அசில்டெண்டு கமிஷனர் இருந்ததை மாற்றி ‘நான்—அபிஷியல்’ அதன் தலைவராக இருக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப் பட்டு அதுவும் இப்போது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய அவசியத்தையும் எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஏரியாக் கமிட்டி கோயில்களுடைய நிர்வாகத்தைக் கவனிக்க வேண்டும் என்ற அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. வருமானம் குறைவாக உள்ள கோயில்களைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். அதில் நியாயிக்கப்பட்டிருக்கிற அந்த அங்கத்தினர்கள் அதிகமான அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னால் நல்ல முறையில் ஈடுபட்டு வேலை செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்களுக்கு ஒரளவு அதிகாரம் அளிக்கப்படவேண்டும். அசில்டெண்டு கமிஷனர்தான் தலைவர். கூட்டத்தில் அவர்தான் தலைமை வகிக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறபோது, சொல்பதிரியைக்களில் குறிப்பிட்டிருப்பது போல அது அதிகார வர்க்கத்தின் போக்காக அமையுமேதவிரு உண்மையான என்னத்தைப் பிரதிபலிக்கக்கூடியதாக அமையாது என்ற முறையில் ஆலோசனை செய்யப்பட்டது. அசில்டெண்டு கமிஷனர் நினைத்தால் சில விஷயங்களை அக்கூட்டத்தில் விவாதத்திற்கே வராதவாறு செய்து விட முடியும். சில விஷயங்களை வேண்டுமென்றே அவர் தட்டிக் கழிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. முன்பு ஏரியாக் கமிட்டிகளில் அங்கத்தினர்களாக இருந்தம் மாறி அசில்டெண்டு கமிஷனர்களைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு காரியத்தினிபோல இருந்து நிர்வாகத்திற்கு உதவி செய்யக் கூடிய உறுப்பி னராக இருக்கவேண்டும் என்ற முறையில், ஏரியாக் கமிட்டிகளை அமைத்து, அதற்குத் தலைவராக நான்—அபிஷியலைப் போடவேண்டும் என்பதற்காக வும் திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

கோவில் நிர்வாகத்திற்கு வேண்டிய செலவு போக மீதி இருக்கும் பணத்தை சமூக, சோஷயல் கொள்கைகளுக்கு செலவிடக்கூடிய முறையில் மசோதா அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[Sri S. Lazar] [4th September 1959]

“டிபங்கட்” (Defunct) இன்ஸ்டிடியூஷன்கள் :— கோவில்களிலும் மற்ற மடாலயங்களிலும் சொத்து இருக்குமானால் அந்த சொத்தை எப்படி நிர்வகிப்பது, வருமானத்தை எப்படி செலவழிப்பது முதலிய மாறுதல்கள் செலக்ட் கமிட்டியில் செய்யப்பட்டன. அந்த வருமானத்தை முதல் முதலாக மதத்தை பரப்புவதற்கும், மத பிரசாரம் செய்வதற்கும், மதத்தில் உள்ள கோட்டாடுகளை அறிவுறைகள் மூலம் எடுத்துச் சொல்வதற்கும் வழி வகை செய்யும் நோக்கத்துடன் அந்தப் பிரிவு அமைந்திருக்கிறது. வருமானத்தை செலவு செய்வதில் கூட ஸ்தாபனம் ஏதற்கு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியும் பணம் அதிகம் இருக்குமானால் அந்தப் பணத்தை கொண்டு மற்றொய சிறிய கோவில்களுக்கு வசதி செய்து தரும்படி திருத்தி அமைக்க வேண்டும். இந்து மதத்தை எடுத்துச் சொல்ல அதற்கான கல்வி நிலையம் அமைக்க வேண்டும் என பல பக்தர்கள் கருத்து தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அதற்கும் வழி வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்து மதம் அதன் அனுஷ்டாங்கள், இவைகளை ஆராய்ச்சி செய்து எடுத்துக் காட்டக்கூடிய கல்வி நிலையம் ஒன்றும் ஏற்படுத்துமாறு திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மதத்தைச் சேர்க்க காரியங்களுக்கு செலவிடப்பட்டு, அதற்குப் பிறகும் பணம் மிக்கமானால் இது போன்ற நல்ல காரியங்களில் ஈடுபெடுத்தப்படுமே தவிர வீண் வியயம் செய்யப்போவது இல்லை. மதத்திற்கு அப்பாஸ்பட்ட காரியங்களுக்காக செலவிடப்பட்டபோவது இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சர்லீஸ் பண்டல்:— பெரிய கோயிலுகள், மடாலயங்கள் இவைகளின் வருமானத்தில் ஆங்கு நடக்கக்கூடிய காரியங்களுக்குச் செலவு செய்து விட்டு பணம் மிக்கப்படுமோன்று அதை எப்படி செலவு செய்வது என்பது பற்றி ஒரு மிரபாரிடி மசோதாவில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்பேசை நடக்கக்கூடிய காரியங்களுக்கு செலவழித்த பிறகுத்தான் மற்ற காரியங்களுக்கு மீதி பணத்தை பயன் படுத்தலாம். மத சம்பந்தமான காரியங்களில்தான் செலவிட வேண்டும் என்று ஒரு பிரிவு அமைந்திருக்கிறது. இது போன்ற பல நல்ல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மடாலயங்களில் கணக்கு வைப்புதற்கும் முறை தவறி நடக்கக்கூடிய மடாதிபதிகளை மாற்றுவதற்கும் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது. இவைகள் அரசியல் சட்டத்திற்கு ஒப்புதலாகவே இருக்கிறது. கான்ஸ்டிடியூஷன் பிரிவுகளையும் நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு பலவித பிரிவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

மடாலயங்களில் தாவது தவறு நடத்தை இருந்தால், கமிஷன் ருக்கு மனு செய்தோ அல்லது கமிஷனர் தனிப்பட்ட முறையிலோ நடவடிக்கை எடுத்து மடாதிபதியை நீக்க முடியும். அதற்குத் தக்கபடி மசோதா திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. மடாலயங்களின் அன்றை காரியங்களிலும் தலையிடவேண்டும் என்று சிலர் செலக்ட் அமிட்டியில் கொண்டார்கள். பொது விவாதத்திலும் அவர்களை ஒழித்துக்கட்ட வேண்டும் என்று சிலர் பேசி வருகின்றன. மடம் ஆரம்பமானதைப் பார்க்கும்போது ஒரு சில முக்கியமான கருத்துக்களோடு ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்பது தெரியவரும். அதனால் அதற்கு முரணாக காரியங்களைச் செய்வது நியாயமாகாது. அவைகள் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமானால் சரியானபடி கண்காணிப்பு வேண்டும். அப்படியும் அவர்கள் தவறாக நடந்தால் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அன்றை அலுவல்களில் தலையிட அதிகாரம் இல்லை என்று உயர் நீதி மன்றம் தீர்ப்பு கூறியிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் கருத்தில் கொண்டு தகுந்த திருத்தங்களுடன் இந்த மசோதா செலக்ட் கமிட்டியிலிருந்து வந்திருக்கிறது. பல நன்பார்கள் பல கருத்துக்கள் தெரிவித்தார்கள். டிராஸ்டிகள் நியமிப்பதில் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். இப்பொழுது கால தாமதம் ஆகிறது.

4th September 1959] [Sri S. Lazar]

(Deputy Speaker in the Chair.)

மாஜிலிட்டரேட் கோர்ட்டிலிருந்து சர்டிபிகேட் கொடுக்க விறக்கான் சம் பந்தப்பட்ட மரஸ்டிடிமிருந்து சொத்தக்களை வாங்க முடியும் என்று அமைந்து இருக்கிறது. கென்னல் பல சந்தர்ப்பங்களில் 2-3 வருஷ காலம் அகிலிருக்கின்றது. எந்க நோக்கத்தோடு பழைய மரஸ்டிஸை நியமித் தோமோ அது நிறைவேற்றுவது இல்லை. அந்க கோவிலில் வரும் வருமானத்தைக் 'கொண்டேட் பதிய' மரஸ்டியை அனவக்கு பழைய மரஸ்டி அமைந்து இருக்கிறார். இகை நீக்க வேண்டும். மாஜிலில் திரேட் கோர்ட்ட் வேண்டுமோன்று ரிஹிவரை நியமிக்க முடியும் என்று இருக்கிறது. இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வர்தும் நாம் எதிர்பார்க்கக் கூடிய தொந்திரவுகளை நீக்க முடியாது. இதற்கு நல்ல பரிகாரம் செய்ய வேண்டும். உடனடியாக சொத்துக்களை எடுத்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்படவேண்டும்.

எப்படி ஒரு வில்லேஜ் ஆபீசர் நியமிக்கப்பட்ட உடன் பழைய வில்லேஜ் ஆபீசர் தக்க காலத்தில் கட்டுகேளை கொடுக்க வில்லையானால் போலீசார் உதவியைக் கொண்டு உடனே சென்று அந்த கட்டுகேளை எடுத்துக் கொள் வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதோ அது போன்று பதிய மரஸ்டி பழைய மரஸ்டி சொத்துக்களை எடுத்துக் கொள்வதற்கு போலீஸ் உதவி பொறு வாய்ப்பு அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று முன்பு நான் வலியுறுத்தியிருக்கிறேன்.

நிர்வாகத்தில் கமிஷனருக்கு உதவியாக டெபுடி கமிஷனர் அமைந்தி ருக்கிறார்கள். மசோதாவின் 32-33-வது பிரிவுகளின்படி நிர்வாகம் நடத்துவதற்கு ஒரு 'ஜாடிவியல் மைன்சு' இருக்கக்கூடிய ஆபீசர் அவசியம் அந்த காரணத்தினால் கமிஷனர் ஒரு ஜாடிவியல் ஆபீசராக இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் கமிஷனர் நல்ல முறையில் பணி செய்து வருகிறார். குறைபாடுகள் இல்லை என்று ஏற்கனவே தெரிவித்து உள்ளேர்க்க. கமிஷனர் ஒரு ஜாடிவியல் ஆபீசராக நியமிக்கப்பட முடியாது. ஒரு நிலமையில் உதவி கமிஷனர்களில் ஒருவர் கண்டிப்பாக ஜாடிவியல் ஆபீசராக இருக்க வேண்டும் என்று இப்பொழுது திருத்தப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படி அவசியம் ஏற்பட்டால் இன்னும் அதிகப்படியான டெபுடி கமிஷனர்களை நியமித்து சிகிகாமே தாவாக்களை பைசல் செய்ய ஏற்பாடு செய்தாக வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார் அமைச்சர். ஆகவே பல திருத்தங்களை கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை மீண்டும் வரவேற்று இந்த சபை அங்கீகாரம் வேண்டும் என்று சொல்லி எனது உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI V. SANKARAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, புதிய மசோதாவில் பல நல்ல விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. உதாரணமாக, திரு. லாசர் சொன்னது போல் ஒரு அடவைசரி கமிட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வப்பொழுது அரசாங்கத்திற்கு யோசனை சொல்வதற்கு வேண்டி ஒரு கமிட்டி நியமிக்க இடம் கொடுத்திருக்கிறது. அதே போன்று கோவில்களில் வேலை பார்க்கும் எக்சிசியூடிவ் ஆபீசர் மற்ற சிபந்திகள் முதலியவர்கள் இந்து மதத்திலும், இந்து மத வழிபாடு தெய்வ வழிபாடு முதலியவர்களில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறோம் என்று உறுதிமொழி கொடுப்பதற்கு இந்த மசோதாவின் விதி முறைகளில் சேர்க்கப்படும் என்று மந்திரி உறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். எக்சிசியூடிவ் ஆபீசர்கள் ஒரு சில இடங்களில் சரியானபடி ஆலயங்களுக்கு வருவது கிடையாது. சிலருக்கு கடவுள் நம்பிக்கையும் இருப்பதில்லை என்று முன்பு இந்த மன்றத்திலே பல அங்கத்தினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதுபோன்ற இடங்களில் கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் நுழைந்துகொள்வதினால் நன்மை ஏற்படுவதைவிட திமைதான் ஏற்படும். இந்தக் கருத்தை கணம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு அதை தடுக்கும் வகையில் விதி ஏற்படுத்துவதற்கு ஒத்துக்கொண்டார்கள். இதுமாதிரி ஏரியா கமிட்டியில்

[*Sri V. Sankaran*] [4th September 1959]

அவிஸ்டென்ட் கமிஷனர் தலைவராக இருப்பதற்கு பதிலாக, நான்—அவி ஷயல் மெம்பர்கள் தலைவராக இருப்பது நல்லது என்று முடிவு செய்யப் பட்டது. அதோடு மத ஸ்தாபனங்கள் எந்த காரியங்களுக்கு ஏற்படுத்தப் பட்டதோ அந்தக் காரியங்களை நிறைவேற்ற முடியாதுபோனால் இந்த ஸ்தாபனங்களில் என்டோமென்டுகளை இன்னின்னை வகையிலே எடுத்துக் கொண்டு பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று 66-வது பிரிவிலே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. டி.பெந்ட் இன்ஸ்டிடூஷன் என்ற ஸ்தாபனங்களிலே அதனுடைய சொத்துக்களை நல்ல வகையிலே பராமரிப்பதற்கும் 67-வது பிரிவிலே வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சர்ப்பள்ள ஆக இருந்தும் வருஷாவருஷம் மிசசம் இருந்தும் அது எந்தெந்த முறையிலே செலவு செய்யப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என்ன என்ன நல்ல காரியங்களுக்கு உடியோகப்படுத்தப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

யாத்திரிகர்களுக்கு சௌகரியங்கள் செய்துகொடுக்கும் முறையில் என்ன செய்துகொடுக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. புதிதாக போடப் பட்ட பல பிரிவுகள் இருக்கின்றன. இதைப்பற்றி சில விவரங்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். 71-வது 80-வது பிரிவுகள் மிகவும் அவசியம். ஆர்ட்டிஸ்டிக் அப்பியரன்ஸ் அல்லது ரிலீஜியஸ் அட்மாஸ்பியர் பாதிக்கும்படி ஏதாவது கடைகள் கோவில்களைச் சேர்ந்த இடங்களில் இருந்தால் அவைகள் அப்புறப்படுத்தப்படும் என்று 80-வது பிரிவிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோன்று இன்னெனரு பெராவிஷனிலும் இருக்கிறது. எங்கரோச்மென்டை அப்புறப்படுத்துவதற்கு வழிமுறைகள் வகுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், 77-வது கிளாஸில் கண்டிப்பாக எந்தவிதமான கடைகளும் வைப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது என்று பொதுவாக அப்சல்லியூட் ரெஸ்ட்ரிக்ஷன் போடப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக சிறு சிறு கோயில்களுக்கு இம்மாதிரி விலி இருப்பது கெடுதல் விளைக்காது. ஆனால் மத்தை போன்ற பெரிய கோயில்களுக்கு சொந்தமான இடங்களை வாடகைக்கு விடுவதன் மூலம் 50 ஆயிரம், 60 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கிறது. கோயில் வழிபாட்டிற்கு விதிப்படி எந்த விதமான இடையூறும் கிடையாது. மேலும் அம்மாதிரி அப்சல்லியூட் ரெஸ்ட்ரிக்ஷன் போட்டுவிடால் வழிபாட்டிற்கு போகிற வழியின் பக்கங்களிலும் ஒதுக்கமாக உள்ள மண்டபங்களும் பிரகாரங்களும் காவியாக இருக்கும். அதனால் ஜன நடமாட்டம் இல்லாமல் குடிக்கொண்டு அந்த இடங்கள் வெளவால்கள் அடைந்து தூசி படிந்து பாழுடைந்து போய்கிறது. இதுபோன்ற கோயில்களுக்கு சொந்தமான இடங்களில் கடைகள் இருப்பதால் அங்கே ஒரு உயிருள்ள ஜீவன் காணப்படுகிறது. அப்படி இல்லாவிடால் சுற்றுப்புறங்களில் இருக்கும் மண்டபங்கள் பேயரைந்ததுபோல் விரிச் சென்று காவியாக இருக்கும். இரவுகளில் எங்கு பார்த்தாலும் வெளவால்கள் வந்து அடையும். பெண்கள் கோயிலுக்கு அந்த வழிகள் வழியாக வந்து இரவு நேரங்களில் திருப்பிப் போக்குறை அச்சுப் படுவார்கள். இப்போது இந்த இடங்களில் கடைகள் இருப்பதால் ஓரளவுக்கு ஜனநடமாட்டம் இருந்துகொண்டு வருகிறது. இந்த இடத்தில் கடைகள் இருந்துகொண்டிருப்பதனால் ஜனப்புழக்கம் இருக்கின்றது. பெண்கள் கோயில்களிலே தெரியமாக வந்துபோகிறார்கள். ஆகவே இந்த மாதிரி அப்சல்லியூட் ரெஸ்ட்ரிக்ஷன் போடக்கூடாது.. ஏற்கனவே 80-வது பிரிவிலே போதிய வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே தெய்வ வழிபாட்டிற்கு இடையூறாக இருந்தால் அல்லது சிற்பங்களை அப்போவிஷனை அப்போ செய்து இந்த இடங்களை காலி செய்து விடலாம். அதுவைந்தி கோயிலைச் சேர்ந்த ஒரு இடத்தில் கடைகள் வைக்கக்கூடாதென்று அப்சல்லியூட் ரெஸ்ட்ரிக்ஷன் இருக்குமானால் மத்தை போன்ற பெரிய கோயில்களை மிகவும் பாதிக்கும். பூஜை செய்வதற்கு கோயிலுக்கு வந்தவர்களுக்கு இடைஞ்சலாயுள்ள கலூர் போன்ற பொருள்களை கோயிலுள்ள கடைகளில் விறக்கக் கூடாதென்ற நீந்தனை இருக்கலாம். இந்தெந்த சாமாகளதான் விற்கலாம் என்று ப.ஃ.வி.யல் ரெஸ்ட்ரிக்ஷன் இருக்கலாம். ஆனால் அப்சல்லியூட் ரெஸ்ட்ரிக்ஷன் கூடாதென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மாதிரி அப்சல்லியூட்

4th September 1959] [Sri V. Sankaran]

ரெஸ்டிரிக்ஷன் இருப்பதால் கோவில் மண்பாங்களில் மத சம்பந்தமான சொற்பொழிவாற்றுவதற்குச் சூடத் தடை ஏற்படும். எங்கள் ஜூர் ஆயிரக்கால் மண்பாத்தில் திருவள்ளுவர் கழகம், ஒவையார் மன்றம் முதலிய சங்கங்களின் சொற்பொழிவுகள் நடக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் 77-வது பிரிவினாலே நடத்தமுடியாது. அடிப்படை போய்விடலாம். இதுபோன்ற பிரசங்கங்கள் நடப்பதற்கு இடம் இல்லாத போய்விடும். ஆகவே அப்படி அப்சலூட் ரெஸ்டிரிக்ஷன் இல்லாமல் 80-வது பிரிவின் கீழ் உண்மையிலேயே வழிபாட்டிற்கு பாதகம் இருந்தாலோ அல்லது ஆர்டிஸ்டிக் அப்பி யரன்ஸ்க்கு பாதகம் இருந்தாலோ எவ்கீட் செய்யலாம் என்று ப்ரெராவிஷன் இருக்கிறது. ஆகவே தனியாக அப்செலாட் ரெஸ்டிரிக்ஷன் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக காண்டிப்புஷனை எடுத்துக்கொண்டால் முன்பு மூன்று சதமாணமாக இருந்தது, அதற்கு பின்னால் ஐந்து சதமாணமாக உயர்ந்தது. இப்போது ஏழு சதமாணம் என்று உயர்ந்துகிறது. சாதாரணமாக ஒரு சதமாணம் அல்லது இரண்டு சதமாணம் என்றிருந்தாலே பெரிய கோயில்கள் ஒரு வருடத்திற்கு 10 ஆயிரம் 20 ஆயிரம் என்று கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். ஆனால் சர்க்காரிலிருந்து சொல்லக்கூடிய காணம் என்ன வென்றால் எக்விலிசியூடில் ஆபீசர்களுக்கு எல்லாம் பிராவிடன்ட் பண்ட முதலிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கலாம் என்று சொல்லக்கூடும். இதை நாம் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இருந்தாலும் கோயில்களிலே இருப்பது வருடம் மூப்பது வருடம் வேலைப் பார்த்துவருகிறவர்களுக்கு எல்லாம் இப்போதும் 80 ரூபாய் 90 ரூபாய் என்று தான் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரிப்பட்ட சிப்பந்திகளுக்கு எல்லாம் அவர்களுடைய சம்பளத்தை சிறிதளவு உயர்த்துவதற்கு இந்தத் தொகை பயன்பட்டால் மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும். இருப்பது வருடம் மூப்பது வருடம் என்று வேலை பார்த்த பின்னாலும் 100 ரூபாய் கான் வாங்கக் கூடிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு இன்றைக்கு சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு கிடைக்கக்கூடிய சலுகைகள் என்றால் கிடைப்பதில்லை. பிராவிடன்ட் பண்டோ அல்லது பென்ஷனோ அல்லது கிராஜுடிடியோ கிடையாது. இந்த நிலைமையில் அவர்கள் வேலை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே போன்றுதான் அவர்களுடைய சர்வீஸ் கண்டிஷன் ஒன்றும் இது வரை நிர்ணயிப்படுத்தாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இவற்றிற்கு எல்லாம் இந்தப் பண்டத்தை உபயோகப்படுத்தினால் நல்லதாக இருக்கும். இப்போது எங்கள் கோயிலில் ஐந்து லட்சம் ஆறு லட்சம் கிடைப்பதாக இருந்தாலும் அதில் மூன்றில் ஒரு பாகம் கோவில் சிப்பந்திகளுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. மூன்றில் ஒரு பாகம் கோவில் அன்றாடச் செலவிக்காக போய்விடுகிறது. மீதி மூன்றில் ஒரு பாகம் உதசவங்களுக்கு செலவிடப்படுகிறது. இந்த நிலைமையில் இவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கு எந்த விதமான வழியும் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி நான் செலக்ட் கமிட்டியிலும் வற்புறுத்தினேன். அதோடு அதிகமாக வருமானமுள்ள கோயில்களை முதல் தரமான கோயிலுகளாக பிரிக்கலாம். வருமானம் குறைந்த கோயில்களை வேறு வைத்திருந்தால் கோவில் சிப்பந்திகளின் சம்பள வசதிகளை உயர்த்துவதற்கு சக்தியாக இருக்கும். அந்த முறையிலாவது ஏதாவது செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கனம் லாசர் அவர்கள் 66, 67, 36 ஆகிய பிரிவுகள் ஒரே மாதிரியாக இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். இதில் 66-வது பிரிவை எடுத்துக்கொண்டால் சொத்துக்களை அல்லது வருமானத்தை என்னென்ன காரியங்களுக்காக உட்யோகப்படுத்துவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதையேதான் 67-லும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் 66-ல் பல விவரங்கள் காணப்படுகின்றன. என்னென்ன காரியங்களுக்காக செலவிடப்படவேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற பிரிவுகளில் ஜெ. பிரிவில் “the establishment and maintenance of asylums for persons suffering from leprosy” என்று இருக்கிறது. அதற்கு அடுத்தபடி

[Sri V. Sarkaran] [4th September 1959]

யாக உப பிரிவு கே. யில் . . . the establishment and maintenance of poor homes for destitute, helpless and physically disabled persons.... என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்ன வெற்றில் 66-லும் 67-லும் defunct பின்னால் குகும் அதே முறையில் இருக்கின்ற காரியங்களுக்கு செலவு செய்யலாம் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 36-ல் மத சம்பந்தமான காரியங்களுக்கு செலவு செய்வதற்கு “பரையாரிடி” சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மத சம்பந்தமான காரியங்களுக்கு செலவு செய்த பின்னால்தான் சமூக காரியங்களுக்கு ஸர்பளஸ் பண்டிவருந்து செலவு செய்யவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த “பரையாரிடி” 66-லும் 67-லும் சொல்லப்பட்டிருக்க வேண்டும். அவ்விதம் சொல்லப்படவில்லை. இதைப்பற்றி நான் செலக்ட் கமிட்டியிலும் வற்புறுத்திக் கூறினேன். மத சம்பந்தமான காரியங்களுக்கு செலவு செய்வதில், beyond realization ஆக இருந்தாலும் சரி, def nec ஆக இருந்தாலும் சரி, அதாவது 66, 67 சினாஸ் களிலும் முதலில் மத சம்பந்தமான காரியங்களுக்காக செலவு செய்ய வேண்டும், அதன் பின்னால் தான் சமூக காரியங்களுக்கோ அல்லது மற்ற காரியங்களுக்கோ உபயோகம் செய்யவேண்டும் என்று என்னுடைய தாழ் மையான அபிப்பிராயம். இப்போது இதிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் தாக்க சம்பந்தமான காரியங்களுக்காக செலவு செய்வதற் காக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற சொத்துக்களாகும். இவைகளைக் கொடுத்தவர் களின் (Donor) என்னம் நிறைவேற வேண்டும். அதைத்தான் நிறைவேற்ற வேண்டியது நம்முடைய கடமையாகும். இம்மாதிரி கொடுக்கப் பட்ட சொத்துக்களிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தை வேறு காரியங்களுக்கு எல்லாம் உபயோகப்படுத்துவதே சட்டப்படி செல்லுமா என்பதையும் நாம் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. அப்படியே தெவர்ட் செய்வதாக இருந்தாலும் அதாவது மத சொத்துக்களிலிருந்து கூடிய வருமானத்தை எடுத்து பள்ளிக்கூடம் நடத்துவதாக இருந்தாலும் சரி, ஆசுபத்திரிக்கு கொடுப்பதாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது மாடுகளை வளர்ப்பதற்கு உபயோகப்படுத்துவதாக இருந்தாலும் சரி, முதலில் மத சம்பந்தமான காரியங்களுக்காக செலவு செய்வதற்கு பரையாரிடி இருக்கவேண்டும். அந்த முறையில் 36-வது பிரிவில் இருப்பதுபோலவே இந்த பிரிவுகளிலும் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் என அபிப்பிராயம். அவ்விதம் ஏற்படுத்துவதாக இருந்தால் ஓரளவாவது ஆறுதலாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதோடு leprosy per on-க்கும் disabled பிரிவைக்கும் வேண்டிய உதவி செய்யவேண்டியது அவசியம் என்பதை யாரும் மறுக்கவில்லை. அதில் என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் இதிலும் “ஹிந்து” என்ற வார்த்தை இருக்கவேண்டும் என்பது தான். வகாருண்ய காரணங்களுக்காக (ஹியமானிட்டோயன் பர்பல்ஸ்) செலவு செய்வதாக இருந்தாலும் ஹிந்து மதத்திற்காக மதத்தினிற்காக விடப்பட்ட சொத்துக்களிலிருந்து செலவு செய்வதால் “ஹிந்து” என்ற வார்த்தை முன்னால் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டால் நல்லதாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு, பொதுவாக இந்த மசோதா நல்ல முறையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிற மசோதா என்பதையும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம் முன்னால் கொண்டுவந்திருக்கக் கூடிய அறநிலைய பாதுகாப்பு சட்டத்தின் பேரில் பேசுகின்ற பொழுது, இந்தச் சட்டம் ஏன் வந்தது, எப்படி வந்தது என்பதைப் பற்றி எல்லாம் நமது அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமாக எடுத்துரைத்தார்கள். அதாவது இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கக் கூடிய பல செக்ஷன்கள் செல்லுபடியாகதாக என்று உயர்நீதி மன்றத்தில் சொல்லப்பட்டதன் காரணமாக இப்போது திருத்தப்பட்டு இந்த மசோதா நம் முன் வந்திருக்கிறது. இப்படித்தான் ஒவ்வொரு மசோதாக்களைத் தயாரித்து நிறைவேற்றும் போதும் அதில் பல ஒட்டடைகள்

4th September 1959] [Sri V. K. Kothandaraman]

ஏற்படுகின்றன. அதன் பின்னால் அந்த ஒட்டைகளை அடைக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகின்றது. இந்த நிலைமைதான் எல்லாச் சட்டங்களிலும் ஏற்படுகிறது. அதிலும் குறிப்பாக இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்ல தாக இருந்தால், கோயில்களையும் மடாதிபதிகளையும் பாதுகாப்புக்காகத் தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவாஸ்பட்டிருக்கிறது என்று அறிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. மடாதிபதிகளை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் எந்தக் கூடமான கஷ்டமும் இல்லாமல், மனைவி மக்கள் இல்லாமல் தந்தப்பஸ்பம் சாப்பிட்டு தங்கள் உடம்பை மினு மினு என்றுவைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரிப்பட்டவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்ப தற்குத்தான் இந்த சர்க்கார் முன்வந்திருக்கிறது இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதன் மூலமாக, என்பதை நான் எடுத்துக் கொல்ல விரும்புகிறேன். இவர்கள் என்ன செப்தாலும் சரி கோவில்களில் இருக்கின்ற ட்ரஸ்டிகள் என்ன செய்காலும் சரி, அவற்றிற்கெல்லாம் ஒரு ஏன்ஸ்பினேஷன் எழுதிக் கொடுத்தவிப்பால் போதும் என்றிருக்கிறதே ஒழிய இம்மாதிரித் தப்பு செய்கின்றவர்களைக் கண்டுபிடித்து அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்து பத்து நாட்களுக்காவது கம்பி எண்ணக்கூடிய வகையில் ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்பதைப் பார்த்தால் அந்த அளவுக்கு இல்லை ஓன்றுமே இல்லை என்று சொல்லக் கூடிய அளவுக்குத்தான் இந்தச் சட்டம் அமைந்திருக்கிறது. இம்மாதிரிப் பட்ட மடாதிபதிகளை பார்த்தத்தான் அவர்களுடைய செலவுகளைப் பார்த்துத் தான் அதை கித்தக்கும் கூட்டுரையில் “வாக்கடி சந்திராந்தா” என்ற சினிமா வந்திருந்தது. அதை அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்தார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. அந்த அளவுக்கு ஊழல்கள் எல்லாம் நடப்பதாக நான் மாத்திரம் சொல்லவில்லை. இது தமிழ் நாட்டிலுள்ள வர்கள் அனைவரும் அறிந்த ஒரு பழங்கு ரகசியமாகும். ஆகவே, தான் இப்பேர்ப்பட்ட மடாதிபதிகளுக்குப் பாதுகாப்பாக இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது என்று கூற விரும்புகிறேன். இந்த ஊழல்களை மறைப்பதற்காக அவர்கள் “நாங்கள் தமிழ்க் கலவூரிகளை வைத்து தமிழழ வளர்க்கிறோம், தமிழழ வளர்க்கப் பாடுபடுகிறோம், வைலுக்கூல் களை வைத்திருக்கிறோம்” என்று சொல்லி அந்த ஸ்தாபனங்களுக்காக பணத்தைத் தாங்கள் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். இந்தச் சட்டசபையில் இந்த மசோதாவை கணம் அமைச்சர் அப்படியே நிறைவேற்றிவிடவாரோ என்று மடாதிபதிகள் பயந்து அவரைக் கூறியிட்டுக்கொண்டு போய் அவருக்கு நல்லறம் காவலர் என்ற பட்டத்தைக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதைப் பதித்தின் அறிக்கீரும். அவர்கள் கணம் அங்கத் தினர் ஸ்ரீமதி குழந்தை அம்மாள் அவர்களுக்குக் கூட செந்தமிழ்ச் செல்லி என்ற பட்டத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இவர்களுக்குப் பட்டங்கள் கொடுப்பதைப் பற்றி எங்களுக்கு ஆட்சேபினா இல்லை. தாராவமாகக் கொடுக்கட்டும். அதனால் மசோதா சபையில் விவாதத்திற்கு வரும் காலத்தில் அவர்கள் அறிநிலையப் பாதுகாப்பு அமைச்சரைக் கூட்டிக் கொண்டுபோய், தங்களுக்குச் சாதகமாக சட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தின், அவருக்கு “நல்லறம் கவாலர்” என்ற பட்டத்தை அளித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்க முடிசிறது. நாம் தனிப்பட்ட நிலங்கவாந்தார்களின் நில உடமைக்குக் கூட வரம்பு கட்டப் போகிறோம். அது சம்பந்தமாக விவாதம் செய்கிறோம். அந்தத் திட்டம் நடைமுறையில் வருமா வராதா என்பது வேறு விஷபம். இருந்தாலும் “நில உடமைக்கு வரம்பு கட்டப்போகிறோம்” என்று சர்க்கார் துணிந்து சொல்லக் கூடிய காலம் வந்துவிட்டது. அப்படி இருக்க, மடாதிபதிகளுக்குச் சொந்தமாக இருக்கும் நிலங்களுக்கு, பாடுபடும் விவசாயிகளால் உழப்பமும் அந்த நிலங்களுக்கு, ஏன் வரம்பு கட்க்க கூடாது? மடாங்களைப் பொறுத்த வரவாயில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவை நிர்ணயிக்கன், வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. கோயில்கள் விஷயத்திலும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவை நிர்ணயித்து அதைப் பாதுகாக்க வேண்டிய நடவடிக்கை எடுங்கள், வேண்டாம் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. மடங்களின் நிலங்களிலும் கோயில் நிலங்களிலும் பயிரிடும் விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. கோயில்

[Sri V. K. Kothandaraman] [4th September 1959]

தாசிகள் என்று சொல்லப்படக் கூடியவர்கள் என்னமோ கோயில்களுக்காகவும் அந்த சாமிகளுக்காகவும் கொம்ப உழைத்தார்களாம். ஆகவே அவர்கள் பேரில் அந்தந்த நிலங்களை எழுதி வைத்துவிட வேண்டும் என்று இந்த மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், கோயில் நிலத்தில் பாடுப்பட, அதை அபிவிருத்தி செய்த விவசாயிக்கு ஒரு பலனும் கிடையாது. இன்று தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில்தான் மாதிப்பிகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அந்த மடாதிப்திகளின் நிலங்களில் விவசாயம் செய்பவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள். அவர்கள் அந்த மடாதிப்பிகள் சொல்கிறபடி எல்லாம் நடக்க வேண்டும். அப்படிப் பாடுபட வேண்டும். அப்படி இல்லாமல், அவர்கள் தங்கள் உரிமையைப் பற்றிப் பேசினாலோ, பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் அளிக்கப்பட்டுள்ள சனுக்கைகளைக் கோரினாலோ, அத்தகைய நடவடிக்கைகளில் இறங்கினாலோ, உடனே நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்படுகிறார்கள். மத்திற்குச் சொந்தமான நிலங்களையும் கோயில்லுக்குச் சொந்தமான நிலங்களையும் சர்க்கார் எடுத்து அவர்களில் சில பகுதிகளைக் கோயில்களுக்கும், மடங்களுக்கும், கோயில் தாசிகளுக்கும் அவர்களின் பாதுகாப்பிற்காக ஒதுக்கிவிட்டு மீதி நிலங்களை எல்லாம் விவசாயம் பண்ணொக்காக அமைத்து விவசாயிகளின் பாதுகாப்பிற்குப் பயன்படுத்த வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் அந்த நிலங்களை முழுவதும் கோயில்களுக்கும், மடங்களுக்கும் கோயில் தாசிகளுக்கும் தான் சொந்த மாக்க வேண்டும் என்பது சரியல்ல.

பிரதேசக் கமிட்டிகளை அமைப்பது பற்றி இந்த மசோதாவில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஹிந்து மதத்திற்கு நம்பிக்கை உள்ளவர்கள்தான் அவை களில் அங்கத்தினர்களாக இருக்க வேண்டும் என்றால் அவர்கள் நாமத் தைப் போட்டுக்கொண்டோ, விபூதியைப் போட்டுக்கொண்டோ இருக்க வேண்டுமோ என்று தோன்றுகிறது. அவர்கள் சாமியைக் கும்பிடுகிறவர்களாக இருக்க வேண்டுமோ அல்லது வேறுபட்டவர்களாக இருக்க வேண்டுமோ, தெரியவில்லை. எனக்குத் தெரிந்த வைராயில் அவர்கள் இந்து மதத்தைத் தழுவியவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஹிந்து அல்லாத வேறு யாரும், கிருஷ்ணவரோ, முஸ்லீமோ, அங்கே இருக்கக் கூடாது. ஆனால் இந்த மசோதாவை ஆராய்ந்து சொல்கிட கமிட்டியில் கணம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ லஸர் அங்கத்தினராக இருந்திருக்கிறார். அவர் ஹிந்து மதத்தைத் தழுவியவர் இல்லை. அவர் கிருஷ்ணவர்கள் ஆரம்பத்தில் மட்டும், இதில் கிருஷ்ணவரைப் போலாமா? அப்படியானால், இந்த விதிக்கு ஆரம்பத்திலேயே பங்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது அல்லவா? இதை கணம் அமைச்சர் தெளிவுபடுத்தினால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். மேலும், “நான்—அபிஷியல் மெம்பர்ஸ்தான்” இவைகளின் தலைவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று பொறுக்குக் கமிட்டியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் நாமினேட் செய்யப்படுவர்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் விஷயத்தில் தேர்தல் மூலம் வருவதற்கு வழி இல்லை என்றால் இதில் மட்டும் எப்படி தேர்தல் முறையைக் கொண்டுவருவது என்ற சங்கமான் பிரச்சனை எழுகிறது. இவர்களை நாமினேட் செய்ய மேபோது மடாதிப்திகளின் விருப்பத் திற்கும் கோயில் டிரஸ்டிகளின் விருப்பத்திற்கும் ஏற்றவாறு இவர்கள் நாமினேட் செய்யப்படக் கூடிய நிலையில் ஊழல்கள் அதிகரிக்கத்தான் செய்யும். இந்த ஸ்தாபனங்கள் பண்டத்தைக் கையாடல் செய்யவர்களும் விரயம் செய்யவர்களும் மடாதிப்தியாக இருந்தாலும், யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் பேரில் சர்க்கார் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். திருப்பூவர்கள் பேரிலும், மோசடி செய்யவர்கள் பேரிலும் என்ன கடுமையான நடவடிக்கையை எடுக்கிறார்களோ அதே கடுமையான நடவடிக்கையை இவர்கள் பேரிலும் சர்க்கார் எடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் தவறுகள் நடந்துகொண்டோ இருக்கும். கமிட்டிகளை வைத்தாலும் வேறு எதை வைத்தாலும் அதைத் தடுக முடியாது. அதற்குரிய மூறையில் நாம் சட்டமியற்றுவிட்டால் சட்டத்திற்கு மதிப்பு இருக்காது. எந்த நோக்கத்துடன் மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த

4th September 1959] [Sri V. K. Kothandaraman]

நோக்கம் நிறைவேருது. அந்த முறையில் மசோதாவை திட்வட்ட மாகத் திருத்த வேண்டும். குற்றங்களை சிலில் விவகாரமா, சிரிமன்சு விவகாரமா என்று பார்த்து தகுந்த அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்க வகை செய்ய வேண்டும்.

இந்த நிலையங்களுக்காக பல அதிகாரிகளை நியமிக்கிறோம். அவர்களுக்குரிய பென்ஷனீயோ, பிராவிடன்ஸ்ட் பண்டையோ, ஜாதிய உயர்வையோ பொறுத்த வரையில், அவர்கள் நிரந்தர சிப்பந்திகளாக இருக்கும் நிலையில், அதற்காக 7 சத விகிதம் கொடுக்க வேண்டும், என்பது போதாது என்பது என் அபிப்பிராயம். ஏற்கனவே 5 சத வீதம், இருந்தது. இப்போது இந்த நிர்வாகத்தை நாம் விரிவாக்கப் போவதால் 7 சத விகிதம் போதாது. இதை 15 சத விகிதமாக அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம்.

அற நிலையங்கள்—சஞ்சிகைகள்—மாத இதழ்களோ, வார இதழ்களோ, எப்படி வேண்டுமானாலும்—வெளியிடாம் என்று மசோதாவில் குறிப் பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக, ஒவ்வொரு மடாதிபதியும் ஒரு பத்திரிகை நடத்தி பத்திரிகைகள் ஒன்றுக்கொன்று முரணக் கூடிய நிலைமை கூட ஏற்படும். இதைத் தடுக்க வேண்டும். இதற்காக அவர்களை எல்லாம் இன்னது ஒரு பொதாது நிர்வாகத்தையோ, எட்டிடாயோ 1 போடவேண்டும். அவ்வாறு செய்து இதில் சர்க்கார் மேற்பாரவை செய்ய p.m. வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் இதில் தவறுகள் நடந்தால் கேப்ப தற்கு நமக்கு வாய்ப்பு இருக்கும். அப்போது ஒன்றும் செய்ய முடியாத அளவுக்கு நிலைமை ஏற்படும். யாரும் இதைப் பற்றிக் கேட்க முடியாது. அந்த அளவில் இங்கே கேள்விகள் கேட்டாலும் கூட அதற்கும் சர்க்காருக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. எங்களைக் கேள்விகள் கேட்டால் எப்படி பதில் சொல்ல முடியும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுப் போகும். ஆகையால் இன்றைய தினம் இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த மட்டில் உண்மையில் இது மடாதிபதிகளைப் பாதுகாக்கும் சட்டமாக இருக்கிறது. அவர்களை எந்த அளவுக்குக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு இல்லை இந்தச் சட்டம். “பார்த்தர்களா, மன்னுதி மன்னவர்களை ஒழித்துக்கட்டிவிட டோம். ஜமீந்தார்களை ஒழித்துக்கட்டி விட்டோம்” என்று சொல்லிவிட டால் போதாது. மன்னுதி மன்னவர்களை எல்லாம் ஒழித்துக் கட்டியவர்கள் இந்த சன்னியக்களைப் பார்த்து என் அஞ்ச வேண்டும் என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. ஆகவேதான், மடாதிபதிகளை வளர்க்க வேண்டி, வளர்த்து அவர்கள் காலில் அதிகமாக விழுந்து கும்பிடக்கூடிய அளவுக்கு இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது, அந்த அளவுக்கு நிலைமை மோசமாகிவிடும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலைத்தை வைத்துக்கொண்டு ஒருவர் அனுபவிக்கும் இந்த நிலைமையை மாற்றி, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க, பசி பட்டினி இவைகளைப் போக்க, உழூபவர்களுக்கு உரிமை அளிக்கக் கூடிய அளவுக்கு சொத்து என்ற முறையில் வரம்பு கட்டி, அவர்களுக்கு அளிப்பதில் என் தயங்க வேண்டும் இந்த அறநிலை நிலங்கள் விஷயத்தில் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்துவது தோடு, இதைதெல்லாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால் இது உண்மையிலேயே ரொம்ப ரொம்ப மோசமாக சட்டம்—எங்கே அமைச்சர் அவர்கள் திருத்தி விடுவார்களோ என்ற முறையில் தான் அவர்களுக்கு பட்டம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பட்டத்தைக் கண்டு அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சமும் அஞ்சக் கூடாது—எப்படித் திருத்தினால் மக்கள் நல்லது பெற முடியுமோ அந்த அளவுக்குத் திருத்தி, கோயில்களின் நிலவுடமைக்கும் வரம்பு கட்ட வேண்டும். இப்படியே விட்டு வைத்தால் அவர்களைக் கொழுக்க வைக்கும் அளவுக்குப் போய், அவர்கள் பரியம் போய், என்ற வேண்டுமானாலும் செய்யக் கூடிய அளவுக்குப் போய்கிடும். இதை அப்படியே விட்டுவைப்போமானால், சமுதாயத்திற்கே ஆபத்தாக முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இதைத் திருத்தி அமைக்க

[Sri V. K. Kothandaraman] [4th September 1959]

வேண்டும் என்று சொல்லக் கூடிய இதே நேரத்தில் நானும் சில திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். கிளாஸ் பை கிளாஸ் விவாதம் நடத்தும்போது அவைகளைப் பற்றி எடுத்துச்சொல்லுகிறேன், என்று சொல்லிக்கொண்டு எனது பேச்சே முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

*SRIMATHI T. N. NANDANAYAKI: சனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அற நிலையப் பாதுகாப்பு மசோகாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி, ஆற அமர யோசித்து ஆலோசித்துப் பார்த்த பின்னர் இந்த அவைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஹிந்து மதத்தின் அடிப்படையில் இருக்கிற கோயில் சொத்துக்களையும், மற்றைய தர்ம சொத்துக்களையும் நல்ல முறையில் பாதுகாத்து தய வழியில் அப்பணம் செலவழிக்கப்படாமல், மக்கள் தட்டியில் தயவுற்றன எண்ணம் அவர்கள் பேரில் உண்டாகாமல் இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நல்ல எண்ணத்தோடு இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. குழ்யாத்தம் தொகுதியைச் சேர்ந்த கணம் அங்கத்தினர் சொல்வது மாசிரி மடாசிப்திகளைப் பாதுகாப்புதற்காக இந்தச் சட்டம் வரவில்லை. ஒரு வேளை அவருக்குக் கோபம் இருக்கலாம், அவருக்கு ஒரு பட்டம் அளிக்காமல் போய்விட்டார்களே என்று. கணம் அமைச்சருக்குத் தொடுத்துவிட்டார்களே, நமக்குத் தராவில்லையே என்று அவருக்கு ஏற்பட்ட ஏமாற்றம் காரணமாகவே என்னவோ அவரது இதயத்திலிருந்து இந்த வார்த்தைகள் வந்தது என்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறது.

இன்றைக்கு இந்த நாட்டிலே பல மதங்கள் இருக்கின்றன. கிருஷ்ண மதம் இருக்கிறது. முஸ்லீம் மதம் இருக்கிறது, சிக்கிய மதம் இருக்கிறது, ஹிந்து மதம் இருக்கிறது, இன்னும் எத்தனையோ மதங்கள் இருக்கின்றன. ஹிந்துக்களாக இருந்துகொண்டு, ஹிந்து மதத்தையே பழித்துப் பேசுவதை சுகித்ததுக்கெண்டிருக்கக் கூடிய ஜனநாயக மனப்பான்மை இந்த ஹிந்து மதத்திற்குத்தான் இருக்கிறதே தவிர, வேறு எந்த மதத்தைச் சேர்ந்த வர்களாவது தங்களுடைய மதத்தைப் பழித்துக் கூறினால்—தற்போது குழியாத்தம் தொகுதி அங்கத்தினர் கூறியதுபோல் கூறினால்—அந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அவர்களைச் சும்மா விடமாட்டார்கள். எந்தெந்த வழிகளில் திருத்த வேண்டுமோ அந்தந்த வழிகளைக் கையாளுவார்கள், ஆனால், ஹிந்து மதம் ஜனநாயக ரிடியில் இம்மாதிரிப் பழிச் சொற்களை எல்லாம் தாங்கிக்கொண்டு பிழைத்து வருகிறது—இதற்குச் சாக்கி கிடையாது. இந்த மதத்திலே ஆங்காங்கு தவறுகள் இருக்கலாம். தவறுகளே இல்லை என்று நான் மறுக்கவில்லை. ஹிந்து மதத்தில் மாத்திரம் அல்ல, எல்லா மதங்களிலும் நடக்கின்றன. அப்படி ஏதாவது சிறுதவறுகள் இருந்தாலும் கூட, அதைப் பெறிது செய்து, இப்படியேதான் எங்கும் நடக்கிறது என்று கூறி மற்றவர்களுடைய—மதத்தில் பற்றுள்ள வர்களுடைய—மனது புன்படக் கூடிய முறையில் பேசுவது சூசியல். கணம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பின்பற்றக் கூடிய கட்சிக்கு கோயில் என்றால் சஞ்சாப் பொருளாகக் காட்சி அளிக்கலாம். இதற்கும் அதற்கும் பாதுகாப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், கொள்ளே அடிப்பதற்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கூறினால் தவறான மனப்பான்மையோடு எந்தச் சட்டத்தைப் பார்த்தாலும் அது தவறுக்கத்தான் தோன்றுமே தவிர அது நல்ல முறையில் காட்சி அளிக்காது. நமது அமைச்சர் அவர்கள் சிறு தவறுகள் கூட இருக்கக் கூடாது என்ற நல்ல எண்ணத் தோடு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். தவறுகள் நடந்து விடாமல் கணகாணிக்க வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தோடு, ஹிந்து மத ஆச்சாரப்படி இல்லாமல் தவறுகச் செலவழித்தாலும், அல்லது அவர்களுடைய வாழ்க்கை துறவுறத்தில்லாது தவறாக நடத்தப்பட்டாலும் அத்தகைய மடாசிப்திகளை நீக்க அரசாங்கம் அதிகாரத்தை கையில் வைத்திருக்கிறது. இதை விடக் கணகாணிப்பு யார் தர முடியும் என்று தெரியவில்லை. இதிலெல்லாம் கணகாணிக்க வேண்டியது பொது மக்களே தவிர, சட்டத்தினால் கணகாணிக்க முடியும் என்று நினைப்பது

4th September 1959] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

தவறு. தவறுகள் அதிகமாக நடக்காமல் இருக்க எப்படி பாதகாப்பு இருக்கிறது என்றால் மடாதிபதிகள் குறிப்பாக எந்தச் சிறு தவறு செய்தாலும் உடனடியாக அந்த இடத்திலிருந்து நீக்குவதற்கு அவர்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அதே போன்று செலவழிக்கக்கூடிய விஷயத்தில் எந்த முறையில் செலவழிக்க வேண்டும் என்று ஒரு திட்டத்தை ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் கமிஷனருக்குச் சமர்ப்பித்து, விளம்பரப்படுத்தி, அதில் தவறுகள் இருந்தால், அவைகளைத் திருத்தி, எந்த அளவுக்கு அங்கிகரிக்கப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்குத்தான் செலவழிக்க வேண்டுமென்று இதிலே கொடுத்திருக்கிறது. அவருடைய கோபாத்தில் இந்த மசோதாவைக்கூடப் படிக்காமல் பேசினார் என்று நான் நினைக்கிறேன். இன்னொரு முறை இந்த மசோதாவைப் படித்து, ஆலோசித்து, பிறகு அவர் திருத்தம் கொடுக்கட்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மசோதாவின் மூலமாக கண்காணிப்பு எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு கொடுக்கிறோம். இதை இப்போது மடாதிபதி களும் உணர்ந்துவிட்டார்கள். இனிமேல் தவறுகள் ஏதாவது நடந்தால் பொது மக்கள் பொறுத்த மாட்டார்கள் என்பதை நன்கு உணர்ந்து அவர்களும் தங்களைத் தாங்களே திருத்திக்கொண்டுவிட்டார்கள். நீங்கள் சொல்வதிலிருந்துதான் அவர்கள் திருந்திக்கொண்டு வேண்டுமென்ற நிலைமை கிடையாது. எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்ற முறையில் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசினார்கள். எல்லா மதங்களிலும் தவறுகள் இருக்கின்றன. இப்படி ஒரு ஸ்தாதைத்திற்கு மதிப்புக் கொடுக்கும் நேரத்தில், ஏதோ ஒரு தவறு இருந்துவிட்டால், அதன் காரணமாக மதத்தையே தவறு என்று பேசுவது தவறு என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்தச் சட்டத்தின் ஷரத்துக்களைப் பார்க்கும்போது ஒரு சிலவற்றை இன்னும் திருத்தி இருக்கலாமே என்ற அவா இருக்கிறது. ஏரியாக கமிட்டியைப் பொறுத்த வரையில் 20,000 ரூபாய்க்குக் குறைவாக வருமானம் உள்ள கோயில்கள் விஷயத்தில் அவர்கள் அதிகாரம் செலுத்தலாம், அந்தக் கோயில்களைப் பொறுத்த வரையில் டிரஸ்டிகளை நியமிக்கலாம், டிரஸ்டிகளைக் கண்காணிக்கலாம், வரவு செலவுத் திட்டத்தை அங்கிகாரம் செய்யலாம் என்ற அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. இருபதினாறிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வரக்கூடிய கோயில்களாக இருந்தால் நேரடியாகக் கமிஷனர் டிரஸ்டிகளை நியமிக்கலாம் என்று இருக்கிறது. நான் ஒன்றை அமைச்சர் அவர்களுக்கு கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கமிஷனர் அவர்கள் அந்த அதிகாரத்தைத் தவறுகப் பிரயோகப்படுத்திவிட்டு, “சூபர்” மடாதிபதி என்று மேல் சபையில் கூறப்பட்டதே அது மாதிரி பெரிய மடாதிபதியாகக் கூடிய அளவுக்கு, அதிக அதிகாரம் படைத்த மனிதராக மாற வாய்ப்பு இருக்கிறது. சம்பளம் இல்லாத டிரஸ்டிகளை நியமிக்கும் பொறுப்பை அவர்களுக்குக் கொடுத்தால், சேவை மனப்பான்மையோடு வரக் கூடியவர்கள், அதைக் கண்டு பெருமைப்பட்டகூடியதல்ல. ஏரியா கமிட்டியில் அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். அவிலிஸ்டென்ட் கமிஷனர் இருக்கிறார். ஏரியா கமிட்டியானது 50,000 ரூபாய் வரை வருமானம் வரக் கூடிய கோயில்களையும் பராமரிக்க வேண்டும் என்று கொண்டுவந்துவிட்டால், அப்போது டிரஸ்டிகளுக்குப் பெறுமை தரக்கூடியதாக இருக்கும். அதிகாரிகள் கையில் கோயில்களை ஒப்படைப்பது நன்றாக இருக்குமா என்று பார்த்து, அமைச்சர் அவர்கள் 50,000 ரூபாய் வரையில் வருமான மூல்கள் கோயில்கள் விஷயத்திலும் டிரஸ்டிகளை நியமிக்கலாம். அந்த கோயில்களைப் பராமரிக்கலாம் என்று திருத்தினால் அது வரவேற்கத் தக்கதாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றையதினம் பல கோயில்களில் தமிழ் மன்னர்கள் வளர்த்து உருவாக்கிய கலைச் செலவங்கள் பழுதடைந்து பழுது பார்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அத்தகைய கலைச் செலவங்கள் எல்லாம் தமிழ்மூடையை பெருமையை நிலை நாட்டக் கூடியவை. அந்தக் கலைச் செலவங்கள்

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [4th September 1959]

பழுதடைந்துவிட்ட நிலையில் பல கோயில்கள் இருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் உடனடியாகச் செப்பனிப்பட்டாக வேண்டும். அவைகள் செப்பனிடப்படவில்லையென்றால் நம்முடைய பிற்காலச் சந்ததியார்கள் தமிழர்கள் ஆதி காலத்திலேயே மிகக் பெருமையுடன் வாழ்ந்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை உணரவே வழி இல்லாமல் போய்விடும். அதேபோல் இன்றையதினம் மக்களுடைய மனதிலே மத உணர்ச்சிகளை எங்கோ அடித்தனத் திலே தேங்கிக் கீட்கிறது. மதத்தில் இருக்கும்படியான நன்மைகளை மக்கள் புரிந்து கொள்ளும்படிச் செய்ய வேண்டும். “டெமாக்காட்சிங் ரிலீஜன்” என்ற வகையில் மதத்தைப் பொது மக்கள் உணரும் அளவுக்குப் பரப்புவதில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். பழுதடைந்திருக்கும் கலைச் செலவங்களைச் செப்பனிடுவதிலும், மக்களுடைய மனதில் மத உணர்ச்சியைத் தட்டி எழுப்புவதிலும் நாம் அதிகார கவனம் செலுத்த வேண்டுமோ ஒழிய, திரு. சங்கரன் அவர்கள் சொல்வதுபோல் கோயில் பணத்தைக் கொண்டு “ஆர்பனேஜ்கள்” ஏற்படுத்துவது, மற்ற நோய்க்காலங்களை மருத்துவசாலைகள் கட்டுவது ஆகியவைகளுக்கு முதலிடம் கொடுப்பது - சூடாது. அவ்வாறு செய்வதை நான் தவறு என்று கூறவில்லை. ஆனால், “கன்ஸலிபோட் பண்ட” -ல் இருந்து பணத்தை எடுத்து “ஆர்பனேஜாக்கும், பெர்சிக்கும்” செலவழித்தால் மதத்தைப் பரப்புவதற்காகவும், மற்றும் பழுதடைந்த கோயில் கலைச் செலவங்களைப் பழுது பார்ப்பதும் தடைப்படும். இந்தச் சட்டத்திலே தீர்த்த முதலிடம் கொடுக்கப்படவில்லை. இதற்கெல்லாம் இந்தச் சட்டத்திலே போதுமான அதிகாரம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே, நாம் முதலே எங்கே கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டுமென்றால், நம்முடைய மன்னர்கள் பழங்காலத்தில் கோயில்களைக் கட்டுவதிலும், அவைகளில் கலைச் சிற்பங்களை நிறுவி எந்த அளவுக்குக் கண்ணும் கருத்துமாகப் பாதுகாத்து வந்தார்களோ, அதை நாமும் இன்றையதினம் அக்கறை எடுத்துக் கண்ணும் கருத்துமாகக் காப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

திருவெண்ணையில் சென்று பாருங்கள், அங்கே அவ்வளவு அழகான ஒரு கோயில் இருக்கிறது. அந்தக் கோயிலில் உள்ள கோபுரம் மிகவும் அழகானது. அப்படிப்பட்ட கோபுரத்தில் இன்றையதினம் பழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. நமது அரசாங்கம் ஆஸ்யத் திருப்பள்ளியில் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது கோயில்களிலிருந்து 7 சதவிகிதம் “காண்டிரிபியுஷன்” வாங்குகிறார்கள். அந்த 7 சதவிகிதம் எதற்காகச் கொடுக்கன் என்று கேட்கிறார்கள். அந்த 7 சதவிகிதம் எதற்காகச் செலவழிக்கப்படுகிறது என்று பார்த்தால், எக்சிக்யூடிவ் ஆபீஸர்களுக்கும், கமிஷனர்களுக்கும், கமிட்டிகளுக்கும்தான் செலவழிக்கப்படுகிறது. எதற்காக அந்த ஆபீஸர்களுக்காக 7 சதவிகிதம் இந்த நிதியிலிருந்து கொடுக்கப்பட வேண்டும்? அந்தப் பணம் மத உணர்ச்சி கொண்ட மக்களின் கையில் இருந்தாலாவது கோயில்களைச் செப்பனிடுவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படலாம். மதத்தில் அக்கறை கொண்டவர்கள் கொடுக்கக் கூடிய பொது நிதியிலிருந்து இவ்வளவு அதிகமாக 7 சதவிகிதம் வரை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளாமல், எந்த அளவுக்கு வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு, இரண்டு அல்லது மூன்று சதவிகிதம் வாங்கிக்கொண்டு அதிகாரிகளைக் கொடுக்க வேண்டுமானால் குறைத்து மிகுதியை அந்தந்தக் கோயில்களின் நிர்வாகத்திற்குச் செலவழிப்பது மிகச் சிறந்ததாகும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். “காமன்குட்பண்ட” என்று வைத்தால் இன்றைக்குக் காலம் கெட்டிருக்கக் கூடிய நிலைமையில் ஆஸ்யத்திற்கு யாரும் கொடுக்க முன்வர மாட்டேன் என்கிறார்கள். யாராவது “வாலண்டரி”யாகக் கொடுக்கக் கூடிய பணத்தை வைத்து கோயில்களைச் செப்பனிடலாம் என்ற அளவுக்கு செக்ஷன் 97-ல் இருக்கிறது என்று கூறலாம். ஆனால் அவ்வாறு “வாலண்டரி”யாகக்

4th September 1959] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

கொடுக்கும் அளவுக்குப் பொதுமக்களிடத்தில் அந்த அக்கரை இல்லை. அந்த அக்கரை இருந்திருந்தால் இப்பொழுது இத்தனை கோயில்கள் வெளவு தூரம் அழகு மீறந்து நிற்காது. வெவக்களை எல்லாம் செப்பனிட்டு வைத்தால்தான் நம்முடைய கலைச் செல்வங்களும் நம்முடைய மத உணர்ச்சியின் கூபகச் சின்னங்களாக இருக்கும். ஆகவே, கோயில்கள் திருப்பணியில் முதல் கவனம் செலுத்தியிருக்க வேண்டும். கமிஷனர்களுக்கும், எக்ஸிக்யூடிவ் ஆபரேஸ்டர்களுக்கும் சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்காக இந்தச் சட்டத்தில் முக்கியத்துவம் கொடுக்குவிட்டு, இந்தச் சட்டத்தை எந்த நோக்கத்திற்காகக் கொண்டு வந்தார்களோ அதை மாற்றுவிட்டார்கள். இப்பொழுது கோயில்களுக்கு பொது நிசிக்கு வரவு கிடைப்பது சங்கடமான நிலைமை இருக்கிற காலத்தால் இந்த கேயில்களில் இருந்து வாங்குகிற பணத்தை உடனடியாக ஆவயக் திருப்பணிக்குச் செலவழிக்க வேண்டுமென்றுகூற விரும்புகிறேன். வேண்டுமானால், 2 அல்லது 3 சத விகிதம் அதிகாரிகளின் சம்பளக்கிற்காக தூக்கிவிட்டு மீதி 4 சத விகிதத்தை கோயில்களின் திருப்பணிக்காகச் செலவழிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதேபோன்று இப்பொழுது நம்முடைய மதக்கைப் பரப்பப் பிரசாரம் கிடையாது. கிறிஸ்தவர்கள் மதப் பிரசாரம் செய்வதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். வீதி வீதியாக, முச்சந்தியாக, ஊர் ஊராக கிறிஸ்தவ மதப் பிரசாரம் நடக்கிறது. அதைத் தவறு என்று நான் சொல்லில்லை. அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய உர்சாகத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்றுதான் கூறுகிறேன். எவ்வளவு ஊக்கத்தோடு, எவ்வளவு ஆர்வத்தோடு அவர்கள் மதப் பிரசாரம் செய்துவருகிறார்கள். மதத்தில் ஏற்படக்கூடிய உணர்ச்சி அவரவர்களுடைய தனி நம்பிக்கையைப் பொறுத்தது. ஆயினாம் அந்த மத உணர்ச்சியைப் பரப்புவதற்காக வரி வைக்கலே, ஆயிரத்தில் ஒரு பங்கு, பத்தாயிரக்கில் ஒரு பங்கு, கோடியில் ஒரு பங்குக்கூட இந்தச் சட்டத்திலே செய்யவில்லை என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு சொல்ல விரும்புகிறேன். கோயில்களிலே, திருப்பாவை, திருவெம்பாவை, தேவாரம், முதலியவைகளை ஒதுவுக்கொடு, மதப் பிரசாரம் நின்று விடுகிறது. அப்படி இருக்கக்கூடியது. அற நிலையப் பாதுகாப்பின் கீழ் தனியாக, நேரடியாக அதற்கென்று பிரசாரக் குழு அமைத்து அதில் உள்ளவர்கள் வைஷ்ணவத் தத்துவங்களையும், இந்து மத நுப்பங்களையும் ஆராய்ந்து உணர்ந்து மக்களுக்கு விளைக்கக்கூடிய வகையில் தெளிவான முறையில் பேசக்கூடிய திறன் படைத்த பிரசாரகர்களை ஊருக்கு ஊர், மூலைக்கு மூலை, கிராமத்திற்குக் கிராமம் அவர்களை அனுப்பி வைக்கவேண்டும். சட்டத்தில் அதற்கான வழி வகைகளை சேய்து கொடுக்கவேண்டும். மடாதிபதிகளால் இந்த முறையில் அதிகமான அளவுக்குச் செலவு செய்ய முடியவில்லை. ஒரளாவு அவர்கள் செய்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களால் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. இந்து மதத்திலே அக்கரை காட்டி சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய நாம் மத உணர்ச்சியை அதிகமாக மக்களிடத்திலே பரப்ப வேண்டும். அப்படிப் பரப்பியிருந்தால் இன்றையதினம் செய்யப்படும் அர்த்தமற்ற நாள்திகப் பிரசாரம் நாட்டில் தலை தூக்க இடம் இருக்காது. அதன் காரணமாக நம்முடைய வருங்கால சந்ததிகள் பாற்படுத்தப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள். ஆகவே, வளருகிற உள்ளங்கள் மதப் பண்பை மறந்து பாழாகாமல் இருக்க, முதலிலே இந்த மதப் பிரசாரங்களைச் செய்வதில் அக்கரை காட்ட வேண்டும். இதைச் செய்வது மிகச் சிறந்ததாக இருக்குமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

செக்ஷன் 38-ல், “ஒரு நிதியேற்பாட்டின் படி கோயிலுக்கு தருமம் செய்து வரக்கூடிய சொத்தில் வருங்கால சந்ததியினரோ அல்லது அவருக்கு அடுத்தபடியாக வரக்கூடிய “லீகல் ஹேரோ” அந்தக் கோயிலுக்குச் செய்ய வேண்டிய இராக் கால பூஜை, நெய்வேத்தியங்கள், கட்டளைகள் முதலிய தருமங்களைச் செய்யவில்லையாயின், அந்தக் கோயிலின் திருப்பாவை, தேவாரம், முதலியவைகளை ஒதுவுக்கொடு, மதப் பிரசாரம் நாட்டில் தலை தூக்க இடம் இருக்காது. அதன் காரணமாக நம்முடைய வருங்கால சந்ததிகள் பாற்படுத்தப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள். ஆகவே, வளருகிற உள்ளங்கள் மதப் பண்பை மறந்து பாழாகாமல் இருக்க, முதலிலே இந்த மதப் பிரசாரங்களைச் செய்வதில் அக்கரை காட்ட வேண்டும். இதைச் செய்வது மிகச் சிறந்ததாக இருக்குமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.”

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [4th September 1959]

அவர் அந்த சந்ததியைப் பார்த்து அவர்கடைய ஆட்சேபணைகளை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு அவர்காசம் கொடுத்த பிறகும் அந்த நபர் அந்த தர்ம காரியர்களைச் செய்வோ அல்லது அதற்கான பண்தைத்த தாவோ முன்வரவில்லையென்றால், பின்னர் கோட்டு தீர்ப்பிற்குச் சென்று, கோர்ட் தீர்ப்பிற்குப் பிறகும் அவர் தவறிவிட்டால், பின்னர் கமிஷனருக்கு அப்பீல் போட்டு, விசாரித்து அதற்குப் பின்னர் என்ன செய்யவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்படும். இந்த மாதிரி ஒரு முறை தீர்ப்பித்துவிட்ட பிறகு மறுபடியும் மறுபடியும் அவர் தவறு செய்துகொண்டேயிருந்தால் டிரஸ்டியும் ஒவ்வொரு முறையும் மேற்கண்டவாறு நடவடிக்கை எடுத்து அவரிட மிருந்து அதற்கானதொகையைப் பெறக்கூடிய நிலைமொதான் இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கிறது. இதில் மிகக் கஷ்டம் இருப்பதோடு, இதனால் கோவிலுக்குக் கிடைக் கொடுமையைப் பெற வருமானம் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, ஒரு முறை தவறிவிட்ட நபர் மீது நடவடிக்கை எடுத்து முடிவெடுத்துவிட்டால் அந்த முடிவை வைத்துக்கொண்டே வேண்டிய வசதி களைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற அளவுக்கு அதிகாரத்தைத் தர வேண்டும். அந்த முறையில் செக்ஷன் 38-ஐத் திருத்தி அமைத்தால் நல்லது.

டிபுடி கமிஷனரோ ஒரு “ஜாடிசியல் ஆபீசர்”. நியாய முறையில் அவரே இதைத் தீர்த்து வைக்கலாம். அப்பீல் தேவை இல்லை. அவருக்குப் போகாவிட்டால் கமிஷனருக்குப் போகிறது. அதற்கு மேல் அப்பீல் இல்லாமல் செய்துவிட்டால் டிரஸ்டிக்குப் பாதி வேலை குறையும். டிரஸ்டிகள் கோயிலை மேற்பார்த்துக்கொள்ள இருக்கிறார்களா? அல்லது கோர்ட்டுக்கு நடந்துகொண்டிருப்பதற்காக இருக்கிறார்களா?

செக்ஷன் 39 எப்படி இருக்கிறதென்றால், ஒரு கோயில் இந்த ஸ்கீம்படி நடக்க வேண்டுமென்றால், அதன்படி பெட்டு கமிஷனராக மாற்றலாம் என்று இருக்கிறது. ஐந்து டிரஸ்டிகள் கையெழுத்துப் போட்டு, திட்டம் நடை முறையில் சரியல்லை, வேறு திட்டம் தேவை. The Scheme must be modified or cancelled என்று அவர்கள் கேட்பார்களானால், அதன் பேரில் பெட்டு கமிஷனர் தலைமிடுவதுதான் சரியேயாறாய், ஒரு அதிகாரி தன்னிட்டப்படி திட்டத்தை மாற்றுவது பெரிய அதிகாரத்தை ஒரு அதிகாரியை நம்பிக் கொடுப்பதாகும். அப்படிக் கொடுப்பது சரியல்ல. ஏனென்றால், இன்றைக்கு மதத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் அதிகாரிகளாக இருக்கலாம். நாளைக்கு நம்பிக்கை இல்லாத வர்களும் அதிகாரிகளாக வரக்கூடும். குடியாத்தம் தொகுதி அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், ஒருவர் நம்பிக்கை உள்ளவரா, இல்லையா என்று கண்டுபிடிப்பது கஷ்டம். விபூதி அணிந்தவர் நம்பிக்கை உள்ளவரா, நாமாக போட்டுக்கொண்டிருப்பவர் நம்பிக்கையுள்ளவரா, ஒன்றும் போடாமல் இருந்துகொண்டே நம்பிக்கை உள்ளவரா, நம்பிக்கை உள்ளவர், நம்பிக்கை உள்ளவர் என்று சொல்லிக்கொண்டே மோசம் செய்வார் நம்பிக்கை உள்ளவரா என்று பார்ப்பது கஷ்டம். திட்டத்தை மாற்ற அதிகாரம் அதிகாரிகள் கையில் கொடுக்காமல், டிரஸ்டிகளாகச் சேர்ந்து, ‘எங்களுடைய ஸ்கீம் சரியில்லை, மாற்றிக் கொடுக்கவேண்டும்’ என்று மனுப் போட்டால், அதன்பேரில் விசாரணைக்குக் கொண்டுவருந்து அதற்குப் பிறகு திட்டத்தை மாற்ற அதிகாரம் இருக்கவேண்டுமே யோழும், பெட்டு கமிஷனராக எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் மாற்றுவதற்கான அதிகாரம் கொடுக்கக்கூடாது என்று மிகத் தாழ்மையுடன் கணம் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்ல நான் விருப்பபடுகிறேன்.

இதைவிடப் பெரும் சங்கடமான நிலைமை, கோயில் சொத்துக்களுக்கு இருக்கிறது. அதாவது, கோயிலுக்குச் சொந்தமான மனைகளின் பேரில் ஒடு கட்டியாய்விட்டது. ஒரு ரூபாய் இரண்டு ரூபாய் என்று அந்த மனைகளுக்காக வரி கட்டிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதையும் கொடுக்காமல் நாமம் போகுவேர்களும் இருக்கிறார்கள். ஒரு ரூபாய்

4th September 1959]

[Srimathi T. N. Anandanayaki]

இளைஞர் ரூபாயும் வந்து சேருவது இல்லை என்பதற்காக தட்டிடம், கட்டிய பின்னர் அதை டிட்டத்துத் தன்னு என்று சொல்லுவதும் தவறு. வரியை எடுப்பதும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. கொடுக்க வேண்டிய வரியை முழங்காகக் கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதனால் கோயிலுக்கு வருமானம் குறைந்துவிட்டது. பக்து ரூபாயில் நடந்து கொண்டிருந்த திருமிழாவை இப்பொழுது நடத்துவதற்கு ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகிறது. ஆனால், வருமானம் மட்டும் அந்தப் பத்து ரூபாயிலேயே நின்றுகொண்டிருக்கிறது.

இந்தச் சங்கதத்தில் மாட்டிக்கொண்டிருப்பதை விட அந்த மனையை விற்று அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு கோயிலுக்குச் செலவிடலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரு ரூபாய்க்கு கருமசங்கப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதை விட விற்றுவது சொக்கு சேர்க்கலாம் போல் இருக்கிறது. ஆனால், இதிலே யும் கஸ்டம் என்னென்றால், நகர்களைப் பொறுக்க மட்டிலும், விடுதென்னால் ப்ரோடக்ஷன்-ஆக்ட் என்கூட்டத்தை நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதன்படி தாமு சொத்துக்களை, ஆவய சொத்துக்களை விற்க வேண்டுமென்றால் அந்தச் சொத்துக்களின் பேரில் ஈடு காட்டி வாங்கிக்கொள்கிறேன் என்று இக்டூ, ஏழு வருஷங்களிலே என்ன விலை இருந்ததோ அதைக் கணக்கொடுக்க, சராசரி விலை பார்க்கு, அந்த விலைக்கு மதிப்பிட்டு எடுத்துக்கொண்டு போகிறேன் என்கிறார்கள். புசா வாக்கத்திலே கோயில் நிலத்திலே ஒரு க்ரெனன்டு வேண்டுமென்றாலும் கூட அது நாலாயிரம் ஜூயாயிரம் ரூபாய் கொடுத்தாலும் கிடைப்பது கஸ்டமாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலத்தை விற்க தொட்டிடக்கும் மற்றவற்றுக்கும் வரிகுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வரியைச் சரியாகக் கொடுக்காமலிருக்கும்போது, ‘வரியைச் சரியாகக் கொடுக்கா விட்டால், நிலத்திலிருந்து காலி செய்யுங்கள்’ என்று கேட்டால், விட்டுதென்னால் ப்ரோடக்ஷன்-ஆக்ட் இருக்கிறது; அதன்படி எனக்கு விலை போட்டுக் கொடுக்கால் என்று கேட்க, வந்துவிடார். கழிவெனர் ஏற்படுக்கிப் பார்த்ததில், ஒரு கிரெனன்டு விலை ரூபாய் 800-க்கு வந்துவிடுகிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன? அக்கம் பக்கத்தில் ஸ்டாம்ப் பக்கக்காகப் பயந்துகொண்டு, சொத்தின் மதிப்பைக் குறைத்து விலை போட்டு விற்றுக்கொள்கிறார்கள்; வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். ஜூயாயிரம் ரூபாய் பெறுமான சொத்தை ஆயிரம் ரூபாய்க்கு விற்றதாக ஸ்டாம்ப் செலவுக்காக அப்படி எல்லாம் டாகுமென்ட் எழுதிக்கொள்கிறார்கள். விட்டுதென்னால் ப்ரோடக்ஷன் சட்டத்தின்படி, அக்கம் பக்கத்தில் சொத்துக்கள் விற்ற பழைய தஸ்தாவேலிகளைப் பாரித்து, அநன் பேரில் சராசரி போட்டுப் பார்த்து, அந்த விலைக்குக் கோயில் நிலம் விலைக்குக் கேட்கப்படுகிறது. ஸ்டாம்ப் செலவுக்குப் பயந்து, அக்கம் பக்கத்தில் இப்படிப்பட்ட தவறு ஏற்படுவதால், சொத்துக்களின் விலை குறைந்து, அதன் பொருட்டு கோயில் நஷ்டப்படுகிறது. ஜூயாயிரம் ரூபாய்க்கு விற்கவேண்டிய ஒரு க்ரெனன்டு மனை, எண்ணாறு ரூபாய்க்கு விற்கவேண்டுமென்றால், அதை யார் பொறுத்திருக்க முடியும்? ஆண்டவன்தான் அதைப் பொறுத்திருக்க முடியுமெதவிர, ஆசாமி அதைப் பொறுத்துக்கொண்டு சம்மா இருக்கமாடான். ஆண்டவன் தலையிலே எதைப் போட்டாலும் வாங்கிக்கொள்வார் என்ற காரணத்தால் ஜூயாயிரம் ரூபாய் பெறுமானம் உள்ள சொத்தை என்னாறு ரூபாய்க்கு விற்கிறோம் என்று இஷ்டப்படியெல்லாம் சொன்னால், இது எந்த நியாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுவருகிறது என்று கணம் அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆண்டவனுக்கு வாய் இல்லையென்றால், அரசாங்கம் இருந்து அதைப் பாதிக்காத முறையில் செய்யாவிட்டால் என்ன இருக்கிறது? கனம் அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளுவது என்னென்றால், கோயில் சொத்தைப் பொறுத்த மட்டிலாவது, விட்டு பளிக் கூக்ஷனிலே விவேதற்கு இந்தச் சட்டத்தில் வகை செய்ய வேண்டும். இப்படி அநியாய விலைக்கு யாராவது வாங்கிக்கொண்டு போகட்டும் என்று செத்தவர்கள் தாங்கள் சேர்த்து வைத்த சொத்தை ஆண்டவன் மேலே எழுதி வைத்துவிடுச் செத்தார்கள்? தொடர்ந்து

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [4th September 1959]

நல்ல காரியங்கள் நடக்க வேண்டும், நம் சொத்து அதற்குப் பயன்பட வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தினால் கொடுத்திருப்பார்களே ஒழிய, இடையிலே, என்ன பரம்பரையிலே, என்ன ஜாதியிலே வந்தார் என்று தெரியாதவர்கள் கூட, ஐயாயிரம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சொத்தை எண்ணாறு ரூபாய்க்கு ஏப்பம் விட சேத்தவன் சொத்தை வைத்துவிட்டு சாகவில்லை. எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு சேர்த்த சொத்தை நல்ல எண்ணத் துடன் உண்வனை நம்பி எழுதி வேண்டுமென்று இடையிலே பறித்துக்கொண்டு போகும் அளவிலே சட்டம் இருக்குமானால், அந்தச் சட்டத்தை இந்தச் சொத்தைப் பொறுத்தவரையில் நிறுத்திவிட வேண்டும். கோயில் சொத்தைப் பொறுத்த மட்டில் விடி டெண்டஸ் ப்ரொடக்ஷன் சட்டம் கட்டுப்படுத்தாமல் அந்தச் சொத்தை நேரடியாக எல்லம் போட்டு, யார் அதற்கு அதிக விலை கேட்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அந்தச் சொத்தை விற்கும்படியான நிலை ஏற்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், ஆண்டவன மேல் ஆவச இருக்கிறவர்கள், அதிக விலை கொடுத்துக் கூட வாங்கலாம்; அத்தகைய குழந்தைப்பக் கொண்டுவர வேண்டுமேயொழிய, ரூபாய் 800-க்கும், ரூபாய் 600-க்கும் ஐயாயிரம் ரூபாய் பெறுமான சொத்தை விற்றுத் தா என்று சொன்னால், அது நியாய விரோதமானது, விந்து மதத்திற்கே மாபெரும் தவறை இழைக்கக் கூடியது என்று நன்றாக கொள்ளுகிறேன். கணம் அமைச்சர் அவர்கள் இதைச் சிந்தித்துப் பார்த்து, கோயில் சொத்தைப் பொறுத்தவரையில், விடி டெண்டஸ் ப்ரொடக்ஷன் சட்டம் கட்டுப்படுத்தக்கூடாதென்று செய்துவிட்டால், அதுவே நாம் ஆண்டவனுக்குச் சேவை செய்ததற்கு ஒரு அறிகுறியாக இருக்கும். அதிலே கணம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றப்படி திருத்தங்கள் வரும்போது மிகுநிக் கருத்துக்களையும் பேசிக்கொள்ளலாம் என்று கருதி என்றும்யது வார்த்தையை முடித்த கொள்கிறேன்.

1-25 p.m. DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules and Orders.

90 Amendment to Notification S.R.O. No. 1-1777 of 1959, dated 13th March 1959 under the Madras Prohibition Act, 1937, issued in G.O. Ms. No. 2249, Home, dated 6th August 1959. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

B.—Reports, Notifications and other papers.

50 Notification issued with G.O. Ms. No. 2059, Home, dated 21st July 1959, under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931. [Laid on the table of the House under sub-section (1) of section 11 of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

51 Notification issued with G.O. Ms. No. 1884, Home, dated 22nd February 1959 under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931. [Laid on the table of the House under sub-section (1) of section 11 of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

4th September 1959]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 137 asked by Sri K. Vina akam at the meeting of the Legislative Assembly held on 4th September 1959, page 375 supra.]

FORM OF LICENCE UNDER THE MADRAS SUGAR DEALERS' LICENSING ORDER, 1959, AND THE CONDITIONS THERE UNDER.

Licence No.

1. Subject to the provisions of the Madras Sugar Dealers' Licensing Order, 1959 and to the terms and conditions of this licence is hereby authorised to purchase, sell, or store for sale of sugar.

2. (i) The licensee shall carry on the aforesaid business at the following place :—

(ii) The stocks of sugar in which the aforesaid business is to be carried on shall not be stored at any place other than any of the godowns mentioned below :—

3. (i) The licensee shall maintain a register of daily accounts for sugar showing correctly—
 (a) The opening stock on each day;

(b) the quantities received on each day showing the place from where and the source from which received;

(c) the quantities delivered or otherwise removed on each day showing the places of destination, and
 (d) the closing stock on each day.

(ii) The licensee shall complete his accounts for each day on the day to which they relate, unless prevented by reasonable cause, the burden of proving which shall be upon him.

(iii) Separate registers shall be maintained for Khandsari sugar.

4. The licensee shall submit to the licensing authority concerned a true return, in Form 'C' of the stocks, receipts and deliveries of each of the sugar every fortnight (1st to 15th and 16th to end of the month), so as to reach him within five days after the close of the fortnight.

5. The licensee shall issue to every customer a correct receipt or invoice, as the case may be, giving his own name, address and licence number, the name, address and licence number if any, of the customer, the date of transaction, the

[4th September 1959]

quantity sold, the price per maund and the total amount charged and shall keep a duplicate of the same to be available for inspection on demand by the licensing authority or any officer authorised by him in this behalf.

6. The licensee shall give all facilities at all reasonable times to the licensing authority or any officer authorised by the Government for the inspection of his stocks and accounts at any shop, godown or other place used by him for the storage, sale or purchase of sugar and for the taking of samples of sugar for examination.

7. The licensee shall comply with any direction that may be given to him by the Government or the licensing authority in regard to purchase, sale and storage for sale of sugar and in regard to the language in which the register, returns, receipts and invoices mentioned in paragraphs 3, 4 and 5 shall be written and the authentication and maintenance of the register mentioned in paragraph 3.

8. This licence shall be attached to any application for renewal.

9. This licence shall be valid up to the

Place :

Date :

Signature of the Officer issuing the licence.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

4th September 1956

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 142 asked by Sri T. L. Sasivarna Thevar at the meeting of the Legislative Assembly held on 4th September 1959, page 379 supra.]

Extent of dry and wet lands purchased for State Seed Farms by the Government and their cost.

Name of the district. (1)	Name of the village (nature of Farm). (2)	Extent of lands (acres).		Cost. (Rs.) (5)
		Wet. (3)	Dry. (4)	
Tanjore	Deevambalpattinam (Twin) ..	51.63	1.58	95,224-47
	Maruthanthanallur (Single) ..	27.65	2.37	76,673-71
	Keeranthi (Twin) ..	52.87	1.51	76,326-43
	Kanjikudikadu (Twin) ..	51.29	..	1,74,222-37
	Nagamangalam (Twin) ..	50.67	2.02	1,34,520-60
	Nedumbalam (Twin) ..	49.82	..	92,636-00
	Sakkottai (Single) ..	26.44	4.38	68,500-00
South Arcot	Sethiathepe (Twin) ..	2.51	44.47	33,162-33
	Vandrayampatti (Twin) ..	46.29	..	86,873-81
	Vanur (Twin) ..	49.50	0.14	*
North Arcot	Athiyandal (Twin) ..	26.01	23.43	1,12,647-00
Tiruchirappalli	Tiruvarankulam (Single) ..	28.76	19.21	48,218-75
Nilgiris	Nanjanad (Twin)	51.00	1,51,500-00
Chingleput	Uthukettai (Single) ..	0.80	22.70	57,872-81
	Sirukaveripakkam (Twin)	50.37	41,712-81
	Kolandalur (Twin)	50.72	1,21,886-00
Coimbatore	Kannampalayam (Twin)	18.00	*

* **NOTE.—(i)** In respect of the State Seed Farms at Kannampalayam (Coimbatore district) and Vanur (South Arcot district) compensation amounts have not yet been fixed and the matter is under the consideration of the Government.

(ii) In Kannampalayam village, 24.17 acres of garden lands are also proposed to be acquired.

[4th September 1959]

APPENDIX III.

[Vide item V (4) on page 426 supra.]

THE MADRAS HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE ENDOWMENTS BILL, 1959 (L.A. BILL NO. 7 OF 1959).

*Note.—The changes made are sidelined or underlined and the portions omitted are indicated by dots.**A Bill to amend and consolidate the law relating to the administration and governance of Hindu Religious and Charitable Institutions and Endowments in the State of Madras.*

WHEREAS it is expedient to amend and consolidate the law relating to the administration and governance of Hindu Religious and Charitable Institutions and Endowments in the State of Madras; BE it enacted in the Tenth Year of the Republic of India, as follows :—

CHAPTER I—PRELIMINARY.

1. Short title, extent, application and commencement.—(1) This Act, may be called the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

(3) It applies to all Hindu Public Religious institutions and endowments except the Incorporated Devaswoms and Unincorporated Devaswoms.

Explanation.—In this sub-section, Hindu public religious institutions and endowments do not include Jain religious institutions and endowments.

(4) (a) The provisions of this Act except the provisions of—

(i) sub-section (4) of section 92 in so far as that sub-section relates to Consultative Committees and sub-committees thereof, and

(ii) clause (xxi) (b) of sub-section (2) of section 116, shall come into force, on such date as the Government may, by notification, appoint and different dates may be appointed for different areas and for different provisions of this Act.

(b) The provisions of sub-section (4) of section 92 in so far as that sub-section relates to Consultative Committees and sub-committees thereof and of clause (xxi) (b) of sub-section (2) of section 116 shall be deemed to have come into force on the 28th November 1958.

2. Power to extend Act to Jain Religious Institutions and Endowments.—(1) The Government may, by notification, extend to Jain public religious institutions and endowments, all or any of the provisions of this Act and of any rules made thereunder and thereupon, the provisions so extended shall apply to such institutions and endowments

4th September 1959.]

Provided that before issuing such a notification, the Government shall publish in the *Fort St. George Gazette*, a notice of their intention to do so, fix a period which shall not be less than two months from the date of publication of the notice, for the persons interested in the institutions and endowments concerned to show cause against the issue of the notification, and consider their objections, if any.

(2) In this Act, wherever the word 'Hindu' occurs, it shall, in respect of Jain public religious institutions and endowments to which the provisions of this Act have been extended under sub-section (1), be construed to mean 'Jain', unless the context otherwise requires.

3. Power to extend Act to Charitable Endowments.—(1) Where the Government have reason to believe that any Hindu or Jain public charitable endowment is being mismanaged, they may direct the Commissioner to inquire, or to cause an inquiry to be made by any officer authorized by him in this behalf, into the affairs of such charitable endowment and to report to them whether, in the interests of the administration of such charitable endowment, it is necessary to extend thereto all or any of the provisions of this Act and of any rules made thereunder.

(2) The Commissioner or the officer authorized by him under sub-section (1) shall, while making an inquiry under that sub-section, have all the powers of a Civil Court under the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), for the purposes of enforcing the attendance of witnesses and compelling the production of books, accounts, documents, securities, cash and other properties belonging to or in the custody of such charitable endowment and shall follow the procedure applicable under the said Code in regard to recording of evidence and hearing of parties.

(3) If, after considering the report of the Commissioner submitted under sub-section (1), the Government are satisfied that such charitable endowment is being mismanaged and that, in the interests of the administration of such charitable endowment, it is necessary to extend thereto all or any of the provisions of this Act and of any rules made thereunder, they may, by notification, extend to such charitable endowment the said provisions, and thereupon, the provisions so extended shall apply to such charitable endowment as if it were a specific endowment :

Provided that before issuing such a notification, the Government shall publish in the *Fort St. George Gazette*, a notice of their intention to do so, specifying the reasons for the action proposed to be taken by them and fixing a period which shall not be less than two months from the date of publication of the notice, for the persons interested in the endowment concerned to show cause against the issue of the notification and consider their objections, if any.

[4th September 1959]

(4) Notwithstanding anything contained in the section, the Government may, on application made by the trustee of any Hindu or Jain public charitable endowment, or where there are more trustees than one, then by those trustees or a majority of them and with the concurrence of the trustee or trustees making the application, extend, by notification, to such charitable endowment all or any of the provisions of this Act and of any rules made thereunder, and thereupon, the provisions so extended shall apply to such charitable endowment as if it were a specific endowment.

4. Exemptions.—The Government may, by notification, exempt from the operation of any of the provisions of this Act or of any rules made thereunder any religious institution or religious or charitable endowment or vary or cancel any such exemption :

Provided that before such exemption is varied or cancelled, the person affected shall be given a reasonable opportunity of showing cause against such variation or cancellation.

5. Certain Acts not to apply to Hindu Religious Institutions and Endowments.—The following enactments shall cease to apply to Hindu religious institutions and endowments, namely :—

(a) The Madras Endowments and Escheats Regulation, 1817 (Madras Regulation VII of 1817);

(b) the Religious Endowments Act, 1863 (Central Act XX of 1863);

(c) the Charitable Endowments Act, 1890 (Central Act VI of 1890);

(d) the Charitable and Religious Trusts Act, 1920 (Central Act XIV of 1920); and

(e) sections 92 and 93 of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908).

6. Definitions.—In this Act, unless the context otherwise requires—

(1) “Advisory Committee” means the Committee constituted by the Government under sub-section (1) of section 7;

(2) “Area Committee” means, in relation to any temple or specific endowment, the Area Committee constituted under this Act and exercising powers and discharging duties in respect of such temple or specific endowment :

Provided that in respect of the transferred territory, the powers and duties of the Area Committee shall, until the date of the constitution of the Kanyakumari Devaswom Board under Chapter II of the Travancore-Cochin Hindu Religious Institutions Act, 1950 (Travancore-Cochin Act XV of 1950), be exercised and discharged by such authority or officer, as may be specified by the Government and after the date of the constitution of such Board, such Board shall be deemed to be the Area Committee.

4th September 1959]

(3) "Assistant Commissioner" means an Assistant Commissioner appointed under section 9;

(4) "Board" means the Board constituted under section 10 of the Madras Hindu Religious Endowments Act, 1926 (Madras Act II of 1927);

(5) "charitable endowment" means all property given or endowed for the benefit of, or used as of right by, the Hindu or the Jain community or any section thereof, for the support or maintenance of objects of utility to the said community or section, such as rest-houses, choultries, patasalas, schools and colleges, houses for feeding the poor and institutions for the advancement of education, medical relief and public health or other objects of a like nature; and includes the institution concerned;

(6) "Commissioner" means the Commissioner appointed under section 9;

(7) "Court" means—

(i) in relation to a math or temple situated in the Presidency town, the Madras City Civil Court;

(ii) in relation to a math or temple situated elsewhere, the Subordinate Judge's Court having jurisdiction over the area in which the math or temple is situated, or if there is no such Court, the District Court having such jurisdiction;

(iii) in relation to a specific endowment attached to a math or temple, the Court which would have jurisdiction as aforesaid in relation to the math or temple.

(iv) in relation to a specific endowment attached to two or more maths or temples, any Court which would have jurisdiction as aforesaid in relation to either or any of such maths or temples;

(8) "Deputy Commissioner" means a Deputy Commissioner appointed under section 9;

(9) "executive officer" means a person who is appointed to exercise such powers and discharge such duties appertaining to the administration of a religious institution as are assigned to him by or under this Act or the rules made thereunder or by any scheme settled or deemed to have been settled under this Act;

(10) "Government" means the State Government;

(11) "hereditary trustee" means the trustee of religious institution, the succession to whose office devolves by hereditary right or is regulated by usage or is specifically provided for by the founder, so long as such scheme of succession is in force;

(12) "Incorporated Devaswoms" means the Devaswoms mentioned in Schedule I to the Travancore-Cochin Hindu Religious Institutions Act, 1950 (Travancore-Cochin Act XV of 1950);

[4th September 1959]

(13) "math" means a Hindu religious institution with properties attached thereto and presided over by a person, the succession to whose office devolves in accordance with the direction of the founder of the institution or is regulated by usage and—

(i) whose duty it is to engage himself in imparting religious instruction or rendering spiritual service; or

(ii) who exercises or claims to exercise spiritual headship over a body of disciples;

and includes places of religious worship or instruction which are appurtenant to the institution;

Explanation.—Where the headquarters of a math are outside the State but the math has properties situated within the State, control shall be exercised over the math in accordance with the provisions of this Act, in so far as the properties of the math situated within the State are concerned;

(14) "non-hereditary trustee" means a trustee who is not a hereditary trustee;

(15) "person having interest" means—

(a) in the case of a math, a disciple of the math or a person of the religious persuasion to which the math belongs;

(b) in the case of a temple, a person who is entitled to attend at or is in the habit of attending the performance of worship or service in the temple, or who is entitled to partake or is in the habit of partaking in the benefit of the distribution of gifts thereat;

(c) in the case of a specific endowment a person who is entitled to attend at or is in the habit of attending the performance of the service or charity, or who is entitled to partake or is in the habit of partaking in the benefit of the charity;

(16) "religious charity" means a public charity associated with a Hindu festival or observance of a religious character, whether it be connected with a math or temple or not;

(17) "religious endowment" or "endowment" means all property belonging to or given or endowed for the support of maths or temples, or given or endowed for the performance of any service or charity of a public nature connected therewith or of any other religious charity; and includes the institution concerned and also the premises thereof; but does not include gifts of property made as personal gifts to the archaka, service-holder or other employee of a religious institution;

Explanation (1).—Any inam granted to an archaka, service-holder or other employee of a religious institution for the performance of any service or charity in or connected with a religious institution shall not be deemed to be a personal gift to the archaka, service-holder or employee but shall be deemed to be a religious endowment.

4th September 1959.]

Explanation (2).—All property which belonged to, or was given or endowed for the support of a religious institution, or which was given or endowed for the performance of any service or charity of a public nature connected therewith or of any other religious charity shall be deemed to be a “ religious endowment ” or “ endowment ” within the meaning of this definition, notwithstanding that, before or after the date of the commencement of this Act, the religious institution has ceased to exist or ceased to be used as a place of religious worship or instruction or the service or charity has ceased to be performed :

Provided that this Explanation shall not be deemed to apply in respect of any property which vested in any person before the 30th September 1951, by the operation of the law of limitation.

(18) “ religious institution ” means a math, temple or specific endowment;

(19) “ specific endowment ” means any property or money endowed for the performance of any specific service or charity in a math or temple, or for the performance of any other religious charity, but does not include an inam of the nature described in Explanation (1) to clause (17);

Explanation (1).—Two or more endowments of the nature specified in this clause, the administration of which is vested in a common trustee, or which are managed under a common scheme settled or deemed to have been settled under this Act shall be construed as a single specific endowment for the purposes of this Act :

Explanation (2).—Where a specific endowment attached to a math or temple is situated partly within the State and partly outside the State, control shall be exercised in accordance with the provisions of this Act over the part of the specific endowment situated within the State;

(20) “ temple ” means a place by whatever designation known, used as a place of public religious worship, and dedicated to, or for the benefit of, or used as of right by, the Hindu community or any section thereof, as a place of public religious worship;

Explanation.—Where a temple situated outside the State has properties situated within the State, control shall be exercised over the temple in accordance with the provisions of this Act, in so far as the properties of the temple situated within the State are concerned;

(21) “ transferred territory ” means the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district;

(22) “ trustee ” means any person or body by whatever designation known in whom or in which the administration of a religious institution is vested, and includes any person or body who or which is liable as if such person or body were a trustee.

[4th September 1959]

(23) "Unincorporated Devaswoms" means the Devaswoms mentioned in Schedule II to the Travancore-Cochin Hindu Religious Institutions Act, 1950 (Travancore-Cochin Act XV of 1950).

7. Constitution of Advisory Committee.—(1) The Government may constitute for the State of Madras a Committee called the Advisory Committee consisting of—

(i) the Minister in charge of Hindu Religious Institutions and Endowments, who shall be the Chairman, ex-officio;

(ii) the Secretary to the Government in the Department in charge of Hindu Religious Institutions and Endowments, ex-officio;

(iii) the Commissioner, ex-officio; and

(iv) twelve non-officials professing the Hindu religion appointed by the Government.

(2) The Secretary to the Government referred to in clause (ii) of sub-section (1), or such other officer as may be nominated by the Government in this behalf from time to time shall be the Secretary to the Advisory Committee.

(3) The term of office of the members referred to in clause (iv) of sub-section (1) shall be three years or such shorter period as the Government may fix.

(4) The functions of the Advisory Committee shall be—

(a) to make recommendations to the Government in respect of such matters as may be prescribed; and

(b) to advise the Government in respect of such matters as may be referred by the Government to the Committee.

(5) If there is a difference of opinion among the members of the Advisory Committee, the decision of the majority of the members present shall prevail :

Provided that when their opinion is equally divided, the Chairman shall have and exercise a casting vote.

(6) (a) A member referred to in clause (iv) of sub-section (1) may, at any time by notice in writing to the Collector, resign his office. But he shall continue in office until the appointment of a successor.

(b) A casual vacancy created by the resignation of a member under clause (a) or otherwise shall be filled up by fresh appointment.

CHAPTER II—THE COMMISSIONER AND OTHER CONTROLLING AUTHORITIES.

8. Authorities under Act.—There shall be the following classes of authorities under this Act, namely :—

(a) The Commissioner;

(b) Deputy Commissioners;

(c) Assistant Commissioners; and

(d) Area Committees.

4th September 1959]

9. Government to appoint Commissioner, etc.—(1) The Government shall appoint the Commissioner and such number of Deputy and Assistant Commissioners as they think fit.

(2) (a) Appointment to the post of Commissioner shall be by transfer from among the members of the Madras State Higher Judicial Service or of any other service or by direct recruitment.

(b) Appointment to the post of Deputy Commissioner shall be by transfer from among the members of the Madras State Judicial Service or of any other service or by direct recruitment.

(c) Where the post of the Commissioner is not held by a member of the Madras State Higher Judicial Service, at least one of the posts of Deputy Commissioners shall be held by a member of the Madras State Judicial Service.

10. Commissioner, etc., to be Hindus.—The Commissioner, every Deputy or Assistant Commissioner and every other officer or servant appointed to carry out the purposes of this Act, by whomsoever appointed, shall be a person professing the Hindu religion, and shall cease to hold office as such when he ceases to profess that religion.

11. Commissioner to be Corporation Sole.—The Commissioner shall be a Corporation Sole and shall have perpetual succession and a common seal and may sue and be sued in his corporate name.

12. Commissioner, etc., to be servants of Government.—(1) The Commissioner, Deputy Commissioners, Assistant Commissioners and other officers and servants including executive officers of religious institutions employed for the purposes of this Act shall be servants of the Government and their salaries, allowances, pensions and other remuneration shall be paid in the first instance out of the Consolidated Fund of the State. The costs, charges and expenses other than those referred to in section 93 incurred by the Area Committees and the cost of auditing the accounts of religious institutions shall also be paid in the first instance out of the Consolidated Fund of the State.

(2) (a) The Commissioner shall, out of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Administration Fund, repay to the Government sums paid by the Government under sub-section (1).

(b) The Commissioner shall recover from the religious institution concerned the salaries, allowances, pensions and other remuneration paid to the executive officers of religious institutions and credit the amount so recovered to the fund mentioned in clause (a).

[4th September 1959]

13. Delegation to Deputy Commissioners.—(1) The Commissioner shall, with the previous approval of the Government, specify the area within which each Deputy Commissioner, if there is more than one, shall exercise the powers conferred and discharge the duties imposed by this Act or the rules made thereunder on a Deputy Commissioner as such.

(2) The Commissioner may delegate any of the powers conferred or duties imposed on him by this Act or the rules made thereunder [including the powers and duties of an Assistant Commissioner which may be exercised by the Commissioner under the proviso to sub-section (2) of section 14 but not including the powers and duties of the Commissioner under sections 21, 22, 46, 47, 59, 69, 72 or sub-section (2) of section 92], in respect of any area or of any class or group of institutions in the State or any area therein to a Deputy Commissioner subject to such restrictions and control as the Government may, by general or special order, lay down and subject also to such limitations and conditions, if any, as may be specified in the order of delegation.

14. Territorial jurisdiction and powers and duties of Assistant Commissioners.—(1) The Commissioner shall, with the previous approval of the Government divide the State into divisions, each of which shall be in the charge of an Assistant Commissioner.

(2) An Assistant Commissioner shall exercise the powers conferred and discharge the duties imposed on him by this Act or the rules made thereunder in respect of his division :

Provided that the Commissioner may, by order in writing, declare that the exercise and discharge of all or any of such powers and duties shall be subject to such exceptions, limitations and conditions as may be specified in the order, and may himself exercise or discharge any power or duty so excepted.

(3) The Commissioner may delegate to an Assistant Commissioner any of the powers conferred or duties imposed on the Commissioner by this Act or the rules made thereunder [other than the powers and duties referred to in sections 21, 22, 46, 47, 59, 69, 72 or sub-section (2) of section 92] in respect of the division of the Assistant Commissioner or of any institutions or any class or group of institutions in that division, subject to such restrictions and control as the Government may, by general or special order, lay down and subject also to such limitations and conditions, if any, as may be specified in the order of delegation.

15. Area Committees.—(1) The Government, by notification,—

(a) shall constitute an Area Committee for all temples situated in an Assistant Commissioner's division or part thereof other than temples included in the list published under section 46,

4th September 1959.]

(b) may vary the strength or jurisdiction of any Area Committee, or

(c) may abolish any Area Committee :

Provided that before the issue of a notification under clause (b) or clause (c), the Government shall communicate to the Commissioner and the Area Committee concerned, the grounds on which they propose to do so, fix a reasonable period for the Commissioner or the Area Committee to show cause against the proposal and consider their suggestions and objections, if any.

(2) An Area Committee shall exercise the powers conferred and discharge the duties imposed on it by this Act or the rules made thereunder in respect of—

(i) the temples for which it is constituted,

(ii) the specific endowments attached to such temples, other than the specific endowments included in the list published under section 46, and

(iii) the charitable endowments to which the provisions of this Act have been extended under section 3 :

Provided that where a specific endowment is attached to two or more temples comprised within the jurisdiction of two or more Area Committees, or where a charitable endowment to which the provisions of this Act have been extended under section 3 consists of properties situated within the jurisdiction of two or more Area Committees, the Commissioner shall decide as to which of the Area Committees shall exercise the powers and discharge the duties in respect of such specific endowment or charitable endowment :

Provided further that where a specific endowment is attached partly to one or more temples included in the list published under section 46 and partly to one or more temples not so included, only the Commissioner shall exercise the powers and discharge the duties in respect of such specific endowment.

16. Strength of Area Committee and term of office and disqualifications of members.—(1) Every Area Committee shall consist of the Chairman and not less than two and not more than four members. The Chairman and members shall be appointed by the Government.

(2) Save as otherwise expressly provided in this section, a member of an Area Committee shall be entitled to hold office for three years from the date on which his appointment is notified in the Fort St. George Gazette :

Provided that any member holding office on the date of the commencement of this Act shall continue to hold office until such date as the Government may specify in that behalf.

[4th September 1959]

(3) A person shall be disqualified for being appointed as, and for being a member of an Area Committee—

(a) if he does not profess the Hindu religion;

(b) if he is less than twenty-five and more than seventy years of age;

(c) if he is an undischarged insolvent;

(d) if he is of unsound mind or is suffering from mental defect or infirmity which would render him unfit to perform the functions and discharge the duties of a member of an Area Committee or is suffering from leprosy or any other loathsome disease;

(e) if he is a trustee of, or an office-holder or a servant attached to or a person in receipt of any emolument or perquisite from any religious institution or endowment in respect of which the Area Committee exercises powers and discharges duties or belongs to a joint Hindu family a member of which is such a trustee, office-holder or servant or a person in receipt of any such emolument or perquisite;

(f) if he is interested in a subsisting lease of any property of, or contract made with or any work being done for, any religious institution or specific endowment in respect of which the Area Committee exercises powers and discharges duties or is in arrears of any kind due by him to such religious institution or endowment;

(g) if he is employed as a paid legal practitioner on behalf of or against any religious institution or endowment in respect of which the Area Committee exercises powers and discharges duties;

(h) if he has been sentenced by a criminal court for an offence involving moral delinquency, such sentence not having been reversed or the offence pardoned;

(i) if he is already a member of another Area Committee;

(j) if he has acted adverse to the interests of any institution in respect of which the Area Committee exercises powers and discharges duties.

(4) If a member of an Area Committee—

(a) becomes subject to any of the disqualifications mentioned in sub-section (3); or

(b) resigns his seat by writing under his hand addressed to the Government his seat shall thereupon become vacant.

(5) A member of an Area Committee shall cease to hold his office if he absents himself from three consecutive meetings of the Committee within a period of two months :

Provided that when a person who has ceased to be a member by reason of such absence applies for restoration within one month from the date of the last of the three consecutive meetings, the committee may, at the meeting next after the receipt of such application, restore him to his office of member, but a member shall not be so restored more than once during his term of office.

4th September 1959]

Explanation.—A meeting adjourned for want of quorum shall be deemed to be a meeting for the purpose of this sub-section.

(6) If any question arises as to whether a member of an Area Committee has become subject to any of the disqualifications mentioned in sub-section (3), the question shall be referred for the decision of the Deputy Commissioner and his decision shall be final.

17. Secretary of Area Committee.—(1) The Assistant Commissioner of the division for which or for part of which an Area Committee is constituted, shall be its Secretary.

(2) The Secretary to the Area Committee shall have a right to take part in the discussions of the Area Committee, but he shall not have a right to vote at a meeting of that committee.

(3) Every meeting of the Committee shall be presided over by the Chairman and all questions at every meeting shall be decided by a majority of the members present and voting at the meeting and in any case of equality of votes, the Chairman shall have and exercise a second or casting vote.

(4) The Secretary shall forward to the Commissioner through the Deputy Commissioner of the division, a copy of the minutes of the proceedings of every meeting of the Area Committee within a week from the date of the meeting and he shall further bring to the notice of the Commissioner through the Deputy Commissioner, his own views in respect of any item of the proceedings of the Area Committee and suggest such action as he may consider necessary.

18. Power of Government to make rules.—The Government may make rules regarding the convening of meetings of Area Committees, the quorum for, and the conduct of business at such meetings, and all matters relating to the transaction of their business.

19. Act of Area Committee not to be invalidated by informality.—No act of an Area Committee shall be deemed to be invalid by reason only of a defect in its constitution or on the ground that the Chairman or any member thereof was disqualified for, or had ceased to hold, his office, or by reason of such act having been done during the period of any vacancy in the office of the Chairman or any member of such committee.

20. Performance of functions of Area Committee on abolition.—Where an Area Committee has been abolished under clause (c) of sub-section (1) of section 15, a new Area Committee shall be constituted within six months of its abolition and till then its powers and duties shall be exercised and discharged by the Assistant Commissioner concerned.

[4th September 1959]

21. Power of Commissioner to call for records and pass orders.—

(1) The Commissioner may call for and examine the record of any Deputy or Assistant Commissioner, of any Area Committee, or of any trustee of a religious institution other than a math or a specific endowment attached to a math in respect of any proceeding under this Act (not being a proceeding in respect of which a suit or an appeal to a Court is provided by this Act), to satisfy himself as to the regularity of such proceeding, or the correctness, legality or propriety of any decision or order passed therein.

(2) If any such decision or order has been passed by any Deputy or Assistant Commissioner or by the trustee of any religious institution other than a math or a specific endowment attached to a math and other than one included in the list published under section 46, and it appears to the Commissioner that the decision or order should be modified, annulled, reversed or remitted for reconsideration, he may pass orders accordingly.

(3) (a) If any such decision or order has been passed by any Area Committee or by the trustee of any religious institution included in the list published under section 46, the Commissioner may, if he thinks fit, remit the matter together with his observations in regard thereto, to the committee or trustee for reconsideration of the decision or order and report to the Commissioner within a time to be specified by him in this behalf.

(b) On receipt of, and after considering, such report, it shall be open to the Commissioner to modify, annul or reverse the decision or order, as revised after such reconsideration, as the case may be.

(c) If the report is not received by the Commissioner within the time specified or such further time as may be granted by him, the Commissioner may modify, annul or reverse the decision or order of the Area Committee or trustee, as the case may be.

(4) (a) The Commissioner may call for and examine the record of any trustee of a math or a specific endowment attached to a math in respect of any proceeding under this Act (not being a proceeding in respect of which a suit or an appeal to a Court is provided by this Act) to satisfy himself as to the legality of any decision or order passed therein.

(b) If any such decision or order has been passed illegally by the trustee of a math or a specific endowment attached to a math and it appears to the Commissioner that the decision or order should be modified, annulled, reversed or remitted for reconsideration, he may pass orders accordingly.

(5) The Commissioner shall not pass any order prejudicial to any party under sub-section (2) or clause (b) or clause (c) of sub-section (3), or under clause (b) of sub-section (4), without hearing him or giving him a reasonable opportunity of being heard.

4th September 1959]

(6) The Commissioner may stay the execution of any decision or order of the nature referred to in sub-section (1) or clause (a) of sub-section (4), pending the exercise of his powers under sub-section (2) or sub-section (3) of under clause (b) of sub-section (4) in respect thereof.

(7) Every application to the Commissioner for the exercise of his powers under this section shall be preferred within three months from the date on which the order or proceeding to which the application relates was communicated to the applicant.

22. Other powers of Commissioner.—(1) The Commissioner shall have power at any stage—

(a) to transfer any proceeding pending before a Deputy or an Assistant Commissioner to his own file and dispose of it himself, or

(b) to transfer it to another Deputy or Assistant Commissioner for disposal.

(2) If the Commissioner is satisfied that a Deputy or an Assistant Commissioner has failed to exercise any power or discharge any duty which he ought to have exercised or discharged, the Commissioner may himself exercise such power or discharge such duty.

(3) If the Commissioner is satisfied that an Area Committee—

(a) has failed to exercise any power or discharge any duty which it ought to have exercised or discharged, or

(b) is unable for any reason to exercise any power or discharge any duty,

the Commissioner may himself exercise such power or discharge such duty or authorize the Assistant Commissioner to do so :

Provided that in cases falling under clause (a), the Commissioner shall first fix a period for the exercise of the power or the discharge of the duty by the Area Committee and shall exercise the right conferred on him by this sub-section only if the power is not exercised or the duty is not discharged by the Area Committee within the period so fixed :

Provided further that the Commissioner shall, before taking action under clause (b), give to the Area Committee, a reasonable opportunity of showing cause against the action proposed.

(4) Notwithstanding anything contained in this Act, where the office of a Deputy or an Assistant Commissioner is vacant, the Commissioner may, until the vacancy is filled—

(a) himself exercise the powers conferred and discharge the duties imposed by this Act or the rules made thereunder on the Deputy or Assistant Commissioner, or

[4th September 1959]

(b) authorize another Deputy or Assistant Commissioner to exercise the said powers and discharge the said duties.

(5) Any party aggrieved by an order of the Commissioner under sub-section (1) (a), (2), (3) or (4) (a), not being an order against which a suit or an appeal to a Court is provided in this Act, may appeal to the Government within three months from the date of the receipt of the order by him :

Provided that the Government shall not pass any order prejudicial to any party unless he has had a reasonable opportunity of making his representations.

CHAPTER III—RELIGIOUS INSTITUTIONS.

General Provisions.

23. Powers and duties of Commissioner in respect of religious endowments.—Subject to the provisions of this Act, the administration of all religious endowments shall be subject to the general superintendence and control of the Commissioner; and such superintendence and control shall include the power to pass any orders which may be deemed necessary to ensure that such endowments are properly administered and that their income is duly appropriated for the purposes for which they were founded or exist.

24. Power to enter religious institutions.—(1) The Commissioner, or a Deputy or an Assistant Commissioner or any officer authorized by the Commissioner or the Area Committee in this behalf shall have power to enter the premises of any religious institution or any place of worship for the purpose of exercising any power conferred or discharging any duty imposed by this Act, or the rules made thereunder.

(2) If any such officer is resisted in the exercise of such power or discharge of such duty, the Magistrate having jurisdiction shall, on a written requisition from such officer, direct any police officer not below the rank of Sub-Inspector to render such help as may be necessary to enable the officer to exercise such power or discharge such duty.

(3) In entering the *sanctum sanctorum* or *pooja graha* or any other portion held specially sacred with the premises of a religious institution or place of worship, the person authorized by or under sub-section (1) or the police officer referred to in sub-section (2), shall give reasonable notice to the trustee or head of the institution and shall have due regard to the religious practice or usage of the institution.

(4) Nothing in this section shall be deemed to authorize any person who is not a Hindu to enter the premises or place referred to in this section or any part thereof.

4th September 1959]

25. Commissioner, etc., to observe appropriate forms and ceremonies.—The Commissioner, a Deputy Commissioner, an Assistant Commissioner or a member of an Area Committee and every other person exercising powers of superintendence or control under this Act, shall, so far as may be, observe forms and ceremonies appropriate to the religious institution in respect of which such powers are exercised and in the case of a math, act in conformity with the usages of the math in his dealings with the head of the math.

26. Qualifications of trustees.—(1) A person shall be disqualified for being appointed as, and for being, a trustee of any religious institution—

(a) if he does not profess the Hindu religion;

(b) except in the case of a hereditary trustee, if he is less than twenty-five and more than seventy years of age;

(c) if he is an undischarged insolvent;

(d) if he is of unsound mind or is suffering from mental defect or infirmity which would render him unfit to perform the functions and discharge the duties of a trustee or is suffering from leprosy or any other loathsome disease;

(e) if he is interested in a subsisting lease of any property of, or contract made with or any work being done for the religious institution or is in arrears of any kind due by him to such religious institution or endowment;

(f) if he is employed as a paid legal practitioner on behalf of or against the religious institution;

(g) if he has been sentenced by a criminal court for an offence involving moral delinquency, such sentence not having been reversed or the offence pardoned;

(h) if he has acted adverse to the interests of the institution.

(2) If a trustee—

(a) becomes subject to any of the disqualifications mentioned in sub-section (1); or

(b) resigns his seat by writing under his hand addressed—

(i) in the case of trustees appointed by the Area Committee, to the Assistant Commissioner, and

(ii) in any other case to the Commissioner,
his seat shall thereupon become vacant.

(3) If any question arises as to whether a trustee has become subject to any of the disqualifications mentioned in sub-section (1), the question shall be referred for the decision of the Deputy Commissioner.

[4th September 1959]

(4) If a hereditary trustee becomes subject to any of the disqualifications mentioned in sub-section (1), the Deputy Commissioner may supersede the trustee.

(5) Any person affected by an order of the Deputy Commissioner under sub-section (3) or sub-section (4) may, within one month from the date of receipt of the order by him, appeal against the order to the Commissioner.

(6) The trustee of a religious institution for which a Board of Trustees has been constituted shall cease to hold office if he absents himself from three consecutive meetings of such Board of Trustees within a period of two months:

Provided that when a person who has ceased to be a trustee by reason of such absence applies for restoration within one month from the date of the last of the three meetings, the Board of Trustees may, at the meeting next after the receipt of such application, restore him to his office of trustee; but a trustee shall not be so restored more than once during his term of office.

Explanation.—A meeting adjourned for want of quorum shall be deemed to be a meeting for the purpose of this sub-section.

27. Trustee bound to obey orders issued under Act.—The trustee of a religious institution shall be bound to obey all lawful orders issued under the provisions of this Act by the Government, the Commissioner, the Deputy Commissioner, the Area Committee or the Assistant Commissioner.

28. Care required of trustee and his powers.—(1) Subject to the provisions of the Madras Temple Entry Authorization Act, 1947 (Madras Act V of 1947), the trustee of every religious institution is bound to administer its affairs and to apply its funds and properties in accordance with the terms of the trust, the usage of the institution and all lawful directions which a competent authority may issue in respect thereof and as carefully as a man of ordinary prudence would deal with such affairs, funds and properties if they were his own.

(2) A trustee shall, subject to the provisions of this Act, be entitled to exercise all powers incidental to the provident and beneficial administration of the religious institution and to do all things necessary for the due performance of the duties imposed on him.

(3) A trustee shall not be entitled to spend the funds of the religious institution for meeting any costs, charges or expenses incurred by him in any suit, appeal or application or other proceeding for, or incidental to, his removal from office or the taking of any disciplinary action against him:

Provided that the trustee may reimburse himself in respect of such costs, charges or expenses if he is specifically permitted to do so by an order passed under section 102.

4th September 1959]

29. *Preparation of register for all institutions.*—(1) For every religious institution, there shall be prepared and maintained a register in such form as the Commissioner may direct showing—

(a) the origin and history of the institution and the names of past and present trustees and particulars as to the custom, if any, regarding succession to the office of trustee;

(b) particulars of the scheme of administration and of the *dittam* or scale of expenditure;

(c) the names of all offices to which any salary, emolument or perquisite is attached and the nature, time and conditions of service in each case;

(d) the jewels, gold, silver, precious stones, vessels and utensils and other movables belonging to the institution, with their weights and estimated value;

(e) particulars of all other endowments of the institution and of all title-deeds and other documents;

(f) particulars of the idols and other images in or connected with the institution, whether intended for worship or for being carried in processions;

(g) particulars of ancient or historical records with their contents in brief;

(h) such other particulars as may be required by the Commissioner.

(2) The register shall be prepared, signed and verified by the trustee of the institution concerned or by his authorized agent and submitted by him to the Commissioner, directly in the case of a math, through the Area Committee, in case the institution is one in respect of which the Area Committee exercises powers and discharges duties and through the Assistant Commissioner in other cases, within three months from the date of the commencement of this Act or from the founding of the institution, as the case may be, or within such further period as may be allowed by the Commissioner, the Area Committee or the Assistant Commissioner:

Provided that this sub-section shall not apply where a register so signed and verified has been submitted to—

(i) the Board before the 30th September 1951; and

(ii) the Commissioner after the 30th September 1951 and before the date of the commencement of this Act.

(3) The Area Committee or the Assistant Commissioner, if the register is submitted through it or him, may, after such inquiry as it or he may consider necessary, recommend such alterations, omissions or additions in the register as it or he may think fit.

(4) The Commissioner may, after receiving the register and the recommendations of the Area Committee or of the Assistant Commissioner with respect thereto and making such further

[4th September 1959]

inquiry as he may consider necessary, direct the trustee to make such alterations, omissions or additions in the register as the Commissioner may deem fit.

(5) The trustee shall carry out the orders of the Commissioner and then submit three copies of the register as corrected to the Commissioner for approval.

(6) One copy of the register as approved by the Commissioner shall be furnished to the trustee and one to the Area Committee or the Assistant Commissioner concerned, if any.

30. Annual verification of the register.—The trustee or his authorized agent shall scrutinize the entries in the register every year and submit to the Commissioner for his approval, directly or through the Area Committee or through the Assistant Commissioner, as the case may require, a verified statement showing the alterations, omissions or additions required in the register; and the provisions of sub-sections (3) to (6) of section 29 shall apply in relation to such statement as they apply in relation to a register.

31. Submission of register once in ten years.—The trustee or his authorized agent shall submit to the Commissioner for his approval directly or through the Area Committee or through the Assistant Commissioner, as the case may require, once in every ten years (commencing from the year in which the register required under section 29 is first submitted), a consolidated register incorporating therein all alterations, omissions and additions made or required to be made in the register submitted under section 29 and the provisions of that section shall apply to such consolidated register as if it were a register submitted under that section.

32. Trustee to furnish accounts, returns, etc.—(1) The trustee of every religious institution shall furnish to the Commissioner such accounts, returns, reports or other information relating to the administration of the institution, its funds, property or income or moneys connected therewith, or the appropriation thereof, as the Commissioner may require and at such time and in such form as he may direct.

(2) Without prejudice to the provisions contained in subsection (1), the Assistant Commissioner in the case of any religious institution other than a math and the Area Committee in the case of any religious institution in respect of which the Area Committee exercises powers and discharges duties, may require the trustee of such religious institution to furnish to him or if such accounts, returns, reports or other information relating to the administration of the institution, its funds, property or income or moneys connected therewith or the appropriation thereof and at such time and in such form as he or it may direct.

33. Inspection of property and documents.—(1) The Commissioner or any officer or other person deputed by the Commissioner in this behalf, and in the case of institutions in respect of which the Area Committee exercises powers and discharges duties any

4th September 1959]

member of the Committee authorized by it in this behalf, may with due regard to the religious practice or usage of the institution, inspect all movable and immovable property belonging to, and all records, correspondence, plans, accounts and other documents relating to any religious institution . . .

(2) It shall be the duty of the trustee of the institution concerned and all officers and servants working under him, his agent and any person having concern in the administration of the institution, to afford all such assistance and facilities as may be necessary or reasonably required in regard to any inspection made in pursuance of sub-section (1) and also to produce for inspection any movable property or document referred to in sub-section (1) and to furnish such information as may be necessary in connection with such inspection, if so required.

(3) Where in the course of such inspection, it appears that the trustee of the institution concerned, or any of the officers or servants working under him, his agent or any other person having concern in the administration of the institution, past or present, has misappropriated or fraudulently retained any money or other property or incurred irregular, illegal or improper expenditure . . . the Commissioner may, after giving notice to the trustee or person concerned to show cause why an order of surcharge should not be passed against him and after considering his explanation, if any, by order, certify the amount so lost and direct the trustee or such person to pay within a specified time such amount personally and not from the funds of the institution.

The procedure laid down in sub-sections (3) to (7) of section 90 shall apply to the recovery of the amount of surcharge.

34. Alienation of immovable trust property.—(1) Any exchange, sale or mortgage and any lease for a term exceeding five years of any immovable property, belonging to, or given or endowed for the purposes of, any religious institution shall be null and void unless it is sanctioned by the Commissioner as being necessary or beneficial to the institution :

Provided that before such sanction is accorded, the particulars relating to the proposed transaction shall be published in such manner as may be prescribed, inviting objections and suggestions with respect thereto; and all objections and suggestions received from the trustee or other persons having interest shall be duly considered by the Commissioner.

Explanation.—Any lease of the property above mentioned though for a term not exceeding five years shall, if it contains a provision for renewal for a further term (so as to exceed five years in the aggregate), whether subject to any condition or not, be deemed to be a lease for a period exceeding five years.

(2) When according such sanction, the Commissioner may impose such conditions and give such directions as he may deem

[4th September 1959]

necessary regarding the utilization of the amount raised by the transaction, the investment thereof and in the case of a mortgage, regarding the discharge of the same within a reasonable period.

(3) A copy of the order made by the Commissioner under this section shall be communicated to the Government and to the trustee and shall be published in such manner as may be prescribed.

(4) The trustee may, within three months from the date of his receipt of a copy of the order, and any person having interest may, within three months from the date of the publication of the order, appeal to the Government to modify the order or set it aside.

(5) Nothing contained in this section shall apply to the inams referred to in section 41.

35. Authority of trustee to incur expenditure for securing health, etc., of pilgrims and worshippers and for training of archakas, etc.—(1) The trustee of a religious institution may, out of the funds in his charge, after making adequate provision for the purposes referred to in sub-section (2) of section 86, incur expenditure—

(a) on arrangements for securing the health, safety or convenience of disciples, pilgrims or worshippers resorting to the institution; and

(b) for the training of archakas, adhyapakas, vedaparayanikas and othuvars.

(2) In incurring such expenditure, the trustee of the religious institution other than a math or a specific endowment attached to a math shall be guided by such general or special instructions as may be given by the Commissioner, and in the case of any institution in respect of which an Area Committee exercises powers and discharges duties, also by such Committee.

36. Utilization of surplus funds.—With the previous sanction of the Commissioner, and subject to such conditions and restrictions as may be prescribed, the trustee of a religious institution, may appropriate for any of the purposes specified in sub-section (1) of section 66—

(i) any portion of the accumulated surplus of such institution, and

(ii) if, after making adequate provision for the purposes referred to in sub-section (2) of section 86 and also for the arrangements and the training referred to in sub-section (1) of section 35, there is a surplus in the income of the institution for any year, any portion of such surplus:

Provided that the trustee shall in appropriating the surplus under this section, give preference to the purposes specified in items (a) to (g) of sub-section (1) of section 66:

4th September 1959]

Provided further that, before according the sanction under this section, the Commissioner shall publish the particulars relating to the proposal of the trustee in such manner as may be prescribed, invite objections and suggestions with respect thereto and consider all objections and suggestions received from persons having interest :

Provided also that the sanction aforesaid shall be published in such manner as may be prescribed :

Provided also that nothing in this section shall prevent the trustee of a math or of a specific endowment attached to a math from utilizing the surplus referred to in this section in such manner as he deems fit.

37. Appeals.—Any person aggrieved by a decision of the Commissioner under section 36 may, within ninety days from the date of the decision, appeal to the Government.

38. Enforcement of service or charity in certain cases.—(1) Where a specific endowment attached to a math or temple consists merely of a charge on property and there is failure in the due performance of the service or charity, the trustee of the math or temple concerned may require the person in possession of the property on which the endowment is a charge, to pay the expenses incurred or likely to be incurred in causing the service or charity to be performed otherwise. In default of such person making payment as required, the Commissioner in the case of a specific endowment attached to a math, and the Deputy Commissioner in the case of a specific endowment attached to a temple, may, on the application of the trustee and after giving the person in possession, a reasonable opportunity of stating his objections in regard thereto, by order determine the amount payable to the trustee.

(2) Where the person in possession of the property on which the endowment is a charge is not the person responsible in law for the performance of the service or charity and any amount is paid by or recovered from the person in possession, the Commissioner in the case of a specific endowment attached to a math and the Deputy Commissioner in the case of a specific endowment attached to a temple, may, on the application of the person in possession and after giving the person responsible in law a reasonable opportunity of stating his objections in regard thereto, by order, require the person responsible in law to pay to the person in possession the amount so paid or recovered.

(3) Against an order of the Commissioner or the Deputy Commissioner under sub-section (1), or sub-section (2), the trustee or the person affected may, within two months from the date of the receipt of the order by him, appeal to the Government or the Commissioner as the case may be.

An order passed on appeal by the Government or the Commissioner shall be final.

[4th September 1959]

(4) On application by the trustee to the Collector of the district in which the property referred to in sub-section (1) is situated, or on application by the person in possession to the Collector of the district in which is situated any property of the person responsible in law, as the case may be, the Collector shall recover from the person in possession or the person responsible in law, as the case may be, the amount specified in the order of the Commissioner or the Deputy Commissioner as modified in appeal, if any, and the expenses of such recovery, as if they were arrears of land revenue and pay to the trustee or, as the case may be, to the person in possession, the amount due to him.

39. Power of trustee of math or temple over trustees of specific endowments.—The trustee of a specific endowment made for the performance of any service or charity connected with a math or temple shall perform such service or charity subject to the general superintendence of the trustee of the math or temple and shall obey all lawful orders issued by him.

40. Enfranchisement of lands, etc., held by a devadasi on condition of service in a temple.—(1) (a) (i) Where the remuneration for any service to be performed by a devadasi in temple consists of lands granted or continued in respect of, or annexed to, such service by the Government, the Government shall enfranchise the said lands from the condition of service, by the imposition of quit-rent.

(ii) Where the remuneration for such service consists of an assignment of land revenue so granted or continued, the Government shall enfranchise such assignment of revenue from the condition of service.

Provided that where, at the time when proceedings are taken under this sub-clause the devadasi is herself the owner of the lands in respect of which the assignment of revenue has been made, enfranchisement shall be effected and quit-rent imposed in the manner laid down in sub-clause (i).

(iii) Where the remuneration for such service consists in part of lands and in part of an assignment of land revenue, enfranchisement of the lands shall be effected in the manner laid down in sub-clause (i) and of the assignment of the land revenue in the manner laid down in sub-clause (ii).

Explanation.—For the purposes of this clause, a grant shall be deemed to consist of an assignment of land revenue in all cases in which the devadasi herself is not, at the time specified in the proviso to sub-clause (ii), the owner of the lands in question.

(b) Enfranchisement under clause (a) shall be effected in accordance with such rules as the Government may make in this behalf and shall take effect as and from such date as they may fix.

(2) Where the remuneration for such service consists in whole or in part, of lands or of produce of lands not falling under sub-section (1), the Government shall direct the District Collector to

4th September 1959]

determine the amount of rent payable on the lands or the produce in question. The District Collector shall thereupon, after giving notice to the party concerned and holding such inquiry as may be prescribed by the Government, by an order, determine the amount of rent, and in doing so, he shall have due regard to—

(a) the rent payable by the tenant for lands of a similar description and with similar advantages in the same village or neighbouring villages; and

(b) the improvements, if any, effected by the devadasi in respect of the lands.

Such order shall be communicated to the parties concerned and also published in the manner prescribed.

(3) The amount of rent fixed by the District Collector under sub-section (2) may be questioned by the petition presented to the Board of Revenue within three months of the date of the publication of the order under the said sub-section but subject to the result of such petition, the order of the District Collector fixing the amount of rent under sub-section (2) shall be final and shall not be liable to be questioned in any Court of law :

Provided, however, that the Board of Revenue shall have power on sufficient grounds to entertain a petition presented after the expiration of the period of three months.

(4) While determining the rent under sub-section (2), the District Collector shall fix a date from which the order shall take effect and such lands or produce shall be deemed to have been freed from the condition of service on and from the date so fixed.

(5) No obligation to render any service relating to any temple to which any devadasi may be subject by reason of any grant of land or assignment of land revenue or produce derived from land, shall be enforceable when such land, assignment or produce is enfranchised or freed, as the case may be, in the manner herein-before provided.

(6) No order passed under sub-section (1), (2) or (3) shall operate as a bar to the trial of any suit or issue relating to the right to enjoy the land, or assignment of land revenue or produce derived from land, as the case may be.

(7) (a) The quit-rent imposed under sub-section (1) shall be payable to the temple concerned.

(b) The assignment of land revenue enfranchised under sub-section (1), or the rent fixed under sub-sections (2) and (3), as the case may be, shall be payable to the devadasi concerned during her lifetime and, after her death, to the temple concerned.

(8) Where any inam is granted for a service which is auxiliary to the service to be performed by a devadasi in a temple, such inam shall be enfranchised or freed from the condition of service, as if it were a devadasi inam; and the provisions of sub-sections (1) to (7) shall apply accordingly.

[4th September 1959]

(9) For the purpose of this section, "devadasi" shall mean any Hindu unmarried female, who is dedicated for service in a temple.

41. Resumption and re-grant of inam granted for performance of any charity or service.—(1) Any exchange, gift, sale or mortgage and any lease for a term exceeding five years of the whole or any portion of any inam granted for the support or maintenance of a religious institution or for the performance of a charity or service connected therewith or of any other religious charity and, made, confirmed or recognized by the Government shall be null and void:

Provided that any transaction of the nature aforesaid (not being a gift) may be sanctioned by the Government as being necessary or beneficial to the institution.

Explanation.—Nothing contained in this sub-section shall affect or derogate from the rights and obligations of the landholder and tenant in respect of any land which is ryoti land as defined in the Madras Estates Land Act, 1908 (Madras Act I of 1908).

(2) (a) The Collector may, on his own motion, or on the application of the trustee of the religious institution or of the Commissioner or of any person having interest in the institution who has obtained the consent of such trustee or the Commissioner, by order, resume the whole or any part of any such inam, on one or more of the following grounds, namely:—

(i) that except in the case referred to in the proviso to sub-section (1), the holder of such inam or part or the trustee of the institution has made an exchange, gift, sale or mortgage of such inam or part or any portion thereof or has granted a lease of the same or any portion thereof for a term exceeding five years, or

(ii) that the religious institution has ceased to exist or the charity or service in question has in any way become impossible of performance, or

(iii) that the holder of such inam or part has failed to perform or make the necessary arrangements for performing, in accordance with the custom or usage of the institution, the charity or service for performing which the inam had been made, confirmed or recognized as aforesaid, or any part of the said charity or service, as the case may be.

When passing an order under this clause, the Collector shall determine whether such inam or the inam comprising such part, as the case may be, is a grant of both the melvaram and the kudivaram or only of the melvaram:

Provided that, in the absence of evidence to the contrary, the Collector shall presume that any minor inam is a grant of both the melvaram and the kudivaram.

(b) Before passing an order under clause (a), the Collector shall give notice to the trustee, to the Commissioner, to the inamdar concerned, to the person in possession of the inam where he is not

4th September 1959]

the inamdar and to the alienee, if any, of the inam; the Collector shall also publish a copy of such notice in such manner as may be prescribed and such publication shall be deemed to be sufficient notice to every other person likely to be affected by such order; and the Collector shall hear the objections, if any, of the persons to whom such notice is given or deemed to be given and hold such inquiry as may be prescribed.

*Explanation.—*Where only a part of the inam is affected, notice shall be given under this clause to the holder of such part as well as to the holder or holders of the other part or parts, to the person in possession of every such part where he is not the holder thereof, and to the alienee, if any, of every such part; and the objections of all such persons shall be heard by the Collector.

(c) A copy of every order passed under clause (a) shall be communicated to each of the persons mentioned in clause (b), and shall also be published in the manner prescribed.

(d) (i) Any party aggrieved by an order of the Collector under clause (a) may appeal to the District Collector within such time as may be prescribed, and on such appeal, the District Collector may, after giving notice to the Commissioner and each of the persons mentioned in clause (b) and after holding such inquiry as may be prescribed, pass an order confirming, modifying or cancelling the order of the Collector.

(ii) The order of the District Collector on such appeal, or the order of the Collector under clause (a) where no appeal is preferred under sub-clause (i) to the District Collector within the time prescribed, shall be final:

Provided that where there has been an appeal under sub-clause (i) and it has been decided by the District Collector or where there has been no appeal to the District Collector and the time for preferring an appeal has expired any party aggrieved by the final order of the District Collector or the Collector, as the case may be, may file a suit in a Civil Court for determining whether the inam comprises both the melvaram and the kudivaram or only the melvaram. Such a suit shall be instituted within six months from the date of the order of the District Collector on appeal where there has been an appeal under sub-clause (i), or from the date of the expiry of the period prescribed under sub-clause (i) for an appeal to the District Collector where there has been no such appeal.

(e) Except as otherwise provided in clause (d), an order of resumption passed under this section shall not be liable to be questioned in any Court of law.

(f) Where any inam or part of any inam is resumed under this section, the Collector or the District Collector, as the case may be, shall by order, re-grant such inam or part—

(i) as an endowment to the religious institution concerned, or

[4th September 1959]

(ii) in case of resumption on the ground that the religious institution has ceased to exist or that the charity or service in question has in any way become impossible of performance, as an endowment for such religious, educational or charitable institution as the Commissioner may recommend.

(g) The order of re-grant made under clause (f) shall, on application made to the Collector within the time prescribed, be executed by him in the manner prescribed.

(h) Nothing in this section shall affect the operation of section 40.

42. *Office-holders and servants of religious institutions not to be in possession of jewels, etc., except under conditions.*—Notwithstanding anything contained in any scheme settled or deemed to have been settled under this Act or in any decree or order of a Court or any custom or usage to the contrary, no office-holder or servant of a religious institution or other person shall have the right to be in possession of the jewels or other valuables belonging to the religious institutions except, under such conditions and safeguards as the Commissioner may, by general or special order, direct.

43. *Commissioner to sanction compromise of legal proceedings.*—No suit, application or appeal pending before a Court to which a religious institution is a party shall be withdrawn or compromised by the trustee of the institution except with the previous sanction of the Commissioner.

RELIGIOUS INSTITUTIONS OTHER THAN MATHS, OR SPECIFIC ENDOWMENTS ATTACHED THERETO.

44. *Sections 45 to 58 not to apply to Maths or specific endowments attached to maths.*—The provisions of sections 45 to 58 shall not apply to maths or specific endowments attached to maths.

45. *Appointment and duties of Executive Officers.*—(1) Notwithstanding anything contained in this Act, the Commissioner may appoint, subject to such conditions as may be prescribed, an executive officer for any religious institution other than a math or a specific endowment attached to a math.

(2) The executive officer shall exercise such powers and discharge such duties as may be assigned to him by the Commissioner:

Provided that only such powers and duties as appertain to the administration of the properties of the religious institution referred to in sub-section (1) shall be assigned to the executive officer.

(3) The Commissioner may define the powers and duties which may be exercised and discharged respectively by the executive officer and the trustee, if any, of any religious institution other than a math or a specific endowment attached to a math.

4th September 1959]

(4) The Commissioner may, for good and sufficient cause suspend, remove or dismiss the executive officer.

46. Commissioner to publish list of certain institutions.—The Commissioner shall publish in the prescribed manner a list of the religious institutions whose annual income as calculated for the purposes of the levy of contribution under section 92 is not less than twenty thousand rupees, and may from time to time modify such list in the prescribed manner :

Provided that the Commissioner shall not be bound to remove any institution from such list unless its annual income calculated as aforesaid has fallen below twenty thousand rupees for three consecutive years.

47. Trustees and their number and term of office.—(1) Where a religious institution included in the list published under section 46 or in respect of which no Area Committee exercises powers and discharges duties, has no hereditary trustee, the Commissioner shall constitute a Board of Trustees consisting of not less than three and not more than five persons appointed by him :

Provided that the Commissioner may, pending the constitution of such a Board of Trustees, appoint a fit person to perform the functions of the Board of Trustees.

(2) Where in the case of any institution included in the list published under section 46, having a hereditary trustee or trustees, the Commissioner, after notice to such trustee or trustees and after such inquiry as he deems adequate, considers for reason to be recorded, that the affairs of the institution are not, and are not likely to be, properly managed by the hereditary trustee or trustees, the Commissioner may, by order, appoint such number of non-hereditary trustees as he thinks necessary.

(3) Every trustee appointed under sub-section (1) and subject to the result of an application, if any, filed under sub-section (4), every non-hereditary trustee appointed under sub-section (2) shall hold office for a term of five years, unless in the meanwhile the trustee is removed or dismissed or his resignation is accepted by the Commissioner or he otherwise ceases to be a trustee.

(4) Where the Commissioner, by order, appoints a non-hereditary trustee or trustees, the hereditary trustee or trustees may, within thirty days of the receipt of the order, file an application to the Court to set aside or modify such order :

Provided that the Court shall have no power to stay the order of the Commissioner pending the disposal of the application.

(5) Where a vacancy arises in the office of a non hereditary trustee appointed under sub-section (2), the Commissioner shall not fill up such vacancy unless for reasons to be recorded, he considers it necessary to do so. A non-hereditary trustee appointed in the vacancy shall be deemed to have been appointed under sub-section (2), and the provisions of sub-sections (3) and (4) shall apply accordingly.

[4th September 1959]

48. Chairman.—(1) In the case of a religious institution for which a Board of Trustees is constituted under sub-section (1) of section 47 the Board of Trustees shall, within such period as may be prescribed, elect one of its members to be its Chairman, and if no Chairman is elected within the period so prescribed the Commissioner shall nominate the Chairman.

(2) In the case of any other religious institution having more than one trustee, the trustees of such institution shall, within such period as may be prescribed, elect one from among themselves to be the Chairman, and if no Chairman is elected within the period so prescribed, the Commissioner shall nominate the Chairman:

Provided that in the case of a religious institution—

(i) having one hereditary trustee, such hereditary trustee alone shall be its Chairman; and

(ii) having more than one hereditary trustee, one of such hereditary trustees alone shall be elected or nominated to be its Chairman.

(3) A Chairman elected or nominated under sub-section (1) or sub-section (2) shall hold office for such period as may be prescribed.

49. Power of Area Committee to appoint trustees.—(1) In the case of any religious institution which is not included in the list published under section 46 and is not a religious institution notified or deemed to have been notified under Chapter VI of this Act, the Area Committee shall have the same power to appoint trustees as is vested in the Commissioner in the case of a religious institution referred to in sub-section (1) of section 47:

Provided that the Area Committee may, in the case of any institution which has no hereditary trustee, appoint a single trustee.

(2) The provisions of sub-section (3) of section 47 and of section 48 shall apply to the trustee or trustees appointed, or the Board of Trustees constituted, by the Area Committee, as they apply to the trustee or trustees appointed, or the Board of Trustees constituted, by the Commissioner.

50. Power under sections 47 and 49 to be exercisable notwithstanding provision in scheme.—The power to appoint trustees under section 47 or section 49 shall be exercisable notwithstanding that the scheme, if any, settled, or deemed under this Act to have been settled for the institution contains provision to the contrary.

51. Claims of certain persons to be trustees.—In making appointments of trustees under section 47 or section 49, the Commissioner or the Area Committee, as the case may be, shall have

4th September 1959]

due regard to the claims of persons belonging to the religious denomination for whose benefit the institution concerned is chiefly intended or maintained.

52. Non-hereditary trustees holding office on the date of the commencement of the Act.—Every non-hereditary trustee lawfully holding office on the date of the commencement of this Act, shall be deemed to have been duly appointed as such trustee under this Act for the residue of his term of office on the date of such commencement.

53. Power to suspend, remove or dismiss trustees.—(1) In this section, the expression, "appropriate authority" shall, unless the context otherwise requires, mean—

(a) in respect of any trustee of a religious institution included in the list published under section 46, the Commissioner;

(b) in respect of a non-hereditary trustee of any religious institution not included in the list published under section 46, the Area Committee; and

(c) in respect of a hereditary trustee of a religious institution included in the list published under section 46, the Deputy Commissioner.

(2) The appropriate authority may suspend, remove, or dismiss any . . . trustee of a religious institution, if he—

(a) ceases to profess the Hindu religion; or

(b) fails to discharge the duties and perform the functions of a trustee in accordance with the provisions of this Act or the rules made thereunder; or

(c) disobeys the lawful orders issued under the provisions of this Act or the rules made thereunder by the Government, the Commissioner, or Deputy Commissioner or the Area Committee or the Assistant Commissioner; or

(d) continuously neglects his duty or commits any malfeasance, misfeasance or breach of trust, in respect of the trust; or

(e) misappropriates or deals improperly with the properties of the institution; or

(f) is of unsound mind or is suffering from other mental defect or infirmity which would render him unfit to perform the functions and discharge the duties of a trustee or is suffering from leprosy or other loathsome disease; or

(g) is sentenced by a criminal court for an offence involving moral delinquency, such sentence not having been reversed or the offence pardoned; or

(h) is an undischarged insolvent; or

(i) is interested in a subsisting lease of any property of, or contract made with or any work being done for, the religious institution or is in arrears of any kind due by him to the religious institution; or

[4th September 1959]

- (j) acts adversely to the interests of the institution; or
- (k) absents himself from three consecutive meetings of the trustees.

Explanation.—A meeting adjourned for want of quorum shall be deemed to be a meeting for the purpose of this clause; or

(l) in the case of a Chairman of the Board of Trustees or a Managing or Executive trustee, refuses or delays to, or does not, hand over charge to his successor.

(3) When it is proposed to take action under sub-section (2), the appropriate authority shall frame charges against the trustee concerned and give him an opportunity of meeting such charges, of testing the evidence adduced against him and of adducing evidence in his favour; and the order of suspension, removal or dismissal shall state the charges framed against the trustee, his explanation and the finding on each charge with the reasons therefor.

(4) Pending the disposal of the charges framed against the trustee, the appropriate authority may place the trustee under suspension and appoint a fit person to discharge the duties and perform the functions of the trustee.

(5) A trustee who is aggrieved by an order passed under sub-section (2), may within one month from the date of the receipt by him of the order of suspension, removal or dismissal, appeal against the order—

(i) where the order has been passed by the Commissioner, to the Government;

(ii) where the order has been passed by the Deputy Commissioner, to the Commissioner; and

(iii) where the order has been passed by the Area Committee, to the Deputy Commissioner.

(6) A hereditary trustee aggrieved by an order passed by the Commissioner or the Government under sub-section (5) may, within ninety days from the date of the receipt of such order by him, institute a suit in the Court against such order.

54. *Filling up of vacancies in the office of hereditary trustee.*—

(1) When a permanent vacancy occurs in the office of the hereditary trustee of a religious institution, the next in the line of succession shall be entitled to succeed to the office.

(2) When a temporary vacancy occurs in such an office by reason of the suspension of the hereditary trustees under sub-section (2) of section 53, the next in the line of succession shall be entitled to succeed and perform the functions of the trustee until his disability ceases.

(3) When a permanent or temporary vacancy occurs in such an office and there is a dispute respecting the right of succession to the office, or

4th September 1959]

when such vacancy cannot be filled up immediately, or when a hereditary trustee is a minor and has no guardian fit and willing to act as such or there is a dispute respecting the person who is entitled to act as guardian, or

when a hereditary trustee is by reason of unsoundness of mind or other mental or physical defect or infirmity unfit for performing the functions of the trustee,

the Deputy Commissioner may appoint a fit person to perform the functions of the trustee of the institutions until the disability of the hereditary trustee ceases or another hereditary trustee succeeds to the office or for such shorter term as the Deputy Commissioner may direct.

Explanation.—In making any appointment under this sub-section, the Deputy Commissioner shall have due regard to the claims of members of the family, if any, entitled to the succession.

(4) Any person aggrieved by an order of the Deputy Commissioner under sub-section (3) may, within one month from the date of the receipt of the order by him, appeal against the order to the Commissioner.

(5) Nothing in this section shall be deemed to affect anything contained in the Madras Court of Wards Act, 1902 (Madras Act I of 1902).

55. Appointment of office-holders and servants in religious institutions.—(1) Vacancies, whether permanent or temporary, among the office-holders or servants of a religious institution shall be filled up by the trustee in cases where the office or service is not hereditary.

(2) In cases where the office or service is hereditary, the person next in the line of succession shall be entitled to succeed.

(3) Where, however, there is a dispute respecting the right of succession, or

where such vacancy cannot be filled up immediately, or

where the person entitled to succeed is a minor without a guardian fit and willing to act as such or there is a dispute respecting the person who is entitled to act as guardian, or

where the person entitled to succeed is a minor without incapacity, illness or otherwise unable to perform the functions of the office or perform the service, or is suspended from his office under sub-section (1) of section 56,

the trustee may appoint a fit person to perform the functions of the office or perform the service, until the disability of the office-holder or servant ceases or another person succeeds to the office or service, as the case may be.

[4th September 1959]

Explanation.—In making any appointment under this sub-section, the trustee shall have due regard to the claims of members of the family, if any, entitled to the succession.

(4) Any person aggrieved by an order of the trustee under sub-section (3) may, within one month from the date of the receipt of the order by him, appeal against the order to the Deputy Commissioner.

56. Punishment of office-holders and servants in religious institutions.—(1) All office-holders and servants attached to a religious institution or in receipt of any emolument or perquisite therefrom shall, whether the office or service is hereditary or not, be controlled by the trustee; and the trustee may, after following the prescribed procedure, if any, fine, suspend, remove or dismiss any of them for breach of trust, incapacity, disobedience of orders, neglect of duty, misconduct or other sufficient cause.

(2) Any office-holder or servant punished by a trustee under sub-section (1) may, within one month from the date of the receipt of the order by him, appeal against the order to the Deputy Commissioner.

(3) A hereditary office-holder or servant may, within one month from the date of the receipt by him of the order of the Deputy Commissioner under sub-section (2), prefer an appeal to the Commissioner against such order.

57. Power to fix fees for services, etc., and to determine their apportionment.—Notwithstanding anything contained in any scheme settled or deemed to have been settled under this Act, or any decree or usage to the contrary, the trustee of a religious institution shall have power, subject to such conditions as the Commissioner may, by general or special order, direct, to fix fees for the performance of any service, ritual or ceremony in such religious institution and to determine what portion, if any, of such fees shall be paid to the archakas or other office-holders or servants of such religious institution.

58. Fixing of standard scales of expenditure.—(1) The trustee of a religious institution shall submit to the Area Committee if the institution is not included in the list published under section 46 and to the Commissioner if the institution is so included, within three months from the date of the commencement of this Act, or the date of the inclusion of the institution in the list aforesaid or within such further time as may be allowed by the Area Committee or the Commissioner, as the case may be, proposals for fixing the *dittam* or scale of expenditure in the institution, and the amounts which should be allotted to the various objects connected with such institution or the proportions in which the income or other property of the institution may be applied to such objects:

Provided that this sub-section shall not apply to any institution in respect of which proposals have been submitted to the Area Committee or the Commissioner, as the case may be, before the date of the commencement of this Act.

4th September 1959]

(2) The trustee shall publish such proposals at the premises of the institution and in such other manner as may be required by the Area Committee or the Commissioner, as the case may be, together with a notice stating that, within one month from the date of such publication, any person having interest may submit objections or suggestions to the Area Committee or the Commissioner.

(3) After the expiry of the said period, the Area Committee or the Commissioner shall, after considering any objections and suggestions received, pass such order as it or he may think fit on such proposals; having regard to the established usage of the institution and its financial position; and a copy of the order shall be communicated to the trustee.

The order of the Area Committee or the Commissioner shall be published in the prescribed manner.

(4) Against an order passed by the Area Committee under sub-section (3), the trustee or any person having interest may, within one month from the date of the receipt of the order by the trustee, appeal to the Deputy Commissioner and if the trustee or such person is aggrieved by the order of the Deputy Commissioner, he may, within one month from the date of the receipt of such order, appeal to the Commissioner.

(5) The trustee shall scrutinize the particulars of *dittam* or scale of expenditure every three years and submit to the Area Committee or the Commissioner as the case may be, proposals for altering the *dittam* or scale of expenditure and the provisions of sub-sections (2), (3) and (4) shall apply in relation to the alteration of such *dittam* or scale of expenditure as they apply in relation to the fixing of *dittam* or scale of expenditure :

Provided that the Area Committee or the Commissioner may, at any time on its or his own motion, for reasons to be recorded in writing, direct the trustee to alter the *dittam* or scale of expenditure and the procedure for such alteration shall be the same as laid down in this section.

CHAPTER IV—MATHS.

59. Suit for removal of trustee of math or specific endowment attached thereto.—(1) The Commissioner, or any two or more persons having interest and having obtained the consent in writing of the Commissioner, may institute a suit in the Court to obtain a decree for removing the trustee of a math or a specific endowment attached to a math, for any one or more of the following reasons; namely :—

(a) the trustee being of unsound mind;

[4th September 1959]

(b) his suffering from any physical or mental defect or infirmity which renders him unfit to be a trustee;

(c) his having ceased to profess the Hindu religion or the tenets of the math;

(d) his conviction for any offence involving moral turpitude;

(e) breach by him of any trust created in respect of any of the properties of the religious institution;

(f) waste of the funds or properties of the institution or the wrongful application of such funds or properties for purposes unconnected with the institution;

(g) the adoption of devices to convert the income of the institution or of the funds or properties thereof into "pathaknika";

(h) leading an immoral life or otherwise leading a life which is likely to bring the office of head of the math into contempt;

(i) persistent and wilful default by him in discharging his duties or performing his functions under this Act or any other law.

(2) Where the Commissioner refuses to give consent under sub-section (1), the party aggrieved may, within three months from the date of the receipt of the order by him, appeal to the Government who may, after making such inquiry as they may consider necessary, confirm the order of the Commissioner or direct the Commissioner to give his consent in writing.

60. Arrangements when vacancies occur.—(1) When a vacancy occurs in the office of the trustee of a math or specific endowment attached to a math and there is a dispute respecting the right of succession to such office, or

when such vacancy cannot be filled up immediately, or

when the trustee is a minor and has no guardian fit and willing to act as such or there is a dispute respecting the person who is entitled to act as guardian. or

when the trustee is by reason of unsoundness of mind or other mental or physical defect or infirmity unable to perform the functions of the trustee.

the Assistant Commissioner may take such steps and pass such order as he thinks proper for the temporary custody and protection of the endowments of the math or of the specific endowment, as the case may be, and shall report the matter forthwith to the Commissioner.

(2) Upon the receipt of such report, if the Commissioner, after making such inquiry as he deems necessary, is satisfied that an arrangement for the administration of the math and its endowments or of the specific endowment, as the case may be, is

4th September 1959]

necessary, he shall make such arrangement as he thinks fit until the disability of the trustee ceases or another trustee succeeds to the office, as the case may be.

(3) In making any such arrangement, the Commissioner shall have due regard to the claims of the disciples of the math, if any.

(4) Nothing in this section shall be deemed to affect anything contained in the Madras Court of Wards Act, 1902 (Madras Act I of 1902).

61. Fixing of standard scales of expenditure.—(1) The trustee of every math or specific endowment attached to a math may, from time to time, submit to the Commissioner proposals for fixing the *dittam* or scale of expenditure in the institution, and the amounts which should be allotted to the various objects connected with the institution or the proportions in which the income or other property of the institution may be applied to such objects.

(2) The trustee shall publish such proposals at the premises of the math and in such other manner as the Commissioner may direct, together with a notice stating that, within one month from the date of such publication, any person having interest may submit suggestions to the Commissioner.

(3) If on a scrutiny of such proposals, and any suggestions made by persons having interest, it appears to the Commissioner that the scale of expenditure or any item in the scale of expenditure is at variance with the established usage of the institution, or is not justified by its financial position, the Commissioner may call for the remarks of the trustee and if, after considering the same, the Commissioner is of opinion that any modification is required in the scale of expenditure or any item in the scale of expenditure he shall submit the case to the Government who shall pass orders thereon, and such orders shall be final.

62. Power to spend Pathakanika.—(1) The trustee of a math shall keep regular accounts of receipts of "pathakanika" that is to say, any gift of property or money made to him as the head of the math and shall be entitled to spend the said "pathakanika" in accordance with the customs and usages of the institution.

(2) Such gifts of property or money as are not spent by the trustee during his tenure of office in accordance with the customs and usage of the institution shall form part of the funds of the math.

CHAPTER V—INQUIRIES.

63. Deputy Commissioner to decide certain disputes and matters.—Subject to the rights of suit or appeal hereinafter provided, the Deputy Commissioner shall have power to inquire into and decide the following disputes and matters:—

(a) whether an institution is a religious institution;

[4th September 1959]

- (b) whether a trustee holds or held office as a hereditary trustee;
- (c) whether any property or money is religious endowment;
- (d) whether any property or money is a specific endowment;
- (e) whether any person is entitled, by custom or otherwise, to any honour, emolument or perquisite in any religious institution; and what the established usage of a religious institution is in regard to any other matter;
- (f) whether any institution or endowment is wholly or partly of a religious or secular character; and whether any property or money has been given wholly or partly for religious or secular uses; and
- (g) where any property or money has been given for the support of an institution which is partly of a religious and partly of a secular character, or the performance of any service or charity connected with such an institution or the performance of a charity which is partly of a religious and partly of a secular character or where any property or money given is appropriated partly to religious and partly to secular uses, as to what portion of such property or money shall be allocated to religious uses.

64. Power of Deputy Commissioner to settle schemes.—(1) When the Deputy Commissioner has reason to believe that in the interests of the proper administration of an institution, a scheme should be settled for the institution, or when not less than five persons having interest make an application in writing stating that in the interests of the proper administration of an institution a scheme should be settled for it, the Deputy Commissioner shall consult in the prescribed manner the trustee and the persons having interest and the Area Committee, if any, exercising powers and discharging duties in respect of the institution, and if, after such consultation, he is satisfied that it is necessary or desirable to do so, he shall, by order, settle a scheme of administration for the institution.

Explanation.—For the purposes of this section, "institution" means a temple or a specific endowment attached to a temple.

(2) A scheme settled under sub-section (1) for an institution may contain provision for—

(a) removing any existing trustee, whether hereditary or non-hereditary :

Provided that where provision is made in the scheme for the removal of a hereditary trustee, provision shall also be made therein for the appointment as trustee of the person next in succession who is qualified :

(b) appointing a new trustee or trustees in the place of, or in addition to, any existing trustees or trustees;

4th September 1959]

(c) defining the powers and duties of the trustee or trustees :

Provided that in making any provision of the nature specified in clause (b) due regard shall be had to the claims of persons belonging to the religious denomination for whose benefit the institution is chiefly intended or maintained.

(3) The Deputy Commissioner may determine what the properties of the institution are and append to the scheme a schedule containing a list of such properties;

(4) Pending the settlement of a scheme for an institution, the Deputy Commissioner may appoint a fit person to perform all or any of the functions of the trustee thereof and define his powers and duties.

(5) (a) The Deputy Commissioner may, at any time, after consulting the trustee and the persons having interest and the Area Committee, if any, exercising powers and discharging duties in respect of the institution, by order, modify or cancel any scheme in force settled under sub-section (1) or any scheme in force settled or modified by the Board under the Madras Hindu Religious Endowments Act, 1926 (Madras Act II of 1927), or deemed to have been settled under that Act, or any scheme in force settled or modified by the Deputy Commissioner or the Commissioner under this Act, or any scheme in force settled or modified by the Court in a suit under sub-section (1) of section 70, or on an appeal under sub-section (2) of that section or any such scheme in force deemed to have been settled or modified by the Court under clause (a) of sub-section (2) of section 118:

Provided that such cancellation or modification of a scheme in force settled or modified by the Court in a suit under sub-section (1) of section 70 or on an appeal under sub-section (2) of that section or of a scheme in force deemed to have been settled or modified by the Court under clause (a) of sub-section (2) of section 118 shall be made only subject to such conditions and restrictions as may be prescribed.

(b) If the Deputy Commissioner is satisfied that any such scheme referred to in clause (a) is inconsistent with this Act and the rules made thereunder, he may, at any time, after consulting the trustee and the persons having interest and the Area Committee, if any, exercising powers and discharging duties in respect of the institution, modify it in such manner as may be necessary to bring it into conformity with the provisions of this Act and the rules made thereunder.

(6) Every order of the Deputy Commissioner settling, modifying or cancelling a scheme under this section shall be published in the prescribed manner and on such publication shall, subject to the provisions of sections 69 and 70, be binding on the trustee, the executive officer and all persons having interest.

[4th September 1959]

65. Power of Commissioner to settle schemes.—(1) When the Commissioner has reason to believe that in the interests of the proper administration of a math or a specific endowment attached to a math, a scheme should be settled for the math or the specific endowment attached to a math or when not less than five persons having interest make an application in writing, stating that in the interest of the proper administration of the math or the specific endowment attached to the math a scheme should be settled for it, the Commissioner shall consult in the prescribed manner the trustee and the persons having interest; and if, after such consultation, he is satisfied that it is necessary or desirable to do so, he shall by order, settled a scheme of administration for the math or the specific endowment attached to the math.

(2) A scheme settled under this section for the administration of a math or a specific endowment attached to a math may contain provision for—

(a) constituting a body for the purpose of assisting in the whole or any part of the administration of the endowments of such math or of the specific endowment.

Provided that the members of such body shall be chosen from persons having interest in such math or endowment;

(b) defining the powers and duties of the trustee.

(3) The Commissioner may determine what the properties of the math or of the specific endowment attached to the math are and append to the scheme a schedule containing a list of such properties.

(4) (a) The Commissioner may, at any time after consulting the trustee, by order, modify or cancel any scheme in respect of a math or a specific endowment attached to a math and in force and settled under sub-section (1) or any scheme in force settled or modified by the Board under the Madras Hindu Religious Endowments Act, 1926 (Madras Act II of 1927), or deemed to have been settled under that Act or any scheme in force settled or modified by the Commissioner under this Act or any scheme in force settled or modified by the Court in a suit under sub-section (1) of section 70 or on an appeal under sub-section (2) of that section or any such scheme in force deemed to have been settled or modified by the Court under clause (a) of sub-section (2) of section 118 :

Provided that such cancellation or modification of a scheme in force settled or modified by the Court in a suit under sub-section (1) of section 70 or on an appeal under sub-section (2) of that section or of a scheme in force deemed to have been settled or modified by the Court under clause (a) of sub-section (2) of section 118 shall be made only subject to such conditions and restrictions as may be prescribed.

(b) If the Commissioner is satisfied that any such scheme referred to in clause (a) is inconsistent with this Act and the rules

4th September 1959]

made thereunder he may at any time, modify it in such manner as may be necessary to bring it into conformity with the provisions of this Act and the rules made thereunder.

(5) Every order of the Commissioner settling, modifying or cancelling a scheme under this section shall be published in the prescribed manner and on such publication shall, subject to the provisions of sections 39 and 70 be binding on the trustee the executive officer and all persons having interest.

66. Appropriation of endowments.—(1) The Deputy Commissioner may, on being satisfied that the purpose of a religious institution has from the beginning been, or has subsequently become, impossible of realization, by order, direct that the endowments of the institution be appropriated to all or any of the following purposes, namely :—

(a) the grant of aid to any other religious institution which is poor or in needy circumstances. . . . ;

(b) the grant of aid to any religious purposes connected with the Hindu religion. . . . ;

(c) the propagation of the religious tenets of the institution;

(d) the recitation of Divya Prabandham and Thevaram and the like;

(e) the establishment and maintenance of schools for the training of archakas, adyapakas, vedaparayanikas and othuvars and for the study of Divya Prabandhams, Thevarams and the like including the study of Indian languages for that purpose;

(f) the establishment and maintenance of a university or college or other institution in which the main features shall be the provision for the study of Hindu religion, philosophy or sastras or for imparting instruction in Hindu temple architecture;

(g) the establishment and maintenance of educational institutions where instruction in the Hindu religion is also provided;

(h) promotion. . . . of fine arts and architecture;

(i) the establishment and maintenance of orphanages for Hindu Children;

(j) the establishment and maintenance of asylums for persons suffering from leprosy;

(k) the establishment and maintenance of poor homes for destitute helpless and physically disabled persons. . . . ; and

(l) the establishment and maintenance of hospitals and dispensaries for the benefit of pilgrims :

Provided that in the case of a religious institution founded and maintained by a religious denomination or any section thereof, the endowments shall, as far as possible, be utilized for the benefit of the denomination or section concerned for the purposes mentioned above.

[4th September 1959]

(2) The Deputy Commissioner, may, at any time by order, modify or cancel any order passed under sub-section (1).

(3) The order of the Deputy Commissioner under this section shall be published in the prescribed manner and on such publication shall, subject to the provisions of section 69, be binding on the trustee, the executive officer and all persons having interest.

67. Determination and application of properties and funds of defunct religious institutions.—(1) The Deputy Commissioner may, on being satisfied that a religious institution has, whether before or after the date of the commencement of this Act, ceased to exist, hold an inquiry in the prescribed manner to ascertain its properties and funds; and after doing so, shall pass an order—

(a) specifying the properties and funds of the institution;

(b) appointing a trustee therefor;

(c) directing the recovery of any such properties or funds from any person who may be in possession thereof; and

(d) laying down that the properties and funds so specified shall be applied or utilised for renovating the institution or if such renovation is not possible, be appropriated to any one or more of the purposes specified in sub-section (1) of section 66.

(2) The Deputy Commissioner may, on being satisfied after holding an enquiry in the prescribed manner, that any building or other place which was being used for religious worship or instruction has, whether before or after the date of the commencement of this Act, ceased to be used for that purpose, pass an order—

(a) directing the recovery of such building or place from any person who may be in possession thereof; and

(b) laying down that it shall be used for religious worship or instruction as before, or if such use is not possible, be utilised for any one or more of the purposes specified in sub-section (1) of section 66.

(3) Nothing contained in sub-section (1) or sub-section (2) shall be deemed to authorize the Deputy Commissioner to pass an order in respect of any property or funds which vested in any person before the 30th September 1951 by the operation of the law of limitation.

(4) Every order of the Deputy Commissioner under sub-section (1) or sub-section (2) shall be published in the prescribed manner.

68. Deputy Commissioner to forward copies.—The Deputy Commissioner shall, within a week from the date of his order made under any of the foregoing sections of this Chapter, forward a copy of such order to the Commissioner.

69. Appeal to the Commissioner.—(1) Any person aggrieved by any order passed by the Deputy Commissioner under any of the foregoing sections of this Chapter may, within sixty days from

4th September 1959.]

the date of the publication of the order or of the receipt thereof by him, as the case may be, appeal to the Commissioner and the Commissioner may pass such order thereon as he thinks fit.

(2) Any order passed by the Deputy Commissioner in respect of which no appeal has been preferred within the period specified in sub-section (1) may be revised by the Commissioner *suo motu* and the Commissioner may call for and examine the records of the proceedings to satisfy himself as to the regularity of such proceeding or the correctness, legality or propriety of any decision or order passed by the Deputy Commissioner. Any such order passed by the Commissioner in respect of an order passed by the Deputy Commissioner shall be deemed to have been passed by the Commissioner on an appeal preferred to him under sub-section (1).

(3) Any order passed by the Commissioner on such appeal against which no suit lies to the Court under the next succeeding section, or in which no suit has been instituted in the Court within the time specified in sub-section (1) of section 70 may be modified or cancelled by the Commissioner if the order has settled or modified a scheme for the administration of a religious institution or relates to any of the matters specified in section 66.

70. Suits and appeals.—(1) Any party aggrieved by an order passed by the Commissioner—

(i) under sub-section (1) or sub-section (2) of section 69, and relating to any of the matters specified in section 63, section 64 or section 67; or

(ii) under section 63, section 64, or section 67 read with sub-section (1) (a), (2) or (4) (a) of section 22 or under section 65; may, within ninety days from the date of the receipt of such order by him, institute a suit in the Court against such order and the Court may modify or cancel such order, but it shall have no power to stay the order of the Commissioner pending the disposal of the suit.

(2) Any party aggrieved by a decree of the Court under sub-section (1) may, within ninety days from the date of the decree, appeal to the High Court.

CHAPTER VI—NOTIFIED RELIGIOUS INSTITUTIONS

71. Issue of notice to show cause why institution should not be notified.—(1) Notwithstanding that a religious institution is governed by a scheme settled or deemed to have been settled under this Act, where the Commissioner has reason to believe that such institution is being mismanaged and is satisfied that in the interests of its administration, it is necessary to take proceedings under this Chapter, the Commissioner may, by notice published in the prescribed manner, call upon the trustee and all other persons having interest to show cause why such institution should not be notified to be subject to the provisions of this Chapter.

[4th September 1959]

(2) Such notice shall state the reasons for the action proposed, and specify a reasonable time, not being less than one month from the date of the issue of the notice for showing such cause.

(3) The trustee or any person having interest may thereupon prefer any objection he may wish to make to the issue of a notification as proposed.

(4) Such objection shall be in writing and shall reach the Commissioner before the expiry of the time specified in the notice aforesaid or within such further time as may be granted by the Commissioner.

72. Consideration of objections, if any, and notification of institution.—(1) Where no such objection has been received within the time so specified or granted, the Government may, on receipt of a report from the Commissioner to that effect, by notification, declare the religious institution to be subject to the provisions of this Chapter.

(2) Where any such objections have been received within the time so specified or granted, the Commissioner shall hold an inquiry into the objections in the manner prescribed, and decide whether the institution should be notified to be subject to the provisions of this Chapter or not.

(3) If the Commissioner decides that the institution should be notified as aforesaid, he shall make a report to that effect to the Government who may thereupon, by notification, declare the religious institution to be subject to the provisions of this Chapter.

(4) Any trustee or any person having an interest, who is aggrieved by a notification published under sub-section (1) or sub-section (3), may, within thirty days from the date of its publication, institute a suit in the Court for the cancellation of such notification and the Government shall cancel the notification if the Court so directs :

Provided that the Court shall have no power to suspend the operation of the notification pending the disposal of the suit.

(5) Any party aggrieved by a decree of the Court under sub-section (4), may, within ninety days from the date of the decree, appeal to the High Court.

(6) Notwithstanding anything contained in sub-sections (4) and (5), if the Government are satisfied at any time after the publication of a notification under sub-section (1) or sub-section (3) that the religious institution is no longer being mismanaged, they may cancel the notification.

(7) Any notification published under sub-section (1) or sub-section (3) of section 64 of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951 (Madras Act XIX of 1951), before the date of the commencement of this Act shall be as valid as if such notification had been published under this Act :

4th September 1959]

Provided that if on the date of the commencement of this Act a period of thirty days has lapsed from the date of publication of a notification under section 64 of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951 (Madras Act XIX of 1951), no suit shall be instituted under sub-section (4) of this section :

Provided further that if, on the date of the commencement of this Act, a period of thirty days has not lapsed from the date of publication of the notification under section 64 of the said Act, the date of publication of such notification for the purposes of sub-section (4) of this section shall be the date of publication of that notification under the said Act.

73. Scheme to lapse on notification.—On the publication of the notification, the scheme of administration, if any, settled for the religious institution, whether before or after the date of the commencement of this Act, and all rules, if any, framed under such a scheme shall cease to apply to the institution and shall become inoperative; and such scheme and rules shall not be revived by reason of the cancellation of the notification under sub-section (6) of section 72.

74. Appointment of salaried executive officer.—For every institution notified under this Chapter, the Commissioner shall, as soon as may be, appoint a salaried executive officer, who shall be a person professing the Hindu religion.

75. Section 64 not to apply to notified institutions.—(1) Section 64 shall not apply to, and no Area Committee shall exercise powers and discharge duties in respect of any religious institution notified under this Chapter or under Chapter VI of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951 (Madras Act XIX of 1951), or under Chapter VI-A of the Madras Hindu Religious Endowments Act, 1926 (Madras Act II of 1927), so long as the notification remains in force.

(2) Nothing in sub-section (1) shall be construed as prohibiting the settlement of a scheme under section 64 during the period when a notification is in force, to take effect immediately on the notification ceasing to be in force.

76. Saving.—Nothing in this Chapter shall apply to maths or other religious institutions having hereditary trustees who have a beneficial interest in the income of the institution.

CHAPTER VII—ENCROACHMENTS.

77. Transfer of lands appurtenant to or adjoining religious institutions prohibited except in special cases.—(1) Notwithstanding anything contained in section 34, no trustee of a religious institution shall lease or mortgage with possession or grant a licence for the occupation of—

(a) any land belonging to the religious institutions which is appurtenant to or adjoins the religious institution, or any sacred

[4th September 1959]

tank, well, spring or water-course, appurtenant to the religious institution whether situated within or outside the precincts thereof, or

(b) any space within or outside the prakarams, mantapams, courtyards or corridors of the religious institution :

Provided that nothing contained in this sub-section shall apply to the leasing or licensing of any such land or space for the purpose of providing amenities to pilgrims or of vending flowers or other articles used for worship or of holding for specified periods, fairs or exhibitions during festivals connected with the religious institution.

(2) Any lease or mortgage with possession or licence in contravention of the provisions of sub-section (1) shall be null and void.

(3) Notwithstanding anything contained in sub-section (1) or (2), the Commissioner may sanction the lease or mortgage with possession or granting of a licence for the occupation of any such land or space as is mentioned in sub-section (1) and situated outside the precincts of a religious institution for any purpose other than a purpose mentioned in the proviso to sub-section (1).

78. Encroachments by persons on lands or buildings belonging to religious institutions.—(1) Where the Assistant Commissioner having jurisdiction over the area in which the religious institution is situated has reason to believe that any person has encroached upon any land or building belonging to the religious institution which is appurtenant to or adjoins the religious institution, or any sacred tank, well, spring or water-course, appurtenant to the religious institution, whether situated within or outside the precincts thereof, or any space within or outside the prakarams, mantapams, courtyards or corridors of the religious institution (hereinafter in this Act referred to as the encroacher), the Assistant Commissioner shall report the fact together with relevant particulars to the Deputy Commissioner having jurisdiction over the area in which the religious institution is situated.

(2) On being satisfied that there has been an encroachment, the Deputy Commissioner may cause to be served upon the encroacher a notice specifying the particulars of the encroachment and calling on him to show cause before a certain date why an order requiring him to remove the encroachment before a date specified in the notice should not be made. A copy of the notice shall also be sent to the trustee of the religious institution concerned.

(3) The notice referred to in sub-section (2) shall be served in such manner as may be prescribed.

(4) After considering the objections, if any, of the encroacher and the trustee received within the period specified in the notice referred to in sub-section (2), the Deputy Commissioner may, by order, if he decides that there has been an encroachment, require

4th September 1959]

the encroacher to remove the encroachment and deliver possession of the land or building encroached upon to the trustee before a date specified in the order.

(5) The order of the Deputy Commissioner shall be in writing and shall contain the grounds on which he has passed the order.

79. Appeals against orders of Deputy Commissioner under section 78.—(1) Any person aggrieved by an order passed by the Deputy Commissioner under section 78 may, within thirty days from the date of the receipt by him of such order, prefer an appeal in writing to the Commissioner.

(2) On such appeal being preferred, the Commissioner may order stay of further proceedings in the matter pending decision on the appeal.

(3) The Commissioner shall call for the records of the case from the Deputy Commissioner and after giving notice in the manner prescribed to the appellant and the trustee of the religious institution, and if necessary, after making such further inquiry as he thinks fit, decide the appeal.

(4) The decision of the Commissioner and subject to such decision, an order of the Deputy Commissioner shall be final and shall be conclusive evidence of the encroachment:

Provided that nothing in this section shall prevent the encroacher from instituting a suit in the Civil Court having jurisdiction that the religious institution has no title to the land or building.

(5) Where no appeal against an order of the Deputy Commissioner has been preferred under sub-section (1) or where an appeal has been preferred and dismissed, the Assistant Commissioner may remove the encroachment and obtain possession of the land or buildings encroached upon. Any Police Officer whose help is required for this purpose shall be bound to render the necessary help to the Assistant Commissioner.

80. Eviction of lessees, licensees or mortgagees with possession in certain cases.—(1) Where the Assistant Commissioner having jurisdiction over the area in which the religious institution is situated is of the view that the lessee, licensee or mortgagee with possession of any land belonging to the religious institution, which is appurtenant to or adjoins the religious institution or any sacred tank, well, spring or water-course, appurtenant to the religious institution, whether situated within or outside the precincts thereof or any space within or outside the prakarams, mantapams, court-yards or corridors of the religious institutions, has taken any action which has marred or is likely to mar the artistic appearance or the religious atmosphere of the religious institution, the Assistant Commissioner shall report the fact together with relevant particulars to the Deputy Commissioner having jurisdiction over the area in which the religious institution is situated.

[4th September 1959]

(2) The Deputy Commissioner, if satisfied that the artistic appearance or the religious atmosphere of the religious institution has been marred or is likely to be marred by the action of the lessee, licensee, or mortgagee with possession shall cause to be served on the lessee, licensee or mortgagee concerned a notice calling on him to show cause before a certain date why an order terminating the lease or licence or cancelling the mortgage and requiring the lessee, licensee or mortgagee, as the case may be, to deliver possession of the property which is the subject of the lease, licence or mortgage to the trustee before a date specified in the notice should not be made. A copy of the notice shall also be sent to the trustee of the religious institution concerned.

(3) The notice referred to in sub-section (2) shall be served in such manner as may be prescribed.

(4) After considering the objections, if any, of the lessee, licensee or mortgagee, received within the period specified in the notice referred to in sub-section (2), the Deputy Commissioner may, if he decides that the artistic appearance or the religious atmosphere of the religious institution has been marred or is likely to be marred by the action of the lessee, licensee or mortgagee, by order, terminate the lease or licence or cancel the mortgage and require the lessee, licensee or mortgagee to deliver possession of the property which is the subject of the lease, licence or mortgage to the trustee, before a date specified in the order.

(5) The order of the Deputy Commissioner shall be in writing and shall contain the grounds on which he has passed the order.

81. Appeals against orders of Deputy Commissioner under section 80.—(1) Any person aggrieved by an order passed by the Deputy Commissioner under section 80 may, within thirty days from the date of the receipt by him of such order, prefer an appeal in writing to the Commissioner.

(2) On such appeal being preferred, the Commissioner may order stay of further proceedings in the matter pending decision on the appeal.

(3) The Commissioner shall call for the records of the case from the Deputy Commissioner and after giving notice in the manner prescribed to the appellant and the trustee of the religious institution and if necessary after making such further inquiry as he thinks fit, shall decide the appeal.

(4) The decision of the Commissioner and subject to such decision, an order of the Deputy Commissioner shall be final and shall be conclusive evidence that the artistic appearance or the religious atmosphere of the religious institution has been marred or is likely to be marred.

4th September 1959]

(5) Where no appeal against an order of the Deputy Commissioner has been preferred under sub-section (1) or where such an appeal has been preferred and dismissed, the Assistant Commissioner may enter into possession of the land after a specified date and the trustee of the religious institution shall forthwith take steps for restoring the artistic appearance or religious atmosphere of the religious institution. Any Police Officer whose help is required by the Assistant Commissioner for obtaining possession of the land shall be bound to render the necessary help.

82. Payment of compensation.—(1) Where, in pursuance of any order passed under the foregoing provisions of this Chapter, any lessee, licensee or mortgagee with possession loses possession of any land, there shall be paid compensation, the amount of which shall be determined by the Tribunal constituted under section 83 in the manner, and in accordance with the principles hereinafter set out, that is to say—

(a) at the commencement of the proceedings before the Tribunal, the trustee of the religious institution and the person to be compensated shall state what in their respective opinion is a fair amount of compensation.

(b) The Tribunal in making its award shall have regard to the nature of the property, the use to which it has been put, the rent, fee or other income payable in accordance with the terms of the lease, licence or mortgage, as the case may be.

(c) The compensation awarded by the Tribunal shall not exceed the amount, if any, payable by the lessee or licensee for the unexpired period of the lease or licence and in the case of a mortgage, the amount secured by the mortgage together with the interest due thereon.

(2) The compensation awarded by the Tribunal shall be payable out of the funds of the religious institution after the trustee obtains the permission of the Deputy Commissioner in accordance with the provisions of this Act.

(3) Save as provided in this section and in any rules made under this Act, nothing contained in any law for the time being in force shall apply to awards under this section.

83. Constitution of Tribunals.—(1) The Government shall constitute as many Tribunals as may be necessary for the purposes of this Chapter.

(2) Each Tribunal shall consist of such number of members not exceeding three as may be determined by the Government, and if the number of such members is more than one, one of them shall be appointed as the Chairman by the Government.

(3) Each Tribunal shall have such jurisdiction and over such area as the Government may, by notification, from time to time determine.

[4th September 1959]

(4) The qualification to be possessed by persons for appointment as members of a Tribunal and the conditions of service of such members shall be such as may be prescribed.

(5) Every Tribunal shall have the same powers as are vested in a Civil Court under the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), when trying a suit.

(6) If for any reason a vacancy (other than a temporary absence) occurs in the office of the Chairman of any Tribunal or any other member of any Tribunal, then the Government shall appoint another person in accordance with the provisions of this Act to fill the vacancy and the proceedings may be continued before the Tribunal from the stage at which the vacancy is filled.

(7) No act or proceeding before any Tribunal shall be called in question in any manner on the ground merely of the existence of any vacancy in or defect in the constitution of, such Tribunal.

84. Suits against award.—Any party aggrieved by an award of the Tribunal under section 82 may, within ninety days from the date of the receipt of the award by him, institute a suit in the Civil Court having jurisdiction over the area in which the religious institution is situated.

85. Protection of action taken under this Chapter.—(1) No suit, prosecution or other legal proceeding shall lie against any person for anything which is, in good faith, done or intended to be done in pursuance of the provisions of this Chapter or any order made in pursuance of any of those provisions.

(2) No suit or other legal proceeding shall lie against the Tribunal, Commissioner, Deputy Commissioner or Assistant Commissioner for any damage caused or likely to be caused by anything, in good faith, done or intended to be done in pursuance of the provisions of this Chapter or any order made in pursuance of any of those provisions.

CHAPTER VIII—BUDGETS, ACCOUNTS AND AUDIT.

86. Budgets of religious institutions.—(1) The trustee of every religious institution shall, before the end of March in each year, submit, in such form as may be specified by the Commissioner, a budget showing the probable receipts and disbursements of the institution during the following fasli year :—

(a) to the Commissioner in the case of maths and specific endowments attached to maths;

(b) to the Deputy Commissioner in the case of institutions included in the list published under section 46;

(c) to the Area Committee through the Assistant Commissioner in the case of other institutions;

4th September 1959.]

(2) Every such budget shall make adequate provision for—

(a) the due maintenance of the objects of the institution and the proper performance of the services therein;

(b) the due discharge of liabilities of loans binding on the institution;

(c) the repair and renovation of the buildings connected with the institution, the provision made under this clause not being less than twenty-five per centum of the surplus in the income of the institution for the year;

(d) the contribution to the reserve fund of the institution at such per centum of the income as the Commissioner may fix;

(e) the maintenance of a working balance.

(3) The Commissioner, Deputy Commissioner or Area Committee, as the case may be, may, after giving notice to the trustee in the prescribed manner and after considering his representations, if any, make such alterations, omissions, or additions, in the budget as he or it may deem fit.

(4) Any trustee may, within one month from the date of the receipt by him of the order under sub-section (3), appeal against that order—

(a) where the order has been made by the Area Committee, to the Deputy Commissioner;

(b) where the order has been made by the Deputy Commissioner, to the Commissioner;

(c) where the order has been made by the Commissioner, to the Government.

(5) If, in the course of a fasli year, the trustee finds it necessary to modify the provisions made in the budget in regard to the receipts or to the distribution of the amounts to be expended under the different heads, he may submit to the Commissioner, Deputy Commissioner, or Area Committee, through the Assistant Commissioner, as the case may be, his supplemental or revised budget, provided that no alteration shall be made in the amount allotted for discharge of liabilities and loans or in the working balance, and the Commissioner, Deputy Commissioner, or Area Committee, as the case may be, may make such alterations, omissions or additions as provided in sub-section (3).

(6) The trustee shall, within two months after the close of each fasli year, submit to the Commissioner, Deputy Commissioner or Area Committee, through the Assistant Commissioner, as the case may be, in such form as may be fixed by the Commissioner, a statement of actual receipts and disbursements relating to that fasli year, with particulars of expenditure, if any, incurred without sanction and explaining the necessity therefor or the urgency thereof. The Commissioner, Deputy Commissioner or Area Committee, as the case may be, may, after considering the explanation of the trustee, approve and ratify such expenditure, if such expenditure was beneficial or necessary to the institution.

[4th September 1959]

87. Accounts and Audit.—(1) The trustee of every religious institution shall keep regular accounts of all receipts and disbursements. Such accounts shall be kept for each fasli year separately and in such form and shall contain such particulars as may be specified by the Commissioner.

(2) The accounts of every religious institution shall be audited by auditors appointed in the prescribed manner and such auditors shall be deemed to be public servants within the meaning of section 21 of the Indian Penal Code.

(3) The accounts of every religious institution, the annual income of which as calculated for the purposes of section 92 for the fasli year immediately preceding is not less than sixty thousand rupees, shall be subject to concurrent audit, that is to say, the audit shall take place as and when the expenditure is incurred. The accounts of every other religious institution, the annual income of which calculated as aforesaid for the fasli year immediately preceding is not less than one thousand rupees, shall be audited annually, or if the Commissioner so directs in any case or class of cases at shorter intervals.

(4) The accounts of any other religious institution, the annual income of which calculated as aforesaid for the fasli year immediately preceding is more than two hundred rupees but less than one thousand rupees shall be audited departmentally and no fee shall be levied therefor.

(5) The accounts of any other religious institution shall also be audited, if the Commissioner so directs, whenever in his opinion such an audit is necessary. The cost of such audit shall be payable by the institution concerned and such cost shall not exceed the rate determined by the Commissioner under sub-section (2) of section 92 and it shall be notified and recovered in the same manner as prescribed in section 94.

(6) It shall be the duty of the trustee of the institution concerned and all officers and servants working under him, his agent and any person having concern in the administration of the institution, to produce before the auditors, all accounts, records, correspondence, plans and other documents and property and moneys relating to the institution to furnish them with such information as may be required, and to afford them all such assistance and facilities as may be necessary or reasonable and as may be required in regard to the audit of the accounts of the institution.

88. Authority to whom Audit Report is to be submitted.—After completing the audit for any fasli year or shorter period, or for any transaction or series of transactions, as the case may be, the auditor shall send a report—

(a) to the Commissioner in respect of maths and specific endowments attached to maths;

4th September 1959]

(b) to the Deputy Commissioner in respect of institutions included in the list published under section 46; and

(c) to the Assistant Commissioner in respect of other institutions.

89. Contents of Audit Report.—(1) The auditor shall specify in his report all cases of irregular, illegal or improper expenditure, or of failure to recover moneys due or other property belonging to the religious institution or of loss or of waste of money or other property thereof, caused by neglect or misconduct or misapplication or collusion or fraudulent transactions or breach of trust on the part of the trustee or any other person.

(2) The auditor shall also report on such other matter relating to the accounts as may be prescribed, or on which the Commissioner, Deputy Commissioner or Assistant Commissioner, as the case may be, may require him to report.

90. Rectification of defects disclosed in audit and order of surcharge against trustee, etc.—(1) The Commissioner, Deputy Commissioner or Assistant Commissioner, as the case may be, shall send a copy of every audit report relating to the accounts of a religious institution to the trustee thereof, and it shall be the duty of such trustee to remedy any defects or irregularities pointed out by the auditor and report the same to the Commissioner, Deputy Commissioner or Assistant Commissioner, as the case may be.

(2) If, on a consideration of the audit report and the report of the trustee and after such inquiry as may be necessary, the Commissioner, Deputy Commissioner or Assistant Commissioner, as the case may be, thinks that the trustee or any other person was guilty of irregular, illegal or improper expenditure, or of loss or waste of money or other property thereof caused by failure to recover moneys due or other property belonging to the religious institution or by neglect or misconduct or misapplication or collusion or fraudulent transactions or breach of trust, the Commissioner, Deputy Commissioner or Assistant Commissioner, as the case may be, may after giving notice to the trustee or such person to show cause why an order of surcharge should not be passed against him and after considering his explanation, if any, by order certify the amount so spent or the amount or value of the property so lost or wasted, and direct the trustee or such person to pay within a specified time such amount or value personally:

Provided that if, in respect of any expenditure or dealing with the property of the institution, the trustee or such person had obtained the directions of the Commissioner, Deputy Commissioner, or Assistant Commissioner, as the case may be, and had acted in accordance with such directions, he shall not be held liable.

(3) The Commissioner, Deputy Commissioner or Assistant Commissioner, as the case may be, shall forward a copy of the order under sub-section (2) with the reasons for the same by registered post to the trustee or person concerned.

[4th September 1959]

(4) The trustee or other person aggrieved by such order may, within thirty days of the receipt by him of the order, either—

(a) apply to the court to modify or set aside the order, and the court, after taking such evidence as is necessary, may confirm, modify or remit the surcharge with such orders as to costs as it may think appropriate in the circumstances, or

(b) in lieu of such application, may appeal to the Government who shall pass such orders as they think fit.

(5) Neither the court, nor the Government to which or to whom an application or appeal is made under sub-section (4) shall have power to stay the operation of the order pending the disposal of the application or appeal.

(6) An order of surcharge under this section against a trustee shall not bar a suit for accounts against him except in respect of the matter finally dealt with by such order.

(7) The Collector of the district in which is situated any property of the trustee or other person from whom an amount is recoverable by way of surcharge shall, on a requisition made by the Commissioner, recover such amount as if it were an arrear of land revenue and pay the same to the religious institution concerned.

(8) Where the Commissioner is satisfied that the trustee or other person with intent to defeat or delay the execution of any order that may be made under sub-section (2) or sub-section (4)—

(a) is about to dispose of the whole or any part of his property; or

(b) is about to remove the whole or any part of his property from the jurisdiction of the Commissioner, the Commissioner may, unless adequate security is furnished, apply to the court pending the decision of the court or Government for conditional attachment of the said property or such part thereof, as he thinks necessary.

91. Chapter to apply notwithstanding provision in scheme.—The provisions of this chapter shall apply to every religious institution, notwithstanding anything to the contrary contained in any scheme settled or deemed to have been settled under this Act.

CHAPTER IX—FINANCE.

92. Religious institutions to pay an annual contribution to the Government.—(1) Every religious institution shall, from the income derived by it, pay to the Commissioner annually such contribution not exceeding seven per centum of its income as may be prescribed . . . in respect of the services rendered by the Government and their officers and for defraying the expenses incurred on account of such services.

4th September 1959]

(2) Every religious institution, the annual income of which, for the fasli year immediately preceding as calculated for the purposes of the levy of contribution under sub-section (1), is not less than one thousand rupees, shall pay to the Commissioner annually, for meeting the cost of auditing its accounts, such further sum not exceeding one and a half per centum of its income as the Commissioner may determine.

(3) The annual payments referred to in sub-sections (1) and (2) shall be made, notwithstanding anything to the contrary contained in any scheme settled or deemed to have been settled under this Act for the religious institution concerned.

(4) The Government shall pay the expenses incurred for the purposes of this Act, including the—

(i) expenses of Area Committees,

(ii) expenses of Consultative Committees and sub-committees thereof, constituted by the Government or by any officer or authority subordinate to the Government and specially authorized by them in this behalf,

(iii) cost of the publication of journals, books, annuals and descriptive accounts relating to religious institutions.

93. Recovery of costs and expenses incurred on legal proceedings.—Notwithstanding anything contained in sub-section (1) of section 102, all costs, charges and expenses incurred by the Government, the Commissioner, a Deputy Commissioner, an Area Committee, or an Assistant Commissioner as a party to, or in connexion with, any legal proceeding in respect of any religious institution shall be payable out of the funds of such institution, except in cases where a liability to pay the same has been laid on any party or other person personally and the right to reimbursement under this section has been negatived in express terms.

94. Assessment and recovery of contributions, costs, charges and expenses.—(1) The contributions, costs, charges and expenses payable under sections 92 and 93 shall be assessed on and notified to the trustee of the religious institution concerned in the prescribed manner :

Provided that if for any reason any portion of the contribution, costs, charges and expenses has escaped assessment, the Commissioner may, within the prescribed period, serve on the trustee a notice assessing him to the portion of the contribution, costs, charges or expenses, as the case may be, due and demanding payment thereof within fifteen days from the date of such service; and the provisions of this Act and the rules made thereunder shall, so far as may be, apply as if the assessment was made in the first instance.

(2) (a) Such trustee may, within fifteen days from the date of the receipt of the notice under sub-section (1) or under the proviso thereto or within such further time as may be granted by the Commissioner, prefer his objection thereto, if any, to the Commissioner

[4th September 1959]

in writing. Such objection may relate either to his liability to pay or to the amount specified in the notice. The Commissioner shall consider such objection and give his decision confirming, withdrawing or modifying his original notice.

(b) Within one month from the date of the receipt of the notice of assessment, or when objection has been preferred, within one month from the date of the decision of the Commissioner, or within such further time as may be granted by him, such trustee shall pay the amount specified in the notice under sub-section (1) or under the ~~proviso~~ thereto or the amount as fixed by the Commissioner on objection.

(3) If the trustee fails to pay the amount aforesaid within the time allowed, the Collector of the district in which any property of the religious institution is situated shall, on requisition made to him in the prescribed manner by the Commissioner and subject to the provisions of this section, recover such amount as if it were an arrear of land revenue.

(4) (a) On receipt of a requisition under sub-section (3), the Collector shall issue a notice to the trustee concerned—

(i) requiring him, within fifteen days from the date of the service thereof, to pay the amount mentioned in the requisition and specified in the notice; and

(ii) stating that on default, such amount will be recovered as if it were an arrear of land revenue.

(b) If, within the period of fifteen days aforesaid, the amount demanded is not paid, the Collector shall proceed to recover the amount specified in the notice (with the charges of collection) as if it were an arrear of land revenue.

(5) The Collector shall, on receipt of a requisition under sub-section (3), withhold the amount mentioned therein out of the tasdik or any other allowance or amount payable by the Government to the religious institution concerned but where the tasdik or other allowance or amount is insufficient for the purpose, the Collector shall withhold the tasdik or other allowance or amount available and recover the balance as if it were an arrear of land revenue.

(6) Places of worship, including temples and tanks and places where utsavams are performed, idols, vahanams, jewels and such vessels and other articles of the religious institution as may be necessary in accordance with the usage of the institution for purposes of worship or processions shall not be liable to be proceeded against in pursuance of sub-sections (3), (4) and (5).

(7) Instead of selling the property after attachment thereof under the provisions of the Madras Revenue Recovery Act, 1864 (Madras Act II of 1864), it shall be open to the Collector at the instance of the Commissioner to appoint a Receiver to take possession of the property or such portion thereof as may be necessary and collect the income thereof until the amount sought to be

4th September 1959.]

recovéred is realized. The remuneration, if any, paid to the Receiver, and the other expenses incurred by him shall be paid out of the income of the institution concerned.

(8) No suit, prosecution or other legal proceeding shall be entertained in any Court of law against the Government or any officer or servant of the Government for anything done or intended to be done in good faith in pursuance of this section.

95. Contribution not to be levied in certain cases.—It shall not be competent for the Commissioner to levy any contribution for more than three faslis immediately preceding the fasli in which a notice of assessment is issued under section 94.

CHAPTER X—ENDOWMENTS ADMINISTRATION FUND.

96. Religious and Charitable Endowments Administration Fund.—(1) There shall be established a Fund to be called the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Administration Fund. The Fund shall vest in the Commissioner.

(2) The assets which devolved on the Government under section 101 of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951 (Madras Act XIX of 1951), the sums which may be transferred to the Commissioner by the Government, the sums due to the Government under the said Act, the contributions payable under sub-section (1) of section 92 and the further sums payable under sub-section (2) of section 92 shall, when realized, be credited to the said Fund. It shall be lawful for the Commissioner to accept to the credit of the said Fund grants or loans from the Government and grants from any private person. The Commissioner shall, out of the said Fund, repay to the Government sums paid by the Government under . . . sub-section (4) of section 92 and loans received from the Government.

97. Creation of Hindu Religious and Charitable Endowments documents.—Notwithstanding anything containing in any Act, or to create a Fund to be called the Hindu Religious and Charitable Endowments Common Good Fund out of the contributions voluntarily made by the religious institutions from their surplus funds or by any person for the renovation and preservation of needy temples and their buildings and paintings and for the promotion and propagation of tenets common to all or any class of religious institutions.

(2) The said Fund shall be vested in, and administered by, the Commissioner in such manner as may be prescribed.

CHAPTER XI—MISCELLANEOUS.

98. Public officers to furnish copies of or extracts from certain documents.—Notwithstanding anything containing in any Act, or rule having the force of law, all public officers having custody of

[4th September 1959]

any record, register, report or other document relating to a religious institution or any movable or immovable property of such institution, shall furnish such copies of or extracts from the same as may be required by the Commissioner, Deputy Commissioner, Area Committee or Assistant Commissioner.

99. Power to inspect.—The Commissioner, a Deputy Commissioner or an Assistant Commissioner shall, subject to such conditions and restrictions as may be prescribed, be entitled at all reasonable times, to inspect in any public office any record, register or other document, relating to a religious institution, or any movable or immovable property of such institution.

100. Bequest under will for benefit of religious institution.—

(1) Where under any will, a bequest has been made in favour of a religious institution or where such bequest itself creates a religious institution, it shall be the duty of the executor under the will to forward a copy thereof to the Deputy or Assistant Commissioner of the division, where such will may have been or is required to be, registered.

(2) No probate of any such will or letters of administration with such will annexed shall be granted by any Court unless it is satisfied that a copy of such will has been forwarded to the Deputy or Assistant Commissioner as provided by sub-section (1).

101. Putting Trustee or Executive Officer in possession.—
(1) Where a person has been appointed—

(a) as trustee or executive officer of a religious institution, or

(b) to discharge the functions of a trustee of a religious institution in accordance with the provisions of this Act, . . . in any scheme framed by the Board before the 30th September 1951, and such person is resisted in, or prevented from, obtaining possession of religious institution or of the records, accounts and properties thereof, by a trustee, office-holder or servant of the religious institution who has been dismissed or suspended from his office or is otherwise not entitled to be in possession or by any person claiming or deriving title from such trustee, office-holder or servant, not being a person claiming in good faith to be in possession on his own account or on account of some person not being such trustee, office-holder or servant, any Presidency Magistrate or any Magistrate of the first class in whose jurisdiction such institution or property is situated shall, on application by the person so appointed, and on the production of the order of appointment, and where the application is for possession of property, of a certificate by the Commissioner in the prescribed form setting forth that the property in question belongs to the religious institution, direct delivery to the person appointed as aforesaid of the possession of such religious institution, or the records, accounts and properties thereof, as the case may be:

4th September 1959.]

Provided however that before issuing any such certificate in respect of any property the Commissioner shall give notice to the trustee, office-holder or servant of the religious institution, as the case may be, of his intention to issue the certificate and consider the objections, if any, of such trustee, office-holder or servant:

Provided further that for the purpose of proceedings under this sub-section, the certificate aforesaid shall be conclusive evidence that the properties to which it relates belong to the religious institution:

Provided also that nothing contained in this sub-section shall bar the institution of a suit by any person aggrieved by an order under this sub-section for establishing his title to the said property.

Explanation.—A person claiming under an alienation contrary to the provisions of section 34 or 41 shall not be regarded as a person claiming in good faith within the meaning of this sub-section.

(2) The Presidency Magistrate or the Magistrate of the first class referred to in sub-section (1) may, pending disposal of an application for directing delivery to the person appointed of the possession of the properties mentioned in the certificate by the Commissioner, appoint a Receiver to take possession of such properties or such portion thereof as may be necessary. The remuneration, if any, paid to the Receiver and other expenses incurred by him shall be paid out of the income of the religious institution concerned.

102. *Cost of proceedings, etc.*—(1) The costs, charges and expenses of and incidental to any suit, appeal or application to a Court under this Act shall be in the discretion of the Court, which may, subject to the provisions of section 93 direct the whole or any part of such costs, charges and expenses to be met from the property or income of the religious institution or endowment concerned or to be borne and paid in such manner and by such persons as it thinks fit.

(2) The costs, charges and expenses of and incidental to any appeal, application or other proceeding before the Commissioner or a Deputy Commissioner shall be in his discretion and he shall have full power to determine by whom or out of what funds and to what extent such costs, charges and expenses are to be paid; and the order passed in this regard may be transferred for execution to the Court and shall be executed by the Court as if the order had been passed by itself if and in so faras the Court considers the order to be a reasonable one.

103. *Trustee not to lend or borrow moneys without sanction.*—No trustee shall either lend moneys of, or borrow moneys for the purpose of, or on behalf of, the religious institution of which he is the trustee except with the sanction of such authority and subject to such conditions and limitations as may be prescribed.

[4th September 1959]

Explanation.—For the purposes of this section, trustee includes the executive officer or other person in whom the administration of a religious institution is vested.

104. Court-fees to be paid as prescribed by schedule.—Notwithstanding anything contained in the Madras Court-fees and Suits Valuation Act, 1955 (Madras Act XIV of 1955), the proper fees for the documents described in columns (1) and (2) of the schedule shall be the fees indicated in column (3) thereof.

105. Saving.—Nothing contained in this Act shall—

(a) save as otherwise expressly provided in this Act or the rules made thereunder, affect any honour, emolument or perquisite to which any person is entitled by custom or otherwise in any religious institution, or its established usage in regard to any other matter; or

(b) authorize any interference with the religious and spiritual functions of the head of a math including those relating to the imparting of religious instruction or the rendering of spiritual service.

106. Removal of discrimination in the distribution of prasadams or theerthams.—Notwithstanding anything in this Act or in any text, rule or interpretation of Hindu law, or any custom or usage as part of that law or in any other law or in any decree of Court, there shall be no discrimination in the distribution of any *prasadam* or *theertham* in any religious institution on grounds only of . . . caste, sex, place of birth or any of them.

Explanation.—In this section—

(a) “*Prasadam*” means any cooked rice . . . or other eatable, any fruit, flower, leaf, vibuthi, kumkumam, tulsi, vilvam, turmeric, sandalpaste and includes such other thing as the Government may, by notification specify.

(b) “*Theertham*” means sacred water, jaggery water or milk and includes such other liquid as the Government may, by notification specify.

107. Act not to affect rights under Article 26 . . . of the Constitution.—Nothing contained in this Act shall, save as otherwise provided in section 106 and in clause (2) of Article 25 of the constitution, be deemed to confer any power or impose any duty in contravention of the rights conferred on any religious denomination or any section thereof by . . . Article 26 of the Constitution.

108. Bar of suits in respect of administration or management of religious institutions, etc.—No suit or other legal proceeding in respect of the administration or management of a religious institution or any other matter or dispute for determining or deciding

4th September 1959]

which provision is made in this Act shall be instituted in any Court of Law, except under, and in conformity with, the provisions of this Act.

109. Property of religious institution not to vest under the law of limitation after the 30th September 1951.—Nothing contained in any law of limitation for the time being in force shall be deemed to vest in any person the property or funds of any religious institution which had not vested in such person or his predecessor-in-title before the 30th September 1951.

110. Procedure and powers at inquiries under Chapters V and VI.—(1) Where a Commissioner or a Deputy Commissioner makes an inquiry or hears an appeal under Chapter V or Chapter VI, the inquiry shall be made and the appeal shall be heard, as nearly as may be, in accordance with the procedure applicable under the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908) to the trial of suits or the hearing of appeals, as the case may be.

(2) The provisions of the Indian Evidence Act, 1872 (Central Act I of 1872), and the Indian Oaths Act, 1873 (Central Act X of 1873), shall apply to such inquiries and appeals.

(3) The Commissioner or a Deputy Commissioner holding such an inquiry or hearing such an appeal shall be deemed to be a person acting judicially within the meaning of the Judicial Officers Protection Act, 1850 (Central Act XVIII of 1850).

111. Notifications, Orders, etc., under Act not to be questioned in Court of Law.—Save as otherwise expressly provided in this Act, no notification or certificate issued, order passed, decision made, proceedings or action taken, scheme settled, or other thing done under the provisions of this Act by the Government, the Commissioner or a Deputy Commissioner, an Area Committee, or an Assistant Commissioner, shall be liable to be questioned in any Court of Law.

112. . . . Audit report, etc., to be submitted to Area Committee through Assistant Commissioner.—Any . . . audit report, accounts, returns, reports or other documents and any information required to be submitted to, or called for by, an Area Committee in respect of an institution in respect of which the Area Committee exercises powers and discharges duties and all communications intended for an Area Committee shall be sent to the Assistant Commissioner concerned and shall be placed by him before the Committee at its next meeting, together with his remarks or recommendation thereon, if any.

113. Power of Assistant Commissioner to act for Area Committee in an emergency.—The Assistant Commissioner may, in cases of emergency or in cases where he is satisfied that the Area Committee has failed or omitted to discharge any of its duties or to perform any of its functions under this Act, do or direct the

[4th September 1959]

doing of any act, which would ordinarily have to be done by the Area Committee if the immediate doing of such act is, in his opinion, necessary in the interests of a religious institution :

Provided that any action taken or direction issued by the Assistant Commissioner shall not be inconsistent with any of the provisions of this Act :

Provided further that the Assistant Commissioner shall report the action taken or direction issued under this section and the reasons therefor to the Commissioner.

114. Power of Government to call for records and pass orders.—

(1) The Government may call for and examine the record of the Commissioner or any Deputy or Assistant Commissioner of any Area Committee or of any trustee in respect of any proceeding, not being a proceeding in respect of which a suit or an appeal or application to a Court or an appeal to the Government is provided by this Act, to satisfy themselves as to the regularity of such proceeding or the correctness, legality or propriety of any decision or order passed therein; and if, in any case, it appears to the Government that any such decision or order should be modified, annulled, reversed or remitted for reconsideration, they may pass orders accordingly :

Provided that the Government shall not pass any order prejudicial to any party unless he has had a reasonable opportunity of making his representations.

(2) The Government may stay the execution of any such decision or order, pending the exercise of their powers under sub-section (1) in respect thereof.

(3) No application to the Government for the exercise of their power under this section shall be made in respect of any matter unless an application had already been made in respect of the same matter to the Commissioner under section 21 and had been disposed of by him.

(4) Every application to the Government for the exercise of their power under this section shall be preferred within three months from the date on which the order or proceeding to which the application relates was communicated to the applicant.

115. Limitation.—In computing the period of limitation prescribed under this Act for any proceeding, suit, appeal or application for revision against any order or decree passed under this Act, the time requisite for obtaining a certified copy of such order or decree shall be excluded.

Explanation.—For the purposes of this section, order includes any annexure to such order.

116. Power to make rules.—(1) The Government may, by notification, make rules to carry out the purposes of this Act.

4th September 1959]

(2) Without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(i) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed;

(ii) the form and manner in which applications and appeals should be submitted to the Government, the Commissioner, or a Deputy or an Assistant Commissioner;

(iii) the powers of the Government, the Commissioner, or a Deputy or an Assistant Commissioner to hold inquiries, to summon and examine witnesses and to compel the production of documents;

(iv) the inspection of documents and the fees to be levied for such inspection;

(v) the fees to be levied for the issue and service of processes and notices;

(vi) the grant of certified copies and the fees to be levied therefor;

(vii) the budgets, reports, accounts, returns or other information to be submitted by trustees;

(viii) the convening of meetings of trustees and the quorum for and the conduct of business at, such meetings;

(ix) the manner in which the opinions of trustees shall be ascertained otherwise than at meetings;

(x) the proper collection of the income of, and the incurring of expenditure by, religious institutions;

(xi) the custody of the moneys of religious institutions, their deposit in, and withdrawal from, banks, and the investment of such moneys;

(xii) the custody of jewels and other valuables and documents of religious institutions;

(xiii) the manner in which and the period for which leases of properties of religious institutions shall be made;

(xiv) the manner in which the accounts of religious institutions shall be audited and published, the time and place of audit and the form and contents of the auditor's report;

(xv) the method of calculating the income of a religious institution for the purpose of levying contribution and the rate at which it shall be levied;

(xvi) the security, if any, to be furnished by officers and servants employed for the purposes of this Act;

(xvii) the preservation, maintenance, management and improvement of the properties and buildings of religious institutions including architectural, sculptural and epigraphical features;

(xviii) the inspection and supervision of the properties and buildings of religious institutions, the reports to be submitted by persons making such inspection and supervision and the fees leviable for such inspection, supervision and report;

[4th September 1959]

(xix) the preservation of the images in temples;

(xx) the grant of travelling and halting allowances to the members of the Area Committees or to the trustees;

(xxi) the grant of travelling and halting allowances to the members of—

(a) the Advisory Committee; and

(b) the Consultative Committees or sub-committees thereof constituted under sub-section (4) of section 92;

(xxii) the preparation and sanction of the estimates and acceptance of tenders, in respect of public works and for supplies in religious institutions;

(xxiii) the qualifications to be possessed by the officers and servants for appointment to non-hereditary offices in religious institutions, the qualifications to be possessed by hereditary servants for succession to office and the conditions of service of all such officers and servants;

(xxiv) the manner of proof of the fact that a person professes Hindu religion for the purposes of this Act;

(xxv) the grant of pensions or gratuities to officers and servants of the Board who retired before the 30th September 1951; and

(xxvi) the grant of gratuities to the heirs of deceased officers and servants of the Board including those who had retired before the 30th September 1951.

(3) All rules made and all notifications issued under this Act shall, as soon as possible after they are made or issued, be placed on the table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendment or repeal as the Legislature may make either in the same session or in the next session.

CHAPTER XII—TRANSITIONAL.

117. Construction of reference to the Board, President or Commissioner.—Any reference to the Board or its President or a Commissioner thereof contained in any enactment in force in the State of Madras or in any notification, order, scheme, rule, form or by-law made under any such enactment and in force in the State, shall, on and from the 30th September 1951, be construed as a reference to the Commissioner appointed or deemed to have been appointed under this Act.

118. Repeals and savings.—(1) The Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951 (Madras Act XIX of 1951) (hereinafter in this section referred to as the said Act) is hereby repealed.

4th September 1959]

(2) Notwithstanding the repeal of the said Act by sub-section (1)--

(a) all rules made, or deemed to have been made, notifications or certificates issued or deemed to have been issued, orders passed or deemed to have been passed, decisions made or deemed to have been made, proceedings or action taken or deemed to have been taken, schemes settled or deemed to have been settled and things done or deemed to have been done by the Government, the Commissioner, a Deputy Commissioner, an Area Committee or an Assistant Commissioner under the said Act, shall, in so far as they are not inconsistent with this Act, be deemed to have been made, issued, passed, taken, settled or done by the appropriate authority under the corresponding provisions of this Act, and shall have effect accordingly;

(b) (i) if any provision contained in any scheme settled or deemed to have been settled under the Madras Hindu Religious Endowments Act, 1926 (Madras Act II of 1927), including a scheme settled under section 92 of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), and in force immediately before the 30th September 1951 is repugnant to any provision contained in this Act or the rules made thereunder, the latter provision shall prevail, and the former provision shall, to the extent of the repugnancy, be void;

(ii) all powers conferred and all duties imposed by such scheme on any Court or Judge or any other person or body of persons not being a trustee or trustees or an honorary officer or servant of the religious institution or endowment, shall be exercised, and discharged by the Commissioner, Deputy Commissioner, the Area Committee or the Assistant Commissioner, as the case may be, in accordance with the provisions of this Act;

(c) all orders made under section 67 of the Madras Hindu Religious Endowments Act, 1926 (Madras Act II of 1927), shall, notwithstanding that they are inconsistent with this Act, continue in force, but any such order may at any time be modified or cancelled by the Deputy Commissioner if it is an order made under sub-section (1) or sub-section (3) of that section and by the Commissioner if it is an order made under sub-section (4) or sub-section (5) of that section; and any person aggrieved by any modification or cancellation made by the Deputy Commissioner may prefer an appeal to the Commissioner within such time as may be prescribed.

(3) The mention of particular matters in this section shall not be held to prejudice or affect the general application of sections 8 and 18 of the Madras General Clauses Act, 1891 (Madras Act I of 1891), with regard to the effect of repeals.

119. Conditions of service of certain persons.—(1) The conditions of service of persons appointed under sub-section (1) of section 104 of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951 (Madras Act XIX of 1951) shall be regulated by

[4th September 1959]

rules made by the Government from time to time as if they had entered the service of the Government on the date of their first entertainment as a member of the Board or as its subordinate, as the case may be.

(2) To those not so appointed, the Government may accord such relief by way of pension, gratuity, provident fund or leave with allowances as they may, in their discretion, deem fit.

(3) No Court shall entertain any suit or application for damages or compensation by any member of the Board or any of its subordinates affected by sub-section (1) of section 101 of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951 (Madras Act XIX of 1951), or for the variation of the relief, if any, granted under sub-section (2) of this section.

120. Commissioner to repay certain sums to the Government.—

Any sum paid by the Government before the publication of this Act in the *Fort St. George Gazette* for the expenses of Consultative Committees or sub-committees thereof shall be repaid to the Government by the Commissioner from out of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Administration Fund under sub-section (2) of section 93 of this Act, as if sub-section (4) of section 92 of this Act were in force at all relevant times.

121. Travancore-Cochin Act XV of 1950 to cease to apply to certain institutions.—(1) The Travancore-Cochin Hindu Religious Institutions Act, 1950 (Travancore-Cochin Act XV of 1950), as in force in the transferred territory immediately before the date of the commencement of this Act shall, on such commencement, cease to apply in relation to Hindu religious institutions and endowments except Incorporated Devaswoms and Unincorporated Devaswoms.

(2) Such cesser shall not affect—

(a) the previous operation of such Act, or

(b) any penalty, forfeiture or punishment incurred in respect of any offence committed against such Act, or

(c) any investigation, legal proceeding or remedy in respect of any such penalty, forfeiture or punishment, and any such investigation, legal proceedings or remedy may be instituted, continued or enforced and any such penalty, forfeiture or punishment may be imposed as if this Act had not been passed.

(3) Subject to the provisions of sub-section (2), anything done or any action taken under any provision of such Act before the date of the commencement of this Act shall be deemed to have been done or taken under the corresponding provision of this Act and shall continue to have effect accordingly unless and until superseded by anything done or any action taken under the corresponding provision of this Act.

4th September 1959]

(4) Unless the context otherwise requires, the Madras General Clauses Act, 1891 (Madras Act I of 1891), shall apply for the interpretation of this Act in its application to the transferred territory.

(5) For the purpose of facilitating the application of this Act in the transferred territory, any Court or other authority may construe such Act with such alterations not affecting the substance as may be necessary or proper to adapt it to the matter before the Court or other authority.

(6) Any reference in any law which continues to be in force in the transferred territory after the date of the commencement of this Act to any provision ceasing to apply under sub-section (1) shall, in relation to the said territory, be construed as a reference to the corresponding provision in this Act.

(7) Any reference in this Act to a law which is not in force in the transferred territory shall, in relation to that territory, be construed as a reference to the corresponding law, if any, in force in that territory.

122. Power to remove difficulties.—(1) If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act, the Government may, as occasion may require, by order, do anything which appears to them necessary for the purpose of removing the difficulty.

(2) All orders passed under sub-section (1) shall be laid before each House of the Legislature as soon as possible after they are made and shall be subject to such modifications whether by way of repeal or amendment as the Legislature may make in the same session or in the next session.

SCHEDULE.

Court-fees payable under the Act.

(See section 104.)

Section.	Description of document.	Proper fee. Rs.
(1)	(2)	(3)
I. SUITS.		
41 (2) (d) (ii) proviso.	Suit for determining whether the inam comprises both the melvaram and kudivaram or only melvaram.	50
53 (6)	Suit against order under section 53 (5)	50
59	Suit for removal of trustee of math or specific endowment attached to math.	50
70	Suit against order of Commissioner	50
72 (4)	Suit for the cancellation of the notification	50
84	Suit against award	50

[4th September 1959]

<i>Section.</i>	<i>Description of document.</i>	<i>Proper fee.</i>
(1)	(2)	(3) Rs.
II. APPLICATIONS TO COURT OR TRIBUNAL.		
<u>47 (4)</u>	Application to Court against order of Commissioner..	<u>5</u>
<u>82 (1)</u>	Application to the Tribunal	<u>5</u>
<u>90 (4) (a)</u>	Application to Court against order of surcharge ..	<u>5</u>
<u>101</u>	Application for delivery of possession	<u>2</u>
III. APPEALS TO COURT.		
<u>70 (2)</u>	Appeal to High Court	<u>50</u>
<u>72 (5)</u>	Appeal to High Court	<u>50</u>
IV. APPLICATIONS TO GOVERNMENT, COMMISSIONER OR DEPUTY COMMISSIONER.		
<u>3 (4)</u>	Application to Government for extending the provisions of the Act.	<u>25</u>
<u>21</u>	Application to Commissioner for revision	<u>5</u>
<u>38 (1)</u>	Application by trustee for recovery from person in possession of property of specific endowment.	<u>2</u>
<u>38 (2)</u>	Application by person in such possession for recovery from person responsible in law for performance of service or charity.	<u>2</u>
<u>59 (1)</u>	Application to Commissioner for consent to suit for removal of trustee of math or specific endowment attached to math.	<u>5</u>
<u>68</u>	Application for decision of dispute or matter under the section.	<u>5</u>
<u>64 (1)</u>	Application for settlement of scheme by <u>Deputy Commissioner.</u>	<u>50</u>
<u>64 (5) (a)</u>	Application to modify or cancel scheme settled under section 64 (1) or deemed to have been so settled.	<u>25</u>
<u>65 (1)</u>	Application for settlement of scheme by the <u>Commissioner.</u>	<u>50</u>
<u>65 (4) (a)</u>	Application to modify or cancel scheme settled under section 65 (1) or deemed to have been so settled.	<u>25</u>
<u>66 (1)</u>	Application for order under the section	<u>5</u>
<u>66 (2)</u>	Application to modify or cancel order passed under section 66 (1) or deemed to have been so passed.	<u>5</u>
<u>69 (3)</u>	Application to Commissioner to modify or cancel order passed under section 69 (1) or deemed to have been so passed.	<u>5</u>
<u>72 (6)</u>	Application to Government to cancel notification of religious institution under Chapter VI.	<u>5</u>
<u>114</u>	Application to Government for revision	<u>5</u>
<u>118 (2) (a)</u>	Application for modification or cancellation of order under section 67 of the Madras Hindu Religious Endowments Act, 1926.	<u>8</u>

4th September 1959.]

<i>Section.</i>	<i>Description of document.</i>	<i>Proper fee. RS.</i>
(1)	(2)	(3)
V. APPEALS TO GOVERNMENT, COMMISSIONER OR DEPUTY COMMISSIONER OR TRUSTEE.		
<u>22</u> (5)	Appeal to Government against order of Commissioner.	<u>5</u>
<u>26</u> (5)	Appeal to Commissioner against order of Deputy Commissioner.	<u>5</u>
<u>34</u> (4)	Appeal to Government against order of Commissioner regarding alienation of property.	<u>5</u>
<u>37</u>	Appeal to Government against order of Commissioner under section <u>36</u> .	<u>5</u>
<u>38</u> (3)	Appeal to Government against order of Commissioner under section <u>38</u> (1) or (2).	<u>5</u>
<u>38</u> (3)	Appeal to Commissioner against order of Deputy Commissioner under section <u>38</u> (1) or (2).	<u>5</u>
<u>53</u> (5)	Appeal by trustee against order of punishment ..	<u>5</u>
<u>54</u> (4)	Appeal to Commissioner against order of Deputy Commissioner appointing temporary successor to hereditary trustee.	<u>5</u>
<u>55</u> (4)	Appeal to Deputy Commissioner against order of trustee under section <u>55</u> (3).	<u>5</u>
<u>56</u> (2)	Appeal to Deputy Commissioner by office-holder or servant against order of punishment passed by a trustee.	<u>5</u>
<u>56</u> (3)	Appeal to Commissioner by hereditary office-holder or servant against appellate order of Deputy Commissioner.	<u>5</u>
<u>58</u> (4)	Appeal to Deputy Commissioner against order of Area Committee regarding <i>dittam</i> .	<u>5</u>
<u>58</u> (4)	Appeal to Commissioner against appellate order of Deputy Commissioner.	<u>5</u>
<u>59</u> (2)	Appeal to Government against Commissioner's refusal to give consent.	<u>5</u>
<u>69</u> (1)	Appeal to Commissioner against order of Deputy Commissioner under Chapter V.	<u>5</u>
<u>79</u> (1)	Appeal to Commissioner against order of Deputy Commissioner.	<u>5</u>
<u>81</u> (1)	Appeal to Commissioner against order of Deputy Commissioner.	<u>5</u>
<u>86</u> (4)	Appeal against order regarding budget— (i) to Deputy Commissioner (ii) to Commissioner (iii) to Government	<u>5</u> <u>5</u> <u>5</u>
<u>90</u> (4) (b)	Appeal to Government against order of surcharge ..	<u>5</u>
<u>118</u> (2) (e)	Appeal to Commissioner against any modification or cancellation made by Deputy Commissioner.	<u>5</u>

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary to the State Legislature.

[4th September 1959]

ANNEXURE.

MINUTES OF DISSENT.

The Bill which is apparently intended to carry out amendments to the Act relating to the administration of the Hindu Religious Endowments is not merely brought forward as just a few amendments to some sections of the old Act but actually to completely replace the old enactment with a new one. At the same time it suffers from the very serious defect of not being comprehensive enough to effectively remedy all the defects in the old enactment.

The above observation will clearly be seen in the matter relating to the provisions as regards the administration of maths in this Bill. Public opinion has been strongly expressing itself in the last few years and especially after Independence against the misuse of funds and malpractices found in many religious institutions.

There should be no interference with the right of worship or of belief in the given religious institutions. But it is necessary to see that under the name of religion, persons in possession of vast funds as administrative heads of religious institutions really put those funds to those religious observances or purposes of worship enjoined by the foundation document or usage of the institution, and not for any other personal purpose of the administrative head. In the light of modern conditions in a secular state therefore while protecting all religious rights and observances it would yet be correct to see that the surplus funds other than those actually needed for the institution are not misused but utilised for urgent and necessary public and charitable purposes at least. The provisions of this Bill do not go far enough to ensure this. At every turn Article 26 of the Constitution is invoked while it is however conceded that some control is necessary by bringing forward this very Bill.

By clause 4 of the Bill the Government wants power to exempt any religious institution. As no reasons are given for this exemption from the operation of the Bill there is every likelihood of its misuse and I feel that this clause should be dropped.

Vide sub-clause (3) of clause 33 even in the cases of breach of trust, fraudulent transaction, misappropriation and such similar acts cannot be proceeded against under the Penal Code as this sub-clause limits action only to collecting of surcharge. The very object of the Bill to prevent misuse of the funds of the Religious Institutions is defeated. This sub-clause should be suitably amended enabling penal provision.

In addition to the above I feel that the following should be clearly provided for in the Bill :—

- (1) Area Committees should consist of peoples' representatives elected by a suitable and appropriate method;

4th September 1959]

(2) The emoluments and conditions of service of temple servants must at least be raised to that of the Last Grade Government servants;

(3) The lease of temple lands should be made directly to tenants and tenants' co-operatives without intermediaries and suitable changes should be made in the Fixation of Fair Rent Act to make it applicable to all tenants of lands under the religious institutions;

(4) Jewels which are admittedly old and not at all in use belonging to the religious institutions may be taken over by the Board and unless retained as a relic may be disposed and the proceeds added to the funds of the religious institutions.

MADRAS,
19th August 1959. N. K. PALANISAMY.

II

The Bill has been drafted on the same lines as the present Hindu Religious and Charitable Endowments Act of 1951 in force. It must be remembered that this Act was the subject of careful judicial scrutiny by the High Court of Madras and by the Supreme Court, in the Shirur Mutt Case, in respect of the provisions of the Act relating to the fundamental rights of Madathipathis as guaranteed by Articles 25 and 26 of the Constitution. Soon after the Supreme Court decision, there was an amendment of the Act in 1954 to give effect to the Supreme Court decision which held certain sections of the Act invalid. The amending Act of 1954 has been again subjected to judicial scrutiny by the High Court in the Udupi Mutt Case. The judgment of the High Court is reported in 1956 (1) M.L.J., p. 532. Even the amended sections such as sections 21, 30 (2), 31, 76 (5) have been held invalid. The present Bill gives effect to the decision of the High Court and at the same time, it has introduced other provisions which, according to the Government, are introduced to remove the difficulties found in the actual administration of the Act during the years 1951 to 1959.

The effect of these changes may be generally summed up as (1) increase of the powers of the Commissioner and other officers under him, (2) making the appointment of the Executive Officers a regular feature in temple administration and also making the Executive Officers servants of the Government, (3) reducing the status of the Trustees of temples, and on the whole, making the administration of the Religious Endowments fully departmentalised and centralized with the Commissioner as the pivot, subject to the control of the Minister for Religious Endowments. How far this principle and policy of the Bill is in consonance with the principle of the Secular State as conceived by the Constitution of India and the fundamental autonomy granted to religious denominations by Article 26 of the Constitution is a matter seriously to be considered. While it is admitted that the Bill can and ought to make provisions for the prevention of mismanagement and breaches of trust, it is

[4th September 1959]

clear from the Constitution that the autonomy of the religious denominations in respect of the management of religious institutions belonging to them should be preserved and the fundamental rights guaranteed to them under the Constitution should not be interfered with. Even in the case of temples a recent judgment of the Mysore High Court, in the writ petition filed by the trustees of the Sri Konkani Venkataramana Temple and the Hale Marigudi Temple in South Kanara, has held that the provisions relating to the appointment, removal and dismissal of trustees of religious institutions by the Commissioner and the Area Committee violated Article 26 of the Constitution, as they infringed the right of religious denominations to administer religious institutions. Viewed in the light of the principle enunciated by the Mysore High Court, the appointment of additional trustees in the case of temples managed by the hereditary trustees and the removal of hereditary trustees by the Commissioner will also be open to the same objection. With a view to preserve the autonomy of the religious denominations it was suggested in the evidence and also in the Select Committee that the general administration may be vested in an independent statutory body. This suggestion has not been accepted. Only an Advisory Body has been proposed to be constituted by clause 7 of the Bill. Even in the case of this Advisory Body it could have been provided that the Government shall be guided by such advice. But this has not been done.

The necessity for an independent body chiefly arises on account of the fact that religious institutions should not be subjected to the political changes that are likely to happen according to a parliamentary system of Government. It may be that even the Minister in charge of Religious Endowments may be a person who does not profess the Hindu Religion or not religious minded or one who does not believe in these religious institutions at all. A suggestion was made that the appointment, removal and dismissal of trustees may be vested in the Court having jurisdiction in the places where the institutions are situated. This also has not been accepted. One of the Members of the Select Committee Sri P. T. Rajan suggested that there might be a separate Judicial Commissioner for the adjudication of the right of parties in disputes that may arise in respect of these institutions and that the Commissioner in charge of the executive administration and the Judicial Commissioner may be separate and independent. The usefulness of the Area Committee was also doubted by some. If these suggestions had been accepted and incorporated in the Bill, the departmentalisation and the centralisation that I referred to above may have been reduced to a great extent. These would have gone a great way also to preserve the autonomy of the religious denominations in the management of these institutions. While it is necessary that the evils of mismanagement and breaches of trust should be eradicated, it has been tacitly assumed without justification that the officers controlling the department will be free from defects, partialities or prejudices or incapacity, arbitrariness or corruption and the evils lie only with the trustees and others in the management of these religious institutions.

4th September 1959]

I have also to object to the principle embodied in the clause (106) of the Bill relating to the discrimination in regard to the distribution of prasadams and thirtham to the worshippers. An absolute prohibition of the kind envisaged in the clause will lead to serious practical difficulties and may even involve the institution in unnecessary litigation. Many instances can be thought of which may give rise to difficulty. I may point out one instance. A person who has given large financial help to a temple and has been responsible for repairs, renovation and construction may in sheer gratitude on a particular occasion, be preferred in the distribution of prasadams and thirtham by the persons so distributing. The existence of a clause like this will incite some persons to give trouble and bring the matter to Court. Officers of the Endowment Department may be preferred in such distribution. Though the clause says discrimination should not be made "by reason only of caste, sex, place of birth or all or any of them", it is difficult to draw a line in specific cases. The clause is introducing unnecessary trouble and annoyance. I have therefore to oppose this clause and it should be deleted. I would also suggest that as all the officers from the Commissioner downwards are all made Government servants by the Bill, it will be very desirable that the power to select these people is entrusted to the State Public Service Commission as in other cases.

In conclusion as all these religious institutions have come to existence by the munificence, public spirit and piety of past generations of our forefathers the preservation of the integrity and usefulness and their proper management will ultimately rest on the force of the vigilant public opinion of pious Hindus and any amount of legislation and administration by State Officers can never be an effective substitute for the beneficent effects of organised public opinion. If these religious institutions are effective in the promotion of character, they will produce certainly men of character in society who will manage them well. We have to approach this Bill with faith in our people whose forefathers have been responsible for the establishment of these institutions and from among whom the peaks of humanity, the Nayanmars, Alwars and Acharyas had arisen in the past.

MADRAS,
20th August 1959.

K. BALASUBRAMANIA AYYAR.

